LIBRARY
OF THE
Theological Seminary,
PRINCETON, N. J.

Case, ... Division F
Shelf, ... Section 46
Book, ... No. BL

SCB
2102

13-8

Digitized by the Internet Archive
in 2013

http://archive.org/details/zaburaur00alla

ZABÚR

AUR

GÍT

ÍSÁÍON KÍ IBÁDAT KE LIYE.

Hindustani Hymnbook

Lodiána Mishan ke wáste chhápá huá.

ALLAHABAD:
PRESBYTERIAN MISSION PRESS.
1842.

ADVERTISEMENT.

It is just that the compilers and publishers of this work should acknowledge their obligations to the individuals from whom the necessary materials have been obtained, and they have pleasure in naming, as the principal of these, the Rev. Mr. Bowley; who has already done so much for the benefit of the native Church of India. As already intimated to the public, however, the compilers have made a free use of the liberty granted them, to alter and amend, at discretion, the Psalms and Hymns as originally committed to them.

PROPERTY ... PRINCETON ... THEOLOGICAL SEMINARY

ZABU´R.

PAHLA´ ZABU´R.—Pahla´ Hissa.
L. M. Euphrates. Wells. Winchester.
Sharír aur Díndár kí chál aur anjám.

1 Mubárak wuhí banda hai,
Khudá hí se jo ḍartá hai;
Alag sharír se rahtá hai;
Us kí saláh na mántá hai.

2 Sharír kí chál se ḍartá hai;
Chirháí kí ráh se bhágtá hai;
Par khush Khudá kí ráh se hai;
Rát din kalám ko sochtá hai.

3 Hare darakht sá rahtá hai,
Dháre ke pás jo lagá hai;
Apne mausim men̲ phaltá hai;
Hará hamesha rahtá hai.

4 Máng máng duạ́ kám kartá hai;
Sab kám men̲ barkat pátá hai:
Sharír to aise nahín̲ hain̲;
We bhúse ke misál par hain̲.

5 Jyún̲ báo urátí bhúson̲ ko,
Tyún̲ lạ́nat bhí sharíron̲ ko;
Insáf men̲ we na chhúṭenge;
Na nek kí suhbat páwenge.

6 Khudá díndár ko jántá hai,
Aur uskí chál pahchántá hai:
Sharír kí ráh to aisí hai,
Halákat ko p'hunchátí hai.

PAHLA' ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. Peterboro'. Litchfield. Arlington.
Sharír aur Díndár kí chál aur anjám.

1 Mubárak wuhí ádmí hai,
Jo rahtá hai alag—
Burí suhbat se bhágtá hai;
Nit rahtá hai bilag.

2 Khudá se khush wuh rahtá hai;
Kalám ko parhtá hai;
Kyá rát, kyá din, wuh sochtá hai,
Aur ghaur bhí kartá hai.

3 Hare darakht kí mánind hai,
Daryá ke pás jo hai;
Wuh úgke sadá phúltá hai,
Aur phal bhí látá hai.

4 Díndár sab aise hote hain;
We nekí se bharpúr;
Bhúse sharír kahláte hain;
We honge chakná chúr.

5 Adálat men we bhágenge
Nekon kí majlis se;
Halák we ákhir howenge
Huzúr Khudá ke se.

6 Khudá bandon ko dekhtá hai,
Chál unkí jántá hai;
Wuh unko barkat detá hai;
Badon ko mártá hai.

PAHLA' ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.
S. M. Watchman. Shirland. Bladenburg.
Sharír aur Díndár kí chál aur anjám.

1 Mubárak wuh to hai,
Alag sharír se jo
Nit rahtá hai; aur bhágtá hai
Saláh se unkí jo.

2 Khudá se khush wuh hai ;
Kalám ko paṛhtá hai ;
Rát din usí men̲ rahtá hai,
Aur dh'yán bhí kartá hai.

3 Hare darakht sá hai,
Nadí ke pás jo hai—
Apne mausim men̲ phaltá hai ;
Aur lahlahátá hai.

4 Nekí men̲ baṛhtá hai ;
Hukm ko mántá hai :
Sharír bhúse sá hotá hai ;
Hawá uṛátí hai.

5 Sharír adálat men̲
Zarúr to jáwenge ;
Par we nekon̲ kí majlis men̲
Khaṛe na howenge.

6 Barhaqq aur sach yih hai,
Díndár Khudá ke hain̲ ;
Khudá unhín̲ ko jántá hai ;
Sharír halákí hain̲.

DU'SRA' ZABU'R.—Pahla' Hissa.
C. M. Marlow. Barby. Mear.
Masíh ká dushmanon̲ par ghálib honá.

1 Qaumen̲ kyún̲ josh men̲ hotí hain̲ ?
Ghussa kyún̲ kartí hain̲ ?
We bátil kh'yál kyún̲ kartí hain̲ ?
Kyún̲ dushman hotí hain̲ ?

2 Bádsháh—hákim—sab jamte hain̲ ;
Mansúbe bándhte hain̲;
Khudá ká sámhná karte hain̲ ;
Masíh ke bairí hain̲.

3 Udúl hukm ko karte hain̲ ;
Masíh se laṛte hain̲ ;

Náchíz Ḳhudá ke áge hain̲ ;
Qahr men̲ paṛte hain̲.

4 Bádsháh Saihún ká I'sá hai,
Jo marke jítá hai ;
Sifárish áp hí kartá hai ;
Hukm bhí detá hai.

5 I'sá ko ab qabúl karo,
Na ho kí ghusse ho,
Aur ráh se tum halák howo ;
Sab uske ásrit ho.

DU'SRA' ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

C. M. Warwick. Winter. Peterboro.

Masíh—sab qaumon̲ ká wáris.

1 Ḳhudá Masíh se kahtá hai,
‘ Tú merá Beṭá hai ;
‘ Tú áj hí paidá húá hai ;
‘ Mujh jaisá tú hí hai.

2 ‘ Tú mujh se máng jo cháhtá hai ;
‘ Qaumon̲ ko mujh se le ;
‘ Main̲ tujhe somptá jo kuchh hai,
‘ Bádsháhat sab kí le.

‘ Púrab—pachhim—sab tere hain̲,
‘ Dunyá kí hadd talak ;
‘ Dushman chúr tujh se hote hain̲ ;
‘ Hain̲ tábidár lak lak.’

4 Bádsháho, sab hosh'yár howo ;
Sardáro, sab síkho ;
Ḳhudáwand Masíh se ḍaro,
Aur tharthará uṭho.

5 I'sá ko ab qabúl karo,
Na ho kí ghusse ho ,
Aur ráh se tum halák howo ;
Sab uske ásrit ho.

DU'SRA' ZABU'R.—TI'SRA' HISSA.
S. M. Watchman. Dover. Sutton.
Masíh ká jí uṭhná aur bádsháhat karná.

1 Khudáwand uṭh gayá;
Ásmán par chaṛh gayá;
Khún se sifárish kartá hai;
Rástí dikhátá hai.

2 Wuh Báp se cháhtá hai;
Mírás bhí pátá hai;
Jahán tak dunyá phailí hai,
Bádsháhat baṛhtí hai.

3 Jo jo na mánte hain,
Chúr chúr we hote hain;
Ab apní izzat kartá hai;
So haqq usí ká hai.

4 Sardáro, áqil ho;
Us kí táẓím karo;
Ab kámpte khushí se jhuko,
Aur Beṭe se síkho.

5 Gar ghusse howegá,
Dozakh men ḍálegá;
We hí mubárak bande hain.
Jo ásrá dharte hain.

DU'SRA' ZABU'R.—CHAUTHA' HISSA.
C. M. Barby. Rochester. Irish.
Masíh ká sabhon par málik honá.

1 Masíh ko Báp ne kahá hai,
'Tú merá Beṭá hai;
'Ráj apná main ne diyá hai;
'Ab sab hí terá hai.'

2 Sardáro, ab danáí síkho,
Ab uske tábi ho;
Ásmání Beṭe ko lakho,
Aur ḍar se khush bhí ho.

3 Harek us se duá mánge,
Ki wuh bezár na ho;
Bharosá us par jo rakhe,
Mubárak banda so.

DU'SRA' ZABU'R.—Pa'nchwa'n Hissa.
L. M. Uxbridge. Sterling. Tal. Ev. Hymn.
Masíh ke dushmanon̠ se badlá lená.

1 Yahúdí ghusse kyún̠ húe?
Aur Rúmí un men̠ kyún̠ mile?
Mil dushmaní dikháte hain̠;
Masíh ko qatl karte hain̠.

2 Sharíạt ko jhaṭakte hain̠:
Kalám Khudá ká toṛte hain̠;
Sab kuchh Khudá to dekhtá hai,
Aur badlá un ko detá hai.

3 Bádsháhat Ísá pátá hai,
Saihún ke takht par baiṭhá hai;
Sadá ká málik hotá hai;
Sabhon̠ ko apná kartá hai.

4 Harkat jo us se karte hain̠,
Halák we sabhí hote hain̠;
Kámp kámp sab jáno Masíh ko,
Ummed se máno usí ko.

DU'SRA' ZABU'R.—Chhathwa'n Hissa.
L. M. Alfreton. Bath. Sterling.
Sháhon̠ ko nasíhat.

1 Sháho, jo takht par baiṭhe ho,
Máno Khudá ke Masíh ko;
Táj us ke qadam par dharo;
Tab usí se naját leo.

2 Gharíbí se piyár karo;
Ab ulfat Beṭe se karo;
Na ho kí wuh bezár howe;
Dozakh men̠ túm ko dál dewe.

3 Ma síh ká qahr aisá hai,
Pal men halák wuh kartá hai ;
Nekbakht to wuhí banda hai,
Jo us par ásrá dhartá hai.

TI'SRA' ZABU'R.—PAHLA' HISSA.

C. M. Peterboro'. Dundee. Rockingham.

Dil men dukh sahná aur Khudá se khalásí páná.

1 Dushman b'hutere mere hain ;
We barhte játe hain ;
Halákat merí cháhte hain,
Aur chain ko chhínte hain.

2 Shaitán mujhe bahkátá hai ;
Bach nahín saktá hún ;
Merá gunáh ubhartá hai ;
Táqat na rakhtá hún.

3 Zor o jalál tú merá hai ;
Sir uská kuchlegá ;
So wáda tú ne kiyá hai ;
Gunáh dabáwegá.

4 Main ne tujhe pukárá hai,
Aur tú ne thám liyá ;
Merá Khudá aur Báp tú hai ;
Dar ko uthá diyá.

5 Main thakke rát ko so gayá,
Aur tú ne chain diyá ;
Salám'tí se jagá diyá;
Khushwaqt mujhe kiyá.

6 Uthkar, tú, ai Khudá,
Shukr mujh se kará ;
Khudá, tú merá hai sadá :
Tú dushman ko dará.

7 Naját tujhí se hotí hai ;
Kamzor ká zor tú hí :

Dunyá men barkat detá hai ;
Áq'bat men bhí sahí.

TI'SRA' ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. M. Quito. Bath. Litchfield.
Subh ká Zabúr.

1 Mere dushman b'hutere hain ;
Kamzorí merí dekhte hain ;
We mere chain ko lete hain ;
Khudá ko we na jánte hain.

2 Jab mihnat se main thak gayá,
Madad ko main ne máng liyá ;
Duá ko tú ne sun liyá ;
Madad merí ko p'hunch gayá.

3 Tab chain se main to let gayá ;
Aur tú ne merá pachh kiyá ;
Bímárí maut alag rahí;
Satáne ko na p'hunch gaí.

4 Rát bhar tú ne bachá liyá ;
Salámat tú ne rakh liyá ;
Subh ko phir dikhá diyá ;
Shukr apná kará liyá.

CHAUTHA' ZABU'R.—Pahla' Hissa.
L. M. Sterling. Effingham.
Sirf Khudá hí par dukhíon ká bharosá honá.

1 Rástbáz o sádiq ai Khudá,
Merí faryád ko sun sadá ;
Tú rahm bande par farmá ;
Taklífon se mujhe bachá.

2 Náhaqq insán satáte hain;
Sharminda karne cháhte hain ;
Dushmaní mujh se rakhte hain ;
Badnámí terí karte hain.

3 Díndáron ká tú hai Khudá,
Jo unko kartá hai judá;
Tú un ke mátam suntá hai;
Masíh men unko jántá hai.

4 Hazáron nekí jab kiyá,
Aur hukmon ko mán liyá,
Sirf terá hí bharosá hai;
Tere rahm ká ásrá hai.

5 B'hutere aisá kahte hain,
'Kaun khúbí ko dikháte hain?'
Ham ulfat—roshní páte hain;
Sab barkaten Khudá se hain.

6 Main dil se khushí karúngá;
Behoshí men na rahúngá;
Hargiz tujhe na chhorúngá;
Na hargiz tujhe badlúngá.

CHAUTHA' ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

C. M. Twenty Fourth. Peterboro'. Bedford.

Shám ká gít.

1 Khudáwandá, merí duá
Tú sun, ki terá hún;
Tere hí dar ko rakh liyá;
Gunáh se bachtá hún.

2 Thakke, jab rát ko lettá hún,
Aur chain bhí kartá hún,
Main tujh se khushí pátá hún;
Main tere soch men hún.

3 Shám kí duá ab kartá hún;
Kám se farághat hai;
Buzurg Khudá, main terá hún;
Merí ummed tú hai.

4 Yún kh'yál ko dhímá kartá hún;
A'rám bhí kartá hún;

Main din ko jaisá ár men hún,
Taisá hí rát ko hún.

PA'NCHWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
C. M. Warwick. Rockingham. Colchester.
Itwár kí subh ká gít.

1 Subh kí waqt, Khudáwandá,
Tujhe pukárúngá;
Tú merá Bádsháh hai sadá,
U'par ták rahúngá.

2 A'smán kí or main dekhúngá,
Masíh j'án p'hunchá hai;
Sifárish us kí tákúngá;
Usí se fazl hai.

3 Buzurg Khudá, terí nazar
Se pápí bhágenge;
We tere áge beuzr;
Halák ho jáwenge.

4 Main girje hí men jáúngá;
Rahm ko chikhúngá;
Já já maza uṭháúngá;
Duá main mángúngá.

5 Agwá tú hí to merá ho;
Tú rástí men chalá;
Ab merí ráh sab sídhí ho;
Ho ákhir ko bhalá.

PA'NCHWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. Dunlap's Creek. Dunchurch. Marlow.
Dushmanon se bacháo.

1 Sab dushman mil mil áte hain,
Phande men ḍálne ko;
Khushámad se we bolte hain,
Daghá to dene ko.

2 Khudáyá, tú ajgar ko már;
Khák men use latár;
Aur apne bandon ko na chhor,
Par tú inhen ubhár.

3 Ulfat o dar jo rakhte hain,
Ummed ko páwenge;
Qudrat kí ár men chain se hain;
Madad ko jánenge.

CHHATHWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Seasons. Kingsbridge. Darwen.

Bímár aur dukhí kí faryád.

1 Khudáyá, khák men jhuktá hún;
Main pír se dabá játá hún;
A'nsú se bistar bhígtá hai;
Gawáhí merí detá hai.

2 Main din ko dukh men káttá hún,
Aur rát ko royá kartá hún;
Pal pal gin gin bitátá hún;
Subh tak yún hí káttá hún.

3 Kyá dukh siwá bhí barhegá?
A'nsú kyá bahtá rahegá?
Kab tak, Khudáyá, aisá ho?
Kab tak merí madad na ho?

4 Tú khákíon kí suntá hai;
Apná rahm dikhátá hai;
Dukhon se bhí chhurátá hai,
Aur tútí haddí jortá hai.

5 Apne kalám kí qudrat se
A'rám tu detá hai mujhe;
Qabr ke bích khámoshí hai;
Na shukr Rabb ká us men hai.

CHHATHWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

C. M. Dundee. Walsal. Windsor.

Bímárí men imtihán par ghálib honá.

1 Terá dapat sah saktá hún,
Rahm ke sáth jab hai;
Láchár tere ghusse se hún:
Jaisá dushman par hai.

2 Dilgírí dekh, mere Khudá;
Ghamgíní ko ghaṭá;
Háth tere mujh par hai sadá;
Khudáyá, mat miṭá.

3 A'hen din bhar main khenchtá hún;
Aur rát jab átí hai,
A'nsúon ko bahátá hún;
Bínáí to játí hai.

4 Kab tak aisá royá karún?
Khudáyá, kar rahm;
Fazl kí ráh main táktá hún:
Rahím tú lákalám.

5 Jáo, imtiháno, dil se jáo;
Khudá to suntá hai;
Ai náummedí, tum bhágo;
Madad ab átí hai.

SA'TWA'N ZABU'R.

C. M. Barby. Mear. Archdale.

Díndáron kí madad aur satánewálon kí sazá.

1 A'smání Dost, tú dekhtá hai;
Bharosá terá hai;
Dil terá ásrá kartá hai;
Nazdík tú sadá hai.

2 Dhíth ho bairí satáte hain,
Aur dil ko phárte hain;
Sheron kí mánind áte hain,
Pákon ko márte hain.

3 Khudáyá, uṭhke tú bachá:
Tú unkí shekhí tor;
Adálat men tú hai sachchá:
Ájiz se munh na mor.

4 Satánewále sab ke sab
Ghazab ko píenge;
Insáf—fazl ke liye ab
Shukr; ham jíenge.

ATHWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
S. M. Watchman. Shirland. Dover.
Khudá kí qudrat.

1 Khudá tú hai merá;
Jalál se hai ghirá;
Khúbíán terí phailí hain;
Záhir sarbattar hain.

2 Ánkhen uṭhátá hún;
Kárkhána táktá hún;
Chánd kí roshní dekhtá hún:
Hairat men hotá hún.

3 Táron kí jo chamak,
Ásmán men hai jhalak;
Terí buzurgí dekhtá hún;
Náchíz main kaisá hún!

4 Nasl i insán kyá hai,
Ki usko púchhtá hai?
Sardárí usko detá hai;
Pás apne rakhtá hai.

5 Barkaten bahut hain,
Jo tusse bahtí hain;
Kárkháne sab ujúba hain:
Láiq táríf ke hain.

A'ṬHWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. M. Litchfield. Wells. Uxbridge.
Laṛkon se Khudá kí táríf záhir honí.

1 Ai sárí qudrat ke Khudá,
Howe terí táríf sadá;
Buzurgí terí baṛh jáwe;
Sárí zamín men phail jáwe.

2 Laṛke mil mil táríf karen;
Shukr shukr terá gáwen;
Chhoṭe bachche iqrár karen;
Qudrat terí dikhá ḍewen.

3 Tú madad unkí kartá hai;
Tú shekhí ko utártá hai;
Dushman ko láj dilátá hai;
Uskí aql miṭátá hai.

4 Girje men tifl jánte hain—
I'sá ke munh ko dekhte hain;
Gá gá 'Hosháná' kahte hain;
Dáúd kí nasl mánte hain.

5 Ai sárí qudrat ke Khudá,
Howe terí táríf sadá;
Buzurgí terí baṛh jáwe;
Sárí zamín men phail jáwe.

A'ṬHWA'N ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.
L. M. Arnheim, Wells. Alfreton.
Masíh ká insán honá.

1 Dúsrá A'dam to kaisá hai!
Buzurgí uskí kaisí hai!
Eklautá to insán húá,
Aur ádmíon men á gayá.

2 Firishte se chhoṭá húá;
Khák ho murdon men mil gayá;
Lántí dunyá bacháne ko,
Bihishtí hamen karne ko,

3 Sardár ásmán—zamín ká hai ;
Dukhon ko wuh miṭátá hai ;
Khushwaqt sabhon ko kartá hai ;
Buzurgí áp hí pátá hai.

NAWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
L. M. Hebron. Litchfield. Winchester.
Khudá ke adl ká shukr.

1 Khudáyá, tujh ko mántá hún ;
Shukr terá hí gátá hún ;
Qudrat terí main sochtá hún ;
Hairán main us se hotá hún.

2 Khushwaqt main tujh se hotá hún ;
Ummed bhí tujh se rakhtá hún ;
Dushman to mere bhágte hain ;
Tere huzúr se marte hain.

3 Insáf tú merá kartá hai,
Tú mere pad ko rakhtá hai ;
Mazbútí mujh ko bakhshtá hai ;
Tú fath mujh ko detá hai.

4 Adl ke takht par baiṭhá hai ;
Ghair qaumon ko miṭátá hai ;
Halák sharír ko kartá hai ;
Dunyá se nám miṭátá hai.

5 Dushman to ab tamám húe ;
Zulm se áp faná húe ;
Khudá insáf ká hai Khudá ;
Wuh wáj'bí kartá hai sadá.

NAWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. M. Bath. Monmouth. Luton.
Khudá ke adl ká shukr.

1 Insáf tú karne átá hai ;
Bichár dunyá ká kartá hai ;
Sachchái se badlá detá hai ;
Sabhon ká haqq p'hunchátá hai.

2 Khún ká insáf jab kartá hai,
Tab khúní ko pakartá hai ;
Dilgíron ko yád kartá hai ;
Unkí faryád ko suntá hai.

3 Mazlúmon kí panáh tú hai ;
Taklífon men áránı tú hai ;
Jo tere nám ko jánte hain,
So tujh par ásrá dharte hain.

4 Duá tú unkí suntá hai ;
Tú barkat un ko bakhshtá hai ;
Kalísyá men ab shukr ho ;
Táríf tamám logon se ho.

NAWAN ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.
L. M. Wells. Uxbridge. Medway.
Khudá ke rahm aur adl ká shukr.

1 Bújh mere dukh ko, ai Khudá ;
Dilgírí ko tú dekh sadá ;
Bímárí se bacháyá hai;
Maut se mujhe chhuráyá hai.

2 Terí naját ko mántá hún ;
Khushwaqt main tusse hotá hún ;
Dushman garhe men gir gae ;
Apne hí jál men phans gae.

3 Insáf sharír ká hotá hai ;
Ghar unhon ká jahannam hai ;
Khudá ko jitne bhúlte hain,
Us ke ázáb men dúbte hain.

4 Ummed jo tujh se rakhte hain ;
We tujh se barkat páte hain ;
Shukr—táríf we karte hain ;
Terá hí nám phailáte hain.

DASWA'N ZABU'R.

C. M. Dundee. Marlow. Stephens.

Khudá kí adálat.

1 Uthke, Khudáyá, badlá le ;
Tú ájíz ko na bhúl ;
Sharíron se tú paltá le ;
Apne hí bhed ko khol.

2 Tú sab ke sab ko dekhtá hai,
Bande ke dukh ko bhí ;
Láchár ke sáth tú rahtá hai ;
Na chhoregá kadhí.

3 Hamesha málik tú hí hai ;
Dushman halák húe ;
Duá hamárí suntá hai ;
Nahín to ham múe.

4 Insáf láchár ká kartá hai ;
Hamesha ádil hai ;
Ummed hamárí tú hí hai ;
Bairí ká dushman hai.

GYA'RAHWA'N ZABU'R.

L. M. Alfreton. Bath. Uxbridge.

Khudá bedín ká dushman, aur díndár ká dost.

1 A'smán par takht Khudá ká hai ;
Dunyá par nazar kartá hai ;
Insán kí chál ko dekhtá hai ;
A'zmáish sab kí kartá hai.

2 Gar bande ko wuh jánchtá hai,
Tambíh gunáh kí kartá hai ;
Sharír ko kyúnkar choregá ?
Wuh kyúnkar bachne dewegá ?

3 Phande aur ág o gandhak bhí
Barsáwegá un par sahí,
Sadúm par jaisá kiyá thá—
Ghazab un par undelá thá.

4 Díndáron ká tú hai habíb;
Aur unká tú hí hai tabíb;
Un hí par mihr kartá hai,
Shumár men apne gintá hai.

BA'RAHWA'N ZABU'R.

C. M. Peterborough. Winter Barby.

Díndár ká bacháo.

1 Khudá insáf ko uthtá hai;
Gharíb ko dekhtá hai;
Un kí panáh wuh kartá hai;
Unhen bachátá hai.

2 Tú bande ko bacháwegá,
Jo tujh se dartá hai;
Tú usí ko sambhálegá,
Jo tujh ko táktá hai.

TERAHWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

7s. Fairfax. Pleyel's Hymn. Norwich.

Khudá—díndár kí panáh

1 Mujh ko dukh to ghertá hai;
Dushman mujh ko phártá hai;
Ai Khudá, khiyál tú kar,
Merí tú panáh ká ghar.

2 Shukr terá karúngá;
Táríf terí gáúngá;
Tú ne merí madad kí;
Barkat apní mujh ko dí.

TERAHWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Limehouse. Medway. Quito.

Munáját.

1 Kab tak faryád kiyá karún?
Aur kab lon náummed hoún?
Tú munh sadá chhipáwegá?
Kyá tú jawáb na dewegá?

2 Kab tak dilgírí gheregí ?
Kab lon mujhe dabáwegí ?
Kab tak Shaitán yih dekhegá—
Ḳharábí se ḳhush howegá ?

2 Ḳhudáyá, sun ; madad ko á ;
Tú ájiz bande ko jilá ;
Gar roshní apní rok lewe,
To ján halák hí ho jáwe.

4 To dushman sab ḳhush howenge,
Díndár faná gar howenge ;
Fazl kí ráh main táktá hún ;
Ummed tujhí se pátá hún.

5 Dushman o ḍar jo kuchh kahe,
Tujh se ummed mujh ko mile ;
Ulfat terí baṛhtí jáwe ;
Táríf terí hotí jáwe.

CHAUDAHWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
L. M. Rockbridge. Nazareth. Quito.
Sab ádmíon ká biaslihi gunáhgár honá.

1 Log ahmaq dil men kahte hain,
Aur kám se záhir karte hain,
'Nahín Ḳhudá, Ḳhudá nahín ;—
'Koí purshish karne ko nahín.'

2 Jhuk jhuk Ḳhudáwand dekhtá hai ;
Nazar insán par kartá hai ;
Kyá koí samajh rakhtá hai ?
Ḳhudá se koí ḍartá hai ?

3 Afsos ! sab bhaṭak gae hain ;
Apní hí ráh sab chale hain ;
Nápákí men sab paṛ gae ;
Nekí se sab ulaṭ gae.

4 Naját, naját, Saihún se á ;
Masíh Ḳhudáwand, tú hí á ;

Gunáh kí ráhon̲ se phirá ;
Insán se apní hamd kará.

CHAUDAHWA'N̲ ZABU'R.—DU'SRA' HISSA.

C. M. Communion. Barby. Dedham.
Dukhon̲ se khalásí mángní.

1 Sharír kyá aise bhadde hain̲,
Díndár ke bairí hain̲ ?
Khudá ko we na mánte hain̲,
Na us se ḍarte hain̲.

2 Buzurg Khudá, ab záhir ho ;
Qudrat apní dikhá ;
Dúr kar unkí nádání ko ;
Khudáí apní lakhá.

3 Dindáron̲ men̲ tú rahtá hai ;
Tad bhí we sahte hain̲ ;
Garchi bharosá tujh par hai,
Dushman satáte hain̲.

4 Khushí ká din áwegá kab ?
Kab dukh ho chukenge ?
Pák log naját jab páwen̲, tab
Hamd terí karenge.

PANDRAHWA'N̲ ZABU'R.

L. M. Uxbridge. Litchfield. Duke St.
Bihisht ke wáris hone ká bayán.

1 Tere huzúr men̲, ai Khudá,
Kaun maskan páwegá sadá ?
Yahowáh kis ko bakhshegá,
Ki wuh bihisht men̲ basegá ?

2 Kharáí se waqt jo káṭtá hai ;
Rástí ká kám jo kartá hai ;
Zubán ko jo sambháltá hai ;
Bad goí se bachá rahtá hai ;—

3 Chughlí kí bát na suntá hai ;
Na jibh se dukh wuh detá hai ;
Badon se bhí wuh bhágtá hai ;
Nazdík nekon ke rahtá hai ;—

4 Bát apní nahín ṭáltá hai ;
Apne wáde ko mántá hai ;
Jo kahtá hai, so kartá hai ;
Nuqsán kí or na táktá hai ;—

5 Dushman se ulfat kartá hai ;
Un kí bhaláí wuh mángtá hai ;
Aisá salúk wuh kartá hai,
Jaisá ki áp ko cháhtá hai;—

6 Ibádat garchi kí adá,
Hai takiya fazl par sadá ;
Yih shakhs Khudá ko dekhegá,
Ásmání barkat páwegá.

SOLAHWÁN ZABUR.— Pahlá Hissa.
L. M. Shoel. Seasons. Ellenthorpe.
Nekí ká bandon par pahunchná, na Khudá par.

1 Bharosá terá kartá hún ;
Terí panáh main pátá hún ;
Nekí to mujh men kuchh nahín ;
Tú merá kuchh muhtáj nahín.

2 Main tere liye kyá karún ?
Sáth ulfat ke tujh se ḍarún ;
Bharpúr khúbí tú áp hí hai ;
Aur tujh se sárí nekí hai.

3 Bande to nekí cháhte hain ;
Ummed jo tujh se rakhte hain.
Unhín kí suhbat rakhtá hún ;
Muhabbat un se kartá hún.

4 Jo cháhe, so alag rahe ;
Ashrat o aish ká khoj kare ;

Dunyá ke jauhar d'ndár hain;
Sáre bedín nikamme hain.

SOLAHWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

L. M. Duke St. Hebron. Luton.

Masíh kí bharpúrí.

1 Uskí kharábí baṛhtí hai,
Jhuṭhí ummed jo rakhtá hai;
Rahúngá main usse alag,
Ki wuh Khudá se hai bilag.

2 Merá Khudá mubárak hai;
Rúhání barkat detá hai;
Beṭe ko apne bakhshá hai,
Jo mere liye múá hai.

3 Ulfat uskí merí khurák;
Jise na chhúá hai nápák;
Sadá mubárak hai Khudá;
Madad kartá merí sadá.

4 Main nazar us kí kartá hún;
Main dahne usko dekhtá hún;
Bacháne ko wuh házir hai;
Merí panáh wuh áp hí hai.

SOLAHWÁN ZABUR.—Tísrá Hissa.

L. M. Brewer. St Paul's. Antigua.

Hashar kí ummed.

1 Nazdík Khudá jab merá hai,
Mazbút ímán tab merá hai;
Wuhí mujhe sambháltá hai;
Khushwaqt wuh dil ko kartá hai.

2 Bharosá maut men kartá hún;
Main khák men garchi paṛtá-hún,
Khudá mujhe na chhoṛegá—
Qabr kí band ko toṛegá.

3 Lásh merí tujh ko mánegí;
Hukm se uṭh kharí hogí;
A'smán ko uṛ main jáúngá,
Tere huzúr main p'hunchúngá.

4 Barkat kí dhárá bahtí hai;
Sabhon ko rahmat ghertí hai;
Dunyá men jiská maza hai,
Ziyádatí ásmán par hai.

SOLAHWA'N ZABU'R.—Chauthá' Hissa.
C. M. Stephens. Barby. Peterboro'.
Khudá—díndáron ká hissa.

1 Awám buton ke píchhe hon;
Pújá unki karen;
Hamárá hissa túhí ho;
Tujhí se ham ḍaren.

2 Hamárí khabar letá hai;
Pyálá bhar detá hai;
Ab fazl ham par hotá hai;
Ummaid bhí dil men hai.

3 Hamárí khushí, ai Khudá,
Hamesha tú hí hai,
Hamáre sáth tú hai sadá;
Saláh tú detá hai.

4 Ham khud tere hí howenge;
Qabúl tú hamen kar;
Tab dukh aur maut jab áwenge,
Ham ko na hogá ḍar.

SATRAHWA'N ZA'BU'R.—Pahla' Hissa.
S. M. Aylesbury. Dover. Thatcher.
Gunahgár aur rástbáz ká anjám.

1 Uṭh, ai rahím Khudá—
Merí ummaid sadá;

Tú mujhe dushman se bachá ;
Tambíh se tú chhuṛá.

2 Sharír to martá hai ;
Aur shekhí miṭṭí hai ;
Dunyá men dil lagátá hai ;
Áq'bat men píṛá hai.

3 Pas, shekhí baṛh jáwe—
Jo cháhe so kare ;
Mírás to merí hai Khudá—
Merí ummaid sadá.

4 Tujhí ko dekhúngá ;
Khushwaqt ho tákúngá ;
Púrí rástí ko páúngá ;
Pákíza hoúngá.

SATRAHWÁN ZABUR.—Dú'sra' Hissa.

L. M. Duke St. Alfreton. Pilesgrove.

Díndár ká hissa.

1 Mere Khudá, main terá hún ;
Main tujh se parkhá játá hún ;
Dushman to mujh ko gherte hain ;
Talwár we tere háth kí hain.

2 Ummaid dunyá kí rakhte hain,
Aq'bat ko nahín sochte hain ;
Dunyá ko ḍhúnḍhke páte hain ;
Bál bachche ko chhoṛ játe hain.

3 Main unkí chízen chhoṛtá hún ;
Bas itná hai, ki terá hún ;
Mubárak munh ko dekhúngá ;
Rástbází tujh se páúngá.

4 Yih zindagí dhúán sí hai ;
Khushí sadá ásmán men hai ;
Hamesha qáim rahtí hai ;
Ján usí kí talásh men hai.

5 Wahán jalál ko páúngá,
Dargáh Khudá kí hoúngá;
Phir phir gunáh na chheṛegá;
Dunyáwí dukh na gheregá.

6 Jism to kḥák men leṭegá;
Qiyámat tak wuh sowegá;
Qabr kí band tab toṛegá;
Kḥáwind kí súrat páwegá.

AṬA'RAHWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Uxbridge. Hebron. Luton.

Kḥudá díndáron kí panáh.

1 Kḥudá to merá bútá hai;
Pahár, naját o áṛ bhí hai;
Dukh se mujhe bacháyá hai;
Merá Kḥudá sadá wuh hai.

2 Dukhon ne maut ke gher liyá;
Báṛh ne mujhe ḍará diyá;
Kḥaufi marg ne pakaṛ liyá;
Maut ke bandhan se bandh gayá.

3 Bipat men ho mátam kiyá;
Nála Kḥudá ke pás kiyá;
Masíh men usne sun liyá;
Merá roná qabúl kiyá.

4 Bhejke mujhe bachá liyá;
Gunáh ká phandá toṛ diyá;
Mere Kḥudá ká shukr ho;
Táríf sabhon se uskí ho.

AṬHA'RAHWA'N ZABUR.—Du'sra' Hissa.

L. M. Alfreton. Duke St. Portugal.

Kḥudá ká insáf aur rahm.

1 Pákon ke sáth pákízá hai—
Ṭeṛhon ke sáth tú ṭeṛhá hai;

Jaisá sulúk ham karte hain̲,
Taisá sulúk ham páte hain̲.

2 Tú dukhí ko bachátá hai;
Tú shekhí ko utártá hai;
Tú roshní mujh ko detá hai;
Ráh apní par chalátá hai.

3 Main̲ tujhí ko pukárúngá;
Táríf terí hí gáúngá;
Shaitán ke háth se chhúṭúngá;
Fazl tere se bachúngá.

AṬHA'RAHWA'N̲ ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.

L. M. Antigua. Wells. Pilesgrove.

Khudá par khushí karní.

1 Khudá kí ráh pákízá hai;
Jánchá kalám to uská hai;
Ímándáron̲ kí ḍhál tú hai;
Khudá sá kaun ho saktá hai?

2 Panáh tú merí kartá hai;
Gunáhon̲ se chhuṛátá hai;
Ráh apní par chalátá hai;
Masíh ká ásrá detá hai.

3 Shaitán ká sámhná kartá hai;
Tú qúwat mujh ko detá hai;
Naját kí áṛ men̲ rakhtá hai,
Aur ájiz ko sambháltá hai.

4 Merí panáh zinda Khudá;
Mubárak wuhí hai sadá;
Gunáh se wuh bachátá hai;
Táríf apní karátá hai.

UNNI'SWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
S. M. Watchman. Silver Street. Eastburn.
Khudá ke jalál ká uske kám aur kalám se záhir honá.

1 A'smán pukártá hai—
Jalál dikhátá hai;
Din din wuh bolá kartá hai;
'Málik qudratí hai!'

2 Rát rát wuh boltá hai;
Táríf karátá hai;
Sárí dunyá se kahtá hai,
'Khudá to záhir hai.'

3 A'ftáb nikaltá hai;
Dulhá sá átá hai;
Sabhon ko roshní bakhshtá hai;
Daur púrá kartá hai.

4 Kalám bhí aisá hai—
Kámil o sachchá hai;
Sabhon ko aql detá hai;
Dil ko phirátá hai.

5 Chokhe sone sá hai;
Balki chokhá hí hai;
Shahd se bhí wuh míthá hai;
Pákíza kartá hai.

6 Kalám jab main parhún,
To us se pák hoún;
Aur kám Khudá ke jab dekhún,
Sadá tá'lím páún.

UNNI'SWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
S. M. Dover. Watchman. Southfield.
Khudá ke kalám kí khúbí.

1 Hai hukm terá sáf—
Kuchh bhí nahín khiláf;

Terá kalám sab achchhá hai—
Qabúl ke láiq hai.

2 Ḳhushí se suntá hún ;
Mánne ko cháhtá hún ;
Tú madad Rúh kí mujh ko de ;
Gumráh na hone de.

3 Háe! kaun pá saktá hai
Gunáh o chúk jo hai !
To jánke gunáh na karún ;
Sharárat se ḍarún.

4 Gunáhon se chitá ;
Chhipe gunáh miṭá ;
Nápákí dil kí tú ghaṭá ;
Ráh apní par baṛhá.

UNNÍSWÁN ZABUR.—Tísrá Hissa.
L. M. Hebron. Antigua. Castle Street.
Injíl ká phailná.

1 Ásmán jalál dikhátá hai ;
Dánáí terí cham'ktí hai ;
Terá kalám jab dekhte hain,
Safáí se tujh ko jánte hain.

2 Jo roshní aur táríkí hai,
Qudrat terí dikhátí hai ;
Magar kalám jo baḳhshá hai ;
Ádil—rahm sunátá hai.

3 Súraj, aur chánd aur táre sab—
Táríf dikháte sab ke sab ;
Kalám bhí jab jári húá,
Sab mulkon ko roshan kiyá.

4 Injíl yún phailtí jáegí ;
Qaumon ko roshan karegí ;
Sabhí Masíh ko jánengí ;
Mubárak usko mánengí.

5 Ai Núr buzurg, ab chamak tú ;
Táríkí ko de dhamak tú ;
Nádán, dánáí ham páte haiṉ ;
Ádil—rahm ko dekhte haiṉ.

6 Ajúba báteṉ páte haiṉ ;
Gunáh kí m'áfí dekhte haiṉ ;—
Badí miṭá—dil ko phirá—
Kalám se ham ko kar safá.

UNNÍSWÁṈ ZABÚR.—Chauthá Hissa.

C. M. Rochester. Devizes. Adoption.

Khudá ke kalám kí khúbí.

1 Ulfat kalám se rakhtá húṉ ;
Usí se khushí hai ;
Maiṉ dil kí roshní pátá húṉ ;
Ráh rást dikhátá hai.

2 Sharíat se maiṉ síkhtá húṉ,
Aur tujh ko pátá húṉ ;
Tujh se ummaid maiṉ rakhtá húṉ ;
Khushwaqtí kartá húṉ.

3 Shara shahd se míṭhá hai—
Sone se bhí chokhá ;
Kalám se tú jagátá hai ;
Tú rakhtá be dhokhá.

4 Kalám mubárak, ai Khudá,
Pákíza kartá hai ;
Sudhártá hai mujhe sadá ;
Aur aql detá hai.

5 Gunáh ke kh'yál b'hutere haiṉ ;
Tháh kaun pá saktá hai ?
Rahm o fazl pátá haiṉ ;
Tab gunáh chhúṭtá hai.

BISWÁṈ ZABUR.

L. M. Litchfield. Uxbridge. Nazareth.

Musíbat meṉ Ḳhudá se ummaid rakhná.

1 Bachá—bachá—Ḳhudá, bachá;
Bandoṉ kí taraf kán lagá;
Tú hí duạ́ to suntá hai,
Aur sunkar madad kartá hai.

2 Terá hí nám sambháltá hai;
Bandoṉ kí áṛ tú kartá hai;
Rone— mátam ko suntá hai;
Qudrat apni dikhátá hai.

3 Árzú ko púrá kartá hai;
Ulfat apní dikhátá hai;
Naját naját bhí detá hai;
Badí se tú chhuṛátá hai.

4 Terá hí nám to jhanḍá hai;
Terí madad ká ásrá hai;
Kyúnki tú hí bachátá hai;
Tú házir ho dikhátá hai.

5 Kitnoṉ ko zor ká ásrá hai,
Aur apne par bharosá hai;
Ham ko ummaid Ḳhudá se hai;
Ḳhalásí wuhí detá hai.

EKKISWÁṈ ZABUR.

C. M. Arlington. Peterborough. Marlow.

Masíh ká ráj páná.

1 Ḳhushwaqt Dáúd Ḳhudá se thá;
Bharosá rakhtá thá;
Aḳhír Masíhá áp uṭhá;
Farzand Ḳhudá ká thá.

2 Uskí marz´ púrí húí—
Jo jo us ne cháhá;

Us par fazl, barkat húí ;
Málik sab ká húá.

3 Garchi múá, phir jí uṭhá ;
Tá abad jítá hai ;
Báp pás ásmán par já baiṭhá ;
Naját ko detá hai.

4 Izzat—buzurgí mil gaí ;
A'smán zamín kí sab
Hukúmat uskí ho gaí—
Ho gae tábi sab.

5 Hamesha wuh mubárak hai ;
Ḳhushwaqtí tujh se hai ;
Mubárakbádí pátá hai ;
Buzurgí uskí hai.

6 Halák sab dushman howenge,
Jo tábidár nahín ;
Tanúr kí mánind dah'kenge,
Jo mánte hain nahín.

BA'I'SWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
C. M. Plympton. Shields. Coleshill.
Masíh kí tasdíq aur maut.

1 Mere Ḳhudá ne kyún chhoṛá ?
Alag tú kyún húá ?
Mere duá se kyún muṛá—
Anjám mujh se húá ?

2 Quddús hoke, tú rahtá hai,
Duá men bande kí ;
Rahím ho tú ne kar dí hai
A'ṛ agle bandon kí.

3 Unkí duá qabúlí hai ;
Unhen bachá liyá ;

Par nindá merí hotí hai—
  Kíṛe sá ho gayá.

4 Ráhgír mujhe chiṛháte hain̲,
  Aur sir hiláke han̲ste hain̲ :
Uláhná de de márte hain̲,
  Aur yún̲ hí kahte hain̲ ;—

5 'Náhaqq ímán tú rakhtá hai—
  'Bharosá jhúṭhá hai ;
'Ḳhudá to nahín̲ suntá hai—
  'Nahín̲ chhuṛátá hai.'

6 Tad bhí, Ḳhudá, tú merá hai ;
  Jism banáyá hai ;
Bachpan se ásrá terá hai ;
  Tú hí to merá hai.

BAÍSWÁN̲ ZABÚR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Devizes. Medford. Clarendon.

Ḳhalásí se ḳhush honá..

1 Ḳhudáyá, tú ne sun liya ;
  Madad ko á gayá ;
Qabr kí band ko toṛ diyá ;
  Mujhe jilá diyá.

2 Táríf apní karáí hai ;
  Fatah diláí hai ;
Qudrat apní dikhái hai ;
  Buzurgí pái hai.

3 Yih bande tere jánenge ;
  Ḳhushwaqt ho jáenge ;
Majlis men̲ mujh se sunenge ;
  We shukr karenge.

4 Shukr—táríf sabhí karo ;
  Gunáhon̲ se ḍaro ;
Badí kí or se ab maro ;
  Bharosá ab karo.

BA'ISWA'N ZABU'R.—TI'SRA' HISSA.

C. M. Peterborough. Arlington. Christmas.

Fazl par shukr karwáná.

1 Halím logo, suno—suno ;
Sun sunke, khush hoo ;
Fazl bharpúr leo—leo ;
Barkat se bhar jáo.

2 Sabhí shukr—tár'f karo ;
Dunyá men jitne ho—
Sunáo—sunáo—sab ko phiráo—
Masíh kí taraf láo.

3 Sabhí sun sunke phirenge :
Masíh ko tákenge ;
Mil mil, naját ko gáwenge :
We fazl páwenge.

BA'ISWA'N ZABU'R.—CHAUTHA' HISSA.

C. M. Mear. Marlow. St. Ann's.

Masíh ká Sháhansháh honá.

1 Khudáwand, tú to hai Khudá—
Bádsháhon ká bádsháh ;
Masíh, tú kartá ráj sadá—
Díndáron ká peshwá.

2 Log sáre tujh ko jánenge :
Aur dil se mánenge ;
Kháliq—málik we samjhenge ;
Bharosá karenge.

3 Nasl terí ek howegí ;
Tujhí ko mánegí ;
Terí hí qaum kaháwegí ;
Rástí phailáwegí.

TEISWAN ZABUR.—Pahla' Hissa.
L. M. Duke Street. Hebron. Rothwell.
Khudá—kalísyá ká Garariyá.

1 Khudá Garar'yá merá hai;
Zarúriyát ko detá hai;
Har'yáwal men lejátá hai;
Arám mujh ko dilátá hai.

2 Jítá pání pilátá hai;
Aur tázagí wuh detá hai;
Rástí men wuh chalátá hai;
Nám apne ko barhátá hai.

3 Gar maut ke sáye men phirún,
Dushman se tad bhí na darún;
Tú hí to merá sáthí hai;
Qudrat terí sambháltí hai.

4 Tú dastárkhwán bichhátá hai;
Rúhání barkat detá hai;
Mere bairí sab dekhte hain;
Láchárí se diqq hote hain.

5 Chiknáí tú sir par dháltá hai;
Mujh par Rúh pák bahátá hai;
Barkat ká p'yálá bhartá hai;
Anand—khushwaqt tú kartá hai.

6 Rahmat—khúbí to sáthí hai,
Aur zindagí bhar rahtí hai;
Ghar tere men main basúngá;
Abad tak tujh ko dekhúngá.

TEISWAN ZABUR—Dusra' Hissa.
C. M. Warwick. Devizes.
Khudá—apní ummat ká Garariyá.

1 Khudáwandá, tú merá hai;
Garar'yá húá hai;
Kamí—mujhe kamí na hai:
Tú barkat detá hai.

2 A'rám mujh ko dilátá hai ;
Aur khwán bichhátá hai ;
Jítá pání pilátá hai ;
Piyás miṭátá hai.

3 Bhaṭ'kí ráhon se phertá hai ;
Mujhe sambháltá hai ;
Apní hí ráh par látá hai ;
Táríf karátá hai.

4 Maut ke sáye men sáthí hai ;
A'r merí kartá hai ;
Khatre ko dúr bhagátá hai ;
Tasallí detá hai.

5 Rúhání kháná detá hai ;
Dushman bhí dekhtá hai ;
Barkat merí ubhartí hai ;
Chhalak to átí hai.

6 Terí madad, mere Khudá,
Hamesha sáthí hai ;
Páún Rúh terí ko sada ;
Sadá tú merá hai.

TEI'SWA'N ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.

S. M. St. Thomas. Lisbon.

Khudá—apní ummat ká chaupán.

1 Khudá chaupán merá ;
To sab kuchh hai merá ;
Wuh merá hai ; main uská hún ;
A'ge kuchh na cháhún.

2 Merá khabar letá ;
A'rám o chain detá ;
Har'yáwal men lejátá hai ;
P'yás ko miṭátá hai ;

3 Agar bhaṭak jáún,
Us se phir átá hún ;

Ímán se wuh chalátá hai;
Aur sáthí áphí hai.

4 Jab madad bakhshtá hai,
Dar mujh se bhágtá hai;
Maut men bedar main rahtá hún,
Ki uskí ár men hún.

5 Dushman ke rúbarú,
Barkat hai nau ba nau;
P'yálá merá chhalaktá hai;
Khushí ubhartí hai.

6 Terí niámaten,
Hamesha tak rahen;
Alag main girje se na hún,
Táríf kiyá karún.

CHAUBÍSWAN ZABU'R.—Pahla' Hissa.

C. M. Adoption. Arlington.

Khudá ke sáth rahná.

1 Dunyá Khudáwand hí kí hai—
Bhar púrí aur insán;
Samundar par banáyá hai;
Bárhon par uská sthán.

2 Kaun p'hunchegá tere huzúr?
Kaun páwegá tujhe?
Tú use karegá manzúr,
Ímán se jo jhuke;—

3 Pák háth aur dil jo rakhtá hai—
Shekhí se hai alag—
Jo terá khojnewálá hai—
Daghá se hai bilag;

4 Wuhí barkat ko páwegá—
Rástbází tujh se bhí;

Apní naját tú dewegá—
Árám hamesha bhí.

5 So sáre dil taiyár howen.
Huzúr men jáne ko ;
Sáre darwáze khul jáwen.
Masíh ke áne ko.

6 Uská jalál to kaisá hai !
Aur qudrat kitní hai !
Hukúmat sab par kartá hai :
Bandon men rahtá hai.

CHAUBI'SWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. M. Alfreton. Hebron. Park Street.
Bihisht ke wáris hone ká bayán.

1 Sab kuchh Khudáwand hí ká hai ;
Wuhí banánewálá hai ;
Dunyá kí new pání par hai;
Insán—haiwán ká rahná hai.

2 Terí bihisht kaun páwegá ?
Terá jalál kaun dekhegá ;
Jo háth aur dil sáf rakhtá hai—
Alag shekhí—daghá se hai.

3 Wuhí mubárak banda hai ;
Khudá se rástí pátá hai ;
Us kí naját wuh dekhegá ;
Khushwaqt hamesha howegá.

CHAUBI'SWA'N ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.
L. M. Duke Street. Park Street.
Masíh ká ásmán par charhná.

1 Khushwaqt ho, ai tamám akás ;
Hai tujhí men sab pák bilás ;
Jalál ká Bádsháh átá hai;
Bulandí par wuh átá hai.

2 Kaun hai jalál ká Bádsháh ?—kaun ?
Jo hai Ḳhudáwand qádir—taun,
Khulo—ai phátako, khulo;
Jalál ká bádsháh andar lo.

3 Dushman ko márke átá hai;
Wuh fatah páke átá hai;
Jalál ke taḳht par átá hai;
Bádsháhat karne átá hai.

PACHI'SWA'N ZABU'R.—Pahla' hissa.
S. M. Ninety Third. Dover.
Ḳhudá kí ummed rakhní.

1 Ai ján, Ḳhudá ko dekh,
Aur uská le tú bhekh;—
Ḳhudáyá, tú bharosá hai;
Láj se bachátá hai.

2 Shaitán bahkátá hai;
Gunáh satátá hai;
Tú apne bande ko ubhár;
Tú hí mujhe sudhár.

3 Apní hí ráh dikhá;
Tú hukmon par chalá;
Apní sachcháí ko tú sikhá;
Naját ká tú Ḳhudá.

4 Tú rahm yád farmá;
Tú ḳhádim men samá;
Mere gunáh ko tú miṭá;
Badí kí jaṛ ghaṭá.

5 Bhaláí se tú bharpúr;
Gunáh se ham mámúr;
Tú hí sikháwegá;—sikhá;
Muhabbat ko dikhá.

6 Bachá—mujhe bachá,
Ki qaul meṉ tú sachchá;
Mere gunáh ko baḳhshtá hai;
I'sá kí ḳhátir hai.

PACHI'SWA'Ṉ ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. Stephens. Swanwick. Litchfield.
Díndároṉ ká ḳhush hál honá.

1 Kaháṉ mubárak banda hai,
Jo ḍar se rahtá hai—
Ulfat Injíl se kartá hai—
Sazá se kámptá hai?—

2 Tálím tú usko detá hai;
Bhed us par kholtá hai;
Qaul kí naját dikhátá hai:
Fazl bahátá hai.

3 A'rám to wuhí páwegá,
Ḳhudá hí ke huzúr;
Naslí Ḳhudá kaháwegá,
Aur usí ko manzúr.

PACHI'SWA'Ṉ ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.
L. M. Kingsbridge. Middlebury.
Munáját.

1 Ḳhudá hí ko maiṉ táktá húṉ;
Muhabbat rakhtá húṉ;
Wáde ká ásrá kartá hún;
Tak'yá kalám par dhartá húṉ.

2 Merí áfat to baṟh gaí;
Adhmúí ján to ho gaí;
Nazar—Ḳhudáyá, nazar kar,
Ki merí ján na jáwe mar.

3 Kab mujhe fazl pheregá?
Bhaṭ'ke ráhoṉ se láwegá?

Mere dushman to baṛh gae,
Halákat par we chaṟh gae.

4 Háe! merí ján ko tú bachá;
Bharosá apní or lachá;
Merí ummed ko tú baṛhá;
Bargashtagí se tú chhuṟá.

CHHABI'SWA'N ZABU'R.

C. M. Peterborough. Arabia. Irish.

Bedínon̲ se alag rahná; aur bandagí men̲ ḳhush honá.

1 A'zmá—ázmá—mujhe ázmá;
Tú mujhe jánchke dekh;
Tú mere dil ke tain̲ ázmá;
Aur de tú apná bhekh.

2 Bharosá tujh par kartá hun̲;
Kalám ko táktá hún̲;
Bedínon̲ se main̲ bhágtá hun̲;
Alag chhalí se hún̲.

3 Pák log kí suhbat rakhtá hún̲,
Unhín̲ men̲ rahtá hún̲;
Tere huzúr jab átá hún̲,
I'sá ká ásrit hún̲.

4 Girje ko bahut cháhtá hún̲;
Usí men̲ játá hún̲;
Terí izzat ko ḍhúnḍhtá hún̲:
Main̲ barakat pátá hún̲.

5 Bed'non̲ men̲ halák na kar;
Alag ḳhúní se rakh;
Sharárat karte hain̲ bedar;
Halák honge beshakk.

6 Pákí se tujh ko khojúngá;
Kharáí se chalúngá;

Tujhí se yún main bachúngá;
Naját ko páúngá.

SATA'I'SWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
S. M. Silver Street. Shirland.
Girje se khushwaqt honá.

1 Tú roshní merí hai;
Jalál se gherá hai;
Tujhe páke kis se darún?
Gunáh men kyún marún.?

2 Merá yih hai ahwál—
Khudá se hai sawál,
Ki girje men sadá rahún—
Umr us men katún.

3 Aur dukh ke dinon men,
Aur imtihánon men,
Wuhí mujhe chhipáwegá—
Mazbútí bakhshegá.

4 Dil merá ubh'regá,
Dushman se láparwá;
Khushí se fatah dekhúngá;
Shukrguzár húngá.

SATA'I'SWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. St. Martin's. Irish.
Dukh men Khudá kí taraf dekhná.

1 Jab Báp kí bát ko sun liyá,
'Tum dekho merá munh,'
Main házir hún—filfaur bolá—
Dekh, tujh se main síkhún.

2 Mujh se na chhip, mere Khudá;
Mujhe alag na kar;

Madad karnewále, sadá,
Pás apne rakh bedar.

3 Gar kumbá—dost mujhe chhore,
Akelá chor dewe,
Par tú gar munh ko na more,
To sab bhalá howe.

4 Kamzorí se main mar játá,
Ímán gar na hotá ;
Ummed gar tujh se na pátá,
Halák zarúr hotá.

5 Par sachchá tú dikháí diyá ;
Mazbút mujhe kiyá ;
Aur dukh ke waqt men kám áyá,
Mujhe bachá liyá.

AṬHÁÍSWÁN ZABUR.

L. M. Williamstown. Windham.

Dushman se bachne kí duá.

1 B'hutere mere dushman hain ;
We mujh ko ghere lete hain ;
Kamzor, láchár, main banda hún ;
Apne Ḳhudá ko táktá hún.

2 Sun—sun—Ḳhudáyá, bintí sun ;
Kaharná bande ká tú sun ;
Na ho dushman ghálib howen,
Aur merí ján halák karen.

3 Merí duá—merí duá,
Sun—sun ; barkat apní bahá ;
Tú hí bharosá merá hai ;
Bacháo—panáh tú merí hai.

4 Sharíron men shumár na kar ;
Un men halák na mujhe kar ;

We míṭhí bolí bolte hain̲;
Par dil men̲ kína rakhte hain̲.

5 Tú badlá un ko dewegá;
Bande kí ár tú howegá;
Shukr—shukr terá hí ho;
Táríf hamesha terí ho.

UNTI'SWA'N̲ ZABU'R.

L. M. Monmouth. Antigua.

Ḳhudá kí áwáz—dunyá aur girje men̲.

1 Zoráwar jitne dunyá men̲,
Ḳhudá ká shukr sab karen̲;
Jalál—buzurgí sab mánen̲;
Ḳhudá kí qudrat sab gáwen̲.

2 Záhir qudrat dikhátá hai,
Kyá ḳhushkí, kyá pání men̲ hai;
A'wáz se bádal pháṛtá hai,
Aur bijlí bhí kaṛ'kátá hai.

3 Túfán kí máṛ'fat boltá hai;
Ban—per̲ ko ghárat kartá hai;
Harná, harní to kámpte hain̲;
Uchhal, uchhal we bhágte hain̲.

4 Labnán ke ban ko toṛtá hai;
Janglí daraḳht girátá hai;
Hil, hil, paháṛ bhí kámpte hain̲,
Taráí bhí har̲har̲átí hain̲.

5 Samundar par wuh baiṭhá hai;
Hukúmat sab par kartá hai;
Par bás girje men̲ kartá hai;
Apní táríf karátá hai.

6 Rahm se us men̲ boltá hai;
Tasallí us men̲ detá hai;

Fazl—fazl bahátá hai;
Mazbútí dil ko bakhshtá hai.

TÍSWAN ZABUR.

L. M. Old Hundred. Orland.
Bímárí se changá honá.

1 Khudá buzurg ko mántá hún;
Teráhí shukr kartá hún;
Bímárí men main par gayá;
Tú hí ne changá kar diyá.

2 Kaun aisí qudrat rakhtá hai?
Aur tujh sá kaun bachátá hai?
Yún maut se kaun chhurátá hai?
Qabr se kaun uthátá hai?

3 Ímándáro, tum uthke gáo;
Gít uskí khúbí ká tum gáo;
Mihr uskí záhir karo;
Uskí táríf sab mil karo.

EKTÍSWAN ZABUR.—Pahla Hissa.

C. M. Litchfield. Barby.
Khaufí maut aur dozakh se khalásí.

1 Ján tere háth men somptá hún;
Tú hí sadá Khudá;
Tujhí se main to zinda hún;
Dozakh se hún judá.

2 Dil men fikr ubhartá thá;
Ummaid aur dar bhí thá;
Ápas men barhte ghatte the;
Halák bhí karte the.

3 'Merí to ján hai tere háth'—
Bintí kar kar kahá;

Mere Khudá, tú mere sáth ;
Mihrbání se rahá.

4 Apní miláp mujhe dikhá ;
Tú dil ko roshan kar ;
Rahm apná mujhe sikhá ;
Bande ko kar bedar.

EKTI'SWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. Dundee. Peterboro'. Barby.
Ghabráhat men ummaid karní.

1 Ghabráke main to bol uthá,
'Nirás se martá hún ;
'Main terí nazar se ghatá ;—
Tad bhí na main darún.

2 Terí khúbí láintihá ;
Mihrbání beshumár ;
Apne bande par bebahá ;
Fazl terá apár.

3 Muqaddaso, táríf karo ;
Usko piyár karo ;
Minnat karo; usse daro ;
Gunáh se báz raho.

EKTI'SWA'N ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.
C. M. Stephens. Medfield.
Badnámí aur táne se bachná.

1 Tujhí se dil khushwaqt húá,
Madad—Panáh merí ;
Sharm o láj se chhut gayá ;
Izzat tú hai merí.

2 Kaisá tú ne bachá liyá !
Dukh men bhí sukh diyá ;
Dushman ke munh ko band kiyá ;
Ghamand utár diyá.

3 Tú bande ko bachâwegá ;
Jhagre zubán ke se ;
Áṛ apní men tú lewegá ;
Maghrúrí unkí se.

4 Apní panáh men mujh ko rakh ;
Sáye men mujh ko kar ;
Dilon kí áṛ to hai náhaqq ;
Tú rakhtá hai beḍar.

BATTÍSWÁN ZABUR.—Pahla' Hissa.

S. M. Dover. St. Thomas.

Muqirron ke gunáhon kí muáfí.

1 We hí mubárak hain,
Azíz jo tere hain ;
Khatáen unkí miṭ gaín,
Na báqí kuchh rahín.

2 Zimme jin ke gunáh,
Bilkull húe faná ;
Aur jis ke dil men chhal na hai,
Wuh aslí banda hai.

3 Jab tak main chup rahá—
Gunáh ko ḍhámp liyá,
Haḍḍí ko chúr kartá rahá ;
Kaharte waqt káṭá.

4 Bezár tú mujh se thá ;
Dabá hí ḍáltá thá ;
Taráwat ko sukhátá thá ;
Tapan kí mánind thá.

5 Gunáh ko mán liyá ;
Buráí ko khol diyá ;
Apne qasúr ko khol diyá ;
Tab tú ne m'áf kiyá.

BATTÍSWÁṈ ZABUR.—Du'sra' Hissa.
C. M. Colchester. Adoption. Barby.
Muft kí muáfí.

1 Wuhí mubárak banda hai,
Ki Rabb gunáh uske
Na gintá hai; par bakhshtá hai,
Masíh kí khátir se.

2 Jis par tú aisá kartá hai,
Us ke barábar kaun?
Bakhshá gunáh to jis ká hai,
Us sá ázád hai kaun?

3 Daghá se wuh ghinátá hai;
Dostí sachcháí se hai;
Wuh ánkh aur dil sambháltá hai;
Safáí se chaltá hai.

4 Jab loṉ gunáh na khol diyá,
Tab loṉ dukhí rahá;
Bezárí ne bhasam kiyá,
Aur tú náráz rahá.

5 Gunáh jab maiṉ ne mán liyá—
Chhipá gunáh kholá,
Tab hí tú ne to bakhsh diyá—
Fazl bahá diyá.

6 Yih sun sab bande áwenge,
Aur barkat mánenge;
Tab hí phande se chhúṭenge
Bakhshinda jánenge.

BATTÍSWÁṈ ZABUR.—Tí'sra' Hissa.
L. M. Uxbridge. New Sabbath. Surrey.
Muáfí aur pákízagí.

1 Mubárak wuh hamesha hai,
Gunáh kí bakhshish jiskí hai;
Iqrár qusúr jo kartá hai,
Masíh ká lahú parda hai.

2 Wuhí mubárak ádmí hai,
Gunáh mahsúb na jis ká hai ;
Apne bharose se alag,
Karní ko jántá hai bilag.

3 I'sá ká ásrá kartá hai,
Dil ko gunáh jab ghertá hai ;
Chhuṭkáre par ḳhush hotá hai ;
Ahkám ko phurt se mántá hai.

4 Rástí kaisí mubárak hai,
Gunáhon ko jo ḍhámptí hai !
Fazl ko roshan kartí hai ;
Sáre chalan men záhir hai.

BATTI'SWA'N ZABU'R.—Chautha' Hissa.

L. M. Quito. Luton.

Gunáh ká iqrár karke fazl páná.

1 Gunáh ko jab chhipátá hún,
Aur bojh ko dil men ḍhámptá hún,
Kaisí ízá men rahtá hún !
Dukh men kaisá kalaptá hún !

2 Apne gunáh ko kholtá hún ;
Iqrár badí ká kartá hún ;
M'áfí kí bát kah, ai Ḳhudá ;
Fazl se dekh mujhe sadá.

3 Gharíb jo terá banda hún,
Duá main tujh se mángtá hún ;
Gunáh kí báṛh jab átí hai,
Merí panáh tú hotá hai.

4 Ghabráhaṭ se main bhágtá hún ;
Tujhí se chain main pátá hún ;
Tú merí chál ko dekhtá hai ;
Apní nazar men rakhtá hai.

TENTI'SWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
C. M. Swanwick. St. Martin's.
Paidáish.

1 Rástbáz logo, khushwaqt howo ;
Yihí tumhárá kám ;
Kalám aur ráh uskí gáo ;
Mubárak uská nám.

2 Rástbází uskí aur rahm
A'smán—zamín kahe ;
Makhlúqát uskí atamm
Táríf uskí kare.

3 Us kí dánáí o kalme ne
A'smán phailáyá hai ;
Jo hai Khudá kí Rúh, us ne
Sab kuchh banáyá hai.

4 Bahne ko áb ke tain kahá
Thahráí jagah men ;
Hukm samundar ne sahá—
Rahá thikáne men.

5 Rástbáz logo, khushwaqt howo ;
Khushwaqt ho sab ke sab ;
Insáno, sar-sajúd howo ;
Karo uská adal.

TENTI'SWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. Mear. Brattle Street. Rochester.
A'dmí ká náchíz aur Khudá ká sab kuchh honá.

1 Mubárak kaun ?—we hí, we hí,
Khudá ká takht jahán ;
Kalám j'án detá hai sahí,
Firqa uská tahán.

2 Lashkar se koí na bachtá hai ;
Bádsháh kí ár nahín ;
Sawár bhí kyá kar saktá hai ;
Bacháo usse nahín.

3 Insán—haiwán—sab jhúṭhe hain̲ ;
Zor un ká kám na hai ;—
Pák log Ḳhudá se bachte hain̲ ;
Naját wuh detá hai.

4 Ḳhudá muqaddason̲ kí áṛ,
Akál jab átá hai ;
Wuh unhen̲ rakhtá hai beḍar,
Marí jab phailtí hai.

5 Ḳhudáyá, tú hamen̲ sambhál ;
Pás apne rakh sadá ;
Terá kalám hamárá mál ;
Bharosá hai Ḳhudá.

TEN̲TI'SWA'N̲ ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.

L. M. 6 lines. Newcourt. Eaton.

Páidáish aur bandobast.

1 Rástbáz logo, Ḳhudá se ḳhush
Howo ; na ho kadhí náḳhush ;
Yihí to hai tumhárá kám ;
Táríf tum gáo lákalám ;
Us ká kalám, aur nám aur ráh,
Kaisá sachchá aur pák, safá !

2 Insáf o sach ká dost wuh hai ;
Ḳhúbí uskí sarbattar hai ;
Kalme ne sab banáyá hai ;
Uttar dakkhin phailáyá hai ;
Rúh us kí ne baná diyá
Táron̲ ko, aur chamká diyá.

3 Samundar ko baṭor liyá ;
Pání ne hukm mán liyá ;
Gahráo men̲ hai uská makám ;
Jíwdhárí ká húá ṭhikán ;—
A'g—pání—ḳhushkí—sab kiyá ;
Sab chízon̲ ko sambhál liyá.

4 Ab thartharáke sab mánen̲ ;
Qudrat lá intihá jánen̲ ;

Náchíz ghusse se hon alag ;
Rabb se na hon phirke bilag ;
Qaul fi'al hamáre bátil hain ;
Khiyál uske to sachche hain.

TENTI'SWA'N ZABU'R.—Chautha' Hissa.

L. M. 6 lines. Brighton. Gloucester.

A'dmí ká náchíz aur Khudá ká sab kuchh honá.

1 Mubárak qaum wuhí, wuhí,
Kalám jo pátí hai sahí ;
Khudá jinhon men rahtá hai ;—
Ghair qaumon ko wuh dekhtá hai ;
Wuh paidá kar sambháltá hai,
Garchi un se poshída hai.

2 Lashkar ká ásrá sháh karen—
Bahádur aisí ás dharen,
Bharosá unká abas hai ;
Ghore par takiya jhuthá hai ;
Haiwán se kuchh panáh na hai ;
Nikammí phurtí unkí hai.

3 Terí to ánkh, buzurg Khudá,
Rakhtí hamen nigáh sadá ;
Jab maut ká khatra ghertá hai ;
Akál—marí, jab mártí hai,
Rástbáz kí hai túhí panáh ;
Terá to nám unhon kí já.

4 Bímárí o laráí men bhí,
Hakím túhí, aur dhál túhí ;
Takht apne se naját tú bhej ;
Tú hamen fazl se sahej ;
Terí ko madad tákte hain ;
Tujhí se barkat cháhte hain.

CHAUTÍSWÁN ZABUR.—Pahla Hissa.

L. M. Seasons. Portugal.

Khudá kí khabargírí.

1 Shukr—Khudáwand ká shukr ;
Rozmarra aur pal pal, shukr ;
Terí baráí—táríf karen ;
Gharíb bhí, sun, khushí karen.

2 Mil mil, sabhí baráí mánen ;
Nám kí buzurgí mil karen ;—
Usí ko dukh men yád kiyá ;
Dar se mujhe chhurá liyá.

3 Ár uskí ko jin ne liyá,
Unhín ke kám wuh á gayá ;
Usí se roshní pá gae ;
Aur na sharminda ho gae.

4 Firishte ghere rahte hain
Unko, jo us se darte hain ;
We khatre se bacháte hain ;
We áfat se chhuráte hain.

5 Maza, muqaddaso, chíkho ;
Us ká fazl—madad lakho ;
Sheron ko garchi fáqa ho,
Par sab kuchh mile bandon ko.

CHAUTÍSWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

L. M. Duke Street. Euphrates.

Larke bálon kí tálím.

1 Ai larke bálo, chale áo—
Nádáno, tum síkhne ko áo ;
Musse Khudá kí bát síkho ;
Aur síkh síkh, dil men rakh chhoro.

2 Gar zindagí ko cháhte ho—
Khúbí i Khudá ke bhúkhe ho,
To jíbh sambhál, sambhál chalo ;
Honthon se chhal men mat milo.

3 Badí se bach ; nekí karo ;
Miláp kí ráh se mat muṛo ;
Dostí ko dekh ; use pakṛo ;
Aur dil men̠ le ; use jakṛo.

4 A'n̠khen̠ Ḳhuká kí dekhtí hain̠ ;
Díndáron̠ ko we rakhtí hain̠ ;
Wuh duạ́ unkí sunta hai :
Aur kám unhín̠ ká átá hai.

5 Sharíron̠ se bezár wuh hai ;
Ukhárne ko taiyár wuh hai ;
Duạ́ ímán kí suntá hai ;
I'zá se wuh chhuṛátá hai.

6 Ṭúṭe dilon̠ ke pás wuh hai ;
Píse dilon̠ ká hámí hai ;
Tasallí unkí kartá hai ;
Shukr un se karátá hai.

CHAUTI'SWA'N̠ ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.

M. St. Ann's. St. John's.

Fazl ká shukr.

1 Shukr terá main̠ karúngá ;
Har waqt saráhúngá ;
Pákon̠ men̠ mil main̠ gáúngá ;
Hamd kartá jáúngá.

2 Ḳhudá ko main̠ ne ḍhúnḍh liyá ;
Mujh par záhir húá ;
Duạ́ ko bhí qabúl kiyá ;—
Ḳhauf tab hí dúr húá.

3 Jitnon̠ ne áṛ usí kí lí,
Roshan usse húe ;
Kangálon̠ kí sun usne lí ;
Gunáh men̠ na múe.

4 Buzurg firishte gherte hain̠
Ḳhudá ke bandon̠ ko ;

We khatre se bacháte hain ;—
Uskí khúbí chikho.

5 Nekbakht Khudá ke bande hain ;
Khush ho, ímándáro ;
Sab khúbíán tumhárí hain ;—
Uskí táríf karo.

CHAUTÍSWÁN ZABUR.—Chauthá Hissa.

C. M. St. Martin's. Clarendon.

Larkon ko nasíhat.

1 Ai larko, musse ab síkho—
Nádáno, sab síkho ;
Khudá ká dar síkh síkh rakho ;
Jawáno, á síkho.

2 Barkat ke din jo cháhtá hai,
Nekí ká bhúkhá hai ;
Zabán ko wuh sambháltá hai—
Daghá se bachtá hai.

3 Badí se tal ; nekí se mil ;
Dostí miláp se kar ;—
Nazar Khudá kí hai shámil
Díndár mubárak par.

4 Khudá bezár bedín se hai ;
Use ukháregá ;
Bande ko wuh sambháltá hai ;
Chúr haddí joregá.

5 Naját Khudá to detá hai ;
Gunáh ko bakhshtá hai ;
Bharosá uspar jis ká hai,
Salám'tí uskí hai.

PAIN̲TI'SWA'N̲ ZABU'R.

C. M. Barby. St. David's.

Dushmanon̲ ko piyár karná.

1 Jhúṭhe gawáh to uṭhte hain̲ ;
Tuhmat lagáte hain̲ ;
Merí nekí ko bhúlte hain̲ ;
Musíbat dete hain̲.

2 Main̲ tadbhí bhalá cháhtá hún̲ ;
Sukh unká cháhtá hún̲ ;
Unke dukhon̲ men̲ dukhí hún̲ ;
Mátam bhí kartá hún̲.

3 Unke liye dukhí húá ;
Roza bhí rakh liyá ;
Unke liye darḳhwást kiyá ;
Bháí sá bhí ján liyá.

4 Dáúd ne pah'le yún̲ kiyá ;
Masíh ká chinh húá ;
A'smán se á, aisá kiyá,
Aur ján ko áp diyá.

5 Masíh to sachchá Dáúd hai ;
Saihún ká sháh wuh hai ;
Sharír ko apná kartá hai ;
Gunáh ko baḳhshtá hai ;

CHHATTI'SWA'N̲ ZABU'R.—PAHLA' HISSA.

L. M. St. Paul's. Winchester.

Ḳhudá kí sifaten̲ aur jalál.

1 Bulandí par, buzurg Ḳhudá,
Hamesha se tú hai sadá ;
Sárí qudrat dikhátá hai ;
Sárí barkat phailátá hai.

2 Rahm terá to hai apár ;
Sacháí aur fazl beshumár ;

Hai nekí terí kyá mazbút !
Hai ạdal terá lá-yamút.

3 Ummaid jo tujh se rakhte hain,
We fazl terá páte hain ;
Rúhání barkat bakhshtá hai,
Khushí apní pilátá hai.

4 Amrit ká sotá tú hí hai ;
Zinda dhárá bahátá hai ;
Ham terí roshní páte hain ;
Ham terí jot men chalte hain.

CHHATTI'SWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Euphrates. Wells.

Nástikí.

1 Badkár kí chál pukártí hai—
Us kí badí to boltí hai,
Dil men Khudá ká ḍar nahín ;
Sharm bhí ánkhon men nahín.

2 Badí—daghá to munh men hai ;
Dánáí kí ráh ko chhoṛá hai ;
Alag nekí karne se hai ;
Sharárat hí ko sochtá hai.

3 Badí kí ráh par rahtá hai ;
Dostí usí se kartá hai ;—
Adl Khudá ká hai dhará ;
Insáf hí se wuh hai ghirá.

4 Insán—haiwán ká wuh kháliq ;
Parwarish ká bhí hai málik ;
Bande ko barkat detá hai ;
Sharír ko sazá detá hai.

CHHATTI'SWA'N ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.

L. M. St. Paul's. Winchester.

Khudá ke fazl kí sifat.

1 Khudá kí khúbí hai apár ;
I'mándáron ká hai ádhár ;—

Bharosá terá kartá hún;
Main barkat tujh se cháhtá hún.

2 Tú waqt par fazl kartá hai;
Haikal se barkat bakhshtá hai;
Jítá pání bahátá hai;
Aur dil ko táza kartá hai.

3 Amrit ká sotá rakhtá hai;
Balki tú áp hí sotá hai;
Tú áp hí roshní dil kí hai;
Ujále men chalátá hai.

4 Háe! hargiz ham ko na chhor de;
Balki tú ham ko khúbí de,
Madad—bandon kí madad kar;
Pal pal tú apná fazl kar.

5 Sharír ghálib na ho—na ho;
Un kí shekhí ghálib na ho;
A'khir halák we howenge;
Ghazab unhon ko gherenge.

CHHATTI'SWA'N ZABU'R.—Chautha' Hissa.

C. M. Dundee. Mear.

Bedíní.

1 Bedar sharír jab hote hain,
Ghaflat se chalte hain,
Unkí badí pukártí hai,
Khudá se dar na hai.

2 Kuchh roz parde men rahte hain;
Chhal áp ko dete hain;
A'khir gunáh jo un ke hain,
Charh un par baithte hain.

3 Un kí zabán to míthí hai,
Par jhúthá un ká dil;
Aur un kí chál bhí jhúthí hai;
Badon se hain shámil.

4 Hai bhayankar buzurg Khudá
Garchi ádmí bedar;
Adl us ká dhará sadá;
Hogá insáf azhar.

5 Sachchá yahán tú hai Khudá;
Ghirá insáf se hai;
Ghazab terá dozakh sadá;
Ulfat bandon par hai.

SAINTI'SWA'N ZABUR.—Pahla' Hissa.

S. M. Paddington. Pentonville.

Sharíron se na kurhná.

1 Sharíron se na kurh;
Badí kí or na mur;
Ghás se we káte jáwenge;
Sahaj se súkhenge.

2 Nekí ímán se kar;
Chain se raho nidar;
Zarúriyát tú páwegá;
Bhúkhá na rahegá.

3 Khushwaqt Khudá se ho;
Aur dil kí árzú lo;
Sab hí Khudá ko somp deo;
Jo cháho, so leo.

4 Nekí záhir hogí;
Hásil bhaláí hogí;
Kiyá, sabr se, ásrá kar;
Bedín se ho bedar.

5 Ghusse—ghazab se dar;
Kurhke gunáh na kar;
Sharír ákhir na chhútenge;
Na bach ke jáwenge.

SAINTI'SWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Alfreton. Monmouth.

Sharír aur díndár ká anjám.

1 Kína sharír to rakhte hain ;
Ghazab díndár par chhorte hain ;
We kichkicháke, cháhte hain—
Halákat un kí dhúndhte hain.

2 Talwár—kamán, we lete hain ;
Gharíbon par chaláte hain ;
Qatl karne ke khoj men hain ;
Apní badí men marte hain.

3 Ek pal ke hain sabhí sharír ;
Kyá chhoṭe hon, kyá hon amír ;
Gharbár se miṭ we jáwenge,
Ki khojne se na páwenge.

4 I'mándáron ká kuchh, jo hai,
Auwal sharír ke ganj se hai ;
Ki un ká zor to ghaṭṭá hai ;
Nekon ká bal to baṛhtá hai.

5 Khudá díndár ko jántá hai ;
Un kí mírás abadí hai ;
A'fat ke din we chain se hain ;
Bharpúr akál men rahte hain.

6 Halák bedín to howenge ;
Bairí Khudá ke rowenge ;
We bhasmak ág men jáwenge ;
Hamesha chhatpaṭáwenge.

SAINTI'SWA'N ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.

C. M. Arlington. Oldham.

Khudá—díndáron ká háfiz.

1 Díndár kí chál Khudá se hai ;
Pasand bhí us ke hai
Kamzorí se jab girtá hai ;
Khudá sambháltá hai.

2 Barkat samáwí us kí hai ;
Dunyá bhí us kí hai ;
Sáthí Khudá har bát men hai ;
Nasl mubárak hai,

3 Khudá hí par tak'yá karo ;
Na dushman se ḍaro ;
Khudá hí se baṛho, baṛho ;
K'na se na maro.

AṬHTÍSWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. 6 lines. Eutaw. Somers.

Bímár kí munáját.

1 Khudáyá, ghusse se na már ;
Qahr se bande ko na jhár ;
Tere hí tír to chubhte hain ;
Tere hí háth dabáte hain ;
Badan to dukh se hai ghirá ;
Chúr chúr haḍḍí ko kar márá.

2 Badí to merí baṛh gaí ;
Bojh bhárí ho dabá rahí ;
Gháw mere bhí ab saṛte hain ;
Kuchál merí se aise hain ;
Ghabráhaṭ ne mujhe liyá ;
Dabá mujhe jhuká diyá.

3 Ro, ro, main mátam kartá hún ;
Din bhar ánsú bahátá hún ;
Bímárí sakht ne gher liyá ;
Bechainí men bhí chhoṛ diyá ;
Khudáyá, tú merá Khudá ;
Árzú merí tú hai sadá.

4 Tú hí kaharná dekhtá hai ;
Mere ánsú bhí gintá hai ;
Aur merá dil pighal gayá ;
Zor apná tujh par chhoṛ diyá ;

Bínái merí játí rahí ;
Ján dekhtí hai tujhe sahí.

ATHTI'SWAN ZABUR.—Du'sra' Hissa.
L. M. 6 lines. Eutaw. Sudbury.
Satáe jáne par áh karná.

1 Dost o kuṭumb ne chhoṛ diyá ;
Dukh hí akelá rah gayá ;
Dushman bhí mere ubhre hain,
Aur merí ján ke bhúkhe hain ;
Phande we hí phailáte hain,
Aur sharr kí báten karte hain.

2 Par, main bahrá sá ho gayá—
Jíbh apní ko sambhál liyá,
Ki terá ásrá rakhtá hún—
Ummaid tuhjhí se rakhtá hún ;
Tú, ai Khudá, sun lewegá ;
Merá Khudá tú ṭhahregá.

3 Rúh merí ne tujh se kahá,
'Sun, sun, Khudáyá, kar sahá ;'
Dushman ko khush na hone de ;
Tú mujhe phisalne na de ;
Kamzor, tú dekhtá, banda hún ;
Main ásrá terá dhartá hún.

4 Iqrár gunáh ká kartá hún ;
Mátam badí se kartá hún ;
M'áfí, m'áfí, Khudáyá, bakhsh ;
Tú dil men rahm ko kar naqsh ;
Tú hí, tú hí bachátá hai ;
Ummaid merí tú áp hí hai.

UNTALI'SWAN ZABUR.—Pahla' Hissa.
C. M. Peterboro'. Bedford.
Jíbh ko sambhálná.

1 Main ne to dil men ṭháná hai,
Ki jíbh sambhálúngá ;

Munh men lagám lagáyá hai ;
Bair se na bolúngá.

2 Chupká main aisá rah gayá ;
Gúngá sá rah gayá ;
Bát achchhí ko bhí rok liyá ;
Udásí ne liyá.

3 Síne men tab tapish húí ;
Ág sochte hí bharkí ;
Itne men jíbh bhí khul gaí ;
Tujh se kahne lagí.

4 Khudáyá, maut ko yád dilá ;
Din ká shumár dikhá ;
Aql kí rúh mujhe pilá ;
Ízá se tú sikhá.

UNTA'LI'SWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
S. M. Aylesbury. Stanley.
Zindagí kí nápáedárí.

1 Bittá bhar zindagí ;
Akhír sab howegí ;
Mihmán áj kal ke sabhí hain ;
Alag sab hote hain.

2 Bátil se chalte hain ;
Náhaqq ghabráte hain ;
Daulat batorte játe hain ;
Par dúsre lete hain.

3 Ab merá ásrá kyá ?
Bharosá tú merá :
Sáre gunáh se tú chhurá,
Aur thatthe se bachá.

4 Jhúthí ummed chhurá ;
Dil apne men jurá ;
Tambíh ká mujh se háth uthá ;
Ki main na hún faná.

UNTÁLÍSWÁN ZABÚR.—Tísrá Hissa.

L. M. Windham. Augusta.

Bímárí men duá mángná.

1 Khudáyá, terá banda hún;
Bímárí se ízá men hún;
Terá to háth dabátá hai;
Aur banda chhatpatátá hai.

2 Khudáyá, tujh ko táktá hún;
Árám tujhí se dhúndhtá hún;
Musse tú apní chot uthá;
Bezárí bande se uthá.

3 Gunáh ko jab tú dekhtá hai,
Tambíh insán ko kartá hai;
Kamzor—láchár wuh hotá hai;
Khúbsúr'tí uskí bhágtí hai.

4 Merí duá sun, ai Khudá;
Kán band na kar musse sadá;
Tú mere ánsú ko na bhúl;
Kí banda hún main khák o dhúl.

5 Báp dáde kí main mánind hún,
Aur unkí tarah martá hún;
Ghusse ke háth musse uthá,
Aur mere dukh ko tú ghatá.

CHÁLÍSWÁN ZABÚR.—Pahlá Hissa.

L. M. New Sabbath. Portugal.

Dukh se chhútná.

1 Sabr se ásrá rakhtá thá;
Khudá kí bát main johtá thá;
Us ne merí duá suní;
Madad merí us ne kií.

2 Bímárí se uthá liyá;
Dar ke garhe se khench liyá;

Gunáh kí kích ko dho diyá ;
Ráh apní par chalá liyá.

3 Shukr ká gít gawá liyá ;
Aur dil ko khush kará liyá;
Mih'rbání ko dikháúngá ;
Terí táríf karáúngá.

4 Ujúba terí qudrat hai ;
Niháyat terí ulfat hai ;
Bújhne men banda hai láchár,
Terí táríf ká ár na pár.

5 Rogí—dukhí, jab partá hún,
Tujhí ko sáthí rakhtá hún ;
Tú hí sambhálnewálá hai ;
Merá chhuránewálá hai.

CHA'LI'SWA'N ZABU'R—Du'sra' Hissa.
L. M. Sterling. Alfreton.
Masíh ká autár o qurbání.

1 Khudáwand yún farmátá hai,
'Naját gunáh se kyúnkar hai ?
'Haiwán ká khún garchi bahe,
'Us se naját na ho sake.'

2 Tab hí Masíhá bol uthá,
'Gunáhon ko, ai Báp, mitá ;
'A'p hí, main áp hí átá hún ;
'Kafára karne átá hún.

3 'Jaisá daftar men hai likhá—
'Mere hí haqq men hai badá,
'Shara to mere dil men hai;
'Uskí takmíl mujhí se hai.'

4 Yúnhí Khudáwand áyá hai ;
Qurbání hone áyá hai ;
Hamen bacháne áyá hai ;
Maqbúl karáne áyá hai.

CHA'LI'SWA'N ZABU'R.—TI'SRA' HISSA.

L. M. St. Paul's. Hebron.

Masíh kí qurbání se naját honí.

1 Haiwán kí maut befáida hai;
Us se gunáh na chhúṭṭá hai;
Lekin qurbání Masíh kí
Gunáh miṭáne ko káfí.

2 Is se ummed to phail gaí,
Aur jári húí zindagí;
Aurat kí nasl á gaí;
Shaitán kí qudrat kuchalí.

3 Naját Ḳhudá kí khul gaí;
Ulfat Rabb kí záhir húí;
Ummed bihisht kí ho gaí,
Aur maut bhí ján bahaqq húí.

CHA'LI'SWA'N ZABU'R.—CHAUTHA' HISSA.

C. M. Jordan (H's.) Stamford.

Masíh se naját honí.

1 Ḳhudá ká piyár achambhá hai;
Táríf se hai báhar;
Shumár men beshumár wuh hai;
Us ká na ár na pár.

2 Haiwán ká ḳhún befáida hai,
Gunáh miṭáne ko;
Eklaute ko tú látá hai,
Badí dúr karne ko.

3 I'sá Ḳhudáwand á gayá;
Kán ko jhuká liyá;
Wuh áp hí ádmí ho gayá;
Bandon men bás kiyá.

4 A'ne ke waqt wuh kahtá hai,
'Ab dekh, main átá hún;
'Sharíat púrí hotí hai;
'Hukm par chaltá hún.

5 ‘ Likhá to mere haqq men hai,
‘ Taqd́r men bhí ṭanká ;
‘ Shara̤ kí izzat mujh se hai ;
‘ Kán merá hai jhuká.

6 ‘ Rujú badon ko kartá hún ;
‘ Ímán bhí detá hún ;
‘ Hukm ke tábi kartá hún ;
‘ Naját bhí detá hún.

7 ‘ Merá Rúh Quds dikháwegá,
‘ Jo kuchh main kartá hún ;
‘ Wuh dil ko bhí badláwegá ;
‘ Is liye bhejtá hún.’

EKTÁLÍSWÁN ZABÚR.

S. M. Shirland. Thatcher.

Kangálon par dayá karná.

1 Mubárak banda hai,
Kangál jo dekhtá hai ;
Rahm bhí us par kartá hai—
Bhúkh ko miṭátá hai.

2 Ḳhudá to uská hai ;
Dukh men kám átá hai ;
Dunyá men chain se rahtá hai ;
Ḳhudá to sáthí hai.

3 Wuh bair se hai alag ;
Wuh bipat se bilag ;
Dushman se bachá rahtá hai ;
Ḳhudá kí áṛ men hai.

4 Bímárí gar ghere,
Aur use rog pakṛe,
Wuh tusse qúwat páwegá ;
Tú fazl baḳhshegá.

BAYÁLÍSWÁN ZABU'R.—PAHLÁ HISSA.

L. M. Effingham. Georgetown.

Khudá ká piyásá honá.

1 Harn pyásá jaisá hámphtá hai—
Pání ke liye martá hai,
Dil merá taisá hámphtá hai—
Khudá ke liye pyásá hai.

2 Fazl rúhí ká pyásá hún;
Tere huzúr men kab áún?
Roshní apní mujh ko dikhá;
Rástí apní tú hí sikhá.

3 Main dukhí hoke rotá hún;
Aur rát o din kalaptá hún;
Tána de dushman márte hain;
Kahán Rabb terá? kahte hain.

4 Khudáyá, main ghabrátá hún;
Main aisí bát se martá hún;
Tere huzúr men játá thá;
Aur fazl tujh se pátá thá.

5 Ai ján, kyún jhukí játí hai?
Nirás se tú kyún girtí hai?
Ummaid Khudá se abhí rakh,
Ráh fazl aur jalál kí tak.

BAYÁLÍSWÁN ZABU'R.—DU'SRÁ HISSA.

C. M. Dundee. Walsal.

Dukh men ummaid rakhná.

1 Mere Khuda, tú dil ko dekh;
Jhuká hí játá hai;
De apne fazl ká tú bhekh;
Tujhí ko táktá hai.

2 Dilgírí o ghabráhat hain;
Aur dheo dabáte hain;
Phande o jál to ghire hain;
Halákat cháhte hain.

3 Na chhor, Khudáyá tu na chhor;
Tú to na chhoregá:
Sadá udás ho munh na mor;
Rahm dikháwegá.

4 Ujálá din tú láwegá;
Tú ákhir áwegá;
Andherí rát mitáwegá;
Shukr karáwegá.

5 Tú hí to hai merá Khudá;
Atal Khudá tú hí;
Na mujhe bhúlegá sadá;
Bad se bacháo tú hí.

6 We sadá tána karte hain—
'Terá Khudá kahán?'
Sun, sun, kalejá phattá hai;
Ai ján, ummaid kahán?

7 Ummaid—bharosá ab bhí rakh;
Khudá to hai maujúd;
Kyún hotí hai tú ján bahaqq?
Ummaid se ho sajúd.

TENTA'LI'SWA'N ZABU'R.

S. M. Shirland. Ninety Third.

Dukh men duá mángná.

1 Ai ján, kyún jhuktí hai?
Udás kyún rahtí hai?
Dushman se tána hotá hai;
Maujúd Khudá to hai.

2 Insáf tú merá kar;
Khudáyá, kar mihr;
Tú mere zor ká hai Khudá—
Merí ummaid sadá.

3 Mátam main kartá hún;
Udás hí játá hún;

Mere dushman kyún phúlte hain;
Kharábí karte hain;

4 Roshní—sachcháí dikhá;
Tú apní ráh batá;
Apne huzúr men tú p'hunchá;
Shukr apná kará.

CHAUÁLÍSWÁN ZABUR.

L. M. 6 lines. Milan. Gloucester.

Kalísyá ká Musíbat ke waqt men Khudá kí taraf dekhná.

1 Qadím se ham to sunte hain—
Dáde buzurg bhí kahte hain—
Mihr terí batáte hain;
Achambhá hí sunáte hain,
Tú ne jo un se kiyá hai;
Qudrat tú ne dikháí hai.

2 Tú hí to madad kartá thá;
Aur sáthí áp hí rahtá thá;
Aql o jot tú detá thá;
Tú ulfat un se rakhtá thá;—
Ummaid tujhí se rakhenge;
Barkat tujhí se páwenge.

3 Sultán tuhí hamárá hai;
Dil ásrá terá dhartá hai;
Farmáke tú hamen bachá;
Dushman ke zor ko tú lachá;
Madad terí hí cháhte hain;
Aur bal tujhí se páte hain.

4 Mazbútí pá, ham barhte hain;
Bairí ká sámhná karte hain;
Ímán se madad páte hain;
Dushman par ghálib hote hain;

Hamárá zor kamzor to hai ;
Par terá bal zoráwar hai.

5 Terí baṟáí ham karte haiṉ ;
Terá hí shukr gáte haiṉ ;
Garchi tú ne hameṉ chhoṛá,
Aur apne muṉh ko bhí moṛá,
Jaisá ki taisá tad bhí hai ;
Házir madad ke liye hai.

6 Garchi qatl ham hote haiṉ—
Mánind bheṟí kí zabah haiṉ,
Tad bhí tujhe na bhúlte haiṉ ;
A'srá terá ham dharte haiṉ ;
So uṭh, Ḳhudáyá, tú hí uṭh ;
Madad ke liye, abhí uṭh.

PAINTA'LI'SWA'Ṉ ZABU'R.—Pahlá Hissa.

L. M. Pilesgrove. Antigua.

Masíh ká jalál.

1 Masíh kí ḳhúbí gátá húṉ ;
Usí ke soch se gherá húṉ ;
Sabhoṉ ká bádsháh tú hí hai ;
Kalám táríf dikhátá hai.

2 Tujh sá tamám insán meṉ kaun ?
Na ho ḳhúbsúr'tí terí maun ;
Fazl to tere honṭhoṉ meṉ ;
Aur barkateṉ to dil meṉ haiṉ.

3 Zoráwarí se chaltá hai ;
Rúh kí talwár to jáṉgh par hai ;
Qudrat—táqat tú rakhtá hai ;
Terá jalál pah'ráwá hai.

4 Hathyár, sachcháí—muláimí hai ;
Rástí ko leke chaltá hai ;

Ujúba kám tú kartá hai;
Tú dushman ko latártá hai.

5 Merá sultán tú, Masíh, hai;
Tú hí merá Khudá bhí hai;
Merá sambhálnewálá hai;
Naját ká denewálá hai.

PAINTALISWAN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Marlow. St. Ann's.

Masíh—bádsháh aur kalísyá ká dulhá.

1 Terá hí takht, Masíh, Khudá,
Hamesha hí dhará;
Terá asá durust sadá;
Muhabbat se bhará.

2 Jalál ne tujh ko gherá hai;
Fazl se tú bhará;
Dunyá men tujh sá koí na hai;
Fazl terá dhará.

3 Sárí qaumen to terí hain;
Paidá tú ne kiyá;
Tere áge sab jhuktí hain;
Tú hí ne mol liyá.

4 Kalísyá se khush howegá;
Dulhin banáwegá;
Kháwind tú áp hí howegá
Jalál bhí dewegá.

CHHIYALISWAN ZABUR.—Pahlá Hissa.

C. M. Litchfield. Stephens.

Khudá—díndáron kí panáh.

1 Khudáwandá, tú hai panáh,
Dukhon ke jhanjhat men;
Madad ko kartá hai nigáh,
Ándhí ke waqton men.

2 So parbat ukhaṟ gar jáweṉ—
Samundar meṉ gireṉ,—
Zamín kí neweṉ hil jáweṉ,—
Díndár kyúnkar ḍareṉ?

3 Lah'reṉ samundar kí uṭheṉ—
Samá tak p'hunch jáweṉ;
Dekh dekhke qaumeṉ ḍar jáweṉ;
Chain se díndár raheṉ.

4 Hayát kí nadí bahtí hai,
Ḳhudá ke shahr meṉ;
Dil unke táza kartí hai,
Jo rahte haiṉ us meṉ.

5 Kalám Ḳhudá ká aisá hai,
Jo ḍar miṭátá hai;
Ummed se chain dilátá hai;
Wáda tasallí hai.

6 Sáthí Ḳhudá hamárá hai;
Ulfat se hai bhará;
Panáh wuhí hamárí hai;
Adl se bhí ghirá.

CHHIYÁLÍSWÁṈ ZABUR.—Du'srá' Hissa.

L. M. Winchester. Park Street.

Ḳhudá—kalísyá ká hámí.

1 Ímándáro, ḳhushí karo;
Apne Ḳhudá se ḳhush howo;
Ḳhudá Yáqúb ká wuhí hai;
Tumhárá bhí hamesha hai.

2 Zamín samundar meṉ wuhí—
Aur jangal aur laṟáí meṉ bhí—
Har waqt—har já meṉ sáthí thá;
Tumhárí madad kartá thá.

3 Paháṛ usí se ḍartá hai;
Zamín usí se kámptí hai;

Laṛáí ko dhímá kartá hai ;
Wuh dushman ko bhagátá hai.

4 Ai qaumo sab, us ko jáno ;
Chup hoke usí ko máno ;
Qádir—wáhid Ḳhudá hí hai ;
Jo cháhtá, so wuh kartá hai.

5 Házir, buzurg Ḳhudá to hai;
Muqaddas kí jamáạt men̲ hai ;
Terí ummaid ham rakhte hain̲ ;
Ham qadam terá dharte hain̲.

SAIN̲TA'LI'SWA'N̲ ZABU'R.—Pahla' Hissa.

C. M. Christmas. Arundel.

Masíh ká ásmán par chaṛhná.

1 A'wáz ḳhushí kí ab karen̲ ;
Mil mil, sab hí gáwen̲ ;
Ḳhudá ká shukr ham karen̲ ;
Pukár pukár gáwen̲.

2 Hai I'sá bhayankar Ḳhudá ;
Sabhon̲ ká hai wuh sháh ;
Jatan kartá sab ká sadá ;
Jalál ká hai bádsháh.

3 Wuh fatah páke gayá hai ;
Jalál ko p'hunchá hai ;
A'wáz ḳhushí kí hotí hai ;
Taḳht par já baiṭhá hai.

4 Táríf usí kí sab karen̲ ;
Ḳhúbí bayán karen̲ ;
Ḳhudáwand ká adab karen̲ ;
Bharosá bhí karen̲.

SAINTA'LI'SWA'N ZABUR.—Du'ra' Hissa.
S. M. Silver Street. Dover.
Masíh ká ásmán par charhná.

1 Shukr—shukr—shukr—
Milke karo shukr ;
A'wáz uthá karo shukr—
Khudáwand ká shukr.

2 Qudratí hai Khudá ;
Málik wuh hai sadá ;
Sharminda dushman hote hain ;
Usí se kámpte hain.

3 Hamen bachátá hai ;
Wuhí chhurátá hai ;
Pámál dushman ko kartá hai;
Samá ko játá hai.

4 Firishte sáthí hain ;
Sab khushí karte hain ;
A'wáz uthá, sab gáte hain ;
Sif't uskí karte hain.

5 Ham bhí táríf karen ;
I'sá ká gít gáwen ;
Injíl uskí phailá dewen ;
Ki qaumen mil jáwen.

ATHTA'LI'SWA'N ZABUR.
L. M. Rothwell. Antigua.
Girje kí salámatí aur jalál ká Khudá se honá.

1 Bará buzurg Khudá to hai ;
Zamín par aur ásmán par hai ;
Zát usí kí pákíza hai ;
Táríf usí kí hotí hai.

2 Kya sundar girjá uskí hai !
Wuhí makán Khudá ká hai ;

Wuh us men jáná játá hai ;
Fazl se us ko gherá hai.

3 Dekh, dekh, jo us se larte hain,
Dar, dar, we sab hí bhágte hain ;
Us ke huzúr se chhipte hain ;
Khudá ká zor dekháte hain.

4 Jaisá ki ham ne suná hai,
Taisá hí hamne dekhá hai,
Kal'syá men wuh záhir hai ;
Khudá hí se wuh qáim hai.

UNCHASWAN ZABUR.—Pahlá Hissa.

S. M. Little Marlboro'. Spilsby.

Daulat ká, marne ke waqt, befáida honá.

1 Daulat jo rakhtá hai,
Baráí kyún kartá hai ?
Kyá dukh men kám á saktí hai ?
Kyá maut rok saktí hai ?

2 Púnjí jitní howe—
Izzat o nám barhe—
Sab milke maut na tál saken,
Na iw'zí ján howen.

3 Abadí zindagí,
Niháyat qímatí ;
Mol us ká hai daulat se pár ;
Dhan us se hai láchár.

4 Nádán aur ilmdár—
Darwaiyá aur bedar—
Sab apne waqt men marte hain ;
Mál chhor we játe hain.

5 Tad bhí samajhte hain—
(Shekhí bhí karte hain,)

Hamárá ghar hamárá mál.
Rahegá nau nihál.

6 Yihí nádání hai ;—
Nasl bhí waisí hai ;
Unh´n kí lík par chaltí hai ;
Shekhí men martí hai.

7 Haiwán se rahte hain ;
Pashú se marte hain ;
Ákhir insáf ko uthenge ;
Aur thartharáwenge.

UNCHÁSWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Bedford. Burford.

Gunahgár aur díndár ká anjám.

1 Suno, maghrúro, sab suno,
Zulm se bhare jo,
Kangál ko jo satáte ho,
Tum maut se ghire ho.

2 Rabb dam tumhárá rokegá ;
Izzat latáregá ;
Tumhárá mál mitáwegá ;
Aur nám ukháregá.

3 Din bhayankar to áwegá ;
Insáf tab howegá ;
Sharír tab aur ho jáwegá ;
Na gháfil sowegá.

4 Us kí kharábí howegí ;
Azáb wuh páwegá ;
Díndár kí izzat howegí ;
Buzurgí páwegá.

5 Merá Khudá Rabb howegá ;
Wuh ján chhuráwegá ;
Qabr kí band ko toregá ;
Jalál bhí bakhshegá.

PACHÁSWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.
C. M. Colchester. St. Ann's.
Adálat ká din.

1 Munsif Khudá bulátá hai,
Sab qaum ke murdon ko ;
Harek uth khará hotá hai,
Adálat apní ko.

2 Buzurg Khudáwand átá hai,
Hisáb hí lene ko ;
Firishton ko le átá hai,
Badlá hí dene ko.

3 Firishte phurt se urte hain,
Farmán bajáne ko ;
Sáre jahán men daurte hain,
Rástbáz jamáne ko.

4 Sharír ke pás tab játe hain,
Ikatthe karne ko ;
We phús se bandhe játe hain,
Dozakh men jalne ko.

5 Taiyár tab munsif hotá hai,
Rástbáz thahráne ko ;
Díndáron se farmátá hai,
Bihisht men jáne ko.

6 Tujh par, Khudáwand, cháhte hain,
Ímán ab láne ko ;
Ummaid fazl se rakhte hain,
Insáf men chhútne ko.

PACHÁSWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.
L. M. Euphrates. Ellenthorpe.
Tábidárí ká qurbání se bihtar honá.

1 Khudá ke kalme aise hain,
Haiwán sab hí to mere hain ;

'Bher bakrí, bail na cháhtá hún;
'Ímán—duá ká áshiq hún.

2 'Dilgírí se tú mujhe dekh;
'Duá máng máng, tú mujhe ták;
'Merá hí háth chhuráwegá;
'Tujh se táiíf karáwegá.

3 'Jo saná merí kartá hai,
'Wuhí buzurgí mántá hai;
'Pákíza chál jo chaltá hai.
'Merá jalál dikhátá hai.'

PACHÁSWÁN ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.
C. M. Peterboro'. Barby.
Makkár kí adálat.

1 Jab kí Khudáwand áwegá—
Insáf ko p'hunchegá,
Wuh qaumon ko buláwegá;
Maujúd karáwegá.

2 Bher, bakrí ko na púchhegá—
Qurbání ko nahín;
Ímán—muhabbat dhúndhegá;
Be inke kuchh nahín.

3 Makkáron kí qurbaní kyá,
Jo nazr partí hai?
Namáz khairát o roza kyá,
Jinhon par ásrá hai?

4 Ai gháfil logo, ghaur karo,
Áge ki maut áwe;
Khudá se ab miláp karo,
Ísá ke lahú se.

IKA'NWA'N ZABU'R.

C. M. Dundee. Medfield.

Táib kí duá.

1 Gunáh kí m'áfí cháhtá hún;
Main bakhshish mángtá hún;
Main rahmat terí cháhtá hún;
Muhtáj Rúh Pák ká hún.

2 Gunáh to mere beshumár;
Láchár main banda hún;
Tere rahm ká ár na pár;
Tujh ko main táktá hún.

3 Dho, mujh ko dho—Khudáyá, dho;
Mere gunáh ko dho;
Dho, dho—merí badí ko dho,
Kí ján na jáwe kho.

BA'WANWA'N ZABU'R.

L. M. Litchfield. Alfreton.

Sharír ká halák honá aur díndár ká bachná.

1 Sharír kyún shekhí karte hain?
Fazl náchíz kyún jánte hain?
Bharosá áp par rakhte hain;
Aur jhúth ko sach we jánte hain.

2 Khudá yih dekh na bhúlegá;
Sharíron ko bhagáwegá;
Halák sabhon ko karegá;
Sachchá hí bad'á dewegá.

3 Díndár aise na howenge;
Khudá ká fazl páwenge;
A'smán par uth we jáwenge;
Huzúr Khudá ke rahenge.

TIRPANWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
C. M. Barby. Colchester.
A'dmí kí burí hálat.

1 Insán kí khwárí kaisí hai!
Wuh bigrá kaisá hai!
Ho! bewaqúf wuh kahtá hai,
"Khudá na hai—na hai."

2 Unhon ke dil to sar gae;
Nápákí men phanse;
We badí men to mar gae;
Daldal men we dhase.

3 Insán par Rabb ne ghaur kiyá;
A'smán se dekh liyá;
Nek ádmí ko talásh kiyá,
Par ek bhí na páyá.

4 We sab ke sab beráh húe;
Bhatak tamám gae;
Sab nekí se alag húe;
Dozakhí ho gae.

5 Khudáyá, tú naját dikhá;
Gunáhon se chhurá;
Bakhátir I'sá ke bachá,
A'zád o khush kará.

TIRPANWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. Rochester. Peterboro'.
Nástikon ká halák honá.

1 Múrakh to dil men kahtá hai,
'Khudá na hai—na hai:'
Apní buráí dikhátá hai;
Záhir nápákí hai.

2 Nek chál o chalan chhor diyá;
Badí men phans gayá;
Khudá ne ghaur se dekh liyá;
Na nekí ko páyá.

3 Kháliq ko jaisá chhoṛ diyá,
Ghabráhaṭ ne liyá ;
Rabb ne usko halák kiyá ;
Sharm ne le liyá

4 Khudáyá, nazar—nazar kar ;
Bande ko tú chhuṛá ;
Apne fazl se rakh niḍar.
Khushwaqt mujh ko kará.

TIRPANWA'N ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.

S. M. Watchman. Shirland.

Khudá ká díndáron ke dushman se badlá lená.

1 Khudá ne dekh liyá ;
Dunyá ko jánch liyá ;
Nádán gunáh men sonhde the ;
Nápákí karte the.

2 Nekon ke dushman the ;
Díndár ko kháte the ;
Kháne kí mánind chabte the ;
Faná bhí karte the.

3 Khudá to jág uṭhá ;
Unhen diyá ghaṭá ;
Unhen ghabráhaṭ ne gherá ;
Khudá, tú hai merá.

4 Mujh ko chhuṛáwegá ;
Naját tú dewegá ;
Rúh Quds ká fazl bakhshegá ;
Khushwaqt tú karegá.

CHAUWANWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Uxbridge. Hebron.

Dushmanon se bachne kí duá.

1 Bachá—bachá—túhí bachá ;
Nám kí buzurgí se bachá ;

Merá insáf, Khudáyá, kar :
Tú dushmanon se rakh bedar.

2 Khudáyá, duá merí sun ;
Kán ko jhuká, ki páún gun ;
Bairí to mujh ko ghere hain ;
Aur ján ko lene cháhte hain.

3 Tú merí madad ká Khudá ;
Sáthí ke sáth tú hai sadá ;
Tú bairíon ko dekhtá hai ;
Unhon se badlá letá hai ;

4 Qurbání merí Ísá hai ;
Usí se ásrá merá hai ;
Naját ká shukr kartá hún ;
Táríf terí hí gátá hún.

5 Tú ne mujhe chhuráyá hai ;
Dushman se bhí bacháyá hai ;
Ánkhon ne merí dekh liyá ;
Ghaur se main ne parakh liyá.

CHAUWANWÁN ZABÚR.—Dúsrá Hissa.

7s. Cookham. Prentiss.

Dushman se bacháo.

1 Le, Khudáwandá, bachá ;
De tú apní or lachá ;
Merí tú adálat kar ;
Mujhe tú hí rakh bedar.

2 Merí duá tú hí sun ;
Kán jhukáke abhí sun ;
Dushman jama hote hain ;
Dánt ko kichkicháte hain.

3 Terá dar na rakhte hain ;
Bande ko satáte hain ;
Madad merí tujh se hai ;
Taraf merí tú hí hai.

4 Badlá tú to lewegá ;
Wáj'bí áp hí karegá ;
A'srá I'sá ká to hai ;
Merá badlá wuhí hai.

5 Fazl terá gáúngá ;
Táríf terí karúngá ;
Yihí kám hamárá hai ;
Dukh se tú bachátá hai.

6 A'fat se chhuṟáyá hai ;
Chain to dil meṉ diyá hai ;
Roshan mujh ko kiyá hai ;
Bairí ko latáṟá hai.

PACHPANWA'Ṉ ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Carmel. Augusta.

Dushman se taklíf páke duá karní.

1 Khudáwandá, tú kar nigáh ;
Kí tú hí merí hai panáh ;
Maiṉ bintí terí kartá húṉ ;
Bharosá terá rakhtá húṉ.

2 Chillá, chillá, maiṉ rotá húṉ ;
Faryád maiṉ tujh se kartá húṉ ;
Dushman to mere baṟh gae ;
Halák karne ko lais húe.

Ḍar maut ke ne to gher liyá ;
Ghabráhaṭ ne pakaṟ liyá ;
Háe—háe—ki nikal bach jáúṉ ;
Bích ban ke jagah já páúṉ.

Un kí jugat miṭá—miṭá ;
Unke fareb ko tú ghaṭá ;
Kyá rát, kyá din, bechain we haiṉ ;
Mansúbe sharr ke bándhte haiṉ.

5 Bair bairíon ká sahtá húṉ;
Aur ján ko maiṉ le bhágtá húṉ;
Dostoṉ ne aisá kiyá hai;
Kiyá to ján pahchán ne hai.

PACHPANWÁṈ ZABUR.—DU'SRA' HISSA.
L. M. Uxbridge. Ward.
Dushmanoṉ se taklíf páke duá karní.

1 Tujh ko, Khudá, pukártá húṉ;
Terí hí madad táktá húṉ;
Tú ne mujhe bacháyá hai;
Laṛáí meṉ ár ko kiyá hai.

2 Ḍar biná we jo rahte haiṉ,
Mansúbe bair ke bándhte haiṉ;
Unhoṉ ne qaul ko toṛ diyá;
Unhoṉ ne chhal se bair kiyá.

3 Bojh apná tujh par dhartá húṉ;
Árám maiṉ tujh se pátá húṉ;
Díndár ká hámí hai Khudá;
Bairí ká bairí tú sadá.

4 Dushman tere na ṭhahrenge;
Ghazab se tere marenge;
Maiṉ bachke shukr kartá húṉ;
Táríf Khudá kí kartá húṉ.

CHAPPANWÁṈ ZABUR.—PAHLA' HISSA.
L. M. Surrey. Hingham.
Khudá—ásrit ká hámí.

1 Bairí b'hutere mere haiṉ;
Halákat merí cháhte haiṉ;
Nigalne ko we ḍhúṉḍhte haiṉ;
Yahowáh se beḍar we haiṉ.

2 Tujhí ko, ḍar meṉ, táktá húṉ;
Terá hí ásrá rakhtá húṉ;

Táríf kalám kí kartá hún̲ ;
Tere shukr men̲ rahtá hún̲.

3 Jab dushmanon̲ se ghirá hún̲,
Kíne se unke bhará hún̲,—
Gunáh karáne cháhte hain̲,—
Halákat ján kí ḍhúṇḍhte hain̲,—

4 Insáf to tú hí kartá hai ;
Udúl men̲ tú na chhoṟtá hai ;
Bhaṭakná merá dekhtá hai,
Aur roná merá suntá hai.

5 Jab ásrá terá kartá hún̲,
Naját dushman se pátá hún̲ ;
Sáth bande ke tú áp hí hai ;
Madad ko merí házir hai.

6 Ḳhudá ká shukr kartá hún̲ ;
Kalám usí ká dhartá hún̲ ;
Qasam Ḳhudá kí mujh par hai ;
Dharí naját to merí hai.

CHAPPANWAN̲ ZABU̱R.—Du'sra' Hissa.

C. M. Medfield. Devizes.

Bipat men̲ duá mángní.

1 Ḳhudáyá, rahm—rahm—kar ;
Tú dushman se bachá ;
Tú merí ján par mihr kar ;
Dil apní or lachá.

2 Mansúbe bairí bándhte hain̲ ;
Ḳhwár karne cháhte hain̲ ;
Ḍar garchí mujh ko gherte hain̲,
Fazl se bhágte hain̲ ;

3 Duhráte merí báten̲ hain̲ ;
Bichháte phande hain̲ ;
Badí ká ásrá karte hain̲ ;
Usí men̲ rahte hain̲.

4 Tú dukh ko mere dekhtá hai ;
Jo án̲sú bahtá hai,
Shumár tú uská kartá hai ;
A'rám se ponchhtá hai.

5 Main̲ minnat terí kartá hún̲ ;
Tú ḳhabar letá hai ;
Main̲ dushmanon̲ se bachtá hún̲ ;
Tú áṛ men̲ rakhtá hai.

6 Táríf o shukr terá ho ;
Kalám par rahtá hún̲ ;
Tú merá hí, har dukh men̲, ho ;
Janam se terá hún̲.

SATA'WANWA'N̲ ZABU'R.

L. M. 6 lines. Plymouth Dock. Eaton.

Dukh men̲ Ḳhudá kí áṛ takná.

1 Rahm, Ḳhudáyá, rahm kar ;
Dekh rahm se, aur mihr kar ;
Bharosá tú hí merá hai ;
Panáh kí jagah tú hí hai :
Terí hí áṛ men̲ chhiptá hún̲,
Phande se jab tak ghirá hún̲.

2 Ḳhudá ko main̲ pukártá hún̲ ;
Usí se fazl pátá hún̲ ;
Wuh ḳhabar merí lewegá ;
Dushmaní se bacháwegá ;
Wuh madad karne áwegá ;
Wuh áḳhir ko chhuṛáwegá.

3 Sheron̲ ke bích main̲ rahtá hún̲ ;
Dushman kí ág se ghirá hún̲ ;
Zabán to un kí barchhí hai ;
Talwár kí mánind tez hí hai ;

Unhon ne jál bichháyá hai ;
Aur phanda mujh ko márá hai ;

4 Par, tú buzurg, mere Khudá ;
Tú detá, sabr se, ladá ;
Mazbútí dil kí túhí hai ;
Terá tawakkuil mujh ko hai ;—
Main shukr terá karúngá ;
Aur terá rág uṭháúngá.

5 Uṭh, uṭh, tú ab, ai merí ján ;
Le báje ko Khudá ko mán ;
Sawere uṭh ke khushí kar ;
Táríf o shukr sadá kar;
Jamáat men uskí saná kar ;
Dushman ke munh se tú na ḍar.

6 Hai rahm terá to apár ;
Niámat terí beshumár ;
Terí sachchái láintihá ;
Terá piyár girán bahá ;
Buzurgí láiq hú-ba-hú,
Sáre jahán men naubanau.

AṬHA'WANWA'N ZABU'R.

C. M. Barby. Bethel.

Zálimon se bachne kí duá.

1 Bachpan se bigre ádmí hain ;
Janam ke jhúṭhe hain ;
Gunáh ká zahr un men hai ;
Bikh qátil un men hai.

2 We bahre sámp kí hain mánind ;
Band kán ko karte hain ;
Báje ke bajne se ánand,
Na ho, we gháfil hain.

3 Zulm ke dánt tor̤, ai Ḳhudá ;
Tú zor ko unke le :
Kamán o tír ko le sadá ;
Hamen̲ bachá tú le.

4 Terí tárif to howegí ;
Badlá tú lewegá ;
Buzurgí terí phailegí ;
Mubárak howegá.

5 Bhaláí ko dekh, sab mánenge ;
Ḳhudá tú sachchá hai ;
Díndár we tabhí jánenge,
Ki túhí munsif hai.

UNS ṬHWÁN̲ ZABUR.

L. M. Winchester. Quito.

Ḳhudá ká satánewálon̲ se bacháná.

1 Ḳhudáyá, mujhe tú bachá ;
Tú dushman se mujhe bachá ;
Tú hí sharíron̲ se bachá ;
Sab ḳhúníon̲ ko tú lachá.

2 Merí talásh men̲ rahte hain̲ ;
Aur merí ján ko chahte hain̲ ;
Ho jama, jugat karte hain̲ ;
Mujhe náhaqq satáte hain̲.

3 Tú merá hai rahím Ḳhudá ;
Madad—bacháo tú hai sadá ;
Tú mujhe nahín̲ chhoṛegá ;
Na mujh se munh tú moṛegá;

4 Qudrat—rahm kí gátá hún̲ ;
Sawere uṭh main̲ gátá hún̲ ;
Tú hí to dukh men̲ áṛ húá,
Panáh bhí merí ban gayá.

5 Tú merá zoráwar Khudá ;
Main shukr kartá hún sadá ;
Ár ká Khudá tú merá hai ;
Rahm ká karnewálá hai.

SATHWÁN ZABUR.

C. M. Communion. Grafton.

Phisalnewálon kí duá.

1 Bandon ko tú ne chhor diyá ;
Ham se náráz húá ;
Gunáh ke sabab dukh diyá ;
Ab phir tú kar dayá.

2 Ham logon ko larzá diyá ;
Gunáh ne gher liyá ;
Tú áp náráz dikhái diyá ;
Haddí ko chúr kiyá.

3 Dukh ne to ham ko le liyá ;
Ghabráhat men pare ;
Dushman ko tú ne zor diyá ;
Kamzorí men gare.

4 Khudá hamárá tad bhí hai ;
Tú hí to sachchá hai ;
Tú rahm ko dikhátá hai ;
Hamárá tú hí hai.

5 Kalapná, ai Khudá, tú sun ;—
Albattá sunegá ;
Tú fazl dewegá aur gun ;
Tú hí chhuráwegá.

EKSATHWÁN ZABUR.

S. M. Dover. St. Thomas.

Dukh men Khudá kí ár lená.

1 Faryád main kartá hún ;
Khudáyá terá hún ;

Main dukh se royá kartá hún ;
Tujh hí ko táktá hún.

2 Dúr garchí mujh se hai ;
Ján tujh ko dekhtí hai ;
Terá hí ásrá kartá hún ;
A'r terí ḍhúnḍhtí hai.

3 Pahár sí ár tú hai ;
Masíhá merá hai ;
Usí men ho duá mángún ;
Usmen bacháo páún.

4 Bharosá terá hai ;
Khudá tú merá hai ;
Manautí merí jántá hai ;
Tú barkat detá hai.

5 Khudáwand sadá hai ;
Wuh az'lí—ab'dí hai ;
Bádsháhat uskí hai qáim ;
Uskí mánind dáim.

6 Main gáúngá tárif ;
Ki tú to hai sharíf ;
Tú merá ár ká hai Khudá ;
Merí naját sadá.

BA'SAṬHWA'N ZABU'R.

7s. Cookham. Alma.

Sirf Khudá ká bharosá karná cháhiye.

1 Ján bharosá kartí hai ;
Tere par ummaid to hai ;
Dukh o tangí jab hí hai.
A'srá merá tusse hai.

2 Tujh se main na ṭalúngá ;
Tujh se main na phirúngá ;

Yáro, uskí ás karo ;
Us men hoke na ḍaro.

3 Áṛ—panáh, wuh sadá hai ;
Ás insán kí jhúṭhí hai ;
Sukh men we to sáthí hain ;
Dukh men kám na áte hain ;

4 Shekhí kyún we karte hain ?
Zulm par kyún phúlte hain ?
Daulat—dunyá, bátil hain ;
Ásriton kí qátib hain.

5 Rabb pukárke kahtá hai,
'Qudrat sárí merí hai ;'
Rahmat terí dharí hai,
Wájib badlá detá hai.

TIRSAṬHWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

C. M. Barby. Brattle Street.

Khudá ká áshiq honá.

1 Khudáyá, merá tú Khudá ;
Main taṛke ḍhúnḍhúngá ;
P'yás terí lagí hai sadá ;
Tújhí ko ṭákúngá.

2 Qudrat—jalál to tere hain ;
Hamesha dekhtá hún ;
Barkat se ham to ghire hain ;
Táríf main kartá hún.

3 Mih'rbání terí gátá hún ;
Wuh ján se bihtar hai ;
Main shukr terá kartá hún ;
Táríf ke láiq hai.

4 Duá men háth uṭhátá hún ;
Nám terá gátá hún,

Main ásrá terá dhartá húṉ;
A'rám bhí pátá húṉ.

TIRSAṬHWA'Ṉ ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. M. Litchfield. Alfreton.
Khudá kí mihrbání ko yád rakhná.

1 Yád bistar par maiṉ kartá húṉ;
Rát hí ko tujh ko sochtá húṉ;
Tú merí madad kartá hai;
Panáh meṉ khenchke rakhtá hai.

2 Tere hí píchhe daurtá húṉ;
Sambhálá tujh se játá húṉ;
Khushwaqt ján tujh se hotí hai;
A'rám tujhí se pátí hai.

3 Jo mere chain ko rokte haiṉ;
We sab ke sab halákí haiṉ;
Sab bairí se maiṉ bachtá húṉ;
Khudá ká shukr kartá húṉ.

TIRSAṬHWA'Ṉ ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.
L. M. 6 lines. Plymouth Dock. Broadmead.
Khudá se khush honá.

1 Khudáyá, minnat merí sun,
Tú merí khushí—ummaid—gun;
Tere hí nám ká ho jalál,
Jo mujh ko kartá hai bahál;—
A'dil—buzurg—khúb hai Khudá;
Merá málik o Báp sadá.

2 Maiṉ bhí to terá banda húṉ—
Fazl o qaul se terá húṉ;
Dil, ánkh, o háth uṭhátá húṉ;
Terí hí taraf táktá húṉ;
Musáfir jaisá p'yásá hai,
Dil taisá tujh ko cháhtá hai.

3 Sawere tujh ko ḍhúṉḍhtá húṉ;
Tere huzúr maiṉ átá húṉ;

Pák kí jamát men p'hunchtá hún ;
Main barkat tujh se pátá hún ;
Bár bár main fazl pátá hún ;
Bár bár main khushí kartá hún.

4 Na mewa mazadár sahí,
Na sárí khúbí dunyawí,
Ján aisí khush kar saktí hai,
Jaisí kí tujh se hotí hai ;
Hán, zindagí bhí kuchh na hai—
Bin ulfat terí kuchh na hai.

5 Jág jágke rát ko sochtá hún ;
Jab tujh se fazl pátá hún,
Árám to dil men átá hai ;
Wuh bahut khushí pátá hai ;—
Shukr—táríf main karúngá,
Jab tak main jítá rahúngá.

TIRSATHWAN ZABUR.—Chautha' Hissa.

S. M. Shirland. Paddingtou.

Khudá ko khojná.

1 Tujh ko main khojtá hún,
Na páke rotá hún ;
Musáfir sá piyásá hún ;
Tujh bin main martá hún.

2 Mujh ko ek jagah de,
Bích apne girje ke ;
Terá jalál tab dekhúngá ;
Khushwaqt ho jáúngá.

3 Muhabbat terí bin,
Dunyá se mujh ko ghin ;
Lazzat—árám kahín nahin,
Bin terí bandagí.

4 Tujhí ko táktá hún ,
Main minnat kartá hún ;
Tú apní khúbí ko dikhá ;
Ab barkat mujhe pilá.

TIRSAṬHWÁṈ ZABUR.—Pánchwán Hissa.

S. M. St. Thomas. Dover.

Rát ko Ḳhudá ká yád rakhná.

1 Yád terí mujh ko hai;
Dil rát ko sochtá hai;
Jág jágke, dh'yán maiṉ kartá húṉ,
Fazl bhí gátá húṉ.

2 Kalám ko sochtá húṉ;
Kár terá búḳhtá húṉ;
Ḳhushí to dil ko p'hunchtí hai;
Tujhí ko mántá hai.

3 Madad tú merí hai;
Ján tujh ko ḍhúṉḍhtí hai;
Tere hí nám ká ásrá hai;
Barkat—ummaid bhí hai.

4 Panáh meṉ rakhtá hai;
Ghabráhaṭ miṭtí hai;
Rahm tú hí to merá hai;
Hidáyat kartá hai.

CHAUSAṬHWÁṈ ZABUR.

C. M. Cincinnati. Grafton.

Satánewálon̤ se bachne kí duá.

1 Sun merí duá, ai Ḳhudá;
Madad ko merí á;
Dil merá kártá hai nidá;
Dushman se tú chhipá.

2 Unke mansúbe se bachá
Toṛ unkí jugat ko;
Unkí sharárat se chhuṛá;
Moṛ unkí hawá ko.

3 Jíbh ko talwár banáte haiṉ,
Wuh tez to bahut hai;

We usse mujh ko márte hain,
Aur dhár na murtí hai.

4 We badí se ubharte hain;
Phande bichháte hain;
Gáhak we merí ján ke hain;
We chhip ke márte hain.

5 Sharárat ko nikálte hain:
Hán badí se bharpúr:
We faná tujh se hote hain;
Howenge chaknáchúr.

6 Unkí kharábí un par hai;
Ha'ák tú kartá hai;
Bacháo dindár ká tujh se hai;
Tú málik sab ká hai.

PAINSATHWAN ZABUR.—PAHLA HISSA.
L. M. Duke Street. Wels.
Ghair qaumon ká Khudá ke tábi honá.

1 Khushwaqtí sab mil mil karen;
Tár f Khudá kí sab karen;
Nám uske ko phailá dewen;
Mubárak usko sab kahen.

2 Hai kaisá bhayankar Khudá!
Záhir terí qudrat sadá;
Dekh, dekh, sab dushman kámp jáwen;
Aur tábidár sab ho jáwen.

3 Cháro taraf se áwenge;
Tere huzúr sab jhukenge;
Dar darke tujh ko mánenge;
Shukr ká gít bhí gáwenge.

4 Khudá qudrat men hai ajíb;
Apne bandon ká hai habíb;

Dekh, sab ke sab adab karen;
Ulfat se sabh mi daren.

PAINSATHWAN ZABUR.—DUSRA HISSA.

L. M. Portugal. Uxbridge.
Khudá ke rahm kí sifat.

1 Táríf Khudá kí hotí hai;
Shukr jamáat bhí kartí hai;
Tere jalál ko dekhte hain;
Buzurgí ter mánte hain.

2 Rahm terá, buzurg Khudá,
Samá se bhí apár sadá;
Sab terí taraf dekhenge;
Ummaid tujhí se rakhenge.

3 Gunáh to merá hai siwá;
Dil ke khiláf se main ghira;
Tú hí unhen miṭáwegá;
Nápákí se chhuráwegá.

4 Masíh kí maut ko táktá hún;
Fazl usí se pátá hún;
Qusúr ko mere dhowegá;
Apní táríf karáwegá.

5 Mubárak banda wuhí hai,
Tú hí ne jisko liyá hai;
Girje men jagah usko dí;
Panáh tú ne hí usko kí.

PAINSATHWAN ZABUR.—TISRA HISSA.

L. M. Hebron. Uxbridge.
Khudá ká insáf, aur qaumon kí naját.

1 Díndár sab mil duá mángen;
Dushman dekh, dekh, sab kámp jáwen;
Khudá Saihún ká uṭhegá;
Karne insáf ko áwegá.

2 Bandon kí duá mántá hai ;
Jalál se unko ghertá hai ;
Ghazab apná dikhátá hai ;
Bandon ko chain bhí detá hai.

3 Qaumen sab daurí átí hain ;
Jamáat men bhí sab jhuktí hain ;
Púrab—pachchhim—sab dekhenge ;
Naját Ísá ki mánenge.

PAINSTHAWÁN ZABUR.—CHAUTHÁ HISSA.

L. M. Duke Street. Winchester.

Khudá kí parwardigárí.

1 Khudá hamárí suntá hai ;
Mátam hamárá bújhtá hai :
Mih'rbání garchi kartá hai ;
Haulnák ho záhir hotá hai.

2 Áp hí panáh sabhí kí hai ;
Sárí dunyá usí kí hai ;
Dunyá jáne yá na jáne ;—
Khilqat usí ko ab máne.

3 Samundar ká jo hai sayár,
Howe bacháne ko taiyár,
Ándhí jab usko ghertí hai,
Jaház bhí jab uchhaltá hai,

4 Tufán ko rám wuh kartá hai,
Aur maujon ko miṭátá hai ;
Qaum ke ghusse utártá hai ;
Un ká fasád miṭátá hai.

5 Uská nishán samá men hai,
Usse bijlí karaktí hai,
Dekh, dekh, ghair qaumen bhágtí hain ;
Ján ko le le chhipátí hain.

6 Chain Rabb ke qaul se hotá hai ;
Báhar safáí phir átí hai ;

Roshní chamakne lagtí hai;
Zamín bhí tar o táza hai.

7 Barhtí sab usí se hai;
Bádal se wuh barsátá hai;
Meghon par áp hí chaltá hai;
Qudrat apní dikhátá hai.

8 Phaldár jangal ko kartá hai;
Táríf apní karátá hai;
Haiwán khush ho nika'te hain;
Mubárakbádi dete hain.

9 Kárkháne tere aise hain,
'Khudá buzurg' pukárte hain;
Manmánte barkat detá hai;
Sál sál táríf hí kartá hai.

CHHAYÁSATHWÁN ZABUR.—PAHLÁ HISSA.

C. M. Clarendon. Devizes.

Khudá ká shukr karwáná.

1 Khudá ká shukr ab karo;
Gá*o*—sárí dunyá gá*o*;
Buzurgi uskí sab karo;
Aur uská nám janá*o*.

2 Hai bhayankar Khudá ká nám;
Dushman yih ján lewen;
Usí k hongí sári qaum;
Usí ko sab jánen.

3 Kárkhána záhir uská hai:
Adab sab hí karen;—
Khudá qaumon ko dekhtá hai;
Dushman usse daren.

4 Shukr, sab mil, shukr karo;
Aur tábidár howo,

Badil o ján use máno,
Aur uske ho raho.

CHHIYÁSATHWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.
S. M. Shirland. Cambridge.
Khudá kí madad ká shukr.

1 Tú hí ne jánchá hai;
Tú hí ne táyá hai;
Chánd sá ham ko parkhá hai,
Aur qáim bhí rakhá hai.

2 Manautí mánenge;
Ísá ko tákenge;
Tú qaul ko púrá karegá;
Madad bhí bakhshegá.

3 Mángí ham ne duá,
Jab dukh ne gher liyá;
Tú ne hí tab chhurá diyá;
Áp hí ne bar diyá.

4 Duá ko sun liyá;
Ham ko apná kiyá;
Shukr ká gít ham ko diyá;
Rahm ko bakhsh diyá.

CHHIYÁSATHWÁN ZABUR.—Tísrá Hissa.
L. M. Duke Street. Winchester.
Bacháo ká shukr.

1 Qudratí kaisá hai Khudá!
Kartá samundar ko judá;
Bandon ko pár lagátá hai;
Rakhwálí unkí kartá hai.

2 Khudá ham ko bachátá hai,
Ráh apní par chalátá hai,—
Buzurgí mil ke sab deo;
Aur barkat usse ab leo.

3 Shukr—shukr sabhí karen;
Milke sabhí táríf karen;

Khudá kí izzat sab karen;
Usí se ab sabhí ḍaren.

SATSAṬHWAN ZABUR.—Pahla Hissa.
C. M. Bedford. Swanwick.
Isawí mazhab ká phailná.

1 Rah ai Khudáyá ham ko de;
Kalísá par chamká;
Munh apná hí dikhá de;
Fazl ham par bahá.

2 Terá hí mazhab phail jáwe;
Dunyá tamám jánen;
Terí naját jár howe;
Sab hí qabúl karen.

3 Tú apní hí táríf kará;
Qaumon ko khush kará:
Terá insáf to hai dhará;
Butpaten ko tú ḍará.

4 Rúh apní ko tú dewegá,
Fazl baháwegá;
Barkat har ek tab lewegá;
Dil lahlaháwegá.

SATSAṬHWAN ZABUR.—Dusra Hissa.
S. M. St. Thomas. Lisbon.
Injíl ká phailná.

1 Muhtáj rahm ke hain;
Fazl ke bhúkhe hain;
Tú madad Rúh kí ab bahá;
Dil ko roshan kará.

2 Injíl ko tú phailá;
Járí usko kará;
Qaumon ko khush tú hí kará:
Sabhon se gít gawá.

3 Insáf tú karegá ;
Ulfat dikháwegá ;
Tab sárí qaumen darengín ;
Adab ko máneng n.

4 Tú fazl bakhshegá—
Sabhon ko dewegá ;
Sab qaumen barkat páwengín ;
Táríf sab kareng n.

AṬHSAṬHWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Luther's Hymn. Winchester.
Khudá ká ghazab o rahm.

1 Khudá qudrat dikháwegá—
Dozakh kí fauj ghaṭáwegá :
Dhúen kí mánind chhanṭegí;
A'ndhí ke áge miṭegí.

2 Ghazab kí ráh se átá hai ;
Adal—qahr dikhátá hai ;
Dushman kamzor ab hote hain ;
Mom se pighalte játe hain.

3 Bádal se wuh karaktá hai ;
Yahowa'h nám wuh rakhtá hai ;
Mubárak bando, sift karo ;
Uská shukr—táríf karo.

4 Bewa—yatím—jitne howen,
Daur daur, uske qadam lagen,
Gharíb—kangál ká hai Khudá ;
Kháwind o báp wuhí sadá.

5 Qaidí ko wuh chhurátá hai,
Wuh bhaksí se nikáltá hai ;
Beqaid unhon ko kartá hai ;
Roshní apní dikhátá hai.

ATHSATHWÁN ZABUR.—Du'sra' Hissa.
L. M. Appleton. Sterling. Old Hundred.
Khudá ká bádsháhon par bádsháh honá.

1 Takht o bádsháhat jitne hain,
We sab ke sab Khudá ke hain;—
Nám uske, aur maqdúr máno;
Uskí buzurgí sab jáno.

2 Ásmán ko wuh kampátá hai;
Dushman ko wuh darátá hai;
Bandon par rahm kartá hai;
Takht un men apná dhartá hai.

3 Sultánon ká sultán jáno;
Dunyá tamám, usko máno;—
Dar jab uthe, aur dil ghate,
Imán hí se tab dar mite.

ATHSATHWÁN ZABUR.—Tí'sra' Hissa.
L. M. Duke Street. Ascension. Arnheim.
Masíh kí miráj aur kalísyá ko rúh bakhshná.

1 Khudáwand uthá—uthá hai;
Jalál se ab wuh játá hai;
Ásmán ke lashkar beshumár,
Sáth ho, bane khidmatguzár.

2 Buzurgí se wuh játá hai,
Samá ko adná kartá hai;
Sáthí firishte hote hain;
Falak ká Sháh bhí mánte hain.

3 Ho fathmand wuh játá hai;
Sabhon ko tábi kartá hai;
Lákhon qaidí chhurátá hai;
Beqaid ko qaid karátá hai.

4 Jalál ke takht par baith gayá;
Púrá usne iqrár kiyá:
Rúh Quds apná bahá diyá;
Bandon ko sarfaráz kiyá.

UNHATTARWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

C. M. Walsal. Shields.

Masíh kí tasdíq o buzurgí.

1 Ai ján, I'sá ko kh'yál tú kar,
Insán ke dukh sahe;
Sun sun gunáhon se tú dar,
Ki dil ko sújh pare.

2 Khudáwand aisá kahtá hai,
'Daldal men phanstá hún;'
'Bachá, bachá,' wuh kahtá hai,
'Bárh men main dubtá hún.

3 'Mihr se sun, mere Khudá,
'Rahm kí nazr kar;
'Na chhip sadá, na chhip sadá;
'Jaldí mujhe ubhár.

4 'Merí ján ko túhí bachá,
'Ki dukh ne gherá hai;
'Malámatí se tú bachá;
'Tú hí sab dekhtá hai.

5 'Dil hí ko chúr we karte hain;
'Dilgírí ghertí hai;
'We p'yás men pit piláte hain;
'Sirka miláyá hai.

6 'Márá—kutá—main terá hún:
'Mujhe satáte hain;
'Dilgír—gharíb main banda hún;
'Naját na tákte hain.

7 'Chhuráke tú jiláwegá;
Qabr ko toregá;
'Musse shukr karáwegá;
'Fath tú dewegá.'

UNHATTARWAṈ ZABUR.—Dusra' Hissa.

L. M. Duke Street. Winchester.

Naját Masíh ke wasíle se.

1 Shukr, ai Báp, main̲ kartá hún̲;
Táríf terí main̲ gátá hún̲;
I'sá ká gít main̲ gátá hún̲;
Bharosá uská rakhtá hún̲.

2 Dukh sah mujhe chhuṛáyá hai;
Kích gahrí se nikálá hai;
Tábi áp hí wuh húá hai,
Tájjub ká p'yár dikháyá hai.

3 Marke mujhe jiláyá hai;
A'fat men̲ ho bacháyá hai;
Jí uṭh bairí ko jítá hai;
Ummaid wuh mujhko detá hai.

4 Díndár sab hí yih dekhenge;
Soch sochke we khush howenge;
Usí hí már'fat áwenge;
Bakhshish tujhí se páwenge.

5 I'mán ke bande tere hain̲;
Ummaid sab tusse rakhte hain̲;
Sáre ásmán, sárí zamín,
Shukr karke kahen̲ 'ámín.'

SATTARWAṈ ZABUR.

C. M. Peterboro'. Intercession.

Satáe hue kí Khudá se madad mángní.

1 Jaldí, Khudáyá, jaldí kar;
Merí madad ko á;
Dushman to mere beshumár;
Tú hí saháí ko á.

2 Unhen̲ lajá; unhen̲ ghaṭá;
Ján merí tú bachá;

Haṭá, Khudáwand, tú haṭá;
Aur bairí ko lachá.

3 Merí kamzorí jánte hain,
Aur ṭhaṭṭhe karte hain;
Halák we karne áte hain;
Ján se bhí márte hain.

4 Khushwaqt bandon ko apne kar,
Jo khojí tere hain;
Unhen naját se kar beḍar,
Jo tujh ko tákte hain.

5 Ájíz náláiq banda hún;
Jaldí madad ko á;
Ummaid terí hí kartá hún;
Ki tú merá Khudá.

EKHATTARWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. Suton. Forest.

Búrhe díndár kí soch aur ummaid.

1 Merí ummaid to hai Khudá;
Ásrá terá rakhtá sadá;
Ájiz ko náummaid na kar;
Tú sáe tale rakh beḍar.

2 Bharosá terá hai sachchá;
Tú kán ko merí or lagá;
Tú mujhe adal se bachá;
Mas h kí khátir se chhuṛá.

3 Mazbút panáh tú merí hai;
Main jis men jáún nau ba nau;
Wáda bacháne ká kiyá;
Aur ár men mujh ko l liyá;

4 Mere Khudá, mujhe bachá;
Sharír ke háth se tú chhuṛá;

Zálim dushman ko mere dekh,
Jo musse karte bair anek.

5 Ummaid tú merí, ai Khudá;
Panáh tú merí hai sadá;
Jawání men tú sáthí thá;
Madad tab hí se kartá thá.

EKHATTARWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Adoption. Peterboro'.

Burhápe men Khudá par bharosá rakhná.

1 Khudá bacháne wálá hai;
Tú merá sáthí hai;
Hamesha tú hí merá hai;
Fazl se gherá hai.

2 Ab'dí panáh tú merí hai;
Tujhí ko mánúngá;
Barkat terí to ghertí hai;
Shukr main gáúngá.

3 Burhápe men na chhor mujhe;
Kamzorí men na chhor;
Dushman to gherte hain mujhe;
Munh mujh se tú na mor.

4 Gunáh ká dukh jab partá hai,
Mujhe satátá hai,
Ján terá ásrá kartí hai;
Nigáh Ísá par hai.

5 Shukr terá main kartá hún;
M'áfí ko gátá hún;
Ísá kí maut ko táktá hún;
Ummaid bhí rakhtá hún.

EKHATTARWÁN ZABUR.—Tísrá Hissa.

S. M. Dover. Shirland.

Búrhe díndár ká Khudá se khushí karná.

1 Larkáí se tú merá;
Fazl se tú gherá;

Tab hí se tú sikhátá hai;
Táríf karátá hai.

2 Ab bhí tú merá hai;
Burhápá ghertá hai,
Kamzorí men tú sáthí hai,
Mujhe na chhortá hai.

3 Apní saná kará;
Díndárí men barhá;
Mujh se táríf apní phailá;
Auron ko bhí milá.

4 Rástbází terí hai;
Pare ásmán se hai;
Buzurgí tú dikhátá hai;
Tujh sá kaun dúsrá hai?

5 Dukhon ko dekhtá hai;
Áfat se wáqif hai;
Sabhon se tú chhurátá hai;
Ján ko jilátá hai.

EKHATTARWÁN ZABUR.—Chauthá Hissa.

S. M. Silver Street. Pentonville.

Díndár ká bachánewále Khudá par khushí karná.

1 Khudá, tú sáthí thá;
Madad bhí kartá thá;
Daldal se tú chhurátá hai;
Salámat rakhtá hai.

2 Tú ne árám diyá;
Chain se bhí gher liyá;
Terí táríf ab kartá hún;
Saná bhí gátá hún.

3 Tú merá hai Khudá;
Main terá hún sadá;
Tujhí ko dil se táktá hún;
Tujhí se bachtá hún.

4 Khushwaqt main tujhse hún;
Gít terá gátá hún;
Bair. ká bair láhásil hai;
Naját Masíh se hai.

BAHATTARWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.
L. M. Litchfield. Alfreton.
Masíh kí saltanat.

1 Terí qudrat sarbattar hai;
Jári ásmán—zamín par hai;—
Tú beṭe ko bádsháhat de;
Ki sab hí par wuh ráj kare.

2 Har súrat se wuh láiq hai—
Qabúl hone ke láiq hai;
Wájibí insáf usí ká hai;
Kangál ká hámí Ísá hai.

3 Tab zálim na satáwegá;
Wuhí to badlá dewegá;
Khará insáf wuh karegá;
Zálim ko khák men máregá.

4 Usí ko sabhí mánenge;
Pal pal usí ko jánenge;
Lá intihá zát us kí hai;
Aur saltanat bhí dáimí hai.

5 Jharí kí mánind barkat hai;
Jo kaṭí ghás par parṭí hai;
Pá'bande táza hote hain;
Pahzmurde lahlaháte hain.

BAHATTARWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.
L. M. Duke Street. Orland.
Masíh ká sab qaumon par bádsháh honá.

1 Masíh qaumon ká málik hai;
Bandon kí madad kartá hai;

Táríkí ko miṭátá hai;
Injíl kí roshní bakhshtá hai.

2 Árám díndár ko dewegá;
Dunyá ko khush wuh karegá;
Jítá pání baháwegá;
Sabhon ko táz'gí bakhshegá.

3 Kyá Hind, kyá Chín, kyá Arab ho,
Samundar j'án tak baṛhtá ho;
Khushí se sabhí áwenge;
Usko mubárak kahenge.

4 Terí duá to howegí,
Har qaum usí ko gáwegí;
Bádsháh—amír—sab áwenge;
Mubárákbádí dewenge.

5 Sab ulfat uskí jánenge;
Buzurgí uskí mánenge;
Laṛke bhí usko jánenge;
Uskí táríf sab síkhenge.

BAHATTARWÁN ZABUR.—Tísrá Hissa.

L. M. Alfreton. Antigua.

Masíh ká sárí dunyá par bádsháhí karná.

1 Masíh—Masíhá átá hai;
Beṭá Khudá ká átá hai;
Wuh saltanat ko pátá hai;
Bádsháhat sab par kartá hai.

2 Adal—insáf se hai bhará;
Jalál ne us ko hai gherá;
Kangál ká hámí hai Ísá;
Zálim ká munsif hai taisá.

3 Sárí dunyá to uskí hai;
Málik wuhí to sab ká hai;
Tábi sabhí ko kartá hai;
Barkat sab hí ko detá hai.

4 J'áṉ tak áftáb kí roshní hai ;
Ujálá chánd ká p'hunchtá hai ;
Taháṉ tak wuh chamkátá hai ;
Roshní apní phailátá hai.

5 Qaumeṉ to daurí átí haiṉ ;
Naját Ísá se ḍhúnḍhtí haiṉ ;
Fazl usí se páte haiṉ ;
Sab hí mubárak hote haiṉ.

6 Rúhpák kí barkat aisí hai ;
Nadı kí mánind phailtí hai ;
Rází sabhoṉ ko kartí hai ;
Sab se táríf karátí hai.

TIHATTARWÁṈ ZABU̱R.—Pahla' Hissa.

C. M. Rochester. Mear.

Shariroṉ kí kámyábí par hasad karná na cháhiye.

1 Sach much Ḳhudáwand hai mihrbán ;
Bandoṉ par hai nigáh ;
Par maiṉ is bát se thá nádán—
Ráh i Rabb se na ágáh.

2 Bedínoṉ ko maiṉ dekhtá thá ;
Ki barkat unkí haiṉ ;
Yih dekh maiṉ hiská rakhtá thá :—
Beḳhauf we marte haiṉ.

3 Dukh biná waqt we kátte haiṉ ;
Beáfat játe haiṉ ;
Akaṛke sheḳhí karte haiṉ ;
Zulm se bhare haiṉ.

4 Sharárat se we bolte haiṉ;
Ḳhudá ká ḍar nahíṉ ;

Badgoí sab kí karte hain;
Parwáh na karte hain.

5 Bhar bhar piyálá páte hain;
Khudá se lá parwáh;
Daulat maumántí unkí hai;
Unká yih hissa hai.

6 Bhed iská main ne dhúndh liyá,
Jab girje men gayá;
Sun sunke sáf málúm kiyá,
Ki unká nás húá.

7 Yih ján sharminda ho gayá;
Ab ásrá karúngá;
Unke anjám se bach gayá;
Khushwaqt ho rahúngá.

TIHATTARWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Warwick. St. David's.

Khudá ká kamzoron ká zor o hissa honá.

1 Ráh apní par chaláwegá;
Tú sath bakhshegá;
Jalál men tú p'huncháwegá;
Tú merá howegá.

2 Kamzor to ján o badan hain;
We jhuke játe hain;
Par tujhe—tujhe tákte hain;
Bharosá rakhte hain.

3 Kamzoron ká tú bútá hai;
Tú merá hissa hai;
Tujh se alag jo rahtá hai,
Halák wuh hotá hai.

4 So bhatke log ab jitne hain,
Tú unko dekhtá hai;
Tujhí se sab jo bhágte hain,
Tú sazá detá hai.

5 Par mere liye hai bhalá,
Ḳhudá ko yád karún̲ ;
So apne ko tujh par ḍálá,
Ki tujh ko main̲ dharún̲.

TIHATTARWÁN̲ ZABUR.—Tísra Hissa.

S. M. Shirland. Cambridge.

Shariron kí kámyábí par hasad karná na cháhiye.

1 Mihrbán to hai Ḳhudá ;
Mubárak bhí sadá ;
Par main̲ nádán to aisá thá,
Main̲ rapaṭne par thá.

2 Bedín kí baṛhtí se—
Kámyábí unkí se,
Hasad ne mujh ko le liyá,
Aur giriftár kiyá.

3 Bharam kar rahtá thá ;
Din bhar main̲ dukhí thá ;
Par girje men̲ jis waqt gayá,
Tab iská ráz khulá.

4 Kalám se ján liyá,
Aur sáf málúm kiyá,
Ki we halák ho jáwenge ;
Dozaḳh men̲ paṛenge.

5 Yih ján udás húá ;
Láj kar main̲ leṭ gayá ;
Muáfí ko tab máng liyá ;
Tú hí ne baḳhsh diyá.

6 Samá men̲ tú merá—
Zamín par bhí—sadá ;
Garchi kamzor main̲ banda hún̲,
Bharosá rakhtá hún̲.

CHAUHATTARWÁN ZABUR.

C. M. Bangor. Evening Psalm.

Kalísyá kí satánewálon ke barkhiláf duá mángná.

1 Bezár kab lon tú Lowegá ?—
Ghussa dikháwegá ?
Bandon ko sadá chhoregá ?
Munh ko chhipáwegá.

2 Tú hí ne ham ko mol liyá ;
Hissa apná kiyá ;
Sáthí hamesha tú húá ;
Tú hí ne parkh kiyá.

3 Par ab be fazl rahte hain ;
Waqt dukh men kátte hain ;
Ham ko bedín satáte hain ;
Ukhárne cháhte hain.

4 Khudáyá, tujh ko tákte hain ;
Tú madad karne á ;
Tujhí se fazl cháhte hain ;
Tú dushman ko phirá.

5 Bádsháh tú hí hamárá hai ;
Naját tú detá hai ;
Áge qudrat dikháí hai ;
Daryá ko chírá hai.

6 Dushton ko dekh, Khudáyá, dekh ;
Hamárí ján bachá ;
Un men na hai teráhí bhekh ;
Ham tere hain sadá.

7 Apne hí qaul ko yád farmá ;
Hamesha tú sachchá ;
Zálim ká zulm tú ghatá ;
Sab dushton ko lachá.

PACHHATTARWÁṈ ZABUR.

C. M. Devizes. Rochester.

Ḳhudá kí qudrat o adl ká shukr.

1 Ham terá shukr karte haiṉ ;
Hamárá tú Ḳhudá ;
Tujhí ko bande tákte haiṉ—
Taraf terí sadá.

2 Terí qudrat láintihá ;
Zamín ásmán terá ;
Kárḳhána to lámuntahá :
Ásrá mujhe terá.

3 Náhaqq dushman ab phúlte haiṉ,
Aur sir uṭháte haiṉ ;
Dil meṉ ḳhiyál na karte haiṉ,
Ki sab tere hí haiṉ.

4 Ek ko tú hí baṛhátá hai ;
Ek ko ghaṭátá hai ;
Yih áp se áp na hotá hai ;
Dátá—málik tú hai.

5 Ghazab ká piyálá rakhtá hai ;
Karwáhat se bhará ;
Nichoṛ nichoṛ pilátá hai ;
Dushman ká hai dhará.

6 Tuhí ghamand ko toṛtá hai ;
Hameṉ ubhártá hai ;
Táríf apní karátá hai ;
Buzurg áp hotá hai.

CHHIHATTARWÁṈ ZABUR.

L. M. Arnheim. Antigua.

Ḳhudá ká Saihún ke dushmanoṉ se badlá lená.

1 Qadím se sachchá hai Ḳhudá ;
Yahúda meṉ záhir huá ;

Sálim men takht to us ká thá ;
Saihún men jáná játá thá.

2 Kamán o t r ko tor diyá ;
Talwár ko usne mor diyá ;
Usí ne fauj ko jhár diyá,
Aur záhir qudrat ko kiyá.

3 Pahár se us ke dushman the ;
Zoráwarí dikháte the ;
Unkí shekhí ko dekh liyá ;
Khák men unhen miṭá diyá.

4 We terí dapat se mure ;
Kyá gárián, kyá hon ghore ;
Tere ghazab se dab gaye ;
Chúr hoke sabhí mar gae.

5 Jab bandon ko bachátá hai,
Insán ká ghazab roktá hai ;
Báqí ghussa be fáida hai ;
Iráda terá hotá hai.

6 Sab us ke tábi ho jáwen ;
Qadam us ká sab hí pakren ;
Apne ko use somp dewen ;
Bádsháhat us ko sab dewen ;

SATHATTARWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Uxbridge. Gilgal.

Khudá kí qudrat.

1 Qudrat Khudá kí sochtá hún ;
Usí ká dhyán main kartá hún ;
Jo tú ne áge kiyá hai ;
So bande ne soch liyá hai.

2 Kalísya men Khudá to hai ;
Terí mánind kaun aisá hai ?

Aglí qudrat dikhátá hai,
Bandon par tere záhir hai.

3 Qudrat tú ne dikhá hai;
Aur bandon ko chhuráyá hai.
Samund r tujhse dar gayá,
Usko ghabráhat ne liyá.

4 Bádal se tú to garjá hai;
Bijl ká bán chaláyá hai;
Usse dunyá roshan hú;
Aur tharthará dolne lagí.

5 Samundar men tú chaltá hai,
Surágh ap á dikhátá hai;
Bhed terá kaun pá saktá hai?
Ajúba kám tú kartá hai.

6 Músá, Hárún ne dekh liyá,
Jab unká sáthí tú húá,
Khabar jangal men jab lií,
Agwáí bandon kí jab kií.

SATHATTARWA'N ZABUR.—Du'sra' Hissa.

L. M. Forest. Luton.

A'fat men Khudá se madad páná.

1 Bipat ke din mángí duá;
Chillá, chillá rujú húá;
Rát rát ko gháo bahtá gayá;
Bechain, bechain main rah gayá.

2 Mihrbán Khudá ko yád kiyá,
Aur merá jí ghabrá gayá;
Faryád, faryád kará kiyá;
Bárhon ne mujh ko gher liyá.

3 Tú jágná merá dekhtá hai;
Tú merá roná suntá hai;
Qad mí waqt ko soch liyá;
Fazl terá bhí yád kiyá.

4 Mihrbán Khudá ne sun liyá;
Merí madad ko á gayá;
A'fat ko tú ne dúr kiyá;
A'rám bhí bande ko diyá.

SATHATTARWA'N ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.

C. M. Windsor. Abridge.

Náummaidí ko dúr karná.

1 Khudá sadá kyá chhoregá—
Mihrbán na howegá?
Hamesha munh kyá moregá?
Kyá fazl bhúlegá?

3 Rahm uská játá rahá?
Wáda mauqúf húá?
Mihrbání apní bhúl rahá?
Ghussa atal húá?

3 Merí to yih kamzorí hai;
Jaisá ki taisá tú;
Qudrat terí qadím se hai;
Mihrbán hamesha tú.

4 Qudrat terí to hai ajíb:—
Agle dinon se hai;
Apne bandon ká hai habíb;
Tú hí bachátá hai.

SATHATTARWA'N ZABU'R.-Chautha' Hissa.

C. M. Barby. Peterboro'.

Isráíl ká Misr kí musíbaton se naját páná.

1 Khaufnák tú kaisá hai, Khudá?
(Bande kyún na kahen?)
Sadá tú rahm se ladá;
Ham dukh kyún na sahen?

2 Nasl i Yáqúb ne dekh liyá;
Tú ne ázmá liyá;
Píchhe unhen chhurá liyá;
Unhín ke kám áyá.

3 Chhuṛáke unko le gayá ;
Samundar ko chírá ;
Ban men̲ unká rakhwál húá ;
Garchi ḍar na gherá.

4 Hairat ká kám dikhá diyá ;
Súrágh kis ne pàyá ?
Sabhon̲ ko haul ne gher liyá ;
Rahm tú ne kiyá.

5 Chaṭán se pání de diyá ;
Músá agwá huá ;
Bandon̲ ko apná jhunḍ kiyá ;
Gaṛar'yá áp húá.

AṬHHATTARWA'N̲ ZABU'R.—Pahila' Hissa.

C. M. Burford. Grafton.

Phisalnewálon̲ ko badlá dená.

1 Log Isráílí kaise sakht !
Aur ḍhíṭh we kaise the ?
Ḳhudá se phir gae ek lakht,
Aur gardan kash bhí the.

2 Ulfat ke qaul ko toṛ diyá ;
Hukm náchíz kiyá ;
Kamán ko bhí bhulá diyá ;
Ḳhudá ko chhoṛ diyá.

3 Bezárí ne use liyá ;
Qudrat sábit kiyá ;
Unhon̲ se badlá le liyá ;
Ghazab záhir húá.

4 Ḳhudáyá, ham par rahm kar ;
Sakht dilí se bachá ;
Sarkashí par tú bakhshish kar ;
I'mán men̲ qáim banú.

AṬHHATTARWA'N ZABU'R.—Du'srá' Hissa.

L. M. Litchfield. Alfreton.

Isráíl kí tambíh o muáfí.

1 Hisáb Ḳhudá ne jab liyá,
Bandon ko us ne jánch liyá,
Tambíh kar, un ko baḳhsh diyá,
Aur mihr se sambhál liyá.

2 Saḳháwat se khilá diyá,
Aur záhir apná ganj kiyá ;
Rát rát ko mann barsá diyá ;
Bandon ko us ne ser kiyá.

3 We taubhí kuṛkuṛá gae,
Aur gosht ká lálach kar gae ;
Baṭer b'hutere á paṛe ;
We Shikam bande ho mare.

4 Jab un men kitne mar miṭe,
Báqí un men rujú húe ;
Sazá ke waqt royá kie,
Par jaldí phir we bhúl gae.

5 Sazá de de, phir baḳhsh diyá ;
Ghussa apná dhímá kiyá ;
Kanán men unhen le gayá ;
Aur chain se w'án basá diyá.

AṬHHATTARWA'N ZABU'R.—Tı'srá' Hissa.

L. M. 6 lines. Sudbury. Broadmead.

Ḳhudá kí bardásht, aur Isráíl ká bacháo.

1 Ḳhudá, Yahúdon ne kaí bár
A'zmáyá hai terá piyár !
Qudrat o ghussa jánch liyá ;
Aur waqt ba waqt aisá kiyá.
Is sh'she men ham dekh lewen,
Kamzor ham kachche bande hain.

2 Umr to unkí ghaṭ gaí ;
Taklíf hí se guzrán húí ;

Ráh unkí ban men partí thí;
Baras chál s tak safar ki;—
Parosí jab halák húe,
Khudá kí taraf tab phire.

3 Jab málik ká iqrár kiyá;
Zubán se usko mán liyá;
Duá o nazar bhí kiyá,
Par makar unke dil men thá;
Mizáj hí se dikhái diyá,
Ki dil jaisá ká taisá thá.

4 Tad bhí Khudá ne m'áf kiyá;
Apná fazl chamká diyá;
Ghusse ko aksar pher diyá;
Halák sabhon ko na kiyá,
Maláimí se sazá dií,
Rahmat ghusse ke sáth kií,

5 Khudá ne unko jánch liyá,—
A'zmáke us ne dekh liyá;
Ki sab ke sab náláiq the;
Par wáde uske qáim the;
Báp Ibráhím se dostí thí;
Ulfat jaisí kí taisí thí.

UNA'SI'WA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Carmel. Williamstown.

Kalísyá ká dukh men duá mángná.

1 Khudáyá, ham par nazar kar;
Kalísyá par tú rahm kar;
Kyúnkar bedín satáte hain;
Girjá barbád bhí karte hain.

2 Halák bandon ko karte hain;
Badnám bhí unko karte hain;
Chirhá chirhá satáte hain,
Díndárí ko yún rokte hain.

3 Bezár tú kab tak howegá?
Ghussa kab tak bhaṛkáwegá?
Madad—madad ke wáste á;
Aur ham se dushman ko haṭá.

4 Pichhle gunáh ko yád na kar;
Rahmat muláim tú záhir kar;
Gunáh kí ráh ko chhenk tú le;
Aur bandon ko bachá ke le.

UNA'SI'WA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Windham. Augusta.

Kalísya ká satáe jáne par madad mángná

1 Madad—naját hamárí kar, —
Apne jalál ke liye kar;
Bacháke tú gunáh miṭá,
Dushman ko ham se tú haṭá.

2 Chiṛhá ke dushman kyún kahen;
'Khudá kahán?' aur ham ḍaren?
Insáf ko tú dikháwegá;
Badlá tú hí p'hunchágá.

3 Hamáre dukh—mátam ko sun;
Maut se bachá, aur bakhsh de gun;
Ham tere jhunḍ kí bheṛen hain;
Táríf terí hí karte hain.

ASSI'WA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

C. M. Communion. Grafton.

Kalísyá ká dukh men honá.

1 Tú Isráíl ká hai chaupán;
Bheṛon ko apní dekh;
Buzurg tú hai, aur álishán:
Rakhwálí ká le bhekh.

2 Khudá, ham dukh men paṛe hain;
A'nsú baháte hain;

Bachá, bachá;—ham tere hain,
Garchi ham bhaṭ'ke hain.

3 Buzurg málik, tú hí Ḳhudá;
Ham mángte hain duá,
Kab tak roýá karen?—sadá?
Tú barkat ab dilá.

ASSI'WA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Hebron. Forest.

Ḳhudá kí latá ká ujṛí huí honá.

1 Kalísyá Rabb kí latá hai;
Háth uske ne lagáí hai;
Shákhen to bahut phail gaín;
Aur sab ko phal detí rahín.

2 Par latá ab murjháí hai;
Ḳharábí men wuh paṛí hai;
Haiwán ne báṛá toṛ diyá,
Aur latá ko ujáṛ kiyá.

3 Nigáh—Ḳhudáwand, kar nigáh;
Tú kar kalísyá kí panáh;
I'sá ke wáste nazar kar;
Kar raham ájiz bandon par.

4 Phirá—kuráhon se phirá;
Miláp tú apne se kará;
Apní hí taraf tú lachá,
Aur sab ḳharábí se bachá.

EKA'SI'WA'N ZABU'R.

S. M. Silver Street. Cambridge.

Ḳhudá ká apní ummat ko jatáná.

1 Pukár pukár ke gáo;
A'wáz sabhí uṭháo;
Ḳhudá hamárá hai Bacháo;
Gít ḳhubí ká uṭháo.

2 'Buton se sab bacho;
'Nápákí se haṭo;'
Yahowáh yún farmátá hai;
Naját wuh detá hai.

3 'Dil apne ko barháo;
'Jo cháho so mángo;
'Bharpúrí se main detá hún;
'Mubárak kartá hún.

4 'Gar mujh ko chhoroge,
'Aur mujh se bhaṭ'koge,
'To main bhí tum ko chhorúngá;
'Tambíh main deúngá.

5 'Muqaddaso, suno;
'Merí hí bát máno;
'Tab fazl se tum barhoge;
'Khushwaqt ho rahoge.'

BAYA'SI'WA'N ZABU'R.

C. M. Cambridge. Rochester.

Sardáron ko jatáná.

1 Buzurgon men buzurg Khudá—
Sab se buzurg sadá;
Insáf hí kartá hai Khudá;
Takht rakhtá hai sadá.

2 Sardáro, ab hoshyár howo;
Sachchá insáf karo;
Ṭaraf kangálon kí howo;
Unhen bachá rakho.

3 Khudá ko we na jánte hain,
Na jánne cháhte hain;
Buton ke píchhe parte hain,
Halák we hote hain.

4 Uṭh, ai Khudá; Beṭe ko bakhsh,
Aur takht usí ko de;

Samá—zamín par uske naqsh ;
Hukm sabhon par de.

TIRÁSÍWÁN ZABÚR.

S. M. Paddington. Ninety third.

Satánewálon par faryád karná.

1 Ai fazl ke Khudá,
Tú chupká hai sadá ?—
Tú sab ko badlá detá hai ;
Insáf teráhí hai.

2 Jab bairíon ke dekh ;
Chhall unke hain anek ;
Muqaddason ke dushman hain ;
Halák we karte hain.

3 Unke mansúbe par
Ghaur se tú nazar kar ;
We kaise jhunjhuláte hain !
Mitáne cháhte hain.

4 Pukár ke kahte hain—
Akar we bolte hain,
'Muqaddas nám mitá dewen ;
'Dunyá men na rahen.'

5 Qudratí ai Khudá,
Hamárí sun nidá ;
Ab hamen dukhon se bachá ;
Dushmanon ko lachá.

6 Unkí nádání ko
Dikhá tú unhon ko,
Gunáh se unko qáil kará,
Kuráhon se phirá.

7 Qaumen tab jánenge—
Yaqín yih karenge,
YAHOWÁH tú akelá hai,
Málik tú sab ká hai.

CHAURASIWÁN. ZABUR.—Pahla' Hissa.

L. M. Seasons. Ellenthorpe.

Girje kí bandagí.

1 Tere mahall (wáh!) kaise hain!
Khúbí se tú ne ghere hain;
Kaise hí suthre rakhte hain;
We sab Khudá ke p'yáre hain.

2 Girje men hone cháhtá hún,
Hámptá tujhí ko dhúndhtá hún;
Khudá, bádsháh tú hí merá;
Banda main hún sadá terá.

3 Gaure baserá páte hain;
Girje men chain se rahte hain;
Kyá gauron par mihrbán hogá,
Aur bande ko tú chhoregá?

4 We hí mubárak bande hain,
Jo takht ko tere gherte hain;
Terá jalál chamaktá hai;
Sabhon ko roshan kartá hai.

5 We hí mubárak bande hain,
Jo girjá sadá páte hain;
Tujhí se fazl páte hain;
Dilgírí ko miṭáte hain.

6 We hí mubárak bande hain,
Qadam jo tere dharte hain;
Qudrat terí par ás sadá;
Unhen na kartá tú judá.

7 Ánand, khushí se chalte hain;
Tere huzúr hí p'hunchte hain;
Tab hí ásmán men milte hain;
Fazl fazl se gáte hain.

CHAURÁSÍWÁN ZABUR—Dusrá hissa.
L. M. Castle Street. Ellenthorpe.
Girje kí bandagí.

1 Saihún ká gít sun, ai Khudá;
Terí hí barkat hai sadá;
Ek din jo tere sáth rahen,
Aish ashrat din hazár chhoren.

2 Chhotí se chhotí jagah jo
Girje men mile bande ko,
Tau bhí na takht ki máil mujhe,
Na tere ghar se pánw ruke.

3 Din ká áftáb Khudá tú hai;
Tú hí bacháo kí dhál bhí hai—
Shaitán—gunáh ke hálon se—
Báhar—bhítar ke dushman se.

4 Fazl zarúrí bakshegá;
Jalál men bhí pahunchawegá;
Sárí chízon ko detá hai,
Jin se khúbí nikaltí hai.

5 Bádsháh Khudá hamárá hai;
Málik samá—zamín ká hai;
Shaitán huzúr se bhágte hain;
Bande huzúr men daurte hain.

CHAURÁSÍWÁN ZABUR—Tísrá Hissa.
C. M. Oldham. Braintree.
Girje kí bandagí.

1 Kaisí khushí kí hai jagah,
Khudá j'án átá hai;
Aur kartá mihr se nigáh!
Bihisht sí hotí hai.

2 Buzurg Khudá hí átá hai;
Qudrat dikhátá hai;
Roshní dil men phailátá hai;
Naját bhí detá hai.

3 Rúh Quds bhí bakhshá játá hai,
Wuh dil men átá hai;
Khúbí Masíh dikhátá hai;
Fazl bahátá hai.

4 Wahán kalám ko kholtá hai;
Gupt bhed janátá hai;
Wahán ham rahm dhúndhte hain,
Aur shukr karte hain.

IAURA'SI'WA'N ZABU'R.—Chautha' Hissa.

C. M. Warwick. Twenty-fourth.

Girje kí bandagí.

1 Ján tujh, Khudá, pukártí hai,
Alag jab rahtí hai;
Ummaid tujhí se rakhtí hai.
Girje kí lálsá hai.

2 Gaure kí jagah us men hai,
Wuh chain se rahtá hai;
Aur merí ján bhí cháhtí hai—
Nazdíkí cháhtí hai.

3 Tere huzúr ek din jo hai;
Sáth terí suhbat ke,
Hazár dinon se bihtar hai;
Dunyáwí ashrat ke.

4 Dahlíz terí hí táktá hún,
Jab bhítar I'sá hai;
Dunyá kí shán se bihtar hai;
Náchíz aur sab kuchh hai.

5 Sab chízon se tú bihtar hai;
A'rám—tasallí hai;
Gharí kí suhbat káfí hai;
Khushwaqt tú rakhtá hai.

CHAURÁSÍWÁṈ ZABUR.—Pá'nchwá'n His.
H. M. Bethesda. Murray.
Girje kí bandagí.

1 Buzurg Ḳhudá jo hai,
Málik sabhoṉ ká hai ;—
Buzurg ghar uská hai ;
Barkat se gherá hai,
Maiṉ cháhtá húṉ,
Ba ján o dil,
Jamáạt se mil,
Tạríf karúṉ.

2 Mubárak we hí haiṉ,
Jo us meṉ rahte haiṉ ;
Duạ́ meṉ haiṉ mashghúl ;—
Mujh ko, Ḳhudá, na bhúl,
Maiṉ cháhtá húṉ,
Ba ján o dil,
Jamáạt se mil,
Tạríf karúṉ.

3 Qudrat meṉ baṛhte hain ;
Phande se bachte haiṉ ;
Ek ek to játá hai ;—
Ásmán meṉ p'hunchtá hai,
Maiṉ cháhtá húṉ,
Tere huzúr,
Jo hai pur núr,
Tạríf karúṉ.

CHAURÁSÍWÁṈ ZABUR.—Chhathwá'n His
H. M. Murray. Bethesda.
Girje kí bandagí.

1 Ek din tere hazúr
Hazár din se masrúr ;
Ḳhushí siwá us meṉ ;
Na ạish o ạshrat meṉ.

J'án tú hí hai,
T'án main rahún;
Main terá hún,
Tú merá hai.

2 Áftáb o dhál tú hai,—
Roshní—bacháo tú hai;
Barkat se tú bharpúr;
Bandon ko detá núr.
Tú bakhshegá
Ab fazl ko;
Núr ákhir ko
Diláwegá.

3 Jo tujh ko táktá hai,
Aur ásrá kartá hai,
Tú ulfat rakhtá hai,—
Bar usko bakhshtá hai.
Wuhí nekbakht
Jo banda hai,
Já uskí hai,
Pás tere takht.

PACHÁSÍWÁN ZABUR.

L. M. Uxbridge. Pilesgrove.

Naját ká Masíh se honá.

1 Naját Khudá kí unke pás,
Jo darke karte hain sipás;
Fazl—fazl utartá hai;
Dilon ko changá kartá hai.

2 Ab rahm adl á gae;
Dunyá men donon mil gae;
Ísá ke áne se húá;
Usí kí maut ne yih kiyá.

3 Rahm adl ká dost húá;
Khudáwand se yún ho gayá;

Sazá ạdl kí áp liyá ;
Rahm ko yún púrá kiyá.

4 Rahm kí baṛhtí hotí hai ;
Dunyá men phailtí játí hai ;
Rástí samá se jhánktí hai ;
Ham bandon par utartí hai.

5 Ḳhúbí Ḳhudá se átí hai ;—
Mubárak I'sá átá hai ;
A'ge—áge wuh játá hai ;
A'smán kí ráh batátá hai.

CHHIA'SI'WA'N ZABU'R.—PAHLA' HISSA.
C. M. Barby. Bedford.
Ḳhudá kí minnat karní.

1 Ḳhudáyá, tú merí duạ́
Ab, kán lagáke sun,
A'jiz—gharíb, main ab múá ;
Ab tujh se páún gun.

3 Tú ne to pák mujhe kiyá ;
Tú hí mujhe bachá ;
Apná hí mujh ko kar liyá ;
A'srá terá sachchá.

3 Main minnat terí kartá hún ;
Duạ́ Ḳhudá, tú sun ;
Tujhí se ḳhushí ḍhúnḍhtá hún ;
Bande kí bintí sun.

CHHIA'SI'WA'N ZABU'R.—DU'SRA' HISSA.
C. M. Rochester. Cambridge.
Ḳhudá hí par bharosá rakhná.

1 Bharosá terá kartá hún ;
Ján tujh ko táktí hai ;
Ḳhúbí tujhí se cháhtá hún ;
Tú hí to baḳhshtá hai.

2 Rahm se tú to hai bharpúr ;
Duá, ko suntá hai ;
Bachá, dikhátá apná núr ;—
Tú hí to merá hai.

3 Bipat ke din main tákúngá—
Or terí dekhúngá ;
Tujhí ko main pukárúngá ;
Jab fazl páúngá.

4 Tú hí akelá hai Khudá ;
Tujh sá kaun dúsrá hai ?
Tú házir názir hai sadá ;
Barkat ko bakhshtá hai.

CHHIÁSÍWÁN ZABUR.—Tísrá Hissa.
L. M. Windham. Williamstown.
Musíbat men rahm mángná.

1 Khuádyá, ham se ghussa pher
Na ho, ki ham howen ákhir ;
Bezár tú sadá rahegá ?—
Rahm se kyá na tákegá ?—

2 Bandon ko m'áf na karegá ?—
Na apní khushí dewegá ?—
Rahm—rahm, Khudáyá kar ;
Apní naját se kar be dar.

3 Sun khushí se tú lewegá ;
Ghazab tú apná pheregá ;
Masíh kí khátir bakhshegá ;
Dilásá bhí diláwegá.

CHHIÁSÍWÁN ZABUR.—Chauthá Hissa.
L. M. Duke Street. Park Street.
Khudá wáhid kí táríf.

1 Tú hí akelá hai Khudá ;
Dúsron ko kiyá hai judá ;
Howenge sabhí tábidár ;
Sab tujh se honge ummaidwár.

2 Butoṉ ko chhoṛ sab áwenge ;
Tujhí ko málik mánenge ;
Terá jalál phailáwenge ;
Tujhí ko wáhid jánenge.

3 Sárí buzurgí tujh se hai ;
Tujhí se sárí qudrat hai ;—
Tú bande ká muạllim ho ;
Tá tere hukm ko mánúṉ.

4 Tú apne ḍar ko dil meṉ ḍál ;
Shukr terá hai dil ká mál ;
Tú sáre dil ko apná kar ;
Ki tạríf terí ho beḍar.

5 Rahm terá láintihá ;
Mujh par baháyá bebahá ;
Dozakh se liyá taiṉ chhuṛá ;
Apní taraf liyá muṛá.

6 Badoṉ se garchi gherá húṉ,
Unse satáyá játá húṉ ;
Dayál Ḳhudá bachátá hai ;
Rahím Ḳhudá chhuṛátá hai.

SATTÁSÍWÁṈ ZABU̓R.

L. M. Sterling. Effingham.

Girje kí sifat.

1 Tạríf girje meṉ hotí hai ;
Ḳhudá ká shukr us meṉ hai ;
Yạqúb ká tambú cháhtá hai ;
Aur wuh Saihún meṉ rahtá hai.

2 Ghar ghar rahm se átá hai ;
Roz roz duạ́ j'áṉ hotí hai ;
Par girje meṉ wuh bastá hai ;
J'áṉ mil mil duạ́ hotí hai.

3 Saihún kí bát ạjúba hai,
Qadím se jo ki áí hai,—

Khudá ká shahr wuhí hai ;
Mashúr qaumon men hotá hai.

4 Usí men nayá janam hai,—
Rúh Quds ká fazl us men hai ;
Sárí dunyá á jáwegí ;
Mil mil fazl se gáwegí.

5 Khudá jab karegá hisáb—
Jab kholegá apní kitáb ;
Firishte tab mil gáwenge,—
Girjá mubárak kahenge.

6 Jo us men janam páte hain,
Aur us men pále játe hain,
Mubárak we kaháwenge ;
Khushwaqt hamesha rahenge.

ATHA'SI'WA'N ZABU'R.—Pahla Hissa.

L. M. Kingsbridge. Williamstown.

A'fat men duá karná.

1 Merí naját ke ai Khudá,
Tujhí ko táktá hún sadá ;
Dukh ne bande ko gherá hai ;
A'fat ne ján ko torá hai.

2 Kyá rát kyá din main rotá hún ;
A'h áh karke pukártá hún ;
Murde kí mánind ho gayá ;
Kamzor ho khák men lot gayá.

3 Andh'yárá mujh par chhá gayá ;
Aur músse tú bhí chhip gayá ;
Bezár tú musse ho gayá ;
Qahr se banda dab gayá.

4 Dost ko musse alag kiyá ;
Unhon ne mujh se ghin kiyá ;
Main bhaksí men to par gayá ;
Mátam o gham se bhar gayá.

5 Nazar, Khudáyá, nazar kar ;
Rahm se mujh ko kar bedar ;
Áfat kí band se tú chhurá ;
Shukr—táríf mujh se kará.

AṬHÁSÍWÁN ZABUR.—DU'SRA' HISSA.

L. M. Bethlehem. Forest.

Barí musíbat men hoke bacháo mángná.

1 Ján merí ákhir hotí hai ;
Nazdík qabr ke p'hunchí hai ;
Mihr terí maín kab dekhún ?
Main fazl terá kab páún.

2 Qabr men shukar kyúnkr ho ?
Taríf zinde se ho, to ho ;
Na chhor—na chhor—mujhe na chhor ;
Hamesha tak tú munh na mor.

3 Larkáí se dukh ne gherá hai ;
Qahr to mujh par pará hai ;
Bipat men umr játí hai ;
Aur qúwat merí ghattí hai.

4 Shaitán—dushman satáte hain ;
Halák bande ko karte hain ;
Áfat kí bárh to barhtí hai ;
Merí ummaid dubátí hai.

5 Bachá—bachá—tú hí bachá ;
Dushman harek ko tú lachá ;
Tú apní qudrat ko dikhá,
Aur rástí sabhon ko sikhá.

NAWÁSÍWÁN ZABUR.—PAHLA' HISSA.

C. M. Mount Pleasant. Western.

Masíh se Khudá ká qaul.

1 Rahm ká gít insáno gáo ;
Shukr Khuká ká ho ;

Háṉ, pusht dar pusht, sab, sabhí gáo ,
Hamesha sift karo.

2 Ḳhudá ká qaul to sachá hai ;
Ásmán sá qáim hai ;
Kahá jo hai, so hotá hai ;
Áp púrá kartá hai.

3 Qaul Ísá se jo kiyá hai,
Wuh púrá karegá ;
Ráj usko jo ki diyá hai,
Hamesha rahegá.

4 Ḳhudá ká fazl gáwenge,
Usí ká shukr ho ;
Mil mil táríf sab karenge ;
Ulfat se hú ba hú.

NAWÁSIWÁṈ ZABÚR.—DÚSRÁ HISSA.

L. M. Ellenthorpe. Upton.

Masíh se Ḳhudá ká qaul.

1 Ra'mat ká gít maiṉ gátá húṉ ;
Pukár pukár sunátá húṉ,
Terí sacháí maiṉ sochtá húṉ ;
Aur pusht dar pusht sunátá húṉ.

2 Beṭe se túne kah diyá ;
Aur qasam usse kar liyá,
Qaul ab'dí usse bándh liyá;—
Sabhoṉ par usko ráj diyá.

3 Apná rasúl—káhin kiyá ;
Bandoṉ ko usko somp diyá,
Usí se fazl baḳhsh diyá,
Usse mubárak kar diyá.

4 Ásmán par us sá nahíṉ hai,
Aur na zamín par koí hai ;
Ásmání uske bande haiṉ ;
Zamíní us ke tábi haiṉ.

5 Khush hoke ab jamáat gáwe,
Aur málik I'sá ko kahe ;
Firishte bhí táríf karen,
Aur shukr ádmí mil karen.

NAWA'SI'WA'N ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.

C. M. Winter. Arlington.
Khudá kí buzurgí.

1 Jalál Khudá ká kaisá hai!
Bayán se báhar hai;
Kis kí buzurgí aisí hai?
Us sá na koí hai.

2 Uttar—dakhkhin to uske hain—
Púrab—pachchhim bhí hain ;
Us kí mahkúm sab qaumen hain,
Maujúd sab us se hain.

3 Usí ko ándhí mántí hai,
Samundar us ká hai ;
Wuh lahron ko uthátá hai,
Wuhí satátá hai.

4 Sitáre uske cham'kte hain ;
Firishte tábi hain ;
Dozakh men us ke dushman hain ;
Sab us se darte hain.

5 Insáf o adl uske hain ;
Aur uská fazl hai ;
Rástí o rahm mile hain ;—
Núr Rabb ká kaisá hai!

NAWA'SI'WA'N ZABU'R.—Chautha' Hissa.

S. M. Watchman. Silver Street.
Injíl ke mánnewále kí nekbakhtí.

1 Injíl jo parhte hain,
Qabúl bhí karte hain,
Mubárak bande we hí hain,
Jalál se ghere hain.

2 Ubhartá dil to hai ;
Ummaid I'sá kí hai ;
Usí kí rástí tákte hain ;
Bharosá rakhte hain.

3 Khudáwand zu'ljalál
Dil rakhtá hai bahál ;
Naját o táqat detá hai ;
Shukr karátá hai.

NAWA'SI'WA'N ZABU'R.—PA'NCHWA'N HISSA.
C. M. Rochester. Barby.
Khudá kí wafádárí aur I'sáion kí tambíh.

1 Yún Báp Khudá farmátá hai—
Bete se kahtá hai,
'Pahlauthá tú hí merá hai ;
'Sab se buzurg tú hai.

2 'Gar tere bande tor dewen,
'Yá hukm se phiren,
'Gar gunáh men we par jáwen,
'Gar phande men giren.—

3 'Tambíh we mujh se páwenge ;
'Dapte we jáwenge ;
'Dilgírí men we howenge ;
'Tab phir ke bachenge.

4 'Qaul kadhí main na torúngá ;
'Yád usko rakhúngá ;
'Ulfat se main to marúngá ;
'Zarúr bacháúngá.

5 'Ek bár main qasam khá chuká,—
'Us se na phirúngá,—
'Dáúd se qaul jo ho chúká,
'Nasl se karúngá.

6 'A'l terí barhtí jáegí,
'Jahán tak súraj hai ;

'Dunyá ke hadd tak phailegí—
'Insán jahán tak hai.

7 'Ráj terá chánd sá howegá;
'Atal wuh rahegá;
'Hashar jab tak na howegá,
'Ráj kartá rahegá'

NAWÁSÍWÁN ZABUR.—Chhathwán Hissa.

L. M. Bath. Augusta.

Insán kí faná.

1 Ham maut kí hálat men pare;
Faná se sab ke sab gire;
Kaun, ádmíon men, aisá hai,
Ki maut se wuh bach saktá hai?

2 Qaumon ko marte dekhte hain;
Ham áp bhí galte játe hain;—
Kyá maut sab hí ko kháwegí?
Hayát befáida howegí.

3 Kahán, Khudáyá, wáde hain,
Jo tú ne ham se kiye hain?
Kyá bande nahín marte hain?
Aur we halák na hote hain?

4 Par tú hamen jiláwegá;
Uthake khará karegá;
Tú khushí men p'huncháwegá;
Hamen salámat rakhegá.

NABEWÁN ZABUR.—Pahilá Hissa.

L. M. Bath. Alfreton.

Khudá ká abadí, aur insán ká fání honá.

1 Harek zamáne men Khudá
Ummaid bandon kí hai sadá;—
Tú unke chain kí jagah hai;
Árám tú unko detá hai.

2 Paháron se tú áge thá,—
Zamín kí new se pahle thá;
Balk azal se tú hai Khudá;
Kháliq, málik, tú hí sadá.

3 Tú bashar ko banátá hai;
Tú bashar ko mitátá hai;
Kalám se tere átá hai;
Hukm se tere játá hai.

4 Tere huzúr hazár baras
Bhí ek din se nahín saras;
Taise we guzar játe hain,
Jaise din rát bhí katte hain.

5 Insán mihmán áj kal ke hain,—
Ab jíte hain—phir marte hain;
Pání kí bárh se ghatte hain;
Lot hí qabr men játe hain.

6 Subh ke phúl se áte hain;
Aur shám hí ko murjháte hain;—
Ghusse ko tú dikhátá hai;
Gunáh ko sábit kartá hai.

NABEWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. M. Bath. Forest.
Zindagí kí nápáedárí.

1 Ai Rabb tú nazar kartá hai—
Chhipe gunáh ko dekhtá hai;
Bezárí tú dikhátá hai;
Gunáh ko yád dilátá hai.

2 Gar jíwen sattar baras tak,
Yá jíte rahen assí tak,
Tau bhí jald ákhir hote hain;
Mashaqqat hí men kátte hain.

3 Kaun jántá hai terá qahr?
Ghusse se kaun tere be dar?

Tú aql hamon ko sikhá ;
Hisáb din din ká tú dikhá.

4 Khudáyá, nazr ham par kar ;
Tálím kalám se kiyá kar ;
Bandon kí umr ko barhá ;
Fazl se ham ko khush kará.

NABEWA'N ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.
C. M. Dundee. Arabia.
Khudá ká abadí, aur insán ká fání honá.

1 Tú pichhle dinon ká Khudá—
Bandon kí já i panáh ;
Túfán se unkí ár sadá ;
Tú karegá nigáh.

2 Bande tere sáye tale
Hamesha rahte hain ;
Garchi sáre dushman galen,
We chain se ár men hain.

3 Paháron se tú áge hai,
Zamín se bhí pahle ;
Tú azl se tá abad hai ;
Tú khilqat se pahle.

4 Ham terí bát se mitte hain ;
Khák men mil játe hain ;
Jahán se ham nikalte hain,
Tahán mil játe hain.

5 Tere áge hazár baras
Ek rát kí mánind hain,—
Ek din se nahín hain saras,
Guzarte játe hain.

6 Dunyá men jitne hain jándár,
Bárh se bah játe hain ;
Nae makhlúq ká tú madár.
Jo paidá hote hain.

7 Phúlon kí mánind sab hí hain ;—
Din ko khúbsúrat hain ;
Rát ko we phir murjháte hain ;
Bhuláe játe hain.

8 Tú pichhle dinon ká Khudá—
Bandon kí já i panáh ;
Túfán se unkí ár sadá ;
Tú karegá nigáh.

NABEWA'N ZABU'R.—Chauthá' Hissa.
C. M. Stephens. Bedford.
A'dmíon kí faná.

1 Khudá, gar tú hisáb kare—
Gunáh ko gar dekhe,
To ghazab ham par á pare ;
Dar hargiz na ṭare.

2 Umr dhúen sí játí hai ;
Bukhár sí miṭṭí hai ;
Kahání sí na rahtí hai ;
Sáye sí ghaṭṭí hai.

3 Koí sattar baras pátá hai—
Assí tak jítá hai ;
Par dukh—taklíf men káṭṭá hai ;
Afsos á ghertá hai.

4 Qadímí ulfat tú dikhá ;
Ghusse ko ab miṭá ;
Tú apní rahmat ko pilá ;
Us ká maza chikhá.

5 Tú aqlmandí ko dilá ;
Díndárí men chalá ;
Hayát ká pání tú pilá ;
Aur tázagí dilá.

NABEWAN ZABUR.—PA'NCHWA'N HISSA.
S. M. Shirland. Aylesbury.
Bacháo aur sukh mángná.

1 Rahím Khudáyá, á ;
Dil apní or phirá ;
Dunyá men mátam—dukh—taklíf—
Cháro taraf haríf.

2 Gunáh—dilgírí ko—
Dunyáwí jhanjhat ko.
Miṭá ; aur sukh ko dil men lá :
Apne huzúr p'hunchá.

3 Apní qudrat dikhá ;
Bandon par kar nigáh ;
Baqadr dar ke sukh dilá ;
Ab *i* fazl tú pilá.

4 Tab tere hí huzúr
(Jo haigá tú pur núr,)
Howenge khushí se mámúr,—
Táríf se bhí bharpúr.

NABEWAN ZABUR.—CHHATHWA'N HISSA.
7s. Fairfaz. Norwich.
Ádmíon kí faná.

1 Háe ! gunáh ne kyá kiyá !
Dál kamzorí ko diyá ;
Mátam jag men áyá hai ;
Faná ghálib húí hai.

2 Áj to bhale change hain ;
Kal paregá ham par gham ;
Parson maut men parenge :
Tarson kíre kháwenge.

3 Pal bhar zindagí to hai,
Usí se jo játá hai ;
Palak bhar na thahartá hai,
Maut insán ko letá hai.

4 Faut ke din ko tákúngá;
Koṛh gunáh na bhúlúngá;
Nigáh tujh ko karúngá;
Jagah tujh pás páúngá.

IKA'NBEWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Uxbridge. Ward.

Khudá ká musíbaton se panáh banná.

1 Panáh Khudá kí jis ne lí,
Káṭegá chain se zindagí;
Wuh din ko sáya páwegá;
Salámat rát ko rahegá.

2 Khudáwandá, ab kahtá hún,
Terá bharosá rakhtá hún;
Main garchi kháki banda hún,
Qudrat kí ásrá kartá hún.

3 Beshakk mubárak banda hai,
Jiská Khudá Yahowáh hai;
Dushman ke jál se bachtá hai;
Shaitán ke háth se chhúṭtá hai.

4 Murghí jaisá bachátí hai—
Par tale bachche rakhtí hai,
Taisí hí áṛ Yahowáh hai;
Ján bandon kí bachátá hai.

5 Garmí kí tap gar á paṛe—
Bandon ko wabá á ghere,
Khudá to áṛ unhon se hai;
Tab usí se panáh to hai.

6 Gar rát ko maut faná kare—
Ghar ghar ko agar nás kare;
Bandon ko tú bachátá hai;
Tú mátam se chhuṛátá hai.

IKA'NBEWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. M. Shoel. Ward.
Khudá ká musíbaton se panáh banná.

1 Agar áspás hazár maren—
Log cháro taraf mar paren,
Chune hue salámat hain;
Khudá kí ár men sábit hain.

2 Utar firishta jab pará,
Ghar ghar Misrí ko jab márá,
Bandon kí ár Khudá húá;
Par dushmanon ká nás húá.

3 Gar ág o wabá á pare—
Díndáron ko jo á ghere,
To dukh o maut mubárak hain;
Ye bhí unhín ke fáide hain.

4 Gunáh o dukh se chhútte hain;
Jhanjhat—áfat se bachte hain;
A'rám men dákhil hote hain;
Huzúr Khudá ke p'hunchte hain.

IKA'NBEWA'N ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.
C. M. Christmas. Twenty fourth.
Díndáron ká áfaton se bacháo.

1 Ai khákí bháío, kh'yál karo;
Tum maut ko yád karo;
Phandon se ghire húe ho;
Khudá kí ás dharo.

2 Yahowáh hukm detá hai
Apne firishton ko;
Rakhwálí un se hotí hai;—
Apne bacháo síkho.

3 We háthon par utháte hain;
Hidáyat karte hain;
We áfat se bacháte hain;
Salámat bande hain.

4 Ajgar o sher latároge;
Shaitán ko jítoge;
I'sá ke zor se mároge;
Ghálib ho jáoge.

5 'Ulfat jo musse rakhte hain,
(Khudáwand kahtá hai,)
'Musse bacháe játe hain;
'Naját unhín kí hai.

6 'Un kí duá ko suntá hún;
'Fazl bhí detá hún;
'Qudrat se main bachátá hún;
'Unhen sambháltá hún.

7 'Jo koí mujhe jántá hai,
'Main use jántá hún;
'Jo mujh ko jag men mántá hai,
Sarg usko detá hún.'

BA'NBEWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
L. M. Antigua. Litchfield.
Itwár kí khúbí, aur díndár kí ummaid.

1 Buzurg o bare ai Khudá,
Shukr terá kyá khúb sadá!
Ulfat terí dikháúngá;
Rát din táríf main karúngá.

2 Mubárak hai Itwár ká din;
Ai ján, ise mubárak gin;
Ab merá dil taiyár howe;
Shukr—táríf ab kar lewe.

3 Khushwaqt—khushwaqt Khudá se ho;
Uskí naját se khush howo;
Kaisá fazl chamaktá hai!
Khudá ká bhed jhalaktá hai.

4 Ise nádán na páte haiṉ;
Haiwán se jíte marte haiṉ;
We mánind hare ghás kí haiṉ;
We lạnat se murjháte haiṉ.

5 Jalál ká hissa rakhtá húṉ;
Fazl se pák maiṉ hotá húṉ;
Ḳhushí naí to hotí hai;
Ḳhushwaqtí dil meṉ baṟhtí hai.

6 Dushman—gunáh to ghaṭegá;
Na dukh ká sabab howegá;
Bátiní dushman marenge;
We náummaid ho jáwenge.

7 Tab dekhúngá aur jánúngá;
Jo cháhtá húṉ so páúngá;
Aur sárá dil aur sárí ján
Ḳhushwaqt tab hogí bích ásmán.

BÁNBEWÁṈ ZABÚR.—Dúsrá Hissa.

L. M. Quito. Sterling. Uxbridge.

Girja—Ḳhudá ká bágḥícha.

1 Ḳhushí Ḳhudáyá kaisí hai—
Kaisí dilchaspí baṟhtí hai,
Bághícha terá dekhne ko—
Us meṉ ká paudhá hone ko!

2 Apne girje meṉ mujh ko rakh
Sahí salámat áḳhir tak;
Jítá pání mujh par bahá;
Tú apní Rúh se kar sahá.

3 Rástí ká daraḳht jíwegá,
Garchi badan murjháwegá;
Waqt garchí sab ko mártá hai,
Par fazl dil meṉ baṟhtá hai.

4 Díndárí phal to phalte haiṉ;
Ye phal Ḳhudá se lagte haiṉ;

Jo uskí taraf tákte haiṉ,
Ḳhudá ko sachchá páte haiṉ.

TIRA'NBEWA'Ṉ ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Duke Street. Winchester. Old Hundred.
Ḳhudá ká ḳhálik o málik honá.

1 Málik—buzurg Ḳhudá, tú hai;
Jalál hí se tú ghirá hai;
Tú ne jahán banáyá hai;
Aur usko qáim rakhá hai.

2 Par áp ḳhilqat se áge thá;
Bunyád se tú to pahle thá;
Azal se húá taḳht terá;
Tá abad tú hí hai merá.

3 G̣husse se qaumeṉ uṭhtí haiṉ;
Ḳhudá ká sámhná kartí haiṉ;
G̣husse kí báṟh befáida hai;
Tú ḍapaṭ ke miṭátá hai.

4 Taḳht terá sadá qáim hai;
A'ṟ merí terá wạda hai;
Pákíz'gí ab'dí terí hai;
Kalísyá meṉ wuh záhir hai.

TIRA'NBEWA'Ṉ ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

10s 6 lines. New Fiftieth.
Ḳhudá ká ḳháliq o málik honá, aur kalísyá ká amn.

1 Jalál ká Ḳhudá ráj kartá sadá;
Qudrat hai uskí buzurgí sab kí;
Sárí hí ḳhilqat usí se har'kat;
Taḳht áge se thá—pesh ḳhilqat se thá;
Bair karná Rabb ká nahíṉ kuchh kám ká;
Abas hí qaumeṉ ghusse meṉ raheṉ.

2 Ándhí ho dhúní—bárh ho já thamí;
Págalpan chhoṛ do; tábi ab ho jáo;
Kalísyá qáim—Ḳhudá se dáim—
Wạde se mazbút—qaul se hai sabút;
Masíh ko dekho, háziri síkho;
Qadam par giro; Ḳhudá se ḍaro.

CHAURÁNBEWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

C. M. Barby. Stephens. Medfield.

Pák logon kí tambíh, aur sharíron kí ḳharábí.

1 Ajr, Ḳhudáyá, tujh se hai;
Apná insáf dikhá;
Badlá tú hí to letá hai;
Hamen apná lakhá,

2 Sharíron ko tú dekhtá hai;
Ráh unkí bátil hai;
Tú sazá unko detá hai;
Ghazab unḍeltá hai.

3 Láiq tambíh jab bande hain,
Chharí tú mártá hai;
We terá háth pahchánte hain;
Unko sudhártá hai.

4 Tú bandon ko sambháltá hai,
Aur ḳhabar letá hai,
Tambíh se ạql detá hai,
Mubárak kartá hai.

5 Nikál na unko detá hai;
Na wạda toṛtá hai;
Unkí muạ́fí kartá hai,
Masíh se baḳhshish hai.

CHAURA'NBEWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. M. Bath. Medway. Litchfield.
Khudá se tasallí aur bacháo honá.

1 Kaun merá hámí howegá?
Kaun merí khabar lewegá?
Jab sáre dushman milte hain,
A's merí chhínne cháhte hain.

2 Háe!—háe!—main phislá játá hún;
Main tujhí ko pukártá hun;
Tú hí—tú hí sambháltá hai,
Aur apní ráh par rakhtá hai.

3 Bhayának kh'yál jab gherte hain,
Aur bande ko ghabráte hain,
Mahabbat se tú bakhshtá hai—
Dil ko tasallí detá hai.

4 Sharárat ke khiyál uthe,
A'rám sab dunyá se lute,
Tispar bhí tú hí hai málik;
A'p ko dikhátá hai kháliq.

5 Kíná jo cháhen, kar lewen;
Bedar jo cháhen, so bolen;
Ghamandí ko tú kátegá;
Sharíron ko mitáwegá.

PANCHA'NBEWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
C. M. Marlow. Clarendon. Oxford.
Khudá kí táríf karwáná.

1 Buzurg Khudá kí sif'ten gáo;
Uskí táríf karáo;
Uskí naját sunáo—sunáo;
Auron se bhí manáo.

2 Adab o shukr se ab áo;
Aur sar sajúd howo;

Qudratí usko jáu leo ;
  Bádsháh use máno.

3 Firishte—bádsháh bhí jánen̲ ;—
  Náchíz huzúr men̲ hain̲ ;
Jitne buzurg—sabhí síkhen̲ ;
  Uske huzúr jhuken̲.

4 Sárí chízen̲ usí ke háth, —
  Usí ke qábú men̲ ;
Samundar bhí unhon̲ ke sáth ;
  Paháṛ bhí usṣe hain̲.

5 Chale g̲haríbí se tum áo ;
  Uske huzúr jhuko ;
Ai sab maḳhlúqo, ạ́jiz ho,
  Máng fazl ko leo.

6 Wuh abhí kán jhukátá hai ;
  Jald jáke ạrz karo ;
Ab mihr kiyá chátá hai ;
  Use qabúl karo.

PANCHÁNBEWÁN̲ ZABÚR.—Dúsrá Hissa.
S. M. Silver Street. Paddington. Thatcher.
Beímání se halák honá.

1 Rabb kí tạríf karen̲ ;
  Ulfat ke sáth ḍaren̲ ;
Wahí sab se buzurg Ḳhudá—
  Bádsháh ạzím sadá.

2 Gahráon̲ ko kiyá ;
  Mahdúd bhí kar diyá ;
Ḳhuskí aur pání us se hain̲ ;
  We us ko mánte hain̲.

3 Uske huzúr giro ;
  G̲haríbí se phiro ;
Ham us ke háth ke bande hain̲ ;
  Maujúd usí ṣe hain̲.

4 Us kí áwáz suno ;
Be ad'bí na karo ;
Maqbúl logon kí mánind ho ;
Us ká iqrár karo.

5 Gar dil ho beliház,
Aur fazl kí áwáz
Na mánegá, to maregá—
Halák ho jáwegá.

6 Bezár—buzurg Khudá—
Wuh rahegá sadá ;
Wuh unko dúr kar dálegá—
Árám na dewegá.

PANCHÁNBEWÁN ZABUR.—Tísrá Hissa.

L. M. Uxbridge. Litchfield. Luton.

Beímání se halák honá.

1 Áwáz—áwáz uṭhá gáwen ;
Mil mil sabhí táríf karen ;
Buzurg Sultán Khudá to hai ;
Qad'm se wuhí málik hai.

2 Mil mil á bandagí karen ;
Paidáish kí táríf karen ;
Ham uskí jhund kí bheren hain ;
Garar'yá wuh hamárá hai.

3 Uskí áwáz ko sun lewen ;
Ulfat kí bát ko ham mánen ;
Sakht dilí se na khwár howen ;
Na beímání men maren.

4 Yahúd ne use tá liyá ;
Tab usne kí thí kiriyá,
'Árám men we na p'hunchenge ;
'Na mere chain ko dekhenge.'

5 Adab o ḍar se dekh leo ;
Halákat unkí soch leo ;

Ab muft ká fazl sab leo ;
Der karke uske mat khowo.

6 Wádon ko jald qabúl karo ;
Gháfil gunáh men na maro ;
Ímán láke árám leo ;
Amal karkar mubárak ho.

CHHANBEWAN ZABUR.—Pahila Hissa.

C. M. Marlow. Colchester. Newton.

Masíh kí bádsháhat par khushí karná.

1 Sárí qaumen shukr karen ;
Har ek zubán gáwe ;
Ghaflat men áge na paren ;
Naí táríf howe.

2 Táríf Ísá kí kar leo ;
Bádsháhat uskí hai ;
Sambháltá wuhí dunyá ko ;
Fazl se ghirá hai.

3 Ásmán shukr se bhar jáwe ;
Zamín táríf kare ;
Khushí cháro taraf howe ;
Khushwaqtí phail jáwe.

4 Ab tápú khushí sab karen,
Sáre pahár jhuken ;
Sárí taráí ubhar jáwen ;
Sabhí taiyár howen.

5 Dekho, Khudáwand átá hai—
Rabb Ísá átá hai ;
Barkat baháne átá hai ;
Wuh rástí detá hai.

6 Murdon ko jab jiláwegá,—
Sab házir karegá ;

Ghazab apná dikháwegá ;
Sharír tab rowegá.

CHHA'NBEWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. P. M. Newcourt. St. Helen's. Plymouth Dock.
Khudá kí táríf karwáná.

1 A'wáz har ek uthá gáwe ;
Hán, sárí dunyá mil gáwe ;
Buzurg Khudá ká nám lewe ;
Qaumon men já suná dewe ;
Uská jalál phailá dewe ;
Naját ká kám mashúr kare.

2 Qaumen uská jálál jánen ;
Tájjub hoke kalám parhen ;
Uske bande to jánte hain ;
Ham dúsre ko na mánenge ;
Na háth kí múrat jánenge ;
Tujhe akelá mánte hain.

3 Dunyá—ásmán baná liyá ;
Núr usí ne khalq kiyá ;
Bádsháhat sab par kartá hai ;
Roshní—buzurgí uskí hai ;
Sab kí khúbsúr'tí usse hai ;
Sadá jalál se ghirá hai.

4 Wáde ká din ab á jáwe ;
Ab barkat terí phail jáwe ;
Ghair qaumen uská dar jánen,
Iqrár ab sabhí kar lewen ;
Pákíz'gí sab qabúl karen ;
Uská fazl záhir karen.

SATTÁNBEWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.
L. M. Monmouth. Stonefield. Nazareth.
Adálat ká din.

1 Málik Ísá Khudáwand hai ;
Táríf usí kí hotí hai ;
Sáre ádmí khushí karen ;
Sárí qaumen táríf karen.

2 Uskí saláh to gahrí hai ;
Usí ká fazl sab par hai ;
Táríkí men wuh rahtá hai ;
Ghane meghon se ghirá hai.

3 Insáf ke liye áwegá ;
Zamín ko bhí jaláwegá ;
Sab chízen bhasam howengí ;
Pahár—samundar phatenge.

4 Dushman ghabrá ke dekhenge ;—
Bhág bhág ke sabhí chhipenge ;
Muqaddaso, tum dekhoge ;
Ánkh khushí se utháoge.

SATTÁNBEWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.
L. M. Arnheim. Duke Street. Truro.
Masíh ká janam aur fath.

1 Khudáwand Ísá átá hai ;
Autár dunyá men letá hai ;
Fath—fath wuh pátá hái ;
Ghálib dushman par hotá hai.

2 Firishte bhí utarte hain ;
Ísá ko sijda karte hain ;
Bare, chhote ab jhukte hain ;
Kháliq Ísá ko mánte hain.

3 Sárí chízen ab túttí hain ;
Sáre dushman ghabráte hain ;
Ímán jo bande láte hain ;
Shukr—shukr we karte hain.

SATTA'NBEWA'N ZABU'R.—Tı'sra' Hissa.
C. M. Barby. Devizes. St. Martin's.
Dı́ndáron ká Khudá se fazl aur khushí páná.

1 Sultán Khudá sabhon ká hai,—
Málik sabhon ká hai ;
Bádal se garchi ghirá hai ;
Bharpúr rahm se hai.

2 Jo ulfat usse rakhte ho,
Bezár gunáh se ho ;
Ki chain usí se páte ho ;—
Sharír se bachte ho.

3 Ab'dí jalál to uská hai ;
Usse mubárak ho ;
I'mán ká bíj to boyá hai,
Phal uská kháte ho.

4 Khushwaqt howo—shukr karo ;
Táríf Khudá kí ho ;
Fazl ko dil men páte ho ;
Pákíz'gí se khush ho.

SATTA'NBEWA'N ZABU'R.—Chauta' Hissa.
C. M. St. Ann's. Jordan (J's). Medford.
Masíh ká autár lená, aur adálat karná.

1 Sáre tápú khushí karen ;
Málik Masíhá hai ;
A'g sá uská bachan jánen ;
Shekhí mitátá hai.

2 Uske huzúr sab jhukte hain ;
Farotan hote hain ;
We hí khushwaqt ab hote hain ;
Ghamandí marte hain.

3 A'smán qudrat dikháte hain ;
Táríf karáte hain ;
Butparast sab sharmáte hain ;
Buton ko chhorte hain.

4 Firishte bhí utarte hain ;
  Khushkhab'rí dete hain ;
Autár Ísá ká mánte hain ;
  Hamen sunáte hain.

5 Adálat ko wuh áwegá,
  Barí buzurgí se ;
Sharíron ko daráwegá,
  Apne ruab hí se.

6 Dunyá bhí tab tarakegá ;
  Zamín gal jáegí ;
Naját bandon ko milegí,
  Ásmán par játe hí.

7 Rástí ke bíj jo bote the,
  Phal unke páwenge ;
We mátam garchi karte the,
  Khushwaqtí kátenge.

AṬHÁNBEWÁN ZABUR.—Pahilá Hissa.

C. M. Peterboro'. Oldham. Colchester.

Injíl ke liye shukr karná.

1 Jo sárí qudrat ká Khuda,
  Us hí ká shukr ho ;
Roshan uskí naját sadá ;
  Uskí táríf karo.

2 Khudá wuh Ibráhím ká thá ;
  Qaul usse bándh liyá ;
Ghair qaumon par wuh záhir thá
  Un ne qabúl kiyá.

3 Sárí dunyá qabúl kare ;
  Rástbází phail jáwe ;
Ulfat ke sáth har ek dare ;
  Khudá ká gít gáwe.

ATHA'NBEWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. Channing. Dedham. Peterboro'.
Masíh ká áná, aur bádsháhat karná.

1 Ab dunyá khushí kar lewe ;
Khudáwand áyá hai ;
Dil ko har ek taiyár kare,
Aur jagah use de.

2 Málik Khudáwand Ísá hai ;
Gít uská sab hí gáo ;
Jo kuchh ásmán—zamín par hai,
Sab uská nám phailáo.

3 Ab se gunáh aur dukh na ho—
Na kánte dunyá men ;
Detá hai barkat hú ba hú,
Har mulk ke logon men.

4 Fazl ke sáth wuh átá hai ;
Wuh adl kartá hai ;
Rástí apní phailátá hai ;
Ulfat dikhátá hai.

NINNA'NBEWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
S. M. Southfield. Silver Street. Pentonville.
Masíh kí bádsháhat, aur jalál.

1 Málik Khudáwand hai ;
Sabhon ká kháliq hai ;
Ab sab ke sab us se daren ;
Díndár khushí karen.

2 Ráj Ísá kartá hai ;
Bachánewálá hai ;
Dunyá usí ko ab máne ;
Sárí khilqat jáne.

3 Pákíza us ke nám ;
Buzurg hain uske kám ;

Ádil—sachchá—mubárak hai ;
Fazl se ghirá hai.

NINNÁNBEWÁN ZABUR.—Du'sra' Hissa.
S. M. Dover. St. Thomas. Watchman.
Khudá kí pákízagí aur rahm.

1 Buzurg Khudáwand hai ;
Sijda ke láiq hai ;
Zát usí kí pákíza hai ;
Rahm takht us ká hai.

2 Yahúd jab bande the,
Káhin unhon men the—
Músá, Sám'el ne mán liyá—
Barkat ko pá liyá.

3 Tad bhí tambíh kiyá,
Gunáh ne jab liyá ;
Jab un ne fazl tál diyá,
Nála kará liyá.

4 Tab us ne m'áf kiyá,—
Phir phir qabúl kiyá—
Unhen halák na kar diyá—
Rahm un par kiyá.

5 Use buzurg kaho,
Aur adab kar raho ;
Fazl se abhí ghirá hai,
Aur barkat deta hai.

EKSAUWÁN ZABUR.—Pahla' Hissa.
L. M. Mendon. Rothwell. Park Street.
Khudá ká shukr karwáná.

1 Sárí qaumo, shukr karo ;
Gunáhon men ab na maro ;
Khushí se ab usko jáno
Gít gá gá ke use máno.

2 Yahowáh Rabb, aur málik hai;
Paidáish sab kí us se hai;
Ham usí ke banáe hain,
Aur uskí jhund kí bheren hain.

3 Khushí ká gít sab hí gáo;
Darbár men fazl ab páo;
Mubárak use sab kaho;
Tambíh usí kí sab saho.

4 Khudáwand khúb o achchhá hai;
Fazl o rahm bará hai;
Málúm yih sab ko howegá,
Báp beton ko janáwegá.

EKSAUWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Winter. Warwick. Oldham.

Yahowáh kí táríf karwáná.

1 Shukr—shukr ká gít gáo;
  Qaumen sabhí gáwen;
Khudáwand ke huzúr jáo:
  Sijda sab hí karen.

2 Yahowáh Rabb akelá hai;
  Usí ko ján rakho;
Usí ne paidá kiyá hai,
  Usí ko soch rakho.

3 Banáe uske ham to hain;
  Na áp ko kiyá hai;
Usí ke jhund kí bheren hain;
  Wuhí charátá hai.

4 Darbár men uske jáwen ham;
  Shukr wahán karen;
Tár f dargáh men karen ham;
  Shukrguzár howen.

5 Mih'rbán Khudá Yahowáh hai;
  Rahím hamesha hai;

Sachcháí bhí uskí qáim hai ;
Tá abad rahtí hai.

EKSAUWAN ZABUR.—Tísra Hissa.
S. M. Watchman. Eastburn. Silver Street.
Yahowáh kí táríf karwáná.

1 Yahowáh hai Khudá ;
Táríf uskí sadá ;
Khushí se qaumen gít gáwen ;
Aur sar sajúd howen.

2 Khushí se sab hí áo ;
Gít gáte chale áo ;
Khudá kí bandagí karo ;
Usko kháliq kaho.

3 Paidá us ne kiyá ;
Na áp ko áp kiyá ;
Ham uske jhund kí bheren hain ;
Ham pále játe hain.

4 Darbár ko ab chalo ;
Shukr us ká karo ;
Ab ángan men táríf karo ;
Aur uská nám sunáo.

5 Khudáwand hai mih'rbán ;
Rahm uská mudám ;
Us kí sachcháí sadá se hai ;
Hamesha rahtí hai.

EK SAU PAHLA ZABUR.—Pahla Hissa.
S. M. Ellenthorpe. Surry. Luton.
Rástbáz ká chalan.

1 Rahmat—adl ká gít gáwen ;
Khudáwand hí ká gít gáwen ;
Chaukas ho, waqt ko kátúngá ;
Háe ! kab main tujh ko dekhúngá !

2 Díndárí men mujhe chalá;
Sárí buráíon ko galá,
Sharárat se ghin kartá hún;
Tujhí se pilchá játá hún.

3 Dil merá tujh ko táktá hai;
Alag sharír se rahtá hai;
Khabar láchár kí letá hún;
Díndáron ko main táktá hún.

EK SAU PAHLÁ ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Irish. Tabor. Stephens.

Nek gharwále ká chalan.

1 Á mere ghar men, ai Khudá;
Bande ko aql de;
Ham sab ke bích men rah sadá;
Na munh chhipá musse.

2 Parosí ká jo dushman hai—
Sharárat kartá hai,—
Burí nazar jo rakhtá hai,
Aur jíbh se mártá hai,—

3 Us se alag main hoúngá;
Díndár ko tákúngá;
Suhbat usí kí karúngá;
Usí ko rakhúngá.

4 Ghar mere men jo chhalí ho,
Us ko na chhorúngá;
Jhúthí zubán jo rakhtá ho,
Sazá main deúngá.

5 Karúngá sáre ghar ko pák;
Bad ko bhagáúngá;
Ki us men na howe nápák;
Nekon ko rakhúngá.

EK SAU DUSRA ZABUR.—Pahla' Hissa.

C. M. Bangor. Walsall. Grafton.

Dukhí kí manáját.

1 Sun, merí dúạ́, ai Ḳhudá ;
Kán rone par tú dhar,
Tú dukh men mujhe dekh sadá ;
Fazl se mujhe bhar.

2 Roṭí kháne ko bhúltá hún ;
Mátam se ghirá hún ;
Roz roz galá main játá hún ;
Akelá rahtá hún.

3 Mánind ullú kí bantá hún ;
Ban men jo rahtá hai ;
Rát ko main jágtá káṭtá hún ;
Dil merá zaḳhmí hai.

4 Dushman mujhe satáte hain ;
We faná karte hain ;
Qahr mujhe dikháte hain ;
We qasam kháte hain.

5 Merí ḳhurák to ḳhák hí hai ;
Main ansú pítá hún ;
Terí ḍapaṭ to mujh par hai ;
Main tujh se ḳhákí hún.

6 Sun, merí duạ́, ai Ḳhudá ;
Kán rone par tú dhar ;
Tú dukh men mujhe dekh sadá ;
Fazl se mujhe bhar.

EK SAU DUSRA ZABUR.—Du'sra' Hissa.

C. M. Arabia. Stephens. Ferry.

Umr ká ghaṭná, aur Ḳhudá ká madad karná.

1 Chháyá sí umr játí hai ;
Ghás sí murjhátí hai ;
Tú hí sadá to rahtá hai—
Baná hamesha hai.

2 Tujhí se madad átí hai ;
Tú fazl kartá hai,
Ạin waqt par áyá kartá hai,
Sambhál tú letá hai.

3 Dukhí kí áhen̲ suntá hai ;
Madad ko hai házir ;
Shukr apná karátá hai ;
Bandon̲ ká hai názir.

EK SAU DU'SRA' ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.

C. M. Medfield. Patmos. Colchester.

Saihún ká phir banáná.

1 Saihún ke farzand ḳhush howen̲ ;
Ạin waqt á p'hunchá hai ;
Ḳhudá kí madad ab páwen̲ ;
Wuh qudrạt rakhtá hai.

2 Ujáṛ Saihún ká dekhtá hai ;
Biná phir karegá ;
Usko ạzíz wuh jántá hai ;
Ḳhák se uṭháwegá.

3 Wuh girje ko banáwegá ;
A'p házir howegá ;
Qaumon̲ ko usmen̲ láwegá ;
Buzurgí páwegá.

4 Bandon̲ par nazar kartá hai ;
Dukh unke dekhtá hai ;
Dardmandí unkí kartá hai ;
Chhuṭkárá detá hai.

5 Bímárí se chhuṛátá hai,
Aur nále suntá hai ;
Kadhí duạ́ na ṭáltá hai ;
Hamesha mántá hai.

6 Yih bát mashhúr to howegí ;—
Har pusht jo paṛhegí,

Ḳhudá ko sachchá jánegí,
Aur ásrá rakhegí.

EK SAU TÍSRÁ ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. Uxbridge. Duke Street. Park Street.

Ḳhudá ká shukr karná.

1 Shukr—Ḳhudá ká shukr kar ;
Ai ján, uskí táríf tú kar ;
Ai mere dil, tú usko mán ;
Tú uská nám mubárak ján.

2 Fazl ká shukr abhí kar ;
Muhabbat kar ke Rabb se ḍar ;
Na bhúl uskí niạmaten ;
Na chhipen uskí barkaten.

3 Beṭe ko usne baḳhsh diyá,—
Dunyá men us ko bhej diyá ;
Ki maut ke dukh ko chakh lewe,
Aur gunáh ko uṭhá lewe.

4 Masíh ke dukh qabúle hain ;
Ham unke sabab jíte hain ;
Gunáhon ko wuh bakhshtá hai,
Aur chúk kí muáfí kartá hai.

5 Wuh badí ko miṭátá hai ;
Hamáre dukh ghaṭátá hai ;
Dozaḳh se wuh bachátá hai ;
Aur qabr se chhuṛátá hai.

6 Wuh bhalá changá kartá hai ;
Aur umr ko baṛhátá hai ;
Wuh ḳhúbí se bhar detá hai ;
Dil men ummaid bhí ḍáltá hai.

7 Uskí qudrat iqrár karen ;
Sab mil uskí táríf karen ;

Sab qaumen ek zubán howen,
Aur uská shukr ab karen.

EK SAU TI'SRA' ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Tallis' Ev. Hymn. Park Street. Castle Street.

Khudá ke rahm kí táríf.

1 Yahowáh hai rahím Khudá;
Bharpúr fazl se hai sadá;
Ghussa karne men dhímá hai;
Barkat dene men púrá hai.

2 Sadá bezár na howegá;
Na munh sadá chhipáwegá;
Sulúk rahm se kartá hai;
Tambíh mihr se detá hai.

3 A'smán jis qadr únchá hai,
Tis qadr uská rahm hai;
Púrab pachchhim se jaisá dúr,
Gunáh ko kiyá taisá dúr.

4 Farzand par jaisá báp dayál,
Khudá yún ham se hai mayál;
Wuh ham ko khákí jántá hai;
Kamzorí ko wuh mántá hai.

5 Hamárí umr ghás sí hai;
Wuh phúl sí jhartí játí hai;
Ham sab par hawá bahtí hai,
Aur sab ko faná kartí hai.

6 Par rahm terá hai apár;
Páwenge us ko ímándár;
Qaul tere par ás dharúngá;
Aur hukm tere mánúngá.

EK SAU TÍSRÁ ZABUR.—Tísrá Hissa.

S. M. Silver Street. Watchman. Hudson.

Khudá ke rahm kí táríf.

1 Buzurg Khudá amar;
Ai dil, tú shukr kar;
Khudá ká nám pákíza hai;
Mubárak wuhí hai.

2 Wuh rahm kartá hai;
Gunáh ko bakhshtá hai;
Wuh bhalá changá kartá hai,
Aur dukh mitátá hai.

3 Maut se chhurátá hai;
Mihr se ghertá hai;
Fazl se bharke detá hai;
Khushwaqtí bakhshtá hai.

4 Wuh táza kartá hai;
Nayá banátá hai;
Insáf bandon ká kartá hai,
Unhen chhurátá hai.

EK SAU TÍSRÁ ZABUR.—Chauthá Hissa.

S. M. Humber. Pelham. Watchman.

Khudá ke rahm kí táríf.

1 Shukr Khudá ká ho;
Dil se táríf karo;
Ki ghusse men wuh dhímá hai,
Aur rahm kartá hai.

2 Tambíh jab detá hai,
Ek pal bezár wuh hai;
Bandon se ulfat rakhtá hai;
M'áf unko kartá hai.

3 Wuh báp sá hotá hai;
Tars ham par khátá hai;
Wuh ham ko khákí jántá hai;
Aur fazl kartá hai.

4 Ásmán, jo hai pur núr,
Zamín se jaisá dúr,
Khudá ká rahm taisá hai—
Qiyás se báhar hai.

EK SAU TÍSRÁ ZABUR.— Pánchwán Hissa.

S. M. St. Thomas. Silver Street. Moorfield.

Khudá kí táríf.

1 Khudá azl se hai;
Dayál sadá se hai;
Sachchái o haqq se ghirá hai;
Karím—rahím wuh hai.

2 Jo uske ásrit hain,
So fazl páte hain;
Jo uske hukm mánte hain,
Mubárak bande hain.

3 Ásmán par wuh sadá—
Hamesha ká Khudá;
Hukúmat sab par kartá hai—
Sabhon ká málik hai.

4 Firishte jitne hain,
Táríf sab karte hain;
Hukm ko bajá láte hain—
Kalám ko mánte hain.

5 Shukr tamám karen;
Yahowáh ko mánen;
Áwáz uske kárkháne den—
Uskí baráí karen.

EK SAU CHAUTHÁ ZABUR.

L. M. 6 lines. Gloucester. St. Helen's.

Paidáish aur parwardigárí.

1 Ai dil, tú uthke, shukr kar;
Khudá ko yád hamesha kar;

Usne samá phailáyá hai ;
Uskí poshák sab núrí hai.
Chorus.
Khudá jalál se ghirá hai ;
Sab kí táríf ke láiq hai.

2 Firishton ko baná liyá ;
Unh n ko sh'ála kar diyá ;
Ur bijli se we chalte hain ;
Hukm bajáyá karte hain.
Chorus.
Khudá jalál se ghirá hai ;
Sab kí táríf ke láiq hai.

3 Dunyá kí new ko dálá hai ;
Mazbút o qáim kiyá hai ;
Samundar us ne bándhá hai ;
Wuh apní jagah rahtá hai.
Chorus.
Khudá jalál se ghirá hai ;
Sab kí táríf ke láiq hai.

4 Phaldár zamín ko kartá hai ;
Insán kí bhúkh mitátá hai ;
Charand—parand ko páltá hai ;
Parwarish sab kí kartá hai.
Chorus.
Khudá jalál se ghirá hai ;
Sab kí táríf ke láiq hai.

EK SAU PANCHWÁN ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Duke Street. Park Street. Mendon.

Khudá ká apne qaul ko púrá karná.

1 Shukr—shukr Khudá ká ho ;
Mil mil, mubárak sab kaho ;
Buzurgí uskí sab phailáo ;
Ai sab insán, gít uská gáo.

2 Usí ke nám se khush howo;
Khudá se sab khushwaqt howo;
Kárkháne uske yád karo;
Ajúba kám ko kh'yál karo.

3 Wúhí hamárá hai Khudá;
Insáf wuh kartá hai sadá;
Qaul apne ko yád kartá hai;
Apná kalám na bhúltá hai.

4 Ab sab Khudá ko ján lewen;
Uskí buzurgí mán lewen;
Uske ahkám ko hifz karen,
Aur us se sadá khush rahen.

EK SAU PANCHWAN ZABUR.—2 Hissa.

L. M. Litchfield. Uxbridge. Ellenthorpe.

Khudá ká apne qaul ko púrá karná.

1 Khudá ne qasam kháí hai,—
Qaul Ibráhím se kiyá hai;
Phir phir usne duhráyá hai,
Abad ká ahd bándhá hai.

2 Kanán uskí mírás kií;
Uskí aulád ko de dií;
Garchi we pah'le thore the;
Pardesí bhí we rahte the.

3 Ghair qaumon men we phirte the;
Jagah kahín na páte the;
Tad bhí salámat rakhtá thá,
Aur dukh na p'hunchne detá thá.

4 [Wuh Misr par ákál láyá;
Us kí khurák ko tor dálá;
Yúsuf ko usne bhej diyá;
Ghulámí men wuh par gayá.

5 Kalám ká waqt jab á gayá—
Khudá ne jab parakh liyá,
Bádsháh ne usko chhor diyá;
Misr ká málik kar diyá.

6 Jo cháhtá thá, so kartá thá ;
Dánáon ko sikhátá thá ;
Gharáná uske pás áyá,
Aur Hám ke mulk men rah gayá.

7 Yáqúb kí nasl barh gaí ;
Dushman se bhí mazbút húí ;
Tab Misríon ne ghin kiyá ;
Khudá ke log ko dukh diyá.]

8 Khudá ne zor dikhá diyá,
Aur bandon ko bachá liyá ;
So qaul ko apne rakh liyá,
Aur bandon ko khushwaqt kiyá.

EK SAU CHHATWÁN ZABUR.—1 Hissa.

C. M. Colchester. Psalm 150 (K's.) Grafton (H's

Khudá kí buzurgí záhir karní.

1 Buzurgí ab Khudá kí ho—
Sab—sabhí mil kahen,
Mih'rbání uskí sab kaho ;
Uskí táríf karen.

2 Kaun uskí ráh ko jántá hai !
Kárkhána kaisá hai !
Uskí táríf bhí aisí hai,—
Bayán se báhar hai !

3 We hí mubárak bande hain,
Jo us se darte hain,—
Farzon ko adá karte hain,
Nekí men rahte hain.

4 Ab bandon ko tú yád farmá ;
Khudáyá, fazl kar ;
Apní naját dil men samá ;
Bandon ko táza kar.

EK SAU CHHAṬWÁṈ ZABUR.—2 Hissa.

S. M. Watchman. Fairfield. Bethany.

Isráíl ká tambíh aur muáfí páná.

1 Muhabbat ká Khudá,
 Mih'rbán tú hai sadá;—
Isr'íl ne tujh ko tár liyá—
 Hamesha rást páyá.

2 Tú ne ihsán kiyá—
 Un ko bachá liyá;
Par tere kám we bhúl gae,
 Aur kuṛkuṛá gae.

3 Jab tú ne sazá dí,
 Unhoṉ ne tauba kí;
So tú ne unko m'áf kiyá—
 Dukh se chhuṛá liyá.

4 Dikháyá qudrat ko,
 Aur kiyá ulfat ko;
Chaṭán se áb bahá diyá,
 Aur mann barsá diyá.

5 Dekh, dekh, we khush húe;
 Dil se rujú húe;
Phir sabhoṉ ko we bhúl gae,
 Aur bághí ho gae.

6 Tú ne badlá liyá;
 Unheṉ ghaṭá diyá;
Tab unhoṉ ne málúm kiyá—
 Phir bakhshish ko páyá.

7 Qaul us ne yád kiyá;
 Un ko farzand kahá;
Ab Isráíl piyár kareṉ—
 Khudá ko sab máneṉ.

EK SAU SATWÁṈ ZABUR.—Pahla' Hissa

L. M. Effingham. Danvers. Seasons.

Khudá ká apne logoṉ kí khabargírí karná.

1 Khudá ká shukr karo sab,
Wuhí hai nám o kám meṉ Hubb ;
A'smán par wuhí bádsháh hai ;
Zamín par bhí wuh málik hai.

2 Qadím logoṉ kí khabar lí—
Mih'rbání apní záhir kí ;
Ayande ko fazl karegá,—
Jaisá ká taisá rahegá.

3 [Log Isráílí chun liyá ;
Aur unko apná kar liyá ;
Misr ká júá toṟ diyá—
Ghulámí se chhuṛá liyá.

4 Samundar se bachá liyá ;
Kanán meṉ bhí p'hunchá diyá ;
Wuh ban meṉ unká sáthí thá ;
Aur dukh meṉ madad kartá thá.

5 Unheṉ ráste na milte the ;
A'rám ká sthán na páte the ;
Na kháná píná rakhte the ;
Hairání meṉ we paṛte the.

6 Khudá se tab sawál kiyá,
Aur us se fazl pá liyá ;
Wuh unká rahnumá húá ;
Tab khalal unko na chhúá.

7 Shaitán se jab ham chhúṭte haiṉ,
Jab bandhan ko ham toṛte haiṉ,
Dunyá ke ban meṉ áte haiṉ—
Hairání meṉ ham paṛte haiṉ.]

8 Wuh kháná kapṛá detá hai ;
Ráh apní par chalátá hai ;

Wuh qudrat se bachátá hai;
Ásmán ko bhí p'hunchátá hai.

9 Najátí log, ab yád karo;
Ghaur Rabb kí qudrat par karo;
Mih'rbání uskí soch leo;
Shukrána usko sab deo.

EK SAU SÁTWÁN ZABUR.—Dú'sra' Hissa.
L. M. Nazareth. Alfreton. Bath.
Gunáh se dukh sahná, aur tauba se chhúṭná.

1 Hamesha hí se hai Khudá;
Wuh fazl kartá hai sadá;
Wuh bhúkhon ko khilátá hai,
Aur p'yáson ko pilátá hai.

2 Par use jab we bhúlte hain—
Gunáh kar usse phirte hain,
Wuh shekhí ko utártá hai;
Táríkí men bhí ḍáltá hai.

3 Tab yád Khudá ko karte hain,
Aur usko we pukárte hain;
Khudáwand sunke átá hai,
Aur madad kar chhuṛátá hai.

4 Qaid ká arangá káṭtá hai,
Aur qaidí ko chhuṛátá hai;
Gunáh ká bojh girátá hai;
Naját unhon ko detá hai.

5 Khudá ká kám—wáh!—kaisá hai,
Jo ádmíon se kartá hai!
Sab uskí mihr ján rakho—
Sab mil uskí táríf karo.

EK SAU SÁTWÁN ZABUR.—Tí'sra' Hissa.
L. M. Pilesgrove. Litchfield. Stonefield.
Túfán aur jaház ke ṭuṭne se bacháo.

1 Samundar par jo játe hain,
Khudá kí qudrat dekhte hain;

Túfán ko wuh farmátá hai ;
Túfán farmán ko mántá hai.

2 Jaház ásmán ko uṭhtá hai ;
Phir gahre men̲ wuh paiṭhtá hai ;
Ghabráhaṭ men̲ sab paṛte hain̲,
'Háe !—háe !'—sab mil mil kahte hain̲.

3 Ab idhar udhar ḍolte hain̲.
Sharábí se we jhúlte hain̲ ;
Maut áke unhen̲ chhenktí hai,
Aur náummaidí paṛtí hai.

4 Tab yád Khudá ko karte hain̲ ;
Dukh men̲ use pukárte hain̲ ;
Mih'rbání kar wuh átá hai,
Aur áfat se bachátá hai.

5 Túfán ko ḍapaṭ detá hai,
Aur laharon̲ ko roktá hai ;
Khushwaqt ab sab hí hote hain̲ ;
Salámat ghát men̲ p'hunchte hain̲.

6 Hazáron̲ shukr ab karo ;
Khudá kí khúbí yád karo ;
Ajúbe uske chet karo ;
Buzurgí uskí ján rakho.

EK SAU SATWAN̲ ZABUR.—Chautha' Hissa.

L. M. Bath. Nazareth. Winchester.

Qaumon̲ ko tambíh, aur barakat dená.

1 Bezár Khudá jab hotá hai,
Nadí ko ban kar ḍáltá hai ;
Phaldár zamín ko mártá hai,
Aur deson̲ ko ujáṛtá hai.

2 Jab bande yád phir karte hain̲,
Duá Khudá se mángte hain̲,
Wuh unhen̲ phir basátá hai,
Barkat samáwí detá hai.

3 Khetí bárí karátá hai ;
Mubárak sab ko kahtá hai ;
Unkí aulád baṛhátá hai ;
Pasú na ghaṭne detá hai.

4 Yún hí mubárak hote hain ;
Par gunáh agar karte hain,
Wuh unko phir ghaṭátá hai,
Aur dukh men unko ḍáltá hai.

5 Wuh hákim ko latáṛtá hai ;
Gunáh sab ko dikhátá hai ;
Par nekon ko bachátá hai ;
Gharíbon ko baṛhátá hai.

6 Bedín ká munh band howegá ;—
Jo áqil ghaur se sochegá,
Khudá kí ulfat gáwegá—
Mih'rbání uskí mánegá.

EK SAU ÁṬHWÁN ZABUR.

C. M. Warwick. Berwick. Howards.

Khudá kí táríf.

1 Yih main ne dil men ṭháná hai,—
Khudá ko mánúngá ;
Áp ko main ne ubhárá hai—
Main taṛke uṭhúngá.

2 Táríf—táríf Khudá kí ho,
Is des ke logon men ;
Khudáwand ká ab shukr ho,
Sab zát, o qaumon men.

3 Rahm terá to hai apár,—
Samá se úpar hai ;
Sachchái ká bhí na ár na pár,—
Badlí se únchí hai.

4 Buzurgí terí baṛh jáwe,—
Ásmán se pare ho ;
Aur terá fazl phail jáwe ;
Bádsháhat terí ho.

EK SAU NAWÁN ZABUR.—Pahlá Hiss
L. M. Nazareth. Alfreton. Ward.
Masíh kí mánind, satánewálon ko muáf karná.

1 Main shukr kartá, ai Khudá ;
Merí ummaid tú hai sadá—
Garchi sharír jo tákte hain,
Terí hiqárat karte hain.

2 Náhaqq to mujhe gherte hain ;
Lán tán bande ko karte hain ;
Bhaláí main unse kartá hún,
Par unse badí pátá hún.

3 Duá main tujh se mángtá hún ;
Main terí madad cháhtá hún ;
We badí ko na chhoṛte hain,
Na merí nekí mánte hain.

4 Yún Ísá ko dukh diyá thá ;
Aur usko qatl kiyá thá ;
Marte hí usne m'áf kiyá ;
Khudá se mángí nek duá.

5 Namúna ham ko chhoṛ gayá ;
Rastá usne dikhá diyá ;
Mujh ko us raste par chalá ;
Ísá ká rastá hai bhalá.

6 Khudáwand merá sáthí hai ;
Wuh ájiz ko sambháltá hai ;
Wuh dushman se chhuṛátá hai ;
Salámat mujh ko rakhtá hai.

EK SAU NAWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. Rochester. Bedford. Barby.
Masíh kí mánind, satánewálon ko muáf karná.

1 Naját ká túhí hai Khudá ;
Ulfat dikháí hai ;
Rahm hai terí, sift sadá ;—
Betá bhí aisá hai.

2 Autár wuh hoke áyá hai ;
Rahm dikháyá hai ;
Nekí men umr kátí hai ;
U'lfat dikháí hai.

3 Par tad bhí usne dukh sahá ;
Bairí ne bair kiyá ;
Marne tak usne sah liyá,
Dushman ko p'yár kiyá.

4 Kí usne marte hí duá—
'Ai Báp, tú unko bakhsh' ;
Namúna ham ko yún húá ;—
Wuh mujh men howe naqsh.

5 Khudáwandá, tú madad kar.
Aur dushman se bachá ;
I'sá kí khátir fazl kar ;
Tú hí naját p'hunchá.

EK SAU DASWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
L. M. Appleton. Sterling. Antigua.
Masíh kí sarfarází.

1 Ab'dí Khudá ne yún kahá—
Apne eklaute se bolá,
'Uth, merí dah'ní taraf baith ;
'Apne jalál men abhí paith.

2 'Main tere wáste larúngá ;
'Aur dushmanon ko jítúngá ;

‘ Sab ájiz hoke áwenge,
‘ Aur qadamon ko pakrenge.

3 ‘ Kalám Saihún se niklegá,
‘ Aur qudrat ko dikháwegá,
‘ Díndár sun khush ho jáwenge,
‘ Aur dushman tauba karenge.’

5 Yih kaisí qudrat! kaisá dín!
Sab qaumen howengí ádhín!
Ísá, tú bará bádsháh hai;
Tú sab jalál ke láiq hai.

EK SAU DASWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

L. M. Alfreton. Shoel.

Masíh ká bádsháh, aur káhin honá.

1 Malik i sidaq Ísá hai;
Bádsháh, aur káhin wuhí hai;
Bádsháhat sab kí letá hai;
Báp pás sifárish kartá hai.

2 Insáf ko wuh phailáwegá;
Díndáron ko bacháwegá;
Dushmun ko latáregá;
Apná jalál karáwegá.

EK SAU GYÁRAHWÁN ZABUR.—1 Hissa.

C. M. Marlow. Arlington.

Khudá kí táríf.

1 Ai ján, Khudá ká shukr kar;
Táríf jamáat men ho;
Us kí buzurgí sadá kar;
Usí kí saná ho.

2 Khudá ke kám ajúba hain;
Bande to jánte hain;
Ghaur karne se ján parte hain;
Jalál se púre hain.

3 Rástbází uskí ab'dí hai ;
Insáf wuh kartá hai ;
Kám apne yád karwátá hai ;
Rahím o dardmand hai.

4 Mihrbání us par kartá hai,
Jo us se ḍartá hai ;
Ḳhurák—poshák, wuh detá hai ;
Qaul nahín̲ bhúltá hai.

EK SAU GYA'RAHWA'N̲ ZABUR.—2 HISSA.

C. M. Colchester. Medford. St. Martin's.

Ḳhudá ká apne qaul ko púrá karná.

1 Ḳhudá kí qudrat hai ạjíb,—
Hai tálib i ṭaríf ;
Ḳhudá bandon̲ ká hai habíb ;
Nám uská hai sharíf.

2 Sachchá insáf wuh kartá hai ;
Aṭal uská kalám ;
Jo us par ásrá dhartá hai,
So pátá hai árám.

3 Wuh qaul jo usne bándhá hai,
Yád kartá hai sadá ;
Ḳhurák bandon̲ ko detá hai ;—
Mubárak hai Ḳhudá.

4 Naját bhí usne bhejí hai
Apne hí logon̲ ko ;
Ḳhudá ká nám pákíza hai ;
Ḍar uská sab karo.

5 Ḳhudá ká ḍar dánáí hai ;—
Ahkám par chalte jo,
Unhín̲ ko ạqil jántá hai ;
Sab usko izzat do.

EK SAU BÁRAHWÁN ZABUR.

L. M. 6 lines. Milan. Zion. Sudbury.

Sakhíon ká mubárak honá.

1 We hí mubárak bande hain,
Khudá hí se jo darte hain ;—
Jo uske hukm mánte hain,
Khushwaqt we usse rahte hain ;
Zoráwar unkí nasl hai,
Mubárak Rabb se hotí hai.

2 We aslí daulat rakhte hain ;
Khudá kí rástí páte hain ;
Wuh unke liye roshní hai ;
Táríkí men núr detá hai ;
Wuh fazl unko bakhshtá hai,
Aur mihr un par kartá hai.

3 We khauf ke din men chain se hain ;
Khudá ká ásrá dharte hain ;
Bacháo we us se páte hain ;
Salámat sadá rahte hain ;
Na dushmanon se darte hain,
Balk' un par ghálib hote hain.

4 We daulat apní bántte hain,—
Kangálon ko we dete hain ;
Khazáne ko batorte hain,—
Ásmán men ganj jamáte hain ;
Páedárí se we rahte hain—
Abad tak qáim bante hain.

EK SAU TERAHWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

S. M. St. Thomas. Silver Street. Watchman.

Khudá kí buzurgí, aur hilm.

1 Táríf Khudá kí kar ;
Kar shukr umr bhar ;

Pachchhim se púrab mil sadá,
Karen hamd i Khudá.

2 Khudáwand hai buzurg ;
Makán hai uská surg ;
Sab qaumon se buland wuh hai ;
Sabhon ká málik hai.

3 Kaun uskí mánind hai ?—
Zamín par nahín hai.
Aur na ásmán par koí hai ;—
Buland wuh sab se hai.

4 Halím wuh hotá hai ;
Sabhon ko dekhtá hai ;
Gharíbon ko uthátá hai ;
Bhúkh se bachátá hai.

5 Jo ájiz banda hai,
Usko uthátá hai ;
Bádsháhon men milátá hai ;
Ásmán men letá hai.

6 Bánjh larke jantí hai ;
Khudá se pátí hai ;
Rabb, apná nám phailátá hai ;
Táríf karátá hai.

EK SAU TERAHWÁN ZABUR—Dúsrá Hissa.

L. M. Duke Street. Park Street. Wells.

Khudá kí buzurgí, aur hilm.

1 Buland to hai buzurg Khudá ;
Jalál men rahtá hai sadá ;
Barábar uske koí na hai,
Aur mánind uskí koí na hai.

2 Wuh sab kí khabar letá hai ;
Aur wuhí hilm se dekhtá hai ;
Ásmán—zamín ko táktá hai ;
Gharíb par uskí nazar hai.

3 Wuh khákí ko uthátá hai ;
Bádsháh ke sáth baithátá hai ;
Apne logon men rakhtá hai ;
Táríf apní karátá hai.

EK SAU CHAUDAHWAN ZABUR.

L. M. Luton. Sterling. Effingham.

Isráíl ká ban men musáfirí karná.

1 Jab Isráíl khalás húá—
Faraún ke háth se chhút gayá,
Apne Khudá ko mán liyá ;—
Yahúdá uská takht húá.

2 Samundar ne jab dekh liyá ;
Tab unkí ráh se bhág gayá ;
Yardan ká pání ruk gayá ;
Daryá men sarak ban gayá.

3 Pahár, aur tíle hil gae,—
Bheron kí mánind uchhale;
Khudá ke áge khauf kiyá,
Aur uská zor dikhá diyá.

4 Yahowáh ke huzúr men dar ;
Ai sab jahán, khauf us se kar ;
Khilqat tamám iqrár kare—
Khudá kí qudrat mán lewe.

EK SAU PANDRAHWAN ZABUR.

L. M. Sterling. Luton. Hebron.

Múraton ká bátil honá.

1 Ham bandon kí táríf na ho ;
Hamárá shukr bhí na ho ;
Balki buzurgí terí hai ;
Rahím, aur sachchá tú hí hai.

2 Ghair qaumen tána kartí hain,—
‘ Khudá kahán ?’ we kahtí hain ;
Ásmán par tú buzurg Khudá ;
Záhir terí Khudáí sadá.

3 Sab múraten to bátil hain ;
We baní húí háth kí hain ;
Munh rakhte we na boltí hain ;
Na ánkhon se we dekhtí hain.

4 Na kánon se we suntí hain,
Na apne nák se súnghtí hain,
Na háthon se pakartí hain,
Na apne pánw se chaltí hain.

5 Banánewále unke hain,—
Ummaid jo unse rakhte hain :—
Yahowáh ke jo bande hain,
Zinda Khudá ke ásrit hain.

6 Tú, ai Yahowáh, sipar hai ;
Hamárí madad kartá hai ;
Tú kh'yál hamárá rakhtá hai,
Aur barakat sadá bakhshtá hai.

EK SAU SOLAHWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. Surry. Augusta. Forest.

Bímárí se changá honá.

1 Khudáwand, terí ulfat hai ;
Kaharná merá suntá hai ;
Kán merí or jhukátá hai ;
Duá dil tujh se mángtá hai.

2 Maut ne á mujhe chhenk liyá.
Aur gor ne múnh ko khol diyá ;
Ghamgíní ne dabá liyá ;
Khudá ko main ne yád kiyá.

3 Main ne kahá, ' Tú hí bachá—
' Khudáyá, merí ján bachá ;'
Rahím Khudá ne sun liyá,
Aur madad karne á gayá.

4 Tab rog kí band ko tor diyá ;
Ánkhon se ánsú ponchh liyá ;
Phisalne se sambhál liyá ;
Ráh apní par chalá liyá.

5 Main báqí umr terá hún ;
Bharosá terá rakhtá hún ;
Main dil se kholke kahúngá—
Buzurgí terí karúngá.

EK SAU SOLAHWÁN ZABUR.—2 Hissa.

L. M. Uxbridge. Hebron. Nazareth.

Nazr ko púrá karná.

1 Khudá ke áge kyá dharún ?
Barkat ke badle kyá deún ?
Ibádatgáh men jáúngá ;
Main uská shukr karúngá.

2 Naját ká p'yálá leúngá ;
Khudá ká nám pukárúngá ;
Main nazr purí karúngá,—
Jamáat men adá karúngá.

3 Hai qímatí bandon kí maut—
Mubárak hai unhín kí faut ;
Khudáyá, terá banda hún—
Terí bandí ká larká hún.

4 Main terá shukr kartá hún ;
Ap ko Khudá ká kahtá hún ;
Nám terá liyá karúngá ;
Kalísyá men mil rahúngá.

EK SAU SATRAHWÁN ZABUR.

L. M. Duke Street. Park Street. Job.

Yahowáh kí táríf.

1 Jahán men jitne rahte hain—
Jo samá tale baste hain,
Hamd i Yahowáh sab karen;
Mubárak use sab kahen.

2 Khudá ká rahm bará hai;
Sachcháí bhí uskí sadá hai;
Nám uskí phaile hadd talak;
Hamesha uskí ho jhalak.

EK SAU ATHÁRAHWÁN ZABUR.—1 Hissa.

C. M. Arlington. Peterboro'. Colchester.

Khudá kí madad páke dushmanon se bachná.

1 Rabb merí madad kartá hai;
Tasallí detá hai;
Insán ab kyá kar saktá hai?
Dar us se nahín hai.

2 Kyún dushman se ab dar karún?
Bharosá hai Khudá;
Ummaid insán se kyún rakhún?
Rabb merá hai sadá.

3 Amír ká ásrá nahín kuchh;—
Á gheren dushman jab,
Sab mil, kar sakte nahín kuchh,
Khudá panáh hai tab.

4 Us ke huzúr se bhágte hain;
We faná hote hain;
Mubárak uske bande hain;
Sab madad páte hain.

EK SAU AṬHA'RAHWA'N ZABUR.—2 Hissa.

L. M. Shoel. New Sabbath.

Maut se bacháo ká girje men shukr karná.

1 Duạ ko tú ne sun liyá,
Madad ko merí á gayá ;
Maut se mujhe bachá liyá ;
Apná shukr kará liyá.

2 Ab báqí umr terí ho ;
Ab mujh se táríf terí ho ;
Sab ke huzúr men hamd karún ;
Buzurgí terí mán leún.

3 Girje ke phátak khol deo ;
Khudá ke ghar men dakhl do ;
Díndár sab us men játe hain ;
Khudá ká shukr karte hain.

EK SAU AṬHA'RAHWA'N ZABUR.—3 Hissa.

L. M. Alfreton. Luton.

Masíh—kalísyá kí new.

1 Dekho kalísyá kí bunyád—
Khudá kí dharí hai ;—ho shád—
Garchi sharír radd karte hain,
Kone ká patthar Ísá hai.

2 Khudá ká chuná húá hai ;
Azíz ímándáron ká hai ;
Un ká bharosá us par hai ;
Unká árám bhí us se hai.

3 Hai káhinon ne radd kiyá ;
Us ko nikammá ján liyá ;
Girje kí tad bhí hai bunyád;
Wuh hai mazbút abd ul ábád.

4 Jahannam garchi dushman ho,
Aur dunyá bhí mukhálif ho,
Taubhí Khudá se qáim hai ;—
Hamáre nazd k ajab hai.

EK SAU AṬHÁRAHWÁṈ ZABU̱R.—4 Hissa.

L. M. Mendon. Rothwell.

Sabt ká din, aur Masíh ká jí uṭhná.

1 Masíh ká din Itwár to hai;
Usí ká baṛá kiyá hai;
Ásmán—zamín—ab mil jáweṉ—
Ísá kí sift phailá deweṉ.

2 Qabr se uṭh, dikháí diyá;
Zindoṉ meṉ záhir áj huá;
Shaitán ke sir ko kuchlá hai;
Kalísyá khushí kartí hai.

3 Masíh Alláh záhir húá;
Mubárakbád usko kahá;—
Khudáwandá, tú madad kar;
Utar bandoṉ par rahm kar.

4 Khudáwand to mubárak hai;
Bandoṉ kí madad kartá hai;
Wuh Báp ke nám se átá hai;
Naját ko dene átá hai.

5 Hosháná sab pukár kaheṉ—
'Barhaqq wuh átá hai'—kaheṉ;
Siwá shukr ásmán meṉ ho;
Firishtoṉ se táríf hí ho.

EK SAU AṬHÁRAHWÁṈ ZABU̱R.—5 Hissa.

L. M. Duke Street. Luton.

Itwár ko Masíh kí táríf karní.

1 Kaisá jalál ká Patthar hai,
Yahúd ne radd jo kiyá hai!
Táham pasand Khudá ko hai;
New girje kí banáí hai.

2 Kyá hí buzurg hai uská kám!
Azím aur ajab uská nám!
Yih sábit uská dín húá,
Jab Masíh marke jí uṭhá.

3 Ab shukr gunahgár karen,
Bharosá karke shád howen;
Hazár Hosháná us par ho,
Árám jo detá bandon ko.

4 Khudá ke nám se átá hai;
Naját ko leke átá hai;—
Masíh ká shukr sab karen;
Mubárakbádí sab dewen.

EK SAU UNNÍSWAN ZABUR.—1 Hissa.
S. M. Wells. Litchfield.
Khudá ke farmánbardáron kí nekbakhtí.

1 We sab mubárak bande hain,
Pákíza dil jo rakhte hain,—
Khudá kí ráh par chalte hain—
Uská kalám bhí mánte hain.

2 Alag buráí se rahte hain;
Sharíat par we chalte hain;
Dil se Khudá ko dhúndhte hain;
Háth pánw se tábidár bhí hain,

3 Jab sáre hukm mánúngá,
Aur izzat terí karúngá,
Sharminda tab na hoúngá;
Waqt khushí se main káṭúngá.

4 Terá insáf jab síkhúngá,
Terí táríf tab karúngá;
Tere qánún ká háfiz hún;
Hargiz tujh se alag na hún.

EK SAU UNNÍSWAN ZABUR.—2 Hissa.
L. M. Uxbridge. Wells.
Khudá ke kalám kí khúbí.

1 Jawán pákíza kyúnkar ho?—
Bacháwe páp se kh'yálon ko?—

Tere kalám ke paṛhne se,
Aur Rúh kí madad mángne se.

2 Main khwáhish terí kartá hún;
Main hukm se na bhaṭakún;
Kalám ko dil men rakhtá hún,
Táki gunáh men na parún.

3 Khudáyá, tú mabárak hai;
Qánún par tú chalátá hai;
Main terá qaul batátá hún,—
Zubán se main sikhátá hún.

4 Main terí bát se khush húá;
Farmán ko main ne yád kiyá;
Khushwaqt kalám se rahúngá,
Na hukmon ko bhúlúngá.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABUR.—3 Hissa.

C. M. Dundee. Medfield.

Khudá ke kalám ko pasand karná.

1 Khudáyá, mujh par fazl kar,
Ki jab tak jítá hún—
Hán, ai Khudáwand—umr bhar,
Kalám ko hifz karún.

2 Khol mere dil kí ánkhon ko,
Ki khúbí se dekkún
Sharíat ke ajúbon ko;
Aur unko yád rakhún.

3 Niháyat lálsá kartá hún;—
Kalám ká bhúkhá hún;
Hamesha use cháhtá hún,
Aur píchhe partá hún.

4 Maghrúr aur lánatí jo hain,
Khudá ne dántá hai;
We hukmon se bhat'ke hain;
Sabhon ko torá hai.

5 Maiṉ hukm bajá látá húṉ ;
Kalám par sochtá húṉ ;
Láṉ táṉ badoṉ se sahtá húṉ,
Par tujh se bachtá húṉ.

EK SAU UNNÍSWÁṈ ZABUR.—4 Hissa

L. M. Babylon. Dresden.

Kalám ke wasíle se dil kí tázagí mángná.

1 Ján merí khák meṉ lottí hai ;
Wuh táz'gí tujh se cháhtí hai ;
Chál apní maiṉ ne záhir kí,
Aur tú ne merí tab sun lí.

2 Ahkám ko mujhe tú sikhá ;
Kalám ko mujhe tú samjhá ;
Ujúbe tere kahúngá ;
Un ká bayán maiṉ karúngá.

3 Ghamgíní se mujh ko bachá ;
Kalám se mujh ko zor dilá ;
Tú jhúṭhí ráhoṉ se lachá ;
Qánún par fazl se chalá.

4 Ṭhík chalan maiṉ ne chun liyá ;
Qaul apne áge rakh diyá ;
Tere ahkám par daurúngá ;
Sharminda nahíṉ hoúngá.

EK SAU UNNÍSWÁṈ ZABUR.—5 Hissa.

C. M. Barby. Bedford.

Khudá ke kalám par mushtáq honá.

1 Khudáwand, apní ráh sikhá ;
To us par chalúngá ;
Sharíạt mujh ko tú lakhá ;
To us ko mánúngá.

2 Ahkám ke raste par chalá ;
Khushwaqt maiṉ us se húṉ ;
Kalám kí taraf máil kará ;
Na ho, ki lál'chí húṉ.

3 Tú mujh se bátil ko luká ;
Qaul apná sábit kar ;
Chálákí se mujh ko chalá ;
Main rakhtá terá dar.

4 Terá kalám to achchhá hai ;
Mushtáq main uská hún ;
Naí hayát to tujh se hai ;
Muhtáj main uská hún.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABUR.—6 HISSA.

L. M. Nazareth. Quito.

Khudá ke kalám se ulfat rakhná.

1 Khudáyá, main naját páún ;
Kalám bamújib main j ún ;
M lám't ká jawáb rakhún ;
Ki main kalám ká ásrit hún.

2 Kalám i haqq na mujh se le ;
Balki farmán tú mujh ko de ;
So shara ko main hifz karún ;
Us men hamesha bhí rahún.

3 Main chalúngá ázádí se ;
Chál hai bamújib hukm ke ;
Sháhon ke áge bolúngá ;
Kalám se sharm na kháúngá.

4 Ahkám se main khushwaqt hoún ;
Ki ulfat un se rakhtá hún ;
Kalám ko izzat deúngá ;
Aur us par dhyán main karúngá.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABUR.—7 HISSA.

S. M. Paddington. Thatcher.

Khudá ke kalám se tasallí páná.

1 Yád rakh tú, ai Khudá,
Tú ne jo qaul kiyá ;

Wuh dukhon men tasallí hai;
Aur zindagí bhí hai.

2 Maghrúr ká thatthá hún;
Ummaidwár tad bhí hún;
Adl terá yád kartá hún;
Tasallí pátá hún.

3 Terá kalám jo hai,
Badon ne torá hai;
Is liye haul men pará hún;
Pyár us ko kartá hún.

4 Main ne to yád kiyá—
Rát ko bhí soch liyá—
Shara par main ne ghaur kiyá;
Ahkám ko mán liyá.

EK SAU UNNI'SWA'N ZABU'R.—8 HISSA.

L. M. Portugal. Shoel.

Khudá kí tábidárí men qáim honá.

1 Khudáwand merá hissa hai;
Kalám ko main ne máná hai;
Mihr ko dil se dhúndhá hai;
Kalám bamújib páyá hai.

2 Apní chálon ko soch liyá;
Shahádat ko qabúl kiyá;
Ahkám ko jaldí mán liyá,
Aur unko tál ke na diyá.

3 Choron ne mujh ko gher liyá;
Tad bhí hukm na bhúl gayá;
Main ádhí rát ko uthúngá;
Yád terí rástí karúngá.

4 Dar terá jo ki rakhte hain,
Aur tere hukm mánte hain,
Unhín se dostí rakhtá hún:
Insáf aur rahm mántá hún.

EK SAU UNNÍSWAN ZABU'R.—9 Hissa.

L. M. Luton. Hebron.

Dukh sahne se tábidár honá.

1 Tú, ai Khudáwand, bhalá hai;
Tú musse bhalá kartá hai ;
Kalám jo tú ne kiyá hai,
So mujh par sábit huá hai.

2 Main dukh se áge bhataká,
Par ab kalám ko mán liyá;
Nek hoke nekí kartá tú;
Chalá qánún par mujhe tú.

3 Maghrúr ne jhúth banáyá hai,
Aur bande par lagáyá hai,
Par hukm ko main mánúngá,
Aur sáre dil se pálúngá.

4 Dukh honá achchhá húá,
Main usse tábidár húá ;
Kalám jo tere munh ká hai,
Dunyá ke ganj se afzal hai.

EK SAU UNNÍSWAN ZABU'R.—10 Hissa.

C. M. Barby. Bedford.

Kalám kí samajh aur tasallí mángní.

1 Main tere háth ká banda hún ;
Mujhe kalám sikhá ;
Bharosá terá kartá hún ;
Bakhúbí tú lakhá.

2 Terá insáf to durust hai ;
Dukh wáj'bí se diyá ;
Maujúd mih'rbán terí hai ;
Kalám se yún kiyá.

3 Rahm o fazl mujh par ho,
Ki zinda main rahún ;
Par dushmanon par sharm ho ;
Tasallí main páún.

4 Tere kalám ko sochúngá ;
Bandon ká dost main hún ;
Tere kalám ko mánúngá ;
Sharminda na hoún.

EK SAU UNNI'SWA'N ZABU'R.—11 Hissa.
L. M. Darwen. Munich.
Satánewálon se bacháo mángná.

1 Naját ke liye múrchhit hún ;
Ummaid kalám par rakhtá hún ;
A'nkh uske liye ghattí hai ;
Aur ján tasallí cháhtí hai.

2 Dhúán men kuppá ho rahá ;
T d bhí kalám na bhúl rahá ;
Din kitne mujhe howenge,
Ki dusht satáte rahenge ?

3 Maghrúr to garhe khodte hain ;
Halákat merí c áhte hain ;
Tere ahkám to sachch hain ;
Aur tujh se ham bachte hain.

4 Halák karne men dushman thá ;
Par hukm main na chhortá thá ;
Tú mujhe ulfat se jilá,
Aur apne shara par chalá.

EK SAU UNNI'SW N ZABU'R.—12 Hissa.
L. M. Winchester. Bath.
Khudá ke kalám kí khúbí.

1 Khudáwandá, terá kalám
Samá ke úpar hai mudám ;
Terí sachcháí har pírhe men ;
Terí muzbúti dhartí men.

2 A'kás o dhartí qáim hain,
Aur tábidárí karte hain ;—
Kalám se khush gar na hotá,
Jo dukh men main halák hotá.

3 Kadhí kalám na bhúltá húṉ:
Main us se zinda hotá húṉ;
Main terá húṉ—so tú bachá;
Sadá terá kalám sachchá.

4 Sharír to ghát men lagte haiṉ;
Halákat merí cháhte haiṉ;—
Sab kámiloṉ kí hadd pái;
Kalám kí hadd na mil gaí.

ÉK SAU UNNÍSWAṈ ZABUR.—13 Hissa.

L. M. Winchester. Bath.

Khudá ke kalám se aqlmand honá.

1 Kalám kí ulfat kaisí hai!
Dhyán merá uspar din bhar hai;
Main dáná húá sharaṉ se,
Banisbat apne dushman ke.

2 Tere kalám se fázil húṉ;
Muallim se main álim húṉ;
Kalám hí ke badaulat se
Áqil siwá húṉ agloṉ se.

3 Kuráhon se main bachtá húṉ;
Tere hukm par chaltá húṉ;
Kalám se main na phir gayá;
Násih merá tú áp húá.

4 Kalám men thá shahd sá hai;
Balki shírín usse bhí hai;
Usí se aql pátá húṉ;
Ghin jhúthoṉ se main kartá húṉ.

EK SAU UNNÍSWAṈ ZABUR.—14 Hissa.

L. M. Litchfield. Alfreton.

Kalám ke wasíle se bachná.

1 Kalám chirágh to merá hai,
Aur roshní merí ráh kí hai;
Main qasam kháke tábi húṉ;
Hamesha hukm mántá húṉ.

2 Niháyat dukh men pará hún ;
Kalám se zinda hotá hún ;
Merí duá qabúl howe ;
Kalám se barkat ho jáwe.

3 Ján merí hai hathelí par ;
Kalám se main na jáún mar ;
Sharír ne jál bichháyá hai ;
Main ne kalám na chhorá hai.

4 Kalám to hai merí mírás ;
Khushí se hún main na nirás ;
Dil se rujú main hotá hún —
Ahkám ko sadá mántá hún.

EK SAU UNNÍSWAN ZABUR.—15 Hissa.

L. M. Bath. Hingham.

Sharárat se ghinána.

1 Kh'yál bátil se ghinátá hún ;
Ahkám se ulfat rakhtá hún ;
Panáh o dhál tú merí hai,
Merí ummaid kalám se hai.

2 Mujhse sharír alag howen ;
Kalám Khudá ká rakhne den ;
Mujhe, Khudáwand, tú sambhál :
Ki ho merí ummaid bahál.

3 Hidáyat kar tú bande ko,
Ki sadá pálún hukm ko ;
Badon ne shara torá hai ;
Tú ne unhen latárá hai.

4 Dúr unko mail sá kartá hai ;
To ulfat tujh se merí hai ;
Dar terá sadá rakhtá hún ;
Jab páp ho, thartharátá hún.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABÚR.—16 Hissa.
L. M. Medway. Nazareth.
Zálim ke háth se bacháo mángná.

1 Adl—insáf main kartá hún;
Zálim par chhorá na jáún;
Merá zámin, Khudáyá, ho;
Merá chhuránewálá ho.

2 Naját kí ráh main táktá hún;
Rástí ká ásrá rakhtá hún;
Salúk rahm ká musse kar,
Ka ám ko mere dil men bhar.

3 Bande ko apní samajh de;
Apní shahádat pher na le;
Madad ká waqt to á gayá;
Sharír kalám se phir gayá.

4 Azíz kalám to terá hai;
Z'yáda sone ke mol se hai;
Sab báton men wuh durust hai;
Gunáh se wuh ghinátá hai.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABÚR.—17 Hissa.
L. M. Nazareth. Medway.
Khudá ke kalám ká bhúkhá honá.

1 Terá kalám ujúba hai;
Dil merá usko mántá hai;
Kalám to roshní dil ká hai;
Bholon ko samajh detá hai.

2 Main bhúkhá tere qaul ká thá;
P'yáse kí tarah hámptá thá;
Mihr kí nazar mujh par kar;
Bandon ká bár tú mujh par dhar.

3 Kalám kí ráh par tú chalá;
Gunáh se bachá—ho bhalá;
Zulm i insán se tú bachá;
Ahkám kí or mujh ko lachá.

4 Bande par chihra tú chamká;
Ghusse se mujh ko na dhamká;
A'nkhon se nadí bahtí hai;
Kyúnki shar'at ṭúṭtí hai.

EK SAU UNNI'SWA'N ZABUR.—18 Hissa.
L. M. All Saints. Winchester.
Khudá ke kalám kí sifat.

1 Rástbáz, Khudáwandá, tú hai;
Terá insáf khará hí hai;
Jo tú ne qaul farmayá hai,
Wuh rást, aur sab ke láiq hai.

2 Ghairat se bhasam main húá,
Ki dushman usko bhúl gayá;
Niháyat pák terá kalám;
Pyár us se merá lákalám.

3 Banda náchíz—haqír main hun;
Tadbhí hukm na bhultá hún;
Rástbází ab'dí terí hai;
Shar'at terí sachchí hai.

4 I'zá ne mujh ko pakṛá hai;
Taubhí kalám se ulfat hai;
Abd ul ábád shahádat hai;
Mujh aql de jilátí hai.

EK SAU UNNI'SWA'N ZABUR.—19 Hissa.
L. M. Nazareth. Babylon.
Kalám par dhyán karná.

1 Sab dil se main pukártá hún;
Sun le;—ahkám par chaltá hún;
Chillátá hún;—mujh ko bachá;
Kalám kí taraf tú lachá.

2 Bihán se áge rotá hún;
Ummaid kalám se rakhtá hún;
Pah'ron ko rát ke roktá hún—
Kalám par dhyán tab kartá hún.

2 Mihr se tú áwáz ko sun ;
Mujh ko jilá, ki páún gun ;
Chale sharír to áte hain ;
Tere shara se pare hain.

4 Tú mere pás, Khudáwand, hai ;
Terá kalám to sachchá hai ;
Shahádat bhí qadím se hai ;
Hamesha tak wuh qáim hai.

EK SAU UNNÍSWAN ZABUR.—20 Hissa.

L. M. Babylon. Windham. Wiltshire.

Dukh se bacháo kí duá.

1 Dukh merá soch ke tú bachá ;
Kalám kí or mujh ko lachá ;
Shafí ho, mujh ko tú bachá ;
Mujh ko jilá—kalám sachchá.

2 Naját to hai sharír se dúr ;—
Kalám to terá hai agúrh ;
Rahm terá to bará hai ;
Kalám se tú jilátá hai.

3 Dukhdáí, aur dushman bahut hain ;
Ummaid se mujhe khainchte hain ;—
Bandon ko dekh udás húá,
Ki un ne hukm tál diyá.

4 Kalám kí kaisí ulfat hai !
Tú rahm se jilátá hai ;
Sachchá sadá terá kalám ;
Aur adl terá hai mudám.

EK SAU UNNÍSWAN ZABUR.—21 Hissa.

C. M. Oxford. Clarendon.

Khudá ke kalám se khush honá.

1 Náhaqq amír satáte hain,
Par tusse dartá hún ;
Khush terí báten kartí hain ;
Main un ko cháhtá hún.

2 Jhúṭh bolne se ghin kartá húṉ ;
Sharạ se ulfat hai ;
Sát bár maiṉ shukr kartá húṉ ;
Ki ạdl terá hai.

3 Baṛí tasallí qaul se hai ;
Udásí kuchh na hai ;
Terí naját ká ásrá hai ;
Hukm ko máná hai.

4 Maiṉ ne kalám ko rakh liyá ;
Pyár usko kiyá hai ;
Tere ahkám ko mán liyá ;
Tú chál ko dekhtá hai.

EK SAU UNNÍSWÁṈ ZABÚR.—22 Hissa.

L. M. Alfreton. St. Paul's.

Bacháo mángná, aur tạríf karná.

1 Sun merí, ai Ḳhudá rahím ;
De ạqlmandí, ai Karím ;
Minnat merí qabúl howe ;
Bacháo ásmán se á jáwe.

2 Terí tạríf maiṉ karúngá,
Kalám ko jab maiṉ síkhúngá ;
Tere ahkám ko sochúngá ;
Unheṉ mubárak kahúngá.

3 Ḳhudáyá, merí madad kar ;
Kalám ko rakhúṉ maiṉ beḍar ;
Terí naját ká pyásá húṉ ;
Ḳhushwaqt tere kalám se húṉ.

4 Dunyá meṉ jab tak rahúngá,
Tạríf maiṉ tab tak karúngá ;
Maiṉ terá ásrá dhartá húṉ,
Na hukmoṉ ko bhúltá húṉ.

EK SAU BISWAN ZABUR.

C. M. Walsal. Bangor.

Dostí ká áshiq honá.

1 Túhí mubárak hai, Khudá;
Tú mere dukh ko dekh;
Main kab tak sahúngá?—sadá?
De fazl ká tú bhekh.

2 Din dukh men bíte játe hain;
Dushton se ghirá hún;
Ján merí ko satáte hain;
Taklíf men rahtá hún.

3 Háe—ki main bhág nikal jáún!
Khushí se rah jáún,
Jangal men—já ban men rahún;
Jhanjhat se chhút jáún!

4 Dostí ko dost main rakhtá hún—
Dostí ká áshiq hún;
Dostí kí bát jab kahtá hún,
Dushton se ghirá hún.

5 Unhon ká bair ubhartá hai,
Na kína chhortá hai;
Unkí zubán na ruktí hai;
Bair usmen bahut hai.

6 Gar ág ká tír usko lage,
Insáf barhaqq kahe;
Gunáh ko gar na chhor bháge,
Sazá beshakk páwe.

EK SAU EKKISWAN ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Luton. Rothwell.

Díndáron kí salámatí.

1 Pahár ko ánkh uthátá hún;
Ásmán kí or main táktá hún;

Wahán se madad pátá hún ;
Ummaid naját kí rakhtá hún.

2 Jítá Khudá to merá hai,
Sab jisne paidá kiyá hai ;
Ásmán—zamín ká málik hai ;
Aur maut bhí uske bas men hai.

3 Hamárá ḍag chalátá hai ;
Din bhar wuh mihr kartá hai ;
Shám ká sáya phailátá hai ;
Rát ko árám bhí detá hai.

4 Pákíza log mubárak hain ;
We phirte chalte chain men hain ;
Khudá nigáh to kartá hai,—
Salámat unko rakhtá hai.

5 Súraj kí jot na mártí hai,
Na chánd unhon ko jhártá hai ;
Unhon se áfat bhágtí hai,
Na ág unhen jalátí hai.

6 Shaitán—insán gar mil jáwen—
Ráhon ko donon chhenk lewen,
Panáh men Rabb kí chain se hain ;
Maut ke khatre se bachte hain.

7 Nápák rúhen beqábú hain ;
Aur maut ke dukh jab gherte hain,
Firishte á lejáte hain—
Bihisht men já p'huncháte hain.

EK SAU EKKÍSWÁN ZABUR.—2 Hissa.

H. M. Acton. Murray.

Díndáron kí salámatí.

1 Ánkhen uthátá hún—
Tujhí ko táktá hún ;
Paidá tú ne kiyá,—
Khará sab kuchh kiyá.

Tú hí hai áṟ—
Merá paháṟ ;
Sáye tale
Fazl mile.

2 Qadam na phislegá,
Na jál phaṉsáwegá ;
Agwá tú merá hai ;
Ḍar se bachátá hai.
Terí ánkheṉ
Na sotí haiṉ,—
Bacháwengí
Ḳhatre setí.

3 Na din kí garmí hai,
Hawá na shám kí hai,
Ki rog wuh láwegí—
A'fat p'hunchá wegí.
Tú hí áftáb ;
Bachá shitáb ;
Tú sir kí áṟ ;
Mujhe ubháṟ.

4 Wạda tú ne kiyá,—
Bacháne ko kahá ;
Bharosá kartá húṉ—
A's tujh par dhartá húṉ.
A'úṉ—jáúṉ,
Na ḳhauf rakhúṉ ;
Taiyár hoúṉ,
Aur maut páúṉ.

EK SAU BA'I'SWA'Ṉ ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Howard's. Bethlehem.

Girje par ḳhushí karná.

1 Hai dil ne suná ḳhushí se
Dostoṉ kí bátoṉ ko,

'Chal girje men sáf-dilí se
  Itwár ko mánne ko.'

2 Pháṭak kí ráh main chaltá hún;
  Sanwárá girjá hai;
Mahall main us ko jántá hún;
  Fazl to us men hai.

3 Díndár to chale játe hain;
  Wahán khushwaqtí hai;
Masíh ká fazl páte hain;
  Wuh barkat detá hai.

4 Wuh suntá hai tárífon ko:—
  Jab judá kartá hai
Díndáron se bedínon ko,
  Ḍar—khushí hotí hai.

5 Salámat ab kalísyá ho—
  Khushwaqt hamesha ho;
A'smání fazl hú ba hú
  I'mándaron par ho.

EK SAU BAI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

S. P. M. Dalston. Bethel.

Girje par khushí karná.

1 Khushí se sun liyá,
  Nekon ne jab kahá,
'Khudá kí ham talásh karen!'
  Jaldí jawáb diyá;
  Khushwaqt qabúl kiyá.
'Chalo—Khudá ko ab mánen.'

2 Mubárak hai Saihún;
  Liyá Khudá ne chun;
Aur use khúb sanwárá hai;—
  Naját kí hai díwár;
  Mazbútí hai apár;
Nekon kí khushí us se hai.

3 Muqaddas játe hain̲,—
Injíl ko sunte hain̲,—
Táríf Khudá kí karte hain̲ ;
Insáf to us men̲ hai,
Ki takht I'sá ká hai ;
Naját kí báten̲ hotí hain̲.

4 Saihún par fazl ho ;
Sab usko pyár karo ;
Uske muhibb mubárak hain̲ ;—
Salám'tí us par ho,
Aur uskí baṛhtí ho ;
Usí men̲ barkat páte hain̲ ;

5 Main̲ nazr yád karún̲—
Adá wahán̲ karún̲ ;
Salámat o mubárak ho ;
Bháí-band to us men̲ hain̲ ;
Sab barkat páte hain̲ ;
Khudá se wuh mubárak ho.

EK SAU TEI'SWA'N̲ ZABU'R.

C. M. Burford. Marlow.

A'jizí karná.

1 Khudá buzurg ásmán par hai ;
Jalál se ghirá hai ;
Dil merá tujh ko táktá hai,—
A'nkhen̲ uṭhátá hai ;

2 Jaisá kí naukar dekhtá hai
Apne kháwind ke háth—
Aur bándí bíbí kí jo hai,
Khidmat men̲ uske sáth,

3 Taise, Khudáyá, ham bhí hain̲,
Ki gunáh kiyá hai ;
Ham ájiz tujh ko tákte hain̲,
Jab tak na bakhshtá hai.

4 Ummaid naját kí rakhtá hún ;
Dayá ko dekhtá hún ;
Main isí se ubhartá hún ;
Qabúl bhí kartá hún.

EK SAU CHAUBÍSWÁN ZABUR.

C. M. (Double.) Annapolis. Old Castle.

Dushmanon se bacháo par shukr karná.

1 Díndár sab mil ke yún kahen,
‘ Khudá gar na hotá—’
Shukr ká gít gá, yún kahen,
‘ Khudá gar na hotá,
‘ Charh áe ham par dushman jab,
‘ Karne ke liye nás,—
‘ Jab áe nigalne ko, tab
‘ Ham hote sab nirás,—

2 ‘ We bárh hí se dubá lete—
‘ Hamen tamám karte,—
‘ We shekhí se to le lete—
‘ Sáf dunyá se karte :
‘ Shukr—táríf Khudá kí ho,
‘ Jo waqt par kám áyá ;
‘ Unhon ke jál o phande ko
‘ Usí ne tor diyá.’

EK SAU PACHÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.

C. M. Jordan (J’s). Rochester. Colchester.

Díndáron ká bacháo.

1 Khudá hí ko jo tákte hain,—
Bharosá karte hain,
Mazbút Saihún se rahte hain,—
Atal we rahte hain.

2 Hamesha qáim rahte hain ;
Rabb unko ghertá hai ;
We uskí ár men chain se hain ;
Wuh unká hámí hai.

3 Badon ke lán se bachte hain ;
Ghazab se chhútte hain ;—
Bedín log us men parte hain,—
Hargiz na bachte hain.

4 Na ho díndár bedín howen,
Jo fazl páte hain ;
Gunáh men we na par jáwen,
Jo nekí karte hain.

5 Ráh terí se jo phirte hain,
Kharábí un kí hai ;
Bande tere salámat hain ;
Un kí tasallí hai.

EK SAU PACHÍSWAN ZABUR.—2 HISSA.
S. M. Watchman. Thatcher.
Díndáron ká bacháo.

1 Qáim—mazbút we hain,
Ummaid jo rakhte hain ;
Saihún pahár kí mánind hain ;
Salámat bande hain.

2 Jyún gherte hain pahár
Sálím ká pák shahr,
Tyún Rabb bandon ko ghertá hai ;
Panáh wuh un kí hai.

3 Zálim ke ghazab se
Ham dukh men par gae ;
Yahowáh madad bakhshegá—
Árám p'huncháwegá.

4 Gar ham náhaqq daren,—
Dozakh kí ráh pakren,
To hissa us men páwenge,—
Azáb men jáwenge.

EK SAU CHHABBI'SWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Litchfield. Allerton.

Ajíb bacháo; aur tauba ká phal.

1 Khudáwand ne jab dekh liyá—
Jab qaid men se chhurá diyá,
Fazl aisá bará kiyá,
Ki khwáb sá main ne dekh liyá.

2 Chirhánewále mánte hain—
Iqrár qudrat ká karte hain;
Aur ham pukár ke gáte hain—
Bayán ulfat ká karte hain.

3 Jab apne dar ká kh'yál kiyá,
Tab chhútná mushkil mán liyá:
A'nsú ham ne bahá diyá;
Fazl ko tú ne rel diyá.

4 Kisán jo bíj ko botá hai,
Aur khet men us ko chhortá hai,
Khushí se launí dekhegá—
Dáná bharpúr wuh páwegá.

5 A'nsú ká bíj jo botá hai,—
Gunáh ká mátam kartá hai.
A'ge ajr ko páwegá,—
Khushwaqt ákhir ko howegá.

EK SAU CHHABBI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Litchfield. Swanwick. Archdale.

Ajíb bacháo.

1 Khudáwand záhir jab húá,—
Mátam ko dúr kiyá,
Main khush niháyat ho gayá.
Aisá fazl kiyá.

2 Dunyá ne use dekh liyá.
Terá iqrár kiyá;
Záhir ham ne shukr kiyá:
Fazl ko mán liyá.

3 Pukár parosí ne kahá,
 'Khudá hí ká yih kám,'—
Dil mere ne jawáb diyá,
 'Buzurg ho us ká nám.'

4 Yahowáh, jo kuchh cháhtá hai,
 So hí wuh kartá hai ;
Wuh rát ko din banátá hai,
 Aur dukh miṭátá hai.

5 Ummaid, dilgíro, ab rakho ;
 Barakat kí ráh tako ;
Dídárí ráh par ab jhuko ;
 Fazl—bacháo lakho.

6 Jyún bíj zamín men rakhte hain—
 Ákhir phir ugte hain,
Tyún dukh men nek jo rahte hain,
 Sukh men nikalte hain.

EK SAU SATTAÍSWAN ZABUR.

C. M. Swanwick. Stephens.

Kámyábí ká Khudá se honá.

1 Barakat Khudá se gar na ho,
 Mihnat láhásil hai ;
Gar pahrú ghar ká Rabb na ho,
 Chaukí befáida hai.

2 Bhor uṭhne se kyá hotá hai ?
 Din bhar kí mihnat kyá ?
Gar súm kí mánind khátá hai,
 To is se hotá kyá ?

3 Fazl biná, nikammá hai,
 Daulat Khudá se hai ;—
Dost—larke bále bakhshtá hai,
 Aur chain bhí detá hai.

4 Jo aisá fazl pátá hai,
Mubárak banda hai ;
Roz roz tasa lí us kí hai,
Rabb jis ko detá hai.

EK SAU ATHÁÍSWÁN ZABUR.

L. M. Tallis' Ev. Hymn. Uxbridge.
Gharáne kí barakaten.

1 Wuhí mubárak banda hai,
Jo khauf o adab rakhtá hai ;
Táríf zubán se kartá hai ;
Hukm ká tábidár bhí hai.

2 Khudáwand us ko dekhtá hai,
Aur nigahbán kartá hai ;
Kámyábí us ko detá hai,
Aur mihr us par kartá hai.

3 Phaldár uskí jorú hogí,
Jais angúr kí hai dálí ;
Aur larke bále gherenge ;
Khudá se darne síkhenge.

4 Uskí ummaid púrí hogí ;
Barason tak ais howegí ;
Khudáwand jo Saihún men hai,
So hí barkat p'hunchátá hai.

5 Yihí mubárak banda hai ;
Yih barkaton se ghirá hai ;
Girje kí barhtí dekhegá ;
Salám'tí se mar jáwegá.

EK SAU UNTÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Shoel. Islington.
Satánewále kí sazá, aur bande ká bacháo.

1 Dushton ne mujhe dukh diyá ;
Larkái se bhí bechain kiyá ;

(Yún terá banda kah lewe,)
Tad bhí ghálib na ho gae.

2 Hal un ne mujh par jot liyá;
Lakír ko píṭh par kar diyá;
Yún gháw kar kar satáyá hai—
Bechain unhon ne kiyá hai.

3 Yih dekh Khudá bezár húá;
Durust insáf us ne kiyá;
Un kí buráí ko dekh liyá;
Un se merá badlá liyá.

4 Ghazab ne un ko gher liyá;
Ghabráhaṭ ne girift kiyá;
Yún dushṭon ko haṭá diyá;
Tú ne un ko halák kiyá.

5 Hamesha aisá howegá;
Bipat pakar ke lewegá;
Tú shekhí ko utáregá;
Tú bandon ko baṛhawegá.

EK SAU UNTÍSWÁN ZABUR.—2 Hissa.

C. M. Barby. Arlington.

Saihún ká dushman, aur díndár.

1 Kambakht Saihún ká dushman hai;
Láj usko lagt hai;
Wuh chhat ke ghás kí mánind hai;
Jo jaldí súkhtí hai.

2 Na launewálá lautá hai,
Na muṭṭhí bhartá hai,
Na kisí ko to fáida hai,
Na bhar koí detá hai.

3 Díndár jo hai, mubárak hai;
Barkat phailátá hai;
Khushwaqt Khudá bhí us se hai;
Phaldár darakht sá hai.

EK SAU TÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.
L. M. Tallis' Ev. Hymn. Luton.
Gunáh kí muáfí.

1 Dukh ke gahiráo men par gayá ;
Tab us se main chillá uthá ;
Apne Khudá ko yád kiyá ;
Tú ne duá ko sun liyá.

2 Khudáyá, gar tú ghaur kare,
Gunáh kí gar girift kare,
To aisá kaun, jo thah'r sake—
Tere huzúr men bach sake ?

3 Par m'áfí tú to rakhtá hai ;
Tere Bete se bakhshish hai ;
Jis men ulfat se sab daren,
Aur na gunáhon men maren.

4 Jyún rát ká pahrá dekhtá hai,
Aur bhor kí ráh ko táktá hai,
Tyún tujh ko main bhí táktá hún,
Aur terí bát ko johtá hún.

5 So sab ke sab ummaid rakhen ;
Rahm Khudá se sab sikhen ;
Wuhí hamen bacháwegá,—
Gunáhon se chhuráwegá.

EK SAU TÍSWÁN ZABUR.—2 Hissa.
C. M. Stephens. Barby.
Gunáh kí muáfí.

1 Main gahire dukh men par gayá ;
Khudá ko yád kiyá ;
Us ne duá ko sun liyá ;
Madad ko á gayá.

2 Gunáh ko gar tú kare yád,
Kaun thahr saktá hai ?

Par m'áfí detá hai, aur sád ;
Har ek pá saktá hai.

3 Bhor jaisá pahrú táktá hai,
Aur usko cháhtá hai,
Dil taisá tujh ko johtá hai,
Aur chhaṭpaṭátá hai.

4 Ab terá shukr dil kare,
Aur ulfat se ḍare ;
Terá banda tá'ríf kare,—
Rahm kí ás rakhe.

5 Rahm se tú hí hai bharpúr ;
Ulfat terí agúṛh ;
Bandon ke liye hai purnúr ;
Gunáh ká hai ghafúr.

EK SAU EKTÍSWAN ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Quito. Ward.

Farotaní aur sidq.

1 Dil ko maghrúr na rakhtá hún,
Na únchí nazar kartá hún,
Na zor se báhar taktá hún;
Na kám bejá men rahtá hún.

2 Par apne ko jhuká diyá ;
Apne ko chhoṭá kar liyá ;
Dúdh chhoṛe bachche sá húá ;
Sharárat se alag húá.

3 Terá bharosá sab rakhen,
Aur terí ráh ko sab taken ;
Tú madad karne áwegá ;
Hamesha házir rahegá.

EK SAU EKTÍSWÁṈ ZABUR.—2 Hissa.

S. M. Paddington. Olmutz.

Farotaní aur qanát.

1 Ghamanḍí maiṉ na húṉ—
Alag sheḳhí se húṉ ;
Ḳhudá to jánchnewálá hai ;
Wuhí to bújhtá hai.

2 Bálak sá ho gayá ;
Chupká sá paṛ rahá ;
Ján merí ais hí to hai,
Na kuṛkuṛátí hai.

3 Jo tere bande haiṉ,
Terí ummaid rakheṉ ;
Tú báp sá mihr kartá hai ;
Tú hí bachátá hai.

EK SAU BATTÍSWÁṈ ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Alfr ton. Danvers.

Saihún—Ḳhudá ká makán.

1 Ḳhudá Saihún meṉ házir hai ;
Bandoṉ k ḳhabar letá hai ;
Wahán maiṉ jáyá kartá húṉ—
Ḳhudá kí barkat ḍhúnḍhtá húṉ.

2 Saihún ko tú ne chun liyá ;
Usko apná makán kiyá ;
Yihí árám kí jagah hai ;
Tasallí merí is meṉ hai.

3 Ḳhudáyá, wáiz pák baneṉ—
Posháḳ rástbází kí pah'neṉ ;
Muqaddas tere ḳhush howeṉ ;
Pukárke terá gít gáweṉ.

4 Saihún meṉ nekí baṛhtí hai ;
Isí meṉ nayá janam hai ;

Masíh ká táj to chamkegá ;
Uská dushman murjháwegá.

EK SAU BATTI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Marlow. St. Martins.

Saihún—Khudá ká makán.

1 Saihún men nám Khudá ká hai,
Kalám bhí us men hai ;
I'mándár us men játe hain,
Aur sijda karte hain.

2 Karím Khudáyá, ab hí uth;
Apne makán men á ;
Bande ráh takte hain ; tú uth,
Aur unke bích tú á.

3 Yahán hamen qabúl tú kar ;
Shukr apná kará ;
Khurák rúhání bakhshish kar,
Aur bandon ko khilá.

4 Saihún men Masíh ráj kare ;
Aur saltanat phaile ;
I'sá kí izzat barh jáwe,
Aur dushmaní gale.

EK SAU TENTI'SWA'N ZABU'R.

S. M. Haverhill. Thatcher.

Díndár gharáná.

1 Mubárak bande hain,
Jo ulfat rakhte hain ;
A'pas men mihr karte hain ;
Miláp men rahte hain.

2 Mubárak ghar wuh hai,
Ki jis men dostí hai,—

Díndárí jis men rahtí hai,
Táríf bhí hotí hai.

3 Muhabbat yih jo hai,
Us tel kí mánind hai,
Hárún ke sir par jo pará,
Aur dáman tak girá.

4 Yún pák pahár par bhí,
Os partí thí sahí,
Barkat bhí yún tapaktí thí,—
Bandon par hotí thí.

5 Másìhá se aisí
Barkat ham par sahí ;
Utar, utarke p'hunchtí hai,
Aur táza kartí hai.

EK SAU CHAUNTÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Park Street. Sterling.
Khudá ká shukr karáná.

1 Khudáwand ke jo bande ho,
Girje men házir hote ho,—
Subh ko uskí hamd karo,
Aur shám ko uská gít gáo.

2 Shukr—shukr munásib hai ;
Adab—adab zarúr hí hai ;
Ásmán se wuh qabúl kare ;
Ísá kí khatir barkat de.

EK SAU CHAUNTÍSWÁN ZABUR.—2 Hissa

C. M. Braintree. Albert.
Khudá ká shukr karáná.

1 Khudá hí ke jo bande hain,
Shukr uská karen ;
Kyá din, kyá rát, we á jáwen ;
Shukr—táríf karen.

2 Adab se háth ko joṛ lewen ;
Mubárak sab kahen ;
Kháliq Yahowáh ko mánen ;
Us se barkat lewen.

EK SAU PAINTÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.
L. M. Park Street. Sterling.
Khudá kí táríf karwáná.

1 Tum sab, jo Rabb ke bande ho,
Girje men házir hote ho,—
Khudáwand kí táríf karo ;
Mubárak uská nám kaho.

2 Wuh bhalá hai—táríf karo,
Aur sáre dil se khush howo ;
Yaqúb ko us ne chun liyá ;
Ab apná ham ko bhí kiyá.

3 Insáf hamárá kartá hai ;
Hamáre dukh ko bújhtá hai ;
Hamárá mátam suntá hai,
Aur dil ká dard miṭátá hai.

4 Hamesha wuh mubárak hai,
Sadá wuh khabar letá hai ;
Dushman ká zor ghaṭátá hai ;
Árám bhí ham ko detá hai.

5 Sab hí jo usko jánte ho,
Ikaṭṭhe ho táríf karo ;
Barkat Khudá bahátá hai ;
Bandon men áp hí rahte hain.

EK SAU PAINTÍSWÁN ZABUR—2 Hissa.
L. M. Bath. Winchester.
Khudá kí qudrat, insáf, aur fazl.

1 Buzurg Khudá Yahowáh hai,
Buzurgon se buzurgtar hai ;

Ásmán—zamín—gahráo kiyá ;
Jo cháhá, us ne sab kiyá.

2 Bukhár wuhí uthátá hai,
Aur bijlí wuh karkátá hai ;
Ándhí—túfán bhí látá hai ;
Barsát kí barkat detá hai.

3 Us ne ujúba kám kiye,—
Wabál Misr men bhej diye ;
Pahlauthe us ne már liye—
Insán—haiwán faná húe.

4 Már dálá usne sháhon ko ;
Halák kar diyá qaumon ko ;
Deson ko usne le liyá ;
Aur Isráíl ko bakhsh diyá.

5 Ab aisá fazl ham par hai ;
Shaitán se wuh bachátá hai ;
Bihisht wuh ákhir dewegá ;
Árám men wuh p'hunchávegá.

EK SAU PAINTÍSWÁN ZABUR.—3 Hissa

C. M. Irish. Archdale.

Buton ká náchíz honá.

1 Muqaddaso, shukr karo ;
Khushwaqtí se gáo ;
Khudá hí ká adab karo ;
Use buzurg jáno.

2 Rabbání kám usí ká hai ;
Bande bhí hain azíz ;
Unhen khazána jántá hai,
Kartá unhen ámez.

3 Ásmán—zamín—samundar bhí
Usí ko mánte hain ;
Bukhár bhí uthtá hai sahí ;
Sab chízen tábi hain.

4 Bádsháh—amír—aur jitne hain,
Usí ke qábú men ;
Buton ke naqshe jhúthe hain
Sáre díndáron men.

5 Buton se kuchh na bantá hai ;
We gháfil rahte hain ;
Láhásil pújá unkí hai ;
We sun na sakte hain.

6 Jíbh rakhke bol na sakte hain,
Na pánw se chalte hain,
Na háthon se kuchh karte hain ;
Bezor—beaql hain.

7 Andhí ánkhen aur bahre kán,
Na dekhte—sunte hain ;
Sab hí jo karte unká mán,
Unhon kí mánind hain.

8 Yahowáh hí ko ham mánen,
Aur bandagí karen ;
Ham adab girje men mánen,—
Sadá táríf karen.

EK SAU CHHATTÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.

C. M. St. Ann's. Judea.

Khudá ke ajúba kárkháne.

1 Khudá ká shukr sab máno ;
Barhaqq hamesha hai ;
Khudáon ká Khudá jáno ;
Rahm tá abad hai.

2 Shukrána us ká sab karo ;
Rahm tá abad hai ;
Buzurgí uskí ján dharo ;
Rahm tá abad hai.

3 Dánáí uskí ásmán par hai ;
Rahm tá abad hai ;
Zám'n ko bhí phailáyá hai ;
Rahm tá abad hai.

4 A'ftáb ko din ká núr kiyá ;
Rahm tá abad hai ;
Chánd—táre—rát kí jot kiyá ;
Rahm tá abad hai.

5 Misr ko us ne márá hai ;
Rahm tá abad hai ;
Isráíl ko bacháyá hai
Rahm tá abad hai.

6 Qudrat baṛí dikháí hai ;
Rahm tá abad hai ;
Samundar ko bhí chírá hai ;
Rahm tá abad hai.

7 Bandon̲ ko usse láyá hai ;
Rahm tá abad hai ;
Firaún ká dal ḍubáyá hai ;
Rahm tá abad hai.

8 Kanaán men̲ bandon̲ ko láyá ;
Rahm tá abad hai ;
Bádsháhon̲ ko qatl kiyá ;
Rahm tá abad hai.

9 Us ne hamen̲ bachá liyá ;
Rahm tá abad hai ;
Bharpúr rahm dikhá diyá ;
Rahm tá abad hai.

10 Khudá ká shukr sab máno ;
Rahm tá abad hai ;
Sachchá us ko sadá jáno ;
Rahm tá abad hai.

EK SAU CHHATTÍSWÁN ZABUR.—2 Hissa.

H. M. Harwich. Haddam.

Khudá ke rahm kí táríf.

1 Buzurg Khudá ko mán ;
Kháliq o málik ján ;
Sultán wuh sab ká hai ;
Táríf ke láiq hai ;—
Qádir—rahím
Hamesha hai ;
Uskí táríf
Niháyat hai.

2 Kaisí qudrat ká háth !
Ujúbe us ke sáth !
Ásmán—zamín kiyá ;
Sindh ko phailá diyá.—
Terá rahm—
Terá kalám
Hai sachchá hí,
Aur hai mudám.

3 Usne áftáb kiyá ;
Din ká sardár húá ;
Máhtáb paidá kiyá ;
Wuh rát ká núr húá.
Qádir—rahím
Hamesha hai ;
Us kí táríf
Niháyat hai.

4 Dunyá ko dekh liyá ;
Kharábí men páyá ;
Tab usne mihr kí,—
Naját kí tadbír kí.
Terá rahm—
Terá kalám
Hai sachchá hí,
Aur hai mudám.

5 Beṭe ko bhej diyá ;
Hamen̲ bachá liyá ;
Shaitán ko jítá hai ;
Gunáh ghaṭáyá hai.
Qádir—rahím
Hamesha hai ;
Uskí táríf
Niháyat hai.

6 Shukr púkár karo ;
Adab se sab ḍaro ;
Sab qaumen̲ mil jáwen̲ ;
Us kí táríf karen̲.
Terá rahm—
Terá kalám
Hai sachchá hí,
Aur hai mudám.

EK SAU SAINTÍSWÁN̲ ZABUR.—1 Hiss

L. M. Sunderland. Armley.

Gunáh men̲ parná, aur tauba karná.

1 Ham bande tere chune hain̲ ;
Alag ásmán se paṛe hain̲ ;
Gunáh ne ham ko qaid kiyá ;
Tere huzúr se dúr kiyá.

2 Ham giriftár pardes men̲ hain̲ ;
Is Bábul men̲ ham dukhí hain̲ ;
Mátam kí jagah rahte hain̲ ;
Dilgírí men̲ waqt káṭte hain̲.

3 Dunyá se pyás na miṭtí hai ;
Dunyá ká chain bechain to hai ;
Qanáat is se nahín̲ hai ;
Terá árám dil cháhtá hai.

4 Saihún ko main̲ ne chhoṛ diyá,
Aur hukm ko udúl kiyá ;—

Dilgírí men main pará hún :
Nádání apní dekhtá hún.

5 Saihún! yád tujhe kartá hún ;
Main terí pákí sochtá hún ;
Tú hí Masíh ká mandir hai ;
Muqaddason kí jagah hai.

6 Tere phátak men kab jáún ?
Main shukr tujh men kab karún ?
Is kí ummaid main rakhtá hún ;
Is bát se chain bhí pátá hún.

EK SAU SAINTÍSWAN ZABUR.—2 Hissa.

L. M. Nazareth. Euphrates.
Sachchá táib.

1 Jo sachchí tauba kartá hai,
Dunyá kí khushí chhortá hai ;
Na dunyá se bahaltá hai,
Na gít khushí ká gátá hai.

2 Jab tak m'áfí na pátá hai,
Tab tak árám na kartá hai ;
Bezár jab tak Khudá hí hai,
Tab tak usko udásí hai.

3 Na sukh, na dukh bhulátá hai ;
Yád áqibat wuh kartá hai ;
Jab tak naját na miltí hai,
Tab tak khushí na pátá hai.

4 Mih'rbání se, Khudáyá, dekh ;
De fazl ká bandon ko bhekh ;
Gunáh kí band se kar ázád,
Aur khushí bakhsh ab'd ul ábád.

EK SAU AṬHTI'SWA'N ZABU'R.—1 Hissa.
L. M. Brewer. Luton. Rothwell.
Khudá ke kalám ká jári honá.

1 Main dil se shukr karúngá;
Táríf zubán se gáúngá;
Huzúr men sijda karúngá;
Aur terá adab mánúngá.

2 A'smán par merí nazar hai;
Mih'rbání terí mujh par hai;
Terá kalám ajúba hai;
Sab nám o kám se bálá hai.

3 Terá kalám to phailegá;
Dunyá men jári howegá;
Dunyá ke sháh sab áwenge;
Terí táríf phailáwenge.

EK SAU AṬHTI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.
L. M. Uxbridge. Hebron.
Khudá ká hilm aur fazl.

1 Khudáyá, garchi bará hai,
Gharíbon ko tú dekhtá hai;
Ghamandí ko ghuraktá hai;
Khák men usko latártá hai.

2 Phandon men garchi chaltá hún,
Tad bhí salámat rahtá húm;
Kalám se tú sambháltá hai;
Kamzor ko zor tú detá hai.

3 Tú hí mujhe bacháwegá;
Tú mujhe fazl bakhshegá;
Kám apná púrá karegá,
Na hargiz usko chhoregá.

EK SAU UNTALÍSWAṈ ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Bath. Lynn.

Khudá ká házir názir honá.

1 Khudáyá, tú ne dekh liyá,
Aur mujhe khúb pahchán liyá;
Kh'yál mere tú hí dekhtá hai,
Aur merí báten suntá hai.

2 Gar aisá bewaqúf hoún,
Ki tujh se bhágne ko cháhún,
Kaunsí jagah to aisí hai,
Jahán Khudá na rahtá hai?

3 Gar samá par main ur jáún,
Tab tere núr se main ghirún;
Gar dozakh men gharaq hoún,
Tere azáb men tab parún.

4 Kiran kí tezí gar leún,
Púrab yá pachchhim já chhipún,
Tú áge mujh se p'hunch jáwe—
Bhagore ko pakar lewe.

5 Táríkí ká gar kh'yál karún,
Ki uske parde men chhipún,
Andherá roshní ho jáwe,
Aur mujh ko záhir kar dewe.

6 Sadá main aise kh'yál rakhún,
Jahán jáún—jahán rahún,
Na ho ki kabhí bhúl jáún,
Aur gháfil ho gunáh karún.

EK SAU UNTALÍSWAṈ ZABUR.—2 Hissa,

L. M. Bath. Winchelsea.

Khudá—paidá aur parwarish karnewálá.

1 Terí qudrat ká banda hún;
Kiyá terá ujúba hún;

Terí dánáí dikhátá hún ;
Main báhar—bhítar waisá hún.

2 Buzurg Khudá main terá hún ;
Bachpan se terá pálá hún ;
Ab merí umr barh gaí,
Aur terí ulfat sáth rahí.

3 Fazl terá láintihá ;
Wuh mere kh'yál se hai bará ;
Wuh mere dil men hai baná,
Na kadhí howegá faná.

EK SAU CHÁLÍSWÁN ZABUR.

C. M. Peterborough. Shields.

Badon se bachne kí duá.

1 Khudáyá, mujhe tú bachá ;
Badon se tú chhurá ;
Unkí sharárat ko lachá ;
Mansúbe ko murá.

2 We burí bolí bolte hain ;
Zahr nikálte hain ;
We sámp kí mánind kátte hain ;
Zahr phailáte hain.

3 Hifázat kar tú, ai Khudá ;
Tú zálim se bachá ;
Kar madad bandon kí sadá ;
Ráh apní par chalá.

4 We phande ko bichháte hain,
Phansáne cháhte hain ;
Ham ásrá tujh par rakhte hain ;
Ham tere bande hain.

5 Tú hí naját ká bútá hai ;
Madad ko átá hai ;

Tú badon̲ se chhuṛátá hai ;
Unko ghaṭátá hai.

EK SAU EKTÁLÍSWÁN̲ ZABUR.

L. M. Winchester. Luton.

Díndáron̲ kí malámat qabúlná.

1 Khudáyá, tujhe sochtá hún̲ ;
Main̲ subh ko pukártá hún̲ ;
Phir shám ko bhí háth joṛtá hún̲,
Aur tujh se madad mángtá hún̲.

2 Masíh kí khátir p'hunch jáwe—
Merí duá qabúl howe ;
Tú mere honṭhon̲ ko sambhál ;
Merí zubán ko kar bahál.

3 Tú burí ráhon̲ se bachá ;
Sharír kí chálon̲ se chhuṛá ;
Gumráh gar kadhí ho jáún̲,
Díndáron̲ se tálím páún̲.

4 Malámat unkí aisí hai,
Ki tel kí mánind chikní hai ;
Is se nuqsán na páúngá ;
Balki fáida kamáúngá.

5 Mih'rbání unkí jántá hún̲,
Aur unkí ulfat mántá hún̲ ;
Jab unká dukh main̲ dekhúngá,
Tab unko duá mángúngá.

EK SAU BAYÁLÍSWÁN̲ ZABUR.

L. M. Bethlehem. Munich.

Khudá—lácháron̲ kí ummaidgáh.

1 Khudá hí ko main̲ táktá hún̲ ;
Dukh ko bayán main̲ kartá hún̲ ;

Minnat terí hí kartá hún ;
Áfat sárí undeltá hún.

2 Ján merí gharaq ho gaí ;
Síne men wuh dubne lagí ;
Tú mere bojh ko jántá hai,
Aur merí chál se wáqif hai.

3 Har taraf ánkh ko pher diyá,
Aur naummaidí ne liyá ;
Madad ke liye koí na thá ;
Kyá dost—kyá kunbá—koí na thá.

4 Tab main chillá, pukár uṭhá ;
Khudá ko main pukár baiṭhá ;
Tú madad ko dikhái diyá ;
Merá hissa tú áp húá.

5 Dilgírí ne mujhe liyá ;
Niháyat mujh ko zer kiyá ;
Tú apne kám ko ab jhuká ;
Dushṭon ke háthon se bachá.

5 Qaidkháne se mujhe chhuṛá ;
Apní táríf mujh se kará ;
Díndár bande shámil honge ;
Sab mil buzurgí mánenge.

EK SAU TENTÁLÍSWÁN ZABÚR.—1 HISSA.

C. M. Windsor Walsal.

Dil kí táríkí men manáját karní.

1 Mere hákim—mere Khudá,
  Merí duá ko sun ;
Tú ásrá merá hai sadá ;
  Main tujh se páún gun.

2 Sazá ke fatwe se bachá ;
  Fazl ko táktá hún ;

Apní hí or mujh ko lachá ;
Tujhe pukártá húṉ.

3 Rahm se dekh, mere Ḳhudá—
Dilgírí ko tú dekh ;
Maiṉ ḳhák meṉ játá húṉ sadá,
Murdoṉ ká letá bhekh.

4 Táríkí meṉ maiṉ rahtá húṉ ;
Na púchhnewálá hai ;
Dukh ke máre ujaṛtá húṉ;
Ghabráhaṭ letí hai.

5 Qadím rahm ko sochtá húṉ ;
Ummaid kuchh us se hai ;
Tere huzúr háth joṛtá húṉ ;
Bharosá terá hai.

EK SAU TENTÁLÍSWÁṈ ZABÚR.—2 Hissa.

C. M. Wachusett. Bether.

Ḳhudá ká piyásá honá.

1 P'yás terí mujh ko lagtí hai,
Ai mihrbán Ḳhudá ;
Zamín, bin pání, jaisí hai,
Maiṉ taisá húṉ sadá.

2 Aber na kar—rahím tú hai ;
Madad ko merí á ;
Dil ghaṭtá hai—ánkh játí hai ;
Bacháne ko tú á.

3 Maiṉ rát ko mátam kartá húṉ ;
Taklíf o ḍar meṉ húṉ ;
Subh kí barkat cháhtá húṉ ;
Fazl tujh se páúṉ.

4 Tú merí áheṉ jántá hai ;
Maiṉ minnat kartá húṉ ;
Waqt merá yúṉ hí kaṭtá hai ;
Ráh terí dekhtá húṉ.

5 Tú merí beríon ko tor;
Ráh apní par chalá;
Shaitán ke bhále ko tú mor;
Khudáyá, tú bhalá.

6 Tú apní marzí ko sikhá,
Aur badí se bachá;
Ásmání ráh mujh ko dikhá,
Aur apne pás p'hunchá.

7 Tab merá mátam chhútegá;
Shaitán nirás hogá;
Dukh sárá mujh ko chhoregá;
Diqq phir na howegá.

EK SAU CHAUÁLÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.

C. M. Abridge. Colchester. Havanna.

Rúhání laráí men Khudá se madad páná.

1 Merá Khudá mubárak hai;
Wuh táqat detá hai;
Kalám o Rúh ko bhejtá hai;
Hosh'yárí bakhshtá hai.

2 Wuh merí ár—merí panáh—
Merá bacháo bhí hai;
Bharose kí wuh hai jagah;
Wuh merí dhál bhí hai.

3 Jab mujhe dushman ghertá hai,
Tú ár kar letá hai;
Mujhe laráí sikhátá hai.
Aur qúwat detá hai.

4 Aisí madad, aur aisá dost
Dil ko ubhártá hai;
Na mujhe hone detá sust;—
Táríf usí kí hai.

EK SAU CHAUÁLISWÁṈ ZABUR.—2 Hissa.

C. M. Dundee. Barby. Grafton.

Ádmí ká náchíz honá, aur Ḳhudá kí buzurgí.

1 Insán kyá chíz?—náchíz to hai;
Ḳhák se ḳhalq to hai;
Us kí hayát dhúáṉ sí hai;
Miṭṭí meṉ játí hai.

2 Insán, Ḳhudáyá, kyá chíz hai?
Yá us kí kyá nasl?
Tú tad bhí ḳhabar letá hai;
Tú kartá hai fazl.

3 Apná bajar undeltá hai;
Ásmán kampáṭá hai;
Pahár bhí thartharátá hai;
Ulfat ujúba hai.

EK SAU PAINTÁLÍSWÁṈ ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Winchester. Pilesgrove. Sterling.

Sárí dunyá se Ḳhudá kí táríf honí.

1 Maiṉ shukr umr bhar karúṉ;
Ásmán meṉ bhí táríf karúṉ;
Ḳhudá, tú merá hai habíb;
Muhabbat terí hai ajíb.

2 Ḳhudáwand hai buzurg sadá;
Akelá wuhí hai sadá;
Táríf kare tamám jahán,
Aur gáwe gít har ek zubán.

3 Zubán par fazl howegá;—
Honthoṉ se shukr howegá;
Sab sunnewále jánenge;
Ḳhush hoke sab hí gáwenge.

4 Báp betoṉ ko sikháwenge;
Aur larke bále mánenge;

Terá kalám yún phailegá,—
Jahán men jári howegá.

5 Hai dunyá tere qábú men ;
Díndár bhí terí ulfat men ;
Bádsháhat terí ab'dí hai ;
Garchi pahár tal játá hai.

EK SAU PAINTÁLÍSWÁN ZABUR.—2 Hissa

C. M. Bethlehem. Jordan (H's.)

Khudá kí khúbí.

1 Tere fazl ko sochtá hún,
Ai mere pák Khudá ;
Terá jalál dikhátá hún ;
Táríf howe sadá.

2 Samá men terá takht to hai ;
Sarbattar barkat hai ;
Terá rahm to járí hai ;
Fazl bahátá hai.

3 Khilqat tujhí ko táktí hai ;
Khurák tú detá hai—
Háth apná khol ke detá hai ;
Khush sab ko kartá hai.

4 Mihrbání terí kaisí hai !
Par ghussa dhímá hai !
Ujúba terí m'áfí hai !
Bandon par fazl hai.

5 Jándár jahán men jitne hain,
Qudrat dikháte hain ;
Díndár jo fazl chikhte hain,
Mubárak kahte hain.

EK SAU PAINTÁLÍSWÁN ZABUR.—3 Hissa.

C. M. St. Martin's. St. David's. Newton.

Khudá—dukhion ko chain denewálá.

1 Har ek zubán táríf kare ;
Tú Kháliq sab ká hai ;

Tujh par har ek nazar pare ;
Tú táqat bakhshtá hai.

2 Dilgírí jab dabátí hai—
Díndárí ghattí hai,
Yá dushman jab satátá hai,
Chain tujh se átá hai.

3 Bandon ke dukh tú dekhtá hai ;
Duá ko suntá hai ;
Tú un kí árzú suntá hai ;
Fazl bahátá hai.

4 Main terá fazl sochúngá,
Aur nám phailáúngá ;
Sab dunyá ko main kahúngá,
Shukr karáúngá.

EK SAU CHHIYA'LI'SWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Mendon. Park Street.

Khudá kí khúbí aur wafáí.

1 Shukr Khudá ká sab karen ;
Uskí táríf men sab paren ;
Main sáre dil se gáúngá,
Aur umr bhar saráhúngá.

2 Insán ká ásrá jhúthá hai ;
Waqt par wuh kám na átá hai ;
Amír o bádsháh marte hain ;
We sab hí khák men milte hain.

3 Mubárak tere bande hain,
Ummaid jo tujh se rakhte hain ;
A'smán—zamín—sab tere hain ;
Samundar—aur jo un men hain.

4 Zálim se badlá letá hai ;
Gharíb ko tú chhurátá hai ;

Chain dukhíon ko detá hai ;
Sab bandon ko sambhá́ltá hai.

5 Tú andhí ánkhen kholtá hai ;
Dilgíron ko ubhártá hai ;
Pardesí ko bachátá hai ;
Bewa—yatím ká Kháwind hai.

6 Bandon par ulfat dhartá hai ;
Halák badon ko kartá hai ;—
Saihún ká málik tú hí hai ;
Bádsháhat terí áb'dí hai.

EK SAU CHHIYÁLÍSWÁN ZABUR.—2 Hissa

L. M. 6 lines. St Helen's. Newcourt.

Khudá kí nekí ká shukr.

1 Shukr—Khudá ká shukr ho ;
Táríf ab dil o ján se ho ;
Jab mujh par maut á jáwegí,
Tab ján ásmán men gáwegí ;
Main shukr kartá jáúngá ;
Jab tak hastí men rahúngá.

2 Amír par takyá mat karo,
Na ádmí fání se daro ;
Bharosá us ká játá hai,
Ki us ká dam nikaltá hai ;
Us ká kh'yál bhí mittá hai,
Na madad us se hotí hai.

3 Díndár mubárak bande háin ;
Khudá ká ásrá karte hain ;
Ásmán—zamín usí ke hain ;
Sáre kárkháne us ke hain ;
Us ká kalám to sachchá hai ;
Mazlúmon ká wuh hámí hai.

4 Khurák bhúkhon kí us se hai ;
Naját qaidí kí us se hai ;
Andhe kí ánkhen kholtá hai ;

Dilgíron ko sambháltá hai;
Nekon kí ulfat us men hai,
Aur uská fazl un par hai.

5 Shukr—Khudá ká shukr ho;
Táríf ab dil o ján se ho;
Jab mujh par maut á jáwegí,
Tab ján ásmán men gáwegí;
Main shukr kartá jáúngá,
Jab tak hastí men rahúngá.

EK SAU CHHIYA'LI'SWA'N ZABU'R.—3 Hissa.

C. M. Colchester. Clarendon.

Khudá par bharosá rakhná—na ádmí par.

1 Khudá kí sab se ho táríf;
Buzurgí uskí ho;
Ai dil, tú usko ján sharíf;
Sadá sitáish ho.

2 Bharosá ádmí ká na ho;
Na ho amír kí ás;
Jo unká mutawakkil ho,
So howegá nirás.

3 Mubárak wuhí ádmí hai,
A's jis kí Rabb par hai;
Ummaid jo us par rakhtá hai,
Sadá wuh qáim hai.

EK SAU CHHIYA'LI'SWA'N ZABU'R.—4 Hissa.

S. M. Southfield. St. Thomas.

Khudá ká adl aur nekí.

1 A'dil to hai Khudá;
Wuh sachchá hai sadá;
Mazlúmon ko wuh dekhtá hai;
Khalásí bakhshtá hai.

2 Bhúkh ko mitátá hai;
Qaidí chhurátá hai;

Andhon ko ánkhen detá hai;
Kamzor ko thámtá hai.

3 Rástbázon ká Khudá,
Jab karte we duá,
Tab apne kán lagátá hai;
Aur khabar letá hai.

4 Bewaen o yatím,
Aur sab jo hain halím,
Himáyat unkí kartá hai;
Wuh sab par bádsháh hai.

EK SAU SAINTA'LI'SWA'N ZABU'R.—1 Hissa

L. M. Park St. German Air.

Khudá kí buzurgí, adl o fazl.

1 Mil, Rabb ká shukr sab karen;
Munásib hai, ki hamd karen;
Táríf karwáte uske kám—
Zát uskí bhí—aur uske nám.

2 Yarúshalam banátá hai;
Wuh bandon ko batortá hai;
Shikaste dil wuh dekhtá hai;
Unke gháon ko bándhtá hai.

3 Táron kí gintí jántá hai;
Un ke námon se wáqif hai;
Qudrat buzurg Khudá kí hai;
Láintihá dánáí bhí hai.

4 Gharíb kí khabar letá hai,
Halímon ko ubhártá hai;
Sharíron ko de mártá hai;
Insáf ko yún dikhátá hai.

5 Ab Rabb ká shukr sab karen;
Ham mil uskí táríf karen;
Táríf karwáte us ke kám—
Zát uskí bhí—aur uske nám.

.K SAU SAINTA'LI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.
L. M. Rothwell. Woodstown.
Khudá kí parwardigárí aur fazl.

1 Yahowáh kí baráí karo ;
Zamín par uská shukr ho ;
Wuh meghon ko phailátá hai ;
Wuh pání ko barsátá hai.

2 Zamín haryálí us se hai ;
Khurák haiwán ko detá hai ;
A'wáz kauwon kí suntá hai ;
Insán kí khabar letá hai.

Jo bande us se darte hain,
We uske bahut p'yáre hain ;
Ummaid jo us se rakhte hain,
We sab ke sab mubárak hain.

K SAU SAINTA'LI'SWA'N ZABU'R.—3 Hissa.
L. M. Wells. Portugal.
Khudá kí qudrat aur nekí.

1 I'mándáro, táríf karo ;
Khudá ká shukr sab karo ;
Qaum kí mazbútí us se hai ;
Nasl kí barhtí us se hai.

2 Miláp o chain wuh detá hai ;
Sahí—salámat rakhtá hai ;
Dunyáwí barkat detá hai ;
Kalám mubárak bakhshtá hai.

3 Barf apne ganj se detá hai ;
Rákh kí mánind phailátá hai ;
Kaun uskí sardí se bache ;
Kaun Rabb ke biná tham sake ?

4 Phir Khudá barf galátá hai—
Hawá se pání kartá hai ;—
Apná kalám wuh bhejtá hai ;
Bandon par khúbí kholtá hai.

EK SAU SAINTALI'SWAN ZABUR.—4 His.

C. M. Westford. Winter.

Mausimon ká gít.

1 Khudá kí izzat sab karen;
Bádal phailátá hai;
Khudá ká shukr ab karen;
Wuh hamd ke láiq hai.

2 Wuh pání ko barsátá hai;
Taráí khush hotí hai;
Pahár par ghás ugátá hai;
Khurák wuh detá hai.

3 Wuh dhor kí khabar letá hai,
Kauwon kí suntá hai;
Insán ko bhí na bhúltá hai;
Barkat se ghertá hai.

5 Sardí ká mausim látá hai;
Barf ko phailátá hai;
Wuh phúhí sá undeltá hai;
Daryá band hotá hai.

5 Wuh ole jab barsátá hai,
Tab thahr saktá kaun?
Jo unká sámhná kartá hai,
Sháid howe nás o maun.

6 Khudá jis waqt farmátá hai,
Tab pighal játe hain;
Phir khetí bárí hotí hai;
Per phúltí phaltí hain.

7 Khudá kí izzat sab karen;
Mubárak wuhí hai;
Mubárakbádí sab kahen;
Wuh sif't ke láiq hai.

EK SAU ARHTALÍSWAN ZABUR.

H. M. Caermarthen. Acton.

Sárí khilqat se Khudá kí táríf karwáná.

1 Khudá ká shukr ho;
Mubárakbád kaho;
Kháliq apná jáno;
Hukm uská máno;
Ai ásmáno,
Shukr karo;
Us ko máno;
Adab dharo.

2 Ai chamakdár áftáb—
Khúbsúrat ai máhtáb,
Kháliq kí sifat karo;
Ai táro, hamd karo.
Shukr karo;
Rabb ko jáno;
Us se daro;
Sabhí máno.

3 Dunyá men jitne ho,
Sab usko ján rakho;
Insán o kyá haiwán,
Jo rakhtá hai zubán,
Tum sab ke sab
Táríf karo;
Tum apne Rabb
Kí sif't karo.

4 Buzurg Yahowáh hai;
Wuh sab ká málik hai;
Bandon men rahtá hai;
Salámat rakhtá hai.
Táríf karen
Ásmán—zamín;
Díndár kahen,
Ámín! Ámín!

EK SAU UNCHÁSWÁṈ ZABUR.—1 Hissa
L. M. Danvers. Brewer.
Ḳhudá kí tạríf.

1 Ḳhudáwand kí buzurgí ho,
Aur sab se us ká shukr ho;
Muqaddas sab hí mil kaheṉ,—
Yahowáh kí tạríf kareṉ.

2 Imándáro, sipás karo;
Sab Ḳháliq kí tạríf karo:
Sultán Saihún ká Masíh hai,
Us ko mubárak kartá hai.

3 Yahúdí shukr sab kareṉ;
Qadímí barkat yád kareṉ;
Ġhair qaumeṉ bhí sharík howeṉ,
Unhoṉ ke sáṭh tạríf kareṉ.

4 Díndároṉ se Ḳhudá hai ḳhush,
Dushṭ garchi un se hoṉ náḳhush:
Halím jo ḳhák meṉ paṛte haiṉ,
Bihisht ke wáris hote haiṉ.

5 Nek marte waqt bhí ḳhush howeṉ;
Firishte jaise gít gáweṉ;
Rabb murdoṉ ko jiláwegá;
Apne huzúr buláwegá.

EK SAU UNCHÁSWÁṈ ZABUR.—2 Hiss
L. M. Quito. Newry.
Dunyá kí ạdálat.

1 Insáf ko Masíh áwegá;
Murdoṉ ko tab buláwegá;
We uṭhke házir howenge,
Aur apná badlá páwenge.

2 Ġharíbí jo dikháte the—
Ibádat dil se karte the,
Masíh ke sáth we howenge;
Díndár taḳhtoṉ par baiṭhenge.

3 Badon par sazá paregí;
Nekon ko izzat howegí;
We áp adálat karenge;
Fatwe men shámil howenge.

EK SAU PACHÁSWÁN ZABUR.

7s. Rotterdam. Lincoln.

Sárí khilqat se táríf karwáná.

1 Rabb ká shukr sab karo;
Uske ghar men házir ho,
Khushí se táríf karo;
Sab mubárakbád kaho.

2 Ádil—bhalá—sachchá hai;
Lákalám buzurgí hai;
Kám ajúba uske hain;
Nám táríf se báhar hain.

3 Tau bhí jitne hain jándár—
Khilqat uskí beshumár—
Wájib un par ba-har-hál,
Sif't karen—ho nau nihál.

4 Shákir hoke sab ke sab
Karo Khuda ká adab;
Kyá zamín, aur kyá ásmán,
Karo hamd ba dil o ján.

SANÁ I TASLÍS.

1—L. M. *Old Hundred.*

Ḳhudá, jo báp o beṭá ho,
O Rúh Quddús—tín—ek jo ho,
Terí izzat—táríf howe ;
Samá—zamín men̲ phail jáwe.

2—L. M. *Euphrates.*

Buzurg Ḳhudá—Báp,Beṭe, o
Rúh Pák—ye tínon̲ ekhí jo,
Izzat—jalál—táríf hí ho ;
Samá—zamín—sab hí men̲ ho.

3—L. M. *Duke Street.*

Zamín ke logo jitne ho,
Aur jo ásmán par rahte ho,
Karo Yahowáh kí táríf—
Báp, Beṭe, aur Rúh Quds sharíf.

4—L. M. *Charleston.*

Sab barkaten̲ Ḳhudá se hain̲ ;
Jalál o qudrat us kí hain̲ ;
Insán—firishto—milke gáo ;
Buzurgí us kí karte jáo.

5—C. M. *Mear.*

Ḳhudá—Báp, Beṭe, o Rúh Pák
  Kí bandagí howe ;
Ásmán—zamín kí sárí zát
  Mubárak hí kahe.

6—C. M. *Braintree.*

Rahím Khudá ká ho shukr,
Báp, Beṭe, o Rúh Pák ;
Us ne bacháyá hai—shukr !—
Jo hai akelá pák.

7—C. M. *St. Ann's.*

Báp, Beṭe, o Rúh Pák—Khudá—
Us kí sif't kareṉ ;
Akelá wuh Khudá sadá ;
Sab mil táríf kareṉ.

8—C. M. *Twenty-Fourth.*

Yahowáh sab se afzal hai,
Us kí táríf karo,
Báp, Beṭá, Rúh kahlátá hai ;
Us ko Khudá máno.

9—S. M. *Hudson.*

Firishte o insán,
Adná o álishán,
Rabb máno tum ba ittifáq—
Báp, Beṭe aur Rúh Pák.

10—S. M. *St. Thomas.*

Insán o firishto,
Saráhat báp ko do ;
Beṭe aur Rúh kí hamd karo ;
Tínoṉ ko ek máno.

11—L. P. M. *St. Hellen's.*

Mubárak aur buzurg Khudá,
Jo wáhid hai, aur tín sadá—
Táríf aur saná us kí ho ;
Firishte sab, aur sab insán—

Dunyá ke bích, aur bích ásmán—
Kahen mubárakbád usko.

12—H. M. *Watertown.*

Kháliq ul ạlmín
Hai wáhid—tau bhí tín;
Buzurgí uskí mán,
Zamín aur kyá ásmán;
Jo hai Báp, Beṭá aur Rúh Pák,
Muqirr tum uske ho bebák.

13—H. P. M. Kingsville (with repeat.)

Khudá ke tín wajúd,
Ek asal báwajúd;—
Zát uskí ná mafhúm;
Yih sab ko hai mạlúm;—
Yahowáh uská nám;
Bemisl uske kám;
Adálat hai apár,
Aur rahm beshumár,
Ab sab hí mil,
Tạríf karen,
Aur gít gáwen,
Ba ján o dil.

14—8s. and 7s. *Worthing.*

Milkar sab ke sab insáno,
Rabb kí záhir sif't karo;
Beṭe, Rúh, aur Báp ko máno,
Uzke nám se sab ḍaro.

15—8. 7. 4. *Greenville.*

Ab Khudá ká shukr kare
Us kí sárí makhlúqát;
Báp, Rúh Quds, aur Beṭe máne
Hai ujúba us kí zát;

Us ke haqq meṉ
Abas ạqlí ḳhiyálát.

16—7s. *German Hymn.*

Karo Rabb ká shukr ab;
Adab uská máno sab;
Tín—ek wuhí zát meṉ hai;
Wuhí sab ká málik hai.

17—7s. Double. *Montgomery.*

Zát Ḳhudá kí hai ạmíq—
Tín wajúd, aur asal ek;
Nám o kám meṉ hai tafríq—
Qudrat o jalál meṉ ek.
Ai insáno, sab ke sab,
Sáth ásmáníoṉ ke gáo;
Hai tumhárá bádsháh Rabb;
Us kí sif'teṉ ḳhúb sunáo.

18—7s. and 6s. *Drooping Souls.* (lively.)

Sáre logo dhartí ke,
Karo sif't Rabbání;
Rabb to láiq shukr ke;
Hai wuh sab ká báni;
Us ke nám achambhe ke;
Zát bhí hai ghairfání;
Kám batáo Ḳhudáwand ke;
Milo, ai ásmání.

19—8s. and 7s. *Sicilian Hymn.*

Pitá, Putr, aur Dharmátmá—
Tín meṉ ek, aur ek meṉ tín—
Táran karne ká mahátmá,
Pargaṭ hogá; ho ámín.

GI'T.

Khudá kí sifaten.

PAHLA' GI'T.

C. M. Peterboro'. Barby.
Khudá kí sifaten.

1 Khudá sab chíz ká názir hai;
Sab jagah men maujúd;
Na usse kuchh poshída hai;
Sab ká usse wajúd.

2 Tháh uske ilm kí nahín;
Wuh sab kuchh jántá hai;
Koí us se chhipá hai nahín;
Wuh sab se wáqif hai.

3 Qudrat men sab se bará hai;
Sab kuchh kar saktá hai;
Láintihá kop uská hai;
Rahm niháyat hai.

4 Bhaláí o nekí kartá hai;
Khúbí se hai ghirá;
Wuh fazl sab par kartá hai;
Wuhí Khudá merá.

5 Sachchá, barhaqq, o ádil hai;
Wuh badlá detá hai;
Jaisá jise munásib hai,
Waisá p'hunchátá hai.

DU'SRA' GI'T.

S. M. Watchman. Lisbon.

Khudá kí buzurgí.

1 Yahowáh hai Khudá ;
Wuh sab par kartá ráj ;
A'smán men uská takht sadá ;
Sab uske hain muhtáj.

2 Hamesha hí se hai ;
Abad tak rahegá ;
Sab se buzurg niháyat hai—
Buland wuh rahegá.

3 Nazar se chhipá hai,
Ki rúh zát uskí hai ;
Agarchi házir názir hai,
Tadbhí poshída hai.

4 Ai Rabb, ham tere hain ;
Sab tú ne kiyá hai ;
Ham tusse ghire húe hain ;
Parwardigár tú hai.

5 Shukr terá howe,
Sab barkat ke liye ;
Buzurgí terí phail jáwe,
Hamesha ke liye.

TI'SRA' GI'T.

L. M. Duke St. Brewer.

Khudá ká hilm.

1 Yún kahtá hai Buzurg Khudá,
'Takht merá hai ásmán sadá ;
'Yahowáh merá nám sahí ;
'Bádsháhat merí abadí.

2 'Zamín par bhí main rahtá hún,
'Insán men haikal rakhtá hún ;

'Gharíb aur ṭúṭe dil hain jo,
'Azíz makán hain mere so.

3 'Jo tauba karke áte hain,—
'Gunáhon se ghináte hain,
'Dilásá unko detá hún;
'Aur gham uṭhá main letá hún.'

4 Khudáyá, fazl ab p'hunchá;
Nirás se hamen tú bachá;
Tab shákir ho ham gáwenge;
Tá abad hamd karáwenge.

CHAUTHA' GI'T.

L. M. Duke Street. Alfreton.

Khudá kí pákízagí aur buzurgí.

1 Khudá kí zát pákíza hai;
Gunáh se wuh mubarra hai;
Wuh pák o sáf o suthrá hai;
Aur wuh jalál se ghirá hai.

2 Alag gunáh se rahtá hai;
Nápákí se ghinátá hai;
Niháyat khúbí usmen hai;
Sazá gunáh kí detá hai.

3 Behadd buzurgí uskí hai;
Sab kí daryáft se báhar hai;
Na tháh kisí ne páí hai;
Na kabhí koí pá saktá hai.

4 Kaun uske bhed ko jántá hai?
Usí kí Rúh ko málúm hai,
Wuh samajh se bhí báhar hai;
Láintihá zát uskí hai.

PA'NCHWA'N GI'T.

C. L. M. "How calm and beautiful."

Khúdá kí sifaten.

1 Yahowáh aslí Bádsháh hai ;
Buland hai uská takht ;
Gharíbon kí wuh panáh hai ;
Sab bande hain nekbakht :
Jalál Khudá ká aisá hai,
Ki ádmí dekh na saktá hai.

2 Wuh ghazab se darátá hai
Sab gunahgáron ko ;
Wuh fazl ko dilátá hai
Apne piyáron ko ;
Jo wáda usne kiyá hai,
Thík usko púrá kartá hai.

3 Dánáí o qudrat záhir hai
Sab uske kámon men ;
Bhaláí qiyás se báhar hai ;
Amíq mashwaraten ;
Wuh munsif, rást, o ádil hai ;
Har fazl us men shámil hai.

CHHATHWA'N GI'T.

C. M. Warwick. Winter.

Khudá ká házir názir honá.

1 Buzurg Khudá kí shán jo hai,
Bayán se báhar hai ;
Wájib táríf námumkin hai ;
Táríf se báhar hai.

2 Ai Rabb, tú házir názir hai,
Har jagah rahtá hai,
Sabhon par nazar kartá hai,
Sab ko pahchántá hai.

3 Har shakhs ká chalan dektá hai;
Báton ko suntá hai ;
Dil ke mansúbe jántá hai ;
Muráden sochtá hai.

4 Tú aisá ilm rakhtá hai,
Aur aisá áqil hai,
Ki tusse kuchh na chhipá hai ;
A'lam ul ghaib tú hai.

SA'TWA'N GI'T.

C. M. Rochester. Dundee.

Khudá ká házir názir honá.

1 Khudá se kidhar ko jáún ?
Kahán ko bhág jáún ?
Main kaun se khúnt men ur jáún,
Ki usse chhip rahún ?

2 A'smán par agar charh jáún,
Wán roshní terí hai ;
Gar dozakh men main já girún,
Wahán kop terá hai.

3 Roshní kí jaldí gar páún,
Aur hadd talak bhágún,—
Samundar ke us pár jáún,
Aur wán main já chhipún—

4 Teráhí háth, buzurg Khudá,
Mujhe p'hunchá wegá,
Terá hí zor mujhe sadá
Sambháltá rahegá.

A'THWA'N GI'T.

L. M. Hebron. Leyden.

Khudá kí qudrat aur buzurgí.

1 Dil kí taiyárí se áwen ;
Buzurg Khudá ká gít gáwen ;

A'o—milke sab táríf karen,
Dil kí khushí záhir karen.

2 Khudáon ká Khudá wuhí ;
Akelá wuh sachchá sahí ;
Bádsháhon ká Bádsháh bhí hai ;
Sabhon kí hamd ke láiq hai.

3 Pahár kí qudrat uskí hai ;
Samundar usne kiyá hai ;
Usí ne usko gherá hai,—
Bálú se usko bándhá hai.

4 Hai khushkí uske háthon men ;
Insán bhí uske qábú men ;
Ulfat ke sáth usse daren ;
Ab uske qadam par giren.

5 Khudá hamárá wuhí hai ;
Rakhwálí wuhí kartá hai ;
Gunáhon se chhurátá hai ;
Dozakh se bhí bachátá hai.

NAWA'N GI'T.

C. M. Brattle Street. Channing.

Khudá kí muhabbat.

1 Khudáyá, tere p'yár ká qaul—
Abad tak qáim hai ;
Barkat usí men hai betaul,
Ummed usí se hai.

2 Gharáná merá gar na ho,
Jaisá tú cháhtá hai ;
Tis par bhí main nirás na hún ;
Qaul par bharosá hai.

3 A'rzú usí par rakhtá hún ;
Ki Báp tú húá hai ;
I'sá ká dost main húá hún ;
Sab kuchh to merá hai.

4 Marzí terí húá kare;
Pyár terá merí ár;
Gar mujhe bhed na sujh pare,
Khulegá maut ke pár.

DASWÁN GÍT.

S. M. St. Thomas. Lisbon.

Khudá kí parwardigárí.

1 Khudáyá, main terá;
Janam tú ne diyá;
Má ke shikam men jab pará,
Tab hí se rakh liyá.

2 Larkáí se gherá hai,
Aur mujhe na chhorá;
Bímárí men bacháyá hai,
Na musse munh pherá.

3 Ab tak bachátá hai;
Bar'kat bhí bakhshtá hai,
Aur sab kuchh mujhe detá hai;
Mujhe sambháltá hai.

4 Par sust ímán main hún,
Aur badí kií hai;
Lanat ke láiq húá hún,
Ki tujh ko chhorá hai.

5 Tab bhí, rahím Khudá,
Kar'm kí nazar kar;
Apne se mat kar ab judá,
Bakhsh de ulfat o dar.

GYÁRAHWÁN GÍT.

L. M. Alfreton. Effingham.

Kdudá ká panáh honá.

1 Panáh Khudá kí jis ne lí,
Salám'tí us ko mil gaí;

Wuh sáye tale chaltá hai,
Aur rát ko chain se sotá hai.

2 Soí mubárak banda hai;
Shaitán jo jál bichhátá hai,
Hazáron ko phansátá hai;
Par wuh to jál se bachtá hai.

3 Kyá húá, gar hazár maren,
Aur tere pás we gir paren?
Khudá apne ká sáthí hai,
Aur badí se bachátá hai.

BA'RAHWA'N GI'T.

L. M. Wells. Pilesgrove.

Khudá kí wahdániyat.

1 Khudáwand, tú hí hai Khudá;
Akelá rahtá hai sadá;
Zamín—ásmán ká kháliq hai,
Sab chíz ká tú hí málik hai.

2 Tere siwá Khudá nahín;
Záhir na koí hai kahín;
Paidáish sab kí tujh se hai;
Maujúd sab tujh se rahtá hai.

3 Apná muqaddas nám phailá;
Iláhí bát sab ko sikhlá;
Sab qaumon ko tú apní kar,
Aur tú akelá hí ráj kar.

TERAHWA'N GI'T.

L. M. Arnheim. Shoel.

Khudá kí rúhániyat.

1 Tú, ai Khudá, ek pák rúh hai,
Gháib nazar se sabhon kí hai;

Haiyul qaiyúm tú Bádsháh hai;
Azím aur nek aur dáná hai.

2 Jo jism hain so badlenge—
Saren galen aur marenge;
Zát terí in se bachí hai;
Tú faná se mubarra hai.

3 Tú gháib jo hotá nazar se,
Kyúnkar khenchen tashbíh tujh se?
Rúp terá kis men milegá?
Yih kaun insán batáwegá?

4 Ghair qaumon ke Khudá jo hain—
Lakrí—patthar se bane hain;
Hamárá hogá wuh Khudá,
Ki jis ne sab kiye paidá.

5 Ai merí ján, jhuká tú sar;
Sachcháí se usko sijda kar;
Wuh is se aur bhí khush howe,
Ki wuh qurbání se howe.

CHAUDAHWAN GIT.
L. M. Hebron. Danvers.
Khudá kí abadiyat.

1 Peshtar ki dunyá baní thí,
  Ásmán bhí jab na phailá thá,
Tad bhí bádsháhat terí thí;
  Akelá ráj tú kartá thá.

2 Jab nest ho dunyá aur ásmán,
  Aur sál—mahíne faná hon,
Yún hí rahe terá zamán,
  Aur rahe takht hameshe lon.

3 Par ádmí kal maujúd húá,
  Aur kal wuh guzar jáegá;

Fání paidá insán húá,
Wuh phal sá jaldí giregá.

4 Tú azl se tá abad hai;
Tú apne logon ká Khudá;
Ummed kí jagah unko hai;
Rakhwál tú un ká hai sadá.

5 Rahím Khudá, hamen sikhlá,
Ki apne dinon ko ginen;
Báp mihrbán, madad dilwá,
Ki terí ráh par nit chalen.

PANDRAHWA'N GI'T.

L. M. Old Hundred. Litchfield.

Khudá kí baqá, aur insán kí faná.

1 Rabb, jis se hai maujúd sansár,
Hamd uskí karní hai har bár;
Ai merí ján, tú usko mán,
Ki wuh buzurg hai aur rahmán.

9 Hamáre din guzarte hain,
Aur tan hamáre marte hain;
Par tú, Khudá, ghairfání hai,
'Zát terí be tabdíl hí hai.

3 Ham ájizon par nazar kar;
Natáqaton ko mazbút kar;
Ham tujhí ko pukárte hain,
Aur terá ásrá dharte hain.

SOLAHWA'N GI'T.

S. M. Shirland. Sutton.

I'shwar ke gun.

1 Dekh, I'shwar átmá hai,
Nirákár—adrish hai;

Wuh hai niranjan—adwait hai,
  Ek bramhdwait—nástí hai.

2 Anád, anant wuh hai,
  Aur mukt ke ád ant hai;
Wuh prem hai, jot hai, asam hai,
  Aur ḳartá—sirjan hai.

3 Aur kisí manukh ne
  Use na dekhá hai,
Par mere Prabhú I'sá ne
  Use batáyá hai.

4 Dekh, I'shwar púran Bram
  Bas rahá I'sá meṉ;
Aur I'shwartá ká gun asam;
  Thá byápak I'sá meṉ.

SATRAHWA'Ṉ GI'T.

C. M. Clarendon. Jordan (J's.)

I'shwar kã Masíh meṉ pargaṭ honá.

1 Parmeshwar kaun aur kaisá hai?
  Yih kis ko máḷúm hai?
Na rang na múrat uskí hai;
  Wuh átmá rúpí hai.

2 Par byápat thá wuh I'sá meṉ,
  Jo jag ká tárak hai,
Ab jáne sab log I'sá se,
  Ki I'shwar kaisá hai.

3 Dekh prem I'shwar ká jagat ko!
  Wuh aisá cháhá thá,
Ki apne pyáre beṭe ko
  Jag wáste diyá thá.

4 Dekh, I'shwar jot hai us ke bích,
  Andherá kuchh bhí nahíṉ;

Yih jot bin chamke dil ke bích,
Mukt marag sújhte nahín̲.

5 Ai Rabb—ai I'shwar, dayál tú ;
Dih dháran kiyá thá ;
Ai I'sá, jagat trátá tú ;
Mujh káran mará thá.

6 Qabúl tú merí rúh ko ab,
Main̲ terá ásrit hún̲ ;
Main̲ tujh bin aur na jánún̲ ab ;
Rabb tujh men̲ dekhtá hún̲.

ATHA'RAHWA'N̲ GI'T.

C. M. Colchester. Stephens.

Khudá ká hilm o wafá.

1 Khudáwand takht par baithá hai ;
Rahm se hai bharpúr,
Dukhí ká roná suntá hai ;
Fazl se hai mámúr.

2 Wuh qaidí ko chhurátá hai ;
Dil túte jortá hai ;
Faryád bandon̲ kí mántá hai ;
Madad ko átá hai.

3 Duá ká dam bephal na hai,
Na kabhí howegá ;
Marne ke bád, jo wada hai,
So púrá howegá.

UNI'SWA'N̲ GI'T.

C. M. Notingham. York.

Khudá ká jalál aur hilm.

1 Quddús—Quddús—Quddús Khudá !
Firishte kahte hain̲ ;

Jhuk jhukke, sab kí hain madáh,
  Garchi poshída hain.

2 A'smán par terá hai makán—
  Takht terá hai sadá;
Bádal par terá hai kamán;
  Tú sab ká hai Khudá.

3 Samundar par ráh terí hai;
  Wuh tere qábú men;
Tú núr dikhái detá hai;
  Tamám kárkhánon men.

4 Tad bhí gharíb ko dekhtá hai,
  Jo tujhe pújtá hai;
Us kí duá ko suntá hai,
  Aur bar'kat bakhshtá hai.

BI'SWA'N GI'T.

11s. Hinton. Portuguese Hymn.

Parmeshwar ke gun.

1 Sun, ai mere átmá—tú I'shwar ko ján;
Anádí, anant bhí, aur sarbsaktimán;
Sarbgyání, sarbyápí, aur dharmrúp hai;
Hai páp ghinákárí, aur dand detá hai.

2 Yih ján tú, ai pápí, ki I'shwar sudh hai;
Na cháhtá hai páp ko, na chhortá wuh hai;
Par jíwan ke same yá píchhe narak men,
Dand detá hai pápon ke mahá krodh se.

3 Par áwe jo jan Prabhú I'sá ke pás,
Wuh nischai tar jáwe—na howegá nás;
Dayál hai Parmeshwar; chhai karegá páp—
Mukt degá—utháwegá sáre santáp.

EKISWAN GIT.

L. M. Talles Eve. Hymn. Hebron.

Khudá kí qudrat paidáish men.

1 Khudáwand ko sab qudrat hai;
Jo cháhtá, so hí kartá hai;
Wuh aql men hai be dhyán,
Aur khúbí uskí be bayán.

2 Jab hí shurú hotá húá,
Usne zamín—ásmán kiyá;
Be daul zamín ko daul kiyá;
A'smán ko bhí phailá diyá.

3 Yahowáh ke farmán setí
Roshní táríkí se húí;
Usne unhen judá kiyá,
Aur unká nám rát—din rakhá.

4 Kalám se uske chánd húá,
Aur súraj bhí dikháí diyá;
Sitáre bhí záhir húe,
Jab ki farmáyá Khudá ne.

5 Parinde aur jo rengte the,
Nikále us ne pání se;
Haiwán o báqí jíwdhárí,
Zamín khák se nikálí.

6 Sab kí khurák tab usne dí,
Aur hál kí khabar un ke lí;
Sab púrá ákhir karne ko,
Us ne banáyá ádmí ko.

7 Zamín kí dhúl hí ko liyá,
Aur us se A'dam ko kiyá,
Nathnon men dam ko phúnk diyá;
Aur ádmí jítí ján húá.

8 Paidáish púrí jab húí,
Niháyat achchhí sab kí thí;

Chhah din meṉ sab tamám kiyá,
Aur sátwáṉ usne pák kiyá.

BAI'SWA'Ṉ GI'T.

L. M. Alfreton. St. Paul's.

Báp, Beṭe, o Rúh Quds kí bandagí.

1 Aí Báp, tú ne to ulfat se
Baḳhshish ká qaul kiyá ham se;
Tere qadam par jhukte haiṉ;
Ulfat se m'áfí cháhte haiṉ.

2 Beṭe Alláh—Imánuíl,
Káhin—nabí—bacháo asíl,
Tere qadam par jhukte haiṉ;
Muhtáj tere fazl ke haiṉ.

3 Rúh Pák, taqdís terí hí se
Ham bachte haiṉ gunáhoṉ se;
Tere qadam par jhukte haiṉ;
Hayát ham tujh se mángte haiṉ;

4 Báp, Beṭe o Rúh Quds—Ḳhudá,
Akelá tú Ḳhudá sadá;
Tere qadam par jhukte haiṉ;
Terá hí ásrá dharte haiṉ.

TEI'SWA'Ṉ GI'T.

L. M. Uxbridge. St. Paul's.

Báp, Beṭe, aur Rúh Quds se duá mángná.

1 A'smání Báp, tere hí p'yár
Ne kiyá hai naját ko yár;
Tere huzúr ham jhukte haiṉ,
Aur fazl terá takte haiṉ.

2 Beṭá Imánúíl húá;
I'sá dunyá meṉ á múá;

Rasúl aur káhin áp húá;
Khudáwand sab ká bhí húá.

3 Tere huzúr ham jhukte hain;
Ham tujh se fazl cháhte hain;
Sab chízon ká tú hai mukhtár,
Aur fazl terá beshumár.

4 Aur ai Rúh Pák, dam jiske se—
Ham uthte maut—gunáhon se,
Tere huzúr ham jhukte hain,
Aur nayá janam cháhte hain.

5 Khudáwand—Báp, Bete, Rúh Pák—
Taslís jo hain, aur tad bhí yak—
Tere huzúr ham jhukte hain;
Tujhí se barkat cháhte hain.

CHAUBÍSWÁN GÍT.

C. M. Warwick. Oxford.

Báp aur Bete aur Rúh Quds kí táríf.

1 Ghaur karo us mahabbat ko,
Jo Rabb ne bakhshí hai;
Insán gunáh men phanse jo,
Unko bachátá hai.

2 Shukr hazár ab Báp ká ho,
Aur Bete kí táríf;
Buzurgí bhí Rúh Quds kí ho;
Ye tínon ek sharíf.

PACHÍSWÁN GÍT.

6s and 4s. Italian Hymn. Granville.

Taslís kí minnat.

1 Qádir i mutlaq! á;
Ham se táríf karwá;

Ab madad kar;
Tú, Báp! jalál men hai;
Sabhon par ghálib hai;
Bádsháhat kartá hai—
Ham bandon par.

2 Khudáwand Ísá! tú—
Már dushman dú-ba-dú;
Un ko girá;
Mazbút hai terá háth;
Kar dúr sab taklífát;
Bakhsh hamon ko naját;
Fazl bahá.

3 Rúh Quds! tasallí de,
Aur apne fazl se
Ham ko sambhál;
Kalám ko dil men dhar;
Alag gunáh se kar;
Ham chalen, umr bhar,
Sachcháí kí chál.

4 Tujh ko jo hai taslís,
Ki tínon men hai rís,
Ho shukr ab;—
Akelá tú Khudá;
Buton se hai judá;
Karenge sif't sadá—
Ham sab ke sab.

CHHABÍSWÁN GÍT.

8s. Boothe. Ford.

Pitá, Putr, aur Dharmátmá kí stuti.

1 Dharmátmá, aur Pitá, aur Put
Ye tín kewal ek hí adbhut;
Tín men ek, ek men tín; yih prakár
Parmeshwar ká, tul so apár.

2 Yih nám sakal jagat ab gáwe ;
Sarbatar sab logon ko bháwe ;
Sarbatar hai usí ka dhám ;
Yahowáh hai usí ká nám.

SATA'I'SWA'N GI'T.

C. M. Christmas. Melody. (L's.)
Masíh ká janam.

1 A'smán men gít shurú húá ;
Firishton hí se thá ;
Píchhe dunyá men á gayá,
Insán men phailá thá.

2 Rát hí ke waqt jab sab ke sab
Ghaflat men the pare,
Roshní phútí ásmán se tab ;
Garariye dekh dare.

3 Firishte utar gáte hain,
'Táríf Khudá kí ho ;
'Jo jag ke rahnewále hain,
Chain—fazl páwen so.'

4 Ab ham bhí milke gít gáwen ;
Autár jo húá hai,
Tá abad uskí hamd karen ;
Naját usí se hai.

ATHA'I'SWA'N GI'T.

L. M. Tallis' Ev. Hymn. Brewer.
Masíh ká autár honá.

1 Khushí kí bát ab suní hai,—
Khudá autár ho áyá hai ;
Aurat kí nasl húá hai,—
Kanyá se paidá húá hai.

2 Insán wuh garchi baná hai,
Masíh Khudáwand sab ká hai!
Firishte záhir karte hain,—
Ísá kí khabar dete hain.

3 Khudá ká p'yár ab khultá hai,
Ki usne Betá bakhshá hai;
Ham usí se naját páwen,
Aur áge uske ho rahen.

UNTÍSWAN GÍT.

L. M. Hebron. Litchfield.

Naját ká Masíh se honá.

1 Jahán jab ghárat ho gayá—
Gunáh ne sab ko khwár kiyá,
Khudá ne apne faiz setí
Bacháne ko tadbír kií.

2 Apne Bete ko bakhsh diyá;
Ísá ne ján ko somp diyá,
Ki us par jo ímán láwe;
Halákat se wuh bach jáwe.

3 Ísá kí khabar páte hain;
Sun sun ham khushí karte hain;
Dil uskí or rujú karen;
Uskí naját qabúl karen.

4 Ai Ísá, barkat ab bahá;
Terí ham karte hain duá;
Gunáh hamáre m'áf karwá;
Shafí nahín tere siwá.

5 Khudá ká shukr ab karen;
Bharosá Ísá par dharen;
Ímán jo us par láte hain,
Pasand Khudá ko áte hain.

TI'SWA'N GI'T.

8s 7s and 4. Calvary. Greenwille.

Masíh ká dukh aur jalál.

1 I'sá bágh men dukhí húá;
Dekho, málik pará hai;
Phir salíb par khichá múá;
Marte waqt yún bolá hai,
'*Púrá húá*:'
Bas hamáre liye hai.

2 Tísre din ko phir jí uthá;
Sab kuchh us ko sompá hai;
Báp ke dahne háth já baithá;
Fazl ab bahátá hai;
Yún hí I'sá:
Gunahgár bachátá hai.

EKTI'SWA'N GI'T.

8s. Worthing. St. Paul's. Timsbury.

Khudá ká jism men záhir honá.

1 Kháliq sab ká záhir húá;
Sab ká málik banda húá;
Khalq men us ne janam liyá;
Gunáh ká kafára kiyá.

2 Quddús ho nápák na chhúá;
Gunahgár ke badle múá;
Unhen ab qabúl wuh letá,
M'ataqid ko fazl detá.

3 M'ataqido, shukr karo;
Gunahgáro, ásrá dharo;
I'sá hí naját dihinda;
Wuh gunáh ká hai bakhshinda.

BATTI'SWA'N GI'T.

L. M. Uxbridge. Brewer.

Masíh ká dunyá men ána.

1 Masíh jahán men áyá hai;
Khudá insán men áyá hai;
Autár ko lene áyá hái;
Naját ko dene áyá hái.

2 Log ko sikháne áyá hai;
Taklíf utháne áyá hai;
Wuh máre jáne áyá hai,
Shaitán dabáne áyá hai.

3 Gunáh mitáne áyá hai;
Dukh ko ghatáne áyá hai;
Rúh Quds baháne áyá hai;
Dil pák karwáne áyá hai.

4 Sachcháí phailáne áyá hai;
Khushwaqt banáne áyá hai;
Maut se chhuráne áyá hái;
Bihisht dilwáne áyá hai.

5 Khudáwand ká ab shukr ho;
Sab usí se naját ko lo;
Ai bháío, uskí dharo ás;
Karen tamám insán sipás!

TENTI'SWA'N GI'T.

L. M. Tallis' Ev. Hymn.

I'sá ká janam.

1 A'o—khushí karen dilon se,
Ki páwen fath gunáh se;
I'sá to paidá húá hai;
Naját ke liye utrá hai.

2 Log ghaflat men jab sote the,
Gharíb garariye jágte the—

Maidán men rát ko rahte the—
Bher kí rakhwálí karte the,

3 Firishta tab namúd húá,
Roshní ke sát dikhái diyá,
I'sá kí khabar unhen dí,
'Paidáish uskí ab húí.

4 'Jalál Khudá ká bálá men,
'Salám'tí phaile dunyá men;
'Insán se razámandí ho;
'Zamín par ab khushwaqtí ho.'

5 Khudá ká shukr sab karen;
Bharosá I'sá ká dharen;
Gunáh se wuh chhurátá hai,
Aur dozakh se bachátá hai.

CHAUNTI'SWA'N GI'T.

L. M. Hebron. Luton.

Masíh kí mahabbat.

1 'Taríf Masíh kí kartá hún,
Aur sif'ten uskí gátá hún,
Wuh sab ká sachchá hai Khudá,
Uskí baráí howe sadá.

2 Bande ke m'áfiq áyá hai;
Autár dunyá men liyá hai;
Auron kí sazá páí hai;
Muhabbat yún dikhái hai.

3 Sifárish áp hí kartá hai;
Naját bhí áphí detá hai;
Ham par Rúh Quds bahátá hai,
Duá qabúl karátá hai.

4 Mujh ko panáh men apní le,
Aur mujh ko barkat apní de,
Sachchái kí ráh men mujh ko rakh;
Na mujhe chhor qiyámat tak.

PAINTÍSWÁN GIT.

L. M. Quito. Derby.

Naját ká Masíh kí maut se honá.

1 Fazl se Ísá áyá hai;
Dunyá men paidá húá hai;
Muhabbat bhí dikháí hai,
Ján apní krús par sompí hai,

2 Sámp pítal ká sá charh gayá;
Salíb par khichá mar gayá;
Yún apne ko dikhátá hai;
Imán se wuh bachátá hai.

3 So us par jo nigáh kare,
Halákat men wuh na pare;
Gunáh—azáb se bach jáwe;
Shaitán ke bas se chhút jáwe,

4 Khudáwandá, mujh ko bachá;
Tú apne par nigáh kará;
Apná bharosá mujh ko bakhsh;
Kar apná mere dil men naqsh.

CHHATÍSWÁN GIT.

C. M. Warwick. Peterboro.

Masíh kí sifaten.

1 Girje ká dúlhá Ísá hai;
Khudáwand sab ká hai;
Kamzoron ká zor áphí hai;
Láchár ká hámí hai.

2 Wuh subh ká sitára hai,
Áftáb jahán ká hai;
Sab roshní usse hotí hai;
Núr dil ká Ísá hai.

3 Ujálá mere dil ko kar;
Tú dúr andherá kar;

Aur tú hí mujh ko jíwan bhar,
Hidáyat kiyá kar.

4 Terí táríf kaun gá sake?
Gunáh men sab mare;
Sab khúbí tusse ho sake;
Jo cháhe, so kare.

5 Lákh lákhon men sardár tú hai;
Tú ulfat se bharpúr;
Sabhon se tú mubárak hai;
Jalál se hai mámúr.

SAINTÍSWÁN GÍT.

7s & 6s. Romaine. Summer.
Naját ká Masíh se honá.

1 Gunáh ko ham ne kiyá—
Tor diyá hukm ko;
Ásmán ká dar band kiyá,
Na kholen ham usko.

2 Autár Ísá ne liyá;
Dunyá men á gayá;
Bihisht ká dar khol diyá;
Darwáza áp húá.

3 Ab lázim nahín ham ko,
Ki gunáh men maren—
Khwár karen apní ján ko—
Halákat men paren.

ARHTÍSWÁN GÍT.

C. M. Arlington. Barby.
Naját ká Masíh se honá.

1 Main gunáh karke khwár húá,
Kharábí men pará;
Ásmán ká dar yún band kiyá;
Dozakh ban gayá.

2 I'sá ne dar ko khol diyá ;
Darwáza áp húá ;
Bihisht ko muft men de diyá ;
Mol usne áp liyá.

3 Baqá ko main ne kho diyá,
Aur faná mil gaí ;
I'sá ko maut ne le liyá ;
Phir baqá mil gaí.

4 Bhúkhon kí roṭí I'sá hai ;
A'smán se utrí hai ;
P'yáson ke liye pání hai ;
Hayát ko detá hai.

5 Hamáre dukh ko bújhtá hai ;
Tasallí detá hai ;
Ham par Rúh Pák bahátá hai ;
Naját p'hunchátá hai.

UNTA'LI'SWA'N GI'T.

8s and 7s. Greenville.

Hayát abadí ká Masíh kí maut se honá.

1 Gunáh karke láchár húe,
Dar naját ká kiyá band ;
Dozakh ke ham láiq húe ;
Ham se rahtá dúr ánand.

2 I'sá ne khol diyá dar ko ;
A'p darwáza húá hai ;
Muft men diyá hai bihisht ko ;
Us ko áp kharídá hai.

3 Kho hayát ko ham ne diyá ;
Maranhár ham húe hain ;
Maut ke bas men iw'zí áyá ;
Usse ab ham jíte hain.

4 Bújhtá wuh hamáre dukh ko,
Aur tasallí detá hai;
Bakhshtá wuhí hamen sukh ko,
Wuh naját p'hunchátá hai.

CHA'LI'SWA'N GI'T.

C. M. Devizes. Peterboro.'

I'sá kí sifaten.

1 Mazhab kí new to I'sá hai;
Kone ká patthar hai;
Sambhálnewálá ghar ká hai,
Aur bhár uthátá hai.

2 Sab qaumon ká Khudá bhí hai;
Bhajan ke láiq hai;
Bachánewálá wuhí hai;
Naját ko múá hai.

3 Namúna sab ká ban gayá;
Pesh-rau wuh húá hai;
Ummaid jahán kí ho gayá;
A'rám kí jagah hai.

4 Pákízagí ká sotá hai,
Gunáh mitáne ko;
Kangál ke liye áyá hai,
Dhan apná dene ko.

5 Bharosá uská rakhtá hún;
Naját wuh dewegá;
Kambakht láchár main húá hún;
Wuh madad taregá.

EKTA͞LI͞SWA͞N GI͞T.

C. M. Warwick. Rochester.

Masíh kí sifaten.

1 Khudáwand I͞sá málik hai,—
Sultánon ká Sultán ;
Paidáish sárí usse hai ;
Aur usse sab ká shán.

2 Imánúíl hai uská nám—
Khudá hamáre sáth ;
Ujúba uske sáre kám ;
Naját bhí uske háth.

3 Bacháne ko autár liyá,
Aur bháí bhí ho gayá ;
Hamárá dukh uthá liyá ;
Shafí bhí ban gayá,

4 I͞mándáron kí qímat hai ;
Khúbsúrat sab se hai ;
Khúbí ko záhir kiyá hai,
Aur dil ko jíttá hai.

5 Insán ká zámin ho gayá ;
Hukm púrá kiyá ;
Ján de bihisht ko mol liyá,
Aur ham ko bakhsh diyá.

BAYA͞LI͞SWA͞N GI͞T.

L. M. Portugal. Alfreton.

Roshní, hayát, aur salámatí ká I͞sá se honá.

1 I͞sá bacháne ko áyá ;
Khudá ká Barrá áp húá ;
Ján apní ko qurbán kiyá,
Aur ghazab ko yún thám liyá.

2 Táríkí men jab pare the,
A͞dam ke farzand jitne the,

Masíh jahán ká núr uṭhá,
Aur dil ko roshan kar diyá.

3 Wuhí rúhon kí zindagí ;
Ham karen uskí bandagí ;
Jahannam se chhuṛátá hai ;
Hayát men wuh p'hunchátá hai.

4 Malak i sidq sachchá wuh ;
Salámatí ká rájá wuh ;
Tasallí dil ko detá hai ;
Wuh ḳhátirjamạ kartá hai.

5 Ḳhudáwand, ham par mihr kar ;
Gunáh hamáre dafạ kar ;
Apne huzúr men mujh ko le ;
Tasallí apní mujh ko de.

TENTÁLÍSWÁN GÍT.

L. M. Brewer. Ellenthorpe.
Masíh ki sifaten.

1 Masíh Ḳhudá hamárá hai ;
Naját ke liye utrá hai ;
Pesh ḳhab'rí púrí yún húí ;
Sábit Ḳhudá kí bát rahí.

2 Beqímat motí Masíh hai ;
Bayán Injíl men jiská hai ;
Chhipá ḳhazána wuhí hai,
Aur wuhí daulat sachchí hai.

3 Ḳhudáwand tú hí hai amol ;
Tú ạpní ḳhúbí ham par khol ;—
Muhtáj kangál ham bande hain ;
Gunáhon men bhí saunde hain.

4 Gunáh ne ham ko hai gherá ;
Par fazl jo ki hai terá,
So badí se chhuṛátá hai ;
Jahannam se bachátá hai.

CHAUA'LI'SWA'N GI'T.

L. M. Rothwell. Wells.

Masíh ká tabíb honá.

1 I'sá jahán ká hai habíb ;
Wuhí akelá hai tabíb ;
Ham rogí, dukhí bande hai ;
A'rám ham tusse páte hain.

2 Kán bahre ko wuh detá hai ;
Bihisht kí bát sunátá hai ;
Gúnge se bhí bolwátá hai ;
Táríf apní karwátá hai.

3 Wuh langre ko daurátá hai ;
Kuráh se wuh phirátá hai ;
Ráh apní par chalátá hai ;
Chálákí wuh dilátá hai.

4 Andhe ko ánkhen detá hai,
Aur parda dil ká kholtá hai ;
Rúh Pák se wuh sikhátá hai ;
Yún mihr ko dikhátá hai.

5 Korhí ko changá kartá hai ;
Gunáh ká dágh chhurátá hai ;
Wuh murde ko jilátá hai ;
Bihisht men bhí p'hunchátá hai.

PAINTA'LI'SWA'N GI'T.

10s. Montague. Savanna.

Masíh ká madadgár honá.

1 Ráh bhat'ke húe kí Masíhá hai ;
Nangon ká bhí poshák, so wuhí hai ;
Bhúkhon ke liye roţí I'sá hai ;
Bandhúon ko wuh kholnehárá hai.

2 Bímár ká baid Khudáwand I'sá hai ;
Nátáqaton ke liye zor wuh hai ;

Andhon kí roshní Masíh áp hí hai ;
Murdon ke liye zindagí bhí hai.

3 Kangál ke liye daulat wuhí hai ;
Nákhush logon ke liye khushí hai ;
Khazána gum jo nahín hotá hai ;
Hán, kull men kull Khudáwand Ísá hai.

CHHIYÁLÍSWÁN GÍT.

7s (double.) Hotham. Haven.

Ísá ká ár honá.

1 Ísá, tú hí merá hai ;
Mujhe ásrá terá hai ;
Panáh terí rakhtá hún ;
Ummed terí dhartá hún ;
Ándhí jab tak chaltí hai,—
Báhar, bhítar bahtí hai,
Tab tak mujhe rakh chhipá ;
Chain se apne pás p'hunchá.

2 Dúsrí merí ár nahín ;
Tujh bin nahín ás kahín ;
Tujhí par dil lagá hai ;
Ásrá terá bandhá hai ;
Mujh ko hargiz tú na chhor ;
Merí or se múnh na mor ;
Tú bharosá merá hai ;
Merí madad tujh se hai.

3 Mere sir ko tú hí dhámp ;
Kar alag puráná sámp ;
Tú hí sab kuchh merá hai ;
Fazl se tú bhará hai ;
Jab main girún, tú uṭhá ;
Gunáhon ko tú miṭá ;
Mujh bímár ko changá kar ;
Imtihán men madad kar.

4 Tú pákíza, main nápák ;
Bakhshke mujhe kar bebák ;
Sárí badí se chhuṛá ;
Taraf apní tú phirá ;
Bande ko tú de Rúh Pák ;
Apní ráh men kar chálák.
Tú hayát ká sotá hai ;
Apní Rúh se detá hai.

SAINTÁLÍSWÁN GÍT,
L. M. 6 lines. Eaton. Brooklyn.
Ísá ká langar aur áṛ honá.

1 Ísá to dil ká langar hai ;
Ján merí ṭhahrí us par hai ;
Garchi túfán bahá kare,
Aur dost pahchán chhoṛá karen,
Ján us par jab tak ṭhahregí,
Tab tak na hargiz hilegí.

2 Ísá akelá haigá áṛ ;
Usí se hamko hai nistár ;
Bharosá merá uspar hai ;
Usí ká rahm aṭal hai ;
Kalám Iláhí hai yih bát,
'Ísá kí maut se hai naját.'

3 Autár wuh leke áyá hai ;
Gunáh ká bojh uṭháyá hai ;
Pápon ko usne dúr kiyá ;
Gunáh ká dágh chhuṛá liyá ;
Ímán jo us par látá hai ;
Mukhlasí usse pátá hai.

ARHTA'LI'SWA'N GI'T.

C. M. Clarendon. Peterboro.'

I'sá ká sab kuchh honá.

1 Khudáwand ko jo jántá hai,
Wuh usko hai sab kuchh ;
I'mán jo us par rakhtá hai,
Wuh usko hai sab kuchh.

2 Gunáh ká ḍar jab ghertá hai,
I'sá to hai sab kuchh ;
Shaitán bhí jab satátá hai,
I'sá to hai sab kuchh.

3 Sharíạt jab ghabrátí hai,
I'sá to hai sab kuchh ;
Jab maut haulnák á játí hai,
I'sá to hai sab kuchh.

4 Adálat bhí jab pahunchegí,
Wuh howegá sab kuchh ;
Dunyá jab faná howegí,
Wuh rahegá sab kuchh.

UNCHA'SWA'N GI'T.

7s 6 lines. Zadoc. "Rock of ages."

Bacháo ká sirf I'sá se honá.

1 I'sá tujh se bachúngá ;
Terí áṛ men chhipúngá ;
Lahú—pání, jo nikle
Tere chhide pahlú se,
Gunáhon kí dawá hai,
Dozakh se bacháo bhí hai.

2 Mihnat garchi main karún,
A'nsú bhí bahá marún,
Tau bhí rahún main láchár ;
In se nahín hai nistár ;
Mihnat merí ṭhík nahín :
A'nsú se sawáb nahín.

3 Khálí háth main átá hún;
Kyúnkí banda kangál hún ;—
Tú mujh nange ko pah'ná
Kaprá apní nekí ká ;—
I'sá, main to andhá hún ;
Tusse ánkhen cháhtá hún.

4 A'tá hún main tere pás ;
Fazl kí main dhartá ás ;
Mailá aur nápák main hún ;
Sotá men main paithtá hún ;
Mujhe dho—ai I'sá, dho ;
Nahín to main játá kho.

5 Jab tak mujh men haigá dam,—
Maut jab áwe, kar rahm ;
Jab main phir jí uthúngá—
Takht par tujhe dekhúngá,
I'sá ! mujhe tab bachá ;
Apní ár men tab chhipá.

PACHA'SWA'N GI'T.

C. M. Medfield. Ely.

I'sá murshid.

1 I'sá ! tú murshid merá hai ;
Muríd main terá hún ;
Tú mujhe ráh dikhátá hai ;
Us par main chaltá hún.

2 Sachcháí ká tú hí sotá hai ;
Main tujh se síkhtá hún ;
Main tujh se dáná hotá hún ;
Bát terí rakhtá hún.

3 Mukhtár tú zindagí ká hai ;
Main tujh se jítá hún ;
Azáb se tú bachátá hai ;
A'r terí letá hún.

IKKAWANWAN GIT;
C. M. Irish. Rochester.
Masíh ká sab kuchh honá.

1 Ai Masíh, gar tú merá hai,
To sab kuchh hai merá,
Asmán—zamín par jitná hai,
Sab ṭhahrá hai merá.

2 Gar tú merá, to p'yár setí
Har dukh ko bhejtá hai;
Khátirjamaí is bát setí—
Tú mujh ko detá hai.

3 Gar tú merá, to kyún ḍarún
Shaitán—jahannam se?
Terá bharosá jab karún,
Salám'tí hai usse.

4 Gar tú merá, to sab chhoren,—
Kyá dunyá kyá nek nám;
Bháiband—má báp munh ko moṛe;
Cháhe dewe badnám.

5 Gar tú merá to main beḍar
Maut men bhí paiṭhúngá;
Tere piyár se khush hokar
Bihisht men p'hunchúngá.

BAWANWAN GIT.
L. M. Portugal. Nazareth.
Isá kí qudrat aur mihrbání.

1 Isá hí hákim sab ká hai;
Málik donon jahán ká hai;
Khabar sabhon kí leta hai;
Wuh sabhon ko pahchántá hai.

2 Wuh dushmanon ko bakhshtá hai;
Apne qátil chhuṛátá hai;

Wuh rahm un par kartá hai ;
Miláp dushman se kartá hai.

3 Rahím Ísá ! rahím Ísá !
Mere gunáh ko miṭá ;
Maiṉ tere áge jhuktá húṉ ;
Terá bharosá rakhtá húṉ.

TIRPANWÁṈ GIT.

L. M. Alfreton. Litchfield.

Ísá ká ahwál dunyá meṉ.

1 Azíz Khudá ká Ísá thá ;
Bhed us ke se wuh wáqif thá ;
Báp ke hukm bajátá thá ;
Uskí marzí par chaltá thá.

2 Sáf-dil dunyá meṉ rahtá thá ;
Wuh badí se ghinátá thá ;
Auroṉ ke dukh ko sahtá thá ;
Sabhoṉ par rahm kartá thá.

CHAUWANWÁṈ GIT.

L. M. Rothwell. Portugal.

Ísá ká Rasúl, Káhin, o Bádsháh honá.

1 Málik merá rasúl húá ,
Áphí paighám p'hunchá gayá ;
Dunyá ko áp chhitá diyá ;
Wuh áp hí khádim ho gayá.

2 Sardár káhin qurbán húá ;
Salíb par ján ko somp diyá ;
Phir tísre din ko jí uṭhá ;
Bulandí par tab já baiṭhá.

3 Bádsháhon ká Bádsháh wuh hai ;
Sabhon ko tábi rakhtá hai ;
Kharábí se chhurátá hai ;
Aur áfat se bachátá hai.

4 Terá piyár kyúnkar chhorún ?
Tujh bin gunáh se kyún larún ?
Dil merá apná hí baná ;
Aur mujh ko kadhí mat bhúlá.

5 Nasíhat mujh ko kiyá kar ;
Merí qurbání húá kar ;
Bádsháhat mujh par kartá já ;
Dh'yán apná mujh ko detá já.

PACHPANWA'N GI'T.

L. M. Hebron. Ward.

Masih ká garariyá honá.

1 I'sá garariyá merá hai ;
Bheron ko wuh bulátá hai ;
Wuh nám le le pukártá hai ;
Aur god men leke phirtá hai.

2 Ham sabhon ko le jáwegá ;
Hayát ká áb piláwegá ;
Ruhání kháná dewegá ;
Naját ká phal khiláwegá.

3 Jab galle se bhatakte hain,
Tang ráh ko jab ham chhorte hain,
I'sá garariyá tad bhí hai ;
Kuráh se pherke látá hai.

4 Názuk, kamzor jo memná hai,
Uskí bhí khabar rakhtá hai ;
I'sá ke háth men jab tak hain,
Har phande se ham bachte hai.

CHHAPPANWÁN GÍT.

C. M. Warwick. Devizes.

Masíh kí fazílat.

1 Sab qudrat kí bharpúrí hai
Hamáre Ísá men;
Wuh sáf pák dil de saktá hai;
Naját hai usí se.

2 To ab, ai bháío, ímán láo
Sab qaul par Ísá ke;
Uskí khudáí par shakk na láo;
Yih láiq nischai ke.

3 Dekh, maut se uskí bakhshish hai—
Pákí, Rúh uske se;
Ham uskí khátir maqbúl hain,—
Shafáat uskí se.

4 Qudrat aur p'yár aur rahm bhí
Masíh men eksán hai;
Tawaqqu rakho Ísá kí;
Bakhshinda rahím hai.

SATTÁWANWÁN GÍT.

C. M. Mear. Dundee.

Masíh kí buzurgí.

1 Tú Rabb ká Betá hai, Masíh!
Tú Isráíl kí ráh;
Hai gunahgáron ká shafí;
Hai merá bakhshinda.

2 Hai ilm gháib ká tujh ko;
Tú Qádir mutlaq hai;
Ausáf Iláhí hain tujh ko;
Tú janáb aqdas hai.

3 Mujassam bhí tú húá thá,
Mukhlasí ko khalq kí;

Hán, marke jí bhí uṭhá thá ;
Naját to mujhe dí.

4 Tú áwegá roz hashar ko ;
Tad merá hámí ho ;
Jiláwe jad tú murdon ko,
Salám'tí merí ho.

AṬHA'WANWA'N GI'T.

L. M. Litchfield. Windham.

Masíh kí tasdíq.

1 Jab ádmí ne gunáh kiyá—
Ḳhúbí ke haqq men mar gayá,
I'sá ká áná tab húá,—
A'fat uṭháná tab húá.

2 Musíbaton men rahtá thá ;
Sukh usko nahín miltá thá ;
Par uspar ghazab parṭá thá ;
Dushṭon men giná játá thá.

3 Sir kí jagah na rakhtá thá ;
Bhúkhá dunyá men rahtá thá ;
Mátam men waqt ko káṭtá thá,
Badnámí log kí sahtá thá.

4 Tarah tarah ká dukh sahá,
Aur krús par ḳhún bahá diyá ;
Yún adhar men laṭká rahá,
Aur deke ján kuchh na kahá.

5 Phir tísrá din jab á gayá,
Qabr ke band ko toṛ diyá,
Aur zindon men dikhái diyá ;
A'smán ke ráj men uṭh gayá.

UNSAṬHWA'N GI'T.

C. M. Plympton. Windsor.

I'sá ká salíb par khichná.

1 Jab I'sá mánind bare kí
To pakṛá gayá thá,
Bát uskí munh se na niklí;
Chup cháp wuh rahá thá,

2 Kánṭon ká táj sir par rakhá,
Píṭh par koṛe márá;
Háth pánw men kíl jab gáṛ rakhá,
Us ne munh na moṛá.

3 Chhah ghanṭe tak laṭká rahá,
Chor—ḳhúní kí mánind;
Thaṭṭhá bahuton ká yún sahá;
Aisá húá ḳháwind.

4 Roshní tárîkí ho gaí;
Zamín hilne lagí;
Masíh ne ján apní sompí;
Naját púrí húí.

SA'ṬHWA'N GI'T.

L. C. M. Aithlone. Abdy's.

I'sá kí tasdíạ.

1 Ạzáb men I'sá paṛá hai,
Ḳhiyálon se jo báhar hai;
Mạlúm usí ko hai;
Ạzábon ke ạzáb men hai;
A'b qahr ká pí letá hai;
Lahú luhán bhí hai.

2 Uske muríd árám men hain,
Aur uske dukh se gháfil hain;
Akelá sahtá hai;
A'smán par ánkh uṭhátá hai;

U'par se ghazab partá hai;
Marná muqarrar hai.

3 'Ai Báp is p'yále ko talá;
'Tere azíz ká yih nálá;
'Ab wáste tú bachá;
'A'fat—ghabráhat se chhurá;
'Qudrat ká háth tú ab barhá;
'Madad apní p'hunchá.'

4 Mazbútí páke, sahtá hai;
Wuh dukhon ko uthátá hai;
Aur ján ko somptá hai;
Zamín yih dekhkar kámp gaí;
Táríkí sab par chhá gaí;
Khudá barhaqq yih hai!

5 Ai ján, tú bújh in báton ko;
Tú soch I'sá ke dukhon ko;
We tere wáste the!
Gunáhon se tú tauba kar;
Ghazab Iláhí se tú dar;
Par ás hai I'sá se!

IKSATHWA'N GI'T.

L. C. M. Columbia. Rapture.

Masíh ká dushmanon par ghálib honá.

1 Adúm kí ráh kaun átá hai?
Lahú men kaprá búrá hai;
Poshák buzurg ká hai!
Wuh jalwagar sújh partá hai;
Buzurgí se wuh átá hai;
Jo qúwatwar bhí hai.

2 'Rástí se bolnewálá hún;
'Naját kí táqat rakhtá hún,.
Rangín to kyúnkar hai?

Terí poshák lál húí hai;
Pairáhan uskí mánind hai,
Jo kolhú raundtá hai!

3 'Main ne to kolhú raundá hai;
'Akele use kuchlá hai;
'Sab dushman jítúngá,
'Ghusse se unko raúndúngá;
'Qahr hí se latárúngá;
'Lahú luhán húngá.

4 'Qahr ká din to áyá hai;
'Dushman ko sazá dená hai;
'Naját kí hai ab ás;
'Díndár bacháe jáenge;
'Dushman ke háth se chhúṭenge;
'Na honge phir nirás.

5 'Insán men koí aisá na thá,
'Jo madadgár ho saktá thá;
'Tájjub kí bát to hai!
'Main isí liye niklá hún;
'Uzr apní dikhátá hún;
'Naját mujhí se hai.'

BÁSAṬHWÁN GÍT.
S. M. Aylesbury. Olmutz.
Ísá ki maut par sochná.

1 Ísá ko sochtá hún;
Ímán se dekhtá hun;
Gunáh ke wáste múá thá;
Dukh mere ko sahá.

2 Gunáh ko sochtá hún,
Aur tauba kartá hún:
Khudáwand! fazl ab bahá;
Gunáhon ko miṭá.

TIRSAṬHWA'N̲ GI'T.

C. M. Colchester. Peterboro'.

Masíh kí maut, aur jí uṭhná.

1 Masíh ásmán se utará,
Hamen̲ bacháne ko ;
Usne gunáh uṭhá liyá,
Naját dilwáne ko.

2 Yahúdá ne pakṛá diyá ;
I'sá ko bech ḍálá ;
Use dushman ko somp diyá ;
Unhon̲ ne már ḍálá.

3 Marke qabr men̲ band húá ;
Par píchhe jí uṭhá ;
A'ḳhir ásmán ko uṭh gayá ;
Sab ká málik baná.

CHAUSAṬHWA'N̲ GI'T.

C. M. Clarendon. Irish.

Masíh ká kafára karná, aur málik honá.

1 Masíh gunáh ke sabab se
Qurbán ho mará thá ;
Hán̲, wáste gunahgáron̲ ke,
Rástbáz to mará thá.

2 Wuh mará thá p'hunčháne ko
Hamen̲ Ḳhudá ke pás ;
Wuh jítá hai diláne ko
Hamen̲ naját kí ás.

3 Wuh áwegá roz hashar ko ;
Sab usko dekhenge ;
Jiláwegá wuh murdon̲ ko ;
Díndár ḳhush howenge.

4 Ai gunahgáro, sab ke sab,
I'mán láo usí par ;

Karo tum usí ká adab ;
Mukhtár hai sabhon par.

PAINSATHWA'N GI'T.

L. M. Waters. Ellenthorpe.
I'sá ká jí uṭhná.

1 I'sá Khudáwand áyá hai ;
Hamáre liye múá hai ;
Wuh tísre din jí uṭhá hai,
Aur apne ko dikháyá hai.

2 Dushman ke pahre dekhte hain,
Aur ḍar ke máre kámpte hain ;
Sardáron ko bhí kahte hain ;
Jí uṭhná sábit karte hain.

3 Firishte bhí utarte hain ;
I'sá kí khabar dete hain ;
Auraten pah'le dekhtí hain ;
Khush khabrí ko phailátí hain.

4 Shágird bhí ráh men dekhte hain,
Aur uskí bát ko sunte hain ;
Phir sab ke sab bhí dekhte hain ;
I'mán khushí se láte hain.

5 Hamen gunáhon se chhuṛá ;
Naí hayát men tú p'hunchá ;
Díndárí ráh par ab chalá ;
Apná jalál ham ko dikhlá.

CHHIA'SATHWA'N GI'T.

8s. Worthing. Nebo.
I'sá ká jí uṭhná.

1 Uṭhá—I'sá Masíh uṭhá ;
Bandhan qabr ká ab ṭúṭá ;

Ádmí firishte yáhí,
Milke dete hain gawáhí.

2 Kám naját ká púrá húá;
Ísá marke zinda húá;
Ab táríkí dúr ho gaí;
Achchhí roshní phir á gaí.

3 Garchi khwár ham sab ho gae—
Bikh se Ádam ke bhar gae,
Ísá se ab sudhar jáwen;
Zahr muhra us se páwen.

4 Gunahgáro, shukr karo,
Ísá ká bharosá dharo;
Us kí maut se hai kafára;
Usse zindagí do bára!

SATSATHWÁN GIT.

H. M. Darwell's. Lenox.

Ísá ká jí uthná, aur fath páná.

1 Utho, utho, utho,
Álas ko dúr karo;
Khushí is din kí jo,
Ab usí ko suno
Achambhe jo áj guzre hain,
Firishte unko gáte hain.

2 Subh hote húe,
Ísá to jí uthá;
Dushman láchár húe,
Aur maut ká zor túṭá;
Firishte áke jhukte hain;
Masíh ko uthte dekhte hain.

3 Khudáwand kí táríf,
Ásmán men hotí hai;
Zamín se dúr taklíf,
Ísá se hotí hai;

Buzurgí ke wuh láiq hai,
Jo marke phir jí uṭhá hai,

4 Dikhá qudrat ká háth ;
Jalál ke takht par baiṭh ;
Piyár o sach ke sáth,
Rúhání jang men paiṭh ;
Insán ke dil yún jítegá ;
Shaitán ko bhí latáṛegá.

ARHSAṬWÁN GÍT.
C. M. Rochester. Bedford.
Ísá kí maut aur jí uṭhná.

1 Iqrár Ísá ham karte hain,
Ham ne gunáh kiyá ;
Ham sab azáb ke láiq hain,
Par tú ne sah liyá.

2 Rahm ke sáth tú bhará hai ;
Ham ko ímán dilá ;
Hamáre iwaz múá hai ;
Azáb se ab chhuṛá.

3 Din tísre par tú uṭh gayá ;
Qabr ko toṛ diyá ;
Dushman ko yún latáṛ diyá ;
Ham ko chhuṛá liyá.

4 Tasallí ab bandon ko de ;
Áp ko hamen lakhá ;
Árám o sukh tú ham ko de ;
Apná jalál dikhá.

5 Jilá—jilá—ham ko jilá ;
Hayát rúhání de ;
Rúh Quds se fazl ab dilá ;
Ákhir bihisht men le.

UNHATTARWÁN GÍT.

7s. German Hymn. Edyfield.

Ísá ke fazl se naját kí ummed.

1 Amal se main phir gayá;
Uská ásrá chhor diyá;
Fazl ko main táktá hún;
Ísá! terá ásrit hún.

2 Mere wáste múá hai;
Lahú se kharídá hai;
Terí maut se jítá hún;
Tujh se bakhshá gayá hún.

3 Dil main somptá tujhí ko;
Karne cháhtá nekí ko;
Is men madad tú hí kar;
Mujhe bakhsh Khudá ká dar,

4 Kar nápákí merí dúr;
Rúh se mujhe kar mamúr;
Tú hí sab kuchh merá hai;
Tujh par merá tak'yá hai.

SATTARWÁN GÍT.

C. M. St. Martins. Stamford.

Naját Ísá ke fazl se.

1 Ísá piyár dikhátá hai;
Ki us ne dí Injíl;
Rúh Quds ko bhí bahátá hai,
Dil karne ko tabdíl.

2 Bande kí madad kartá hai,
Jab tak dunyá men hai;
Aur ákhir ko, bihisht jo hai,
Us men p'hunchátá hai.

3 Naját ko kyún na tákúngá—
Ísá ko dekhúngá?

Ímán lá, us se bachúngá;
Bihisht men p'hunchúngá.

IKHATTARWÁN GÍT.

C. M. Christmas. Devizes.

Naját par, jo Masíh se hai, khush honá.

1 Naját kí bát to achchhí hai;
Khudá se átí hai;
Tasallí us se kaisí hai!
Bihisht p'hunchátí hai.

2 Bachátí hai gunáhon se—
Shaitán o dozakh se;
Chhurátí hai sab dukhon se;
Yih sab kuchh Ísá se.

3 Kitáb muqaddas kahtí hai,
'Gunáh kí bakhshish hai;
'Ísá jo márá gayá hai,
'Wuhí bachátá hai.'

4 Khudáwandá! ham ko bachá;
Gunáhon ko mitá;
Bihisht men ákhir ko p'hunchá;
Bharosá hai terá.

BAHATTARWÁN GÍT.

8s 7s and 4s. Calvary.

Masíh kí maut se naját ká púrá honá.

1 Ulfat kí áwáz tum suno;
Kalvarí se niklí hai;
Wuh áwáz sab ádmíon ko
Achchhí khabar detí hai;
'Púrá húá'—
Marte Ísá ne kahá.

2 'Púrá húá'—khushí karen;
Khushí to is bát se hai;
Ham Shaitán se ab na ḍaren;
Uske háth se chhuṭí hai;
'Púrá húá'—
Marte I'sá ne kahá.

3 Sab nisháni púrí húín;
Játí rahí qurbání;
Qaul kí báten púrí húín,—
Húín I'sá se sahí;
'Púrá húá'—
Marte I'sá ne kahá.

2 Yáro, áo—ab shukr karen;
Dil o ján se gáwen gít;
Na ghulám kí mánind ḍaren,
Ab Khudá hamárá mít;
'Púrá húá'—
Marte I'sá ne kahá.

TIHATTARWA'N GI̍T.

L. M. Denton. Darwen.

Masíh ká krús par marná.

1 Masíh kí maut ko sochtá hún;
Main uskí ulfat búǰhtá hún;
Naját ke wáste á gayá;
Krús par merá azíz múá.

2 Sir uske par kánṭon ká táj
Dushman ne rakhá, biná láj;
P'yár usne záhir kar diyá;
Krús par merá azíz múá.

3 Háe! uske bure hál ko dekh!
Háth, pánw men gáṛí gaí mekh;
Lahú luhán Masíh húá;
Krús par merá azíz múá.

4 Phir, ákhir, ján ko somp diyá;
Par maut kí band ko tor liyá;
Wuh záhir tísre din húá;
Krús par merá azíz muá.

5 Ai Báp! merí ulfat barhá;
P'yár apne ko dil men gará;
Azíz Ísá! mujh ko bachá!
Naját ko krús par tú múá.

CHAUHATTARWÁN GÍT.

8s 7s and 4s. Prospect. Greenville.
Ísá ká bachánewálá honá.

1 Ísá hai naját dihinda;
Wuh pasand ke láiq hai;
Us se mat tum ho sharminda,
Garchi márá gayá hai;
Ísá múá
Ádmí ke bacháne ko.

2 Ádmí sáre gunahgár the—
Be bharosá aur láchár;
Ísá unkí hálat dekhke
Baná unká madadgár;
Wuhí áyá
Ádmí ke bacháne ko.

3 Mujhe tú bachá, Khudáwand!
Gunáh mere sab mitá;
Bad-mizájí—ghaflat—ghamand
Apne fazal se ghatá.
Tú hí múá
Ádmí ke bacháne ko.

4 Ísá par ímán gar láwen
Sáre ádmí bích jahán,
Usse sab naját ko páwen—
Jáwen ákhir bích ásmán.
Ab wuh jítá
Ádmí ke bacháne ko.

PACHHATTARWA'N GI'T.

C. M. Bolton. Howard's.

Masíh ke áne kí barakaten.

1 Khushí kí khabar átí hai;
Ab I'sá átá hai,
Nabúwat púrí hotí hai,
Khudáwand átá hai.

2 Dil ko har ek taiyár kare;
Use jagah dewe;
Ab I'sá kí táríf kare;
Pukár pukár gáwe.

3 Andhere ko miṭátá hai;
Ujálá látá hai;
Gunáhon se chhuṛátá hai;
Pákíza kartá hai.

4 Wuh qaidí ko chhuṛátá hai;
Shaitán ko jíttá hai;
Dushman ko níche kartá hai;
A'p zabar hotá hai.

5 Ṭúṭe dilon men átá hai;
Tasallí detá hai;
Fazl Rúh ká bahátá hai;
Salámat rakhtá hai.

CHHIHATTARWA'N GI'T.

8s and 7s. Worthing. Sicilian Hymn.

Masíh kí sifaten.

1 I'sá Masíh merá Khudá;
Main hún uská tábidár;
Sunún sirf uskí sadá;
Wuh hai merá madadgár.

2 I'sá beshakk Khudá Taálá;
Dhartí samá uská hai;

Wuh naját ká denewálá;
Sárí qudrat rakhtá hai.

3 A'dmí hoke wuh mar gayá;
Wáste is jahán ke hai;
Bad tín roz ke phir jí uthá;
Maut par fath páí hai.

4 I'sá páp ká hai bakhshinda;
Main to uská ummaidwár;
Wuh naját ká hai dihinda;
Usí ká main ímándár.

SATHATTARWA'N GI'T.
8s 7s and 4s. Tamworth. Suffolk.
I'sá kí kirpá aur ráj.

1 Pápí, dosí, dínhín sakal!
A'o, gáo I'sá nám;
Táran kartá wuhí kewal,
Tis ke jaisá kis ke kám!
Prabhú I'sá!
Pargat howe terá nám.

2 Ham sab adham aprádhí,
Sab hain dosí narak—jog;
Tis kí kirpá so agádhí;
Prem se kiyá páp ká bhog;—
Prabhú I'sá!
Ab nistár tú pápí log.

3 Dharam autár wuh bhayá;
Dhartí par dikháyá prem;
Pápí log ke dand ko páyá;
Bándhí usne trán kí nem;—
Prabhú I'sá!
Kirpá terí hai asím,

4 Jagat ant log tú hí rájá;
Beg dikháyá apná ráj;

Rakho sab log apní parjá ;
Devon par baháyá láj ;—
Prabhú I'sá !
Terá ráj ho jag samáj.

ATHHATTARWA'N GI'T.

7s—6 lines. Haweis. Halle.

Naját I'sá ke lahú se.

1 I'sá hai bedágh barra ;
Húá thá qurbání wuh ;
Mará thá wuh fazl se,
Iwaz men ham logon ke ;
Ai Khudáwand, tú mujhe
Apne khún se bakhshwá de.

2 Tere khún se gunahgár ;
Páp se páte hain nistár ;
Mere gunáh ab mitá ;
Maghfirat ko bhí dilwá ;
Ai Khudáwand, tú mujhe
Apne khún se bakhshwá de.

3 Ab Khudáwand mihrbán !
Sab ko apní de pahchán ;
Khún o Rúh se tere hí
Howe sab kí makhlasí ;
Ai Khudáwand, tú mujhe
Apne khún se bakhshwá de.

UNA'SI'WA'N GI'T.

7s. Edyfield. Norwich.

I'sá hí ká táranhár hona.

1 Kaun hai merá táranhár,
Siwá I'sá autár ?
Us ke pair par pará main ;
Usse mere páp ká chhai.

2 Us se merí makhlasí,
Húá thá jo qurbání—
Lahú jiská bahá thá;
Markar phir wuh jí uṭhá.

3 Ab main kis pás jáúngá?
Kis se khushí páúngá
Siwá Prabhú I'sá ke?
Kis pás bachan mukt ke?

4 A'tmá ko wuh bhejtá hai,
Jisse merá upkár hai,
Ráh par jo chalátá hai,
Swarg ko jo p'hunchátá hai.

5 Hán, main ek ko jántá hún;
Ummaid us se rakhtá hún;
Jag men nahín táranhár,
Magar I'sá autár.

ASSI'WA'N GI'T.

7s. Edyfield. Norwich.

I'sá hí ká táranhár honá.

1 Kis pás pápí ádmí jáe?
Kis se páp ká mochan páe?
Jíw ke dukh wuh kisse kahe?
Kisse wuh tasallí páe?

2 A'dmí is men bebas hain;
Waise hí firishte hain;
Dúsrá nahín sansár men,
Pápí ko jo ásrá de.

3 Múrat—mandir bahut hain;
Tírath—darsan anek hain;
Un se nischai kuchh na hai;
Jíw ká dukh na chhuṭṭá hai.

4 I'sá Masíh mará hai,
Us kí maut se jíwan hai;

Us par jo biswás láwe,
So tasallí pá jáwe.

5 Us kí maut par umr bhar
Main to karúngá nazar ;
Usse khushí pátá hún ;
Páp se ab ghinátá hún.

6 Jab bihisht ko jáúngá ;
Shukr bahut karúngá ;
Kahúngá 'main pápí thá—
'I'sá se main bach gayá.'

EKKA'SI'WA'N GI'T.

C. M. Stephens. Marlow.

Naját Masíh se.

1 Masíhá sabab gunáh ke
Qurbán ho mará thá ;
Hán, badle gunahgáron ke
Begunáh mará thá.

2 Wuh mará thá p'huncháne ko
Hamen Khudá ke pás ;
Wuh jítá hai diláne ko
Naját kí hamen ás.

3 Wuh áwegá roz hashar ko ;
Khudáwand, jaldí á ;
Jiláwegá wuh murdon ko ;
Wuh munsif thahrá.

4 Ai gunahgáro, ímán láo
Khudá ke Bete par ;
Shafí ko jí se ab manáo ;
Rahím hai sabhon par.

5 Khudáwandá, mujh ásí ko
Makhlasí tú dilá ;
Jab ákhir zindgání ho,
Pás apne tab bulá.

BAYA'SI'WA'N GI'T.

L. M. Uxbridge. Bath.

I'sá ká marná, jí uṭhná, aur sifárish karná.

1 Shukr hazár munásib hai—
Khudá ne beṭá bakhshá hai;
Dunyá men Ísá áyá hai;
Hamárá dukh uṭháyá hai.

2 Wuh ízá páke chup rahá;
Dukh—dard—badnámí ko sahá;
Már uspar koṛe kí paṛí;
Háth pánw men uske kíl gaṛí.

3 Jab tak unhon ne ján na lí,
Tasallí unko na milí;
Par tísre din wuh jí uṭhá;
Apne ásmán par phir gayá.

4 Báp pás sifárish kartá hai,
Aur bar'katen dilwátá hai;
Khudá ká shukr sadá ho;
Táríf Masíh kí sab se ho.

TIRA'SI'WA'N GI'T.

C. M. Stephens. Cambridge.

I'sá se kaí ek barkaton ko páná.

1 Ab Ísá merá jítá hai;
Yih khúb main jánta hún;
Jo múá thá, so jítá hai;
Isí ko mántá hún.

2 Sir merá wuhí baná hai;
Main usse jítá hún;
Dukhon men merí panáh hai;
A'ṛ uskí letá hún.

3 Báp pás sifárish kartá hai;
Usse na bhúlá hún;

Ḳhún apná sámhne dhartá hai ;
  Yúṉ maiṉ qabúlá húṉ.

4 Rúh Quds ko wuh bahátá hai ;
  Pák usse hotá húṉ ;
Ráh apní wuh dikhátá hai,
  Jab ráh maiṉ khotá húṉ.

5 Har waqt wuh ḳhabar letá hai ;
  Maiṉ amn rahtá húṉ ;
Sab hál meṉ fazl detá hai ;
  Maiṉ usse bachtá húṉ.

6 A'smán, jaháṉ wuh gayá hai,
  Maiṉ bhí waháṉ jáúṉ ;
Makán jo usne kiyá hai,
  W'áṉ uske sáth rahúṉ.

CHAURA'SI'WA'Ṉ GI'T.

C. M. Clarendon. Peterboro.'

I'sá muạllim aur bachánewálá.

1 Ḳhudáwandá, maiṉ tere pás
  Jaldí se átá húṉ ;
Tú detá hai naját kí ás ;
  Maiṉ terá ho rahúṉ.

2 Terá kalám to sachchá hai ;
  Pákíza kartá hai ;
Muạllim tú hí merá hai,
  Dánáí ko baḳhshtá hai.

3 Tujhí se zindagání hai ;
  Maut tere háth meṉ hai ;
Jo terá ásrá rakhtá hai ;
  Hayát ko pátá hai.

4 Naját ká málik tú hí hai ;
  Mujh ko ạnáyat kar ;
Tú sachchá rahnumá to hai ;
  Mujhe hidáyat kar.

PACHA'SI'WA'N GI'T.

L. M. Luton. Gennesareth.

Rúh Quds ká fazl.

1 Rúh Quds! jo fazl terá hai,
Wuh gúnágún aur bará hai;
I'mán jo Báp par látá hai,
A'smán se tú hí látá hai.

2 Dil tujh se roshan hotá hai,
Aur Masíh ko pahchántá hai;
Ham tujh se láte hain ímán,—
Iláhí mánte hain farmán.

3 Kharábí sárí ko ghatá;
Shaitán aur imtihán hatá;
Ham sab ke dil kar sáf o pák;
Tasallí de aur kar bebák.

CHHIYA'SI'WA'N GI'T.

7s. Pleyel's Hymn. Alsen.

Rúh Quds se fazl mángná.

1 Ai Rúh Quds! ab utar á;
Apní qudrát ko dikhá;
Tor sang dil hamáre ko;
Fazl de log sáre ko.

2 Gunahgár yahán jo hain;
I'sá ko na mánte hain;
Us se taubá tú kará;
Taraf Masíh kí phirá.

3 Jab kalám we sunenge,
Baibal bhí jab parhenge,
Us ko tú muassir kar;
Unke dil men sach ko dhar.

4 Gháfil garchi rahen hain,
A'qibat na sochte hain,

Tú jab unko kahegá,
Áb i tauba bahegá.

5 Bakhsh ímán b'huteron ko ;
De naját karoron ko ;
Fazl terá káfí hai ;
Qudrat terí sárí hai.

SATÁSÍWÁN GÍT.

L. M. Medway. Middlebury.
Rúh Quds se fazl mángná.

1 Rúh Quds Khudáya ! utar á,
Injíl se roshan-dil karwá ;
Ruhání zíndagání de ;
Bhar dil hamáre ulfat se.

2 Dekh—ham kis tarah khatákár !
Gunáh ká karte hain iqrár ;
Buráí ká bojh jo dil par hai,
Hamáre jí dabátá hai.

3 Befáida gít ham gáte hain ;
Dil mushkil se utháte hain ;
Bin fazl ham to hain láchár ;
Khudáwand ! fazl ab utár.

4 Aisá na ho, ki ham rahen
Rúhání nínd o ghaflat men ;
Tú bandagí men kar chálák,
Ki ham na howenge halák.

AṬHÁSÍWÁN GÍT.

L. M. Medway. Middlebury.
Rúh Quds se fazl mángná.

1 Khudá Rúh Pák ! tú mihr kar ;
Is ájiz bande par utar ;

Apne muassir zor se á ;
Táríkí dil kí tú mitá.

2 Háe! dekh—main kaisá bigrá hún !
Main khák men kaisá liptá hún !
In báton men ádh-múá hún,—
Beján kí mánind rahtá hún.

3 Muhabbat merí thorí hai ;
Bachne kí chintá thorí hai ;
Khudá Rúh Pák, mat ho khafa ;
Sárí balá ko kar dafa.

4 Ákhir kí fikr mujh ko de ;
Aur ghaflat ko tú musse le ;
Díndárí men chálákí de ;
Mujh se karwá kám nekí ke.

5 Rúh Pák ! kar fazl kí nigáh ;
Ho merá dil ibádatgáh ;
Jagá—jagá—mujh ko jagá ;
Khudá ká p'yár dil men lagá.

NAWÁSÍWÁN GÍT.
L. M. Luton. Nazareth.
Rúh Quds se fazl mángná.

1 Rúh Pák Khudáwand ! utar á ;
Ham ájiz bandon men samá ;
Utar ímán o ulfat se ;
Utar rúhání bar'kat se.

2 Tab jánenge aur chakhenge,
Aur dil men malúm karenge
Khudá kí khushí o árám,—
Tasallí jo hái lákalám.

3 Ab dil ko tú mazbútí bakhsh ;
Kar fazl apná dil men naqsh ;
Gahráo, unchái, chaurái, lambái —
P'yár apne hí ab de dikhái.

4 Tú hai rahím—karím Khudá ;
Ham shukr karenge sadá ;
Terí táríf sabhon se ho,
Zamín—ásmán par rahte jo.

NABEWA'N GI'T.

C. M. Bedford. Medfield.

Rúh Quds se fazl mángná.

1 Rúh Pák ! Rúh Pák ! ab dil men á ;
Sikhá ham sabhon ko ;
Le roshní ko tú abhí á,
Dúr kar táríkí ko.

2 Dil kí buráí ko tú mitá.
Aur ham ko fazl de ;
Tasallí aur piyár ko lá,
Báp ke khazáne se.

3 Hamáre dil men khushí bhar ;
Rúhání táqat de ;
Mazbút ham ko ímán men kar,
I'sá kí khátir se.

EKA'NBEWA'N GI'T.

S. M. Watchman. Paddington.

Rúh Quds se fazl mángná.

1 Rúh Quds Khudáyá ! á
Hamáre dil ke bích ;
Bad khwáhish ham se sab le já ;
A', bas hamáre bích.

2 Shaitán kí dagbá se
Hamárí rúh bachá ;
Aur har ek daul ke gunáh se
Hamáre taín phirá.

3 Nekí kí ráhon men
Hamáre pair chalá;
Jo chalan the Khúdáwand ke,
Hamáre taín pakrá.

BA'NBEWA'N GI'T.
L. M. Danvers. Alfreton.
Baibal kí khúbí.

1 Jab Baibal ko main parhtá hún,
Mutájjib main ho játá hún;
Ki bhed us men jo khultá hai,
Samajh o kh'yál se báhar hai.

3 Kaun Baibal rokne cháhtá hai?
Andhere ko mitátá hai;
Dunyá kí hadd tak phailtá hai,
Aur roshní ko p'hunchátá hai.

3 Ai ímándáro, ab utho,
Baibal kí roshní sab ko do;
Dunyá táríkí se mámúr;
Andherá sab se karo dúr.

4 Baibal kí bát sab sachhí hain;
Barhaqq Khudá se utarí hain;
Usí men rástí o insáf;
Na usmen unke kuchh khiláf.

TIRA'NBEWA'N GI'T.
L. M. Uxbridge. Ellenthorpe.
Baibal kí sifaten.

1 Rúh Pák ká bhed Baibal men hai;
Nayá janam batátá hai;
Pahchán Masíh kí us se hai;
I'mán uspar lagátá hai.

2 Duá mángne sikhátá hai;
Barkat kí ráh batátá hai;
I'mán bin sab kuchh abas hai;
Par us ke sáth har barkat hai.

3 Dil kí khurák khilátá hai;
Utrí ásmán se roṭí hai;
Jo khátá hai so jítá hai;
Use na kháo to marná hai.

4 Baibul kí or, Khudáyá, khainch,
Jis men Shaitán na lewe ainch;
Uskí qímat mujhe sikhá;
Uská fáida mujhe dikhá.

CHAURA'NBEWA'N GI'T.

L. M. Berlin. Islington.

Baibal kí sifaten.

1 Baibal kalám Khudá ká hai;
Pahchán Khudá kí usse hai;
Masíh ko záhir kartá hai;
I'mán uská dilátá hai.

2 Wuh soton ko jagátá hai;
Ghafil ko hoshyár kartá hai;
A'q'bat ko chat dilátá hai;
Gunáhon se phirátá hai.

3 Udáson ko khush kartá hai;
Táríkí ko miṭátá hai;
Roshní ko dil men látá hai;
Bihisht ko sáf dikhátá hai.

4 Khudáí gyán wuh detá hai;
Naját ká bachan us men hai;
Kalám Khudá ká sachchá hai;
Wuh dil sáf pák bhí kartá hai.

PANCHÁNBEWÁN GÍT.

L. M. Rothwell. Park street.

Baibal kí sifaten.

1 Baibal dunyá kí roshní hai;
Na ho, to sab andherá hai;
Dukh men tasallí detá hai;
Shaitán par ghálib kartá hai.

2 Sone se z'yáda qím'tí hai;
Sawád shahd se míthá hai;
Ásmán se utrá húá hai;
Jahán ko diyá gayá hai.

3 Wuh dil ke liye darpan hai;
Dil kí roshní bhí us se hai;
Gunáh se wuh bachátá hai;
Masíh ke pás le átá hai.

4 Áq'bat par ghaur karátá hai;
Jahannam se darátá hai;
Bihisht ko bhí p'hunchátá hai;
Wuh abad tak mubárak hai.

CHHÁNBEWÁN GÍT.

L. M. Alfreton. Luton.

Baibal kí samajh kí duá.

1 Baibal biná rastá nahín;
Bin parhne se bantá nahín;
Khiyál biná kuchh kám nahín;
Aur yád biná fáida nahín.

2 Dil mere men kalám rakhá,
Aur samajh men bhí tú likhá;
Ki uske phal sab dekh lewen,
Aur sab terí táríf karen.

3 Merí zubán par usko rakh,
Ki main sunáún maut talak;

Aur jo usko suná karen,
So terí taraf phir áwen.

4 Samajh kalám kí mujhe bakhsh;
Kar usko mere dil men naqsh;
Ki daghá se bachá rahún,
Aur gunáh se hatá rahún.

SATTÁNBEWÁN GIT.

C. M. Stephens. Canterbury.

Injíl kí khúbí.

1 Terá kalám, jo likhá hai,
Khudáwand mihrbán!
Bhaláí, o haqq se bhará hai;
Sif't uskí be-bayán.

2 Main terí minnat kartá hún,
Injíl kí samajh de;
Jo kuchh main us men parhtá hún,
So dil men paith jáwe.

3 Kalám ke bhed tú mujh par khol;
Aur tarbiyat dilwá;
Sachcháí Injíl kí hai amol;
Dil us se ho safá.

ATTHÁNBEWÁN GIT.

C. M. Georgia. Peterboro.'

Gunahgár ká burá hál, aur Injíl kí khush khabrí.

1 Háe! kaisá burá hál merá!
Gunáhon men bharpúr!
Main sir se pánw tak hún bigrá!
Badí men chaknáchúr!

2 Fazl kí bát main suntá hún
Khudáwand Ísá ke—
'Muflis, dukhí, main átá hún;
'Naját tú musse le.'

3 Ḳhudáwand, sun, maiṉ átá húṉ,
Áṛ terí letá húṉ;
Ímán maiṉ tujh par látá húṉ;
Tujh se naját páúṉ.

4 Qudrat ká háth ab tú baṛhá;
Gunáh ko kar judá;
Shaitán setí mujhe chhuṛá;
Pás apne rakh sadá.

NINÁNBEWÁṈ GÍT.

C. M. Walsal. Grafton.

Apní bad ḳhoí par afsos karná.

1 Tere qadam par girtá húṉ,
Aur royá kartá húṉ;
Apní badzátí sochtá húṉ;
Sharminda hotá huṉ.

2 Ḳharábí mujh meṉ aisí hai,
Tháh uskí hai nahíṉ;
Gunáh jahán meṉ kaun sá hai,
Ki mujh meṉ jaṟ nahíṉ?

3 Maiṉ hukm tere jántá húṉ,
Ki bhale—durust—pák;
Tad bhí unheṉ maiṉ ṭáltá húṉ;
Tab hotá húṉ ghamnák.

4 Samajh—ạql se paṛtá hai,
Pasand bhí kartá húṉ;
Sab marzí terí achchhí hai,
Par bigṟá maiṉ to húṉ.

5 Ísá kí ḳhátir rahm kar;
Saḳht dil, Ḳhudáyá toṟ;
Gunáh se tú pákíza kar,
Aur musse muṉh na moṟ.

SAUWA'N GI'T.

S. M. Aylesbury. Stanley.

Dil kí buráí.

1 Jab dil ko dekhtá hún,
Afsos tab khátá hún;
Nápákí se main bhará hún;
Gunáh se ghirá hún.

2 Kidhar, kidhar bhágún!
Us se kyúnkar chhúṭún?
Rahím I'sá, qudrat dikhá;
Kharábí se bachá.

3 Gunáhon ko miṭá;
Nápákí ko ghaṭá,
Dil men ujále ko baṛhá;
Nek raste par chalá.

EK SAU PAHLA' GI'T.

L. M. Hebron. Upton.

Khudá ke parwardon ká us se phir jáná.

1 A'smán—zamín, ab kh'yál karo,
Buzurg Khudá kí bát suno;
'Log mujh se paidá húe hain,
'Aur mujh se pále gae hain,

2 'Par musse bhaṭak gae we,
'Aur sab ke sab alag húe;
'Unhon ne munh ko pher diyá;
'Sabhon ne mujh ko chhoṛ diyá.

3 'Málik ko gadhá jántá hai,
'Bail khúnṭe ko pahchántá hai;
'Par mere log na jánte hain,
'Na aksar mujhe mánte hain.'

4 Ai Rabb, is hálat se chhuṛá;
Le aisí áfat se bachá;

Tú mujhe gunáh se phirá ;
Aur musse bandagí kará.

EK SAU DU'SRA' GI'T.

7s. Norwich. Edyfield.
Bekas ká I'sá se madad mángná.

1 I'sá, merá hai bad hál!
Gunáh mere jí ká kál!
Siwá tere, merá kaun ?
Tujh bin main ho játá maun.

2 Mujh bekas kí bintí sun ;
Kyúnki mujh men nahín gun ;
Tú mujh bigre ko sanwár ;
Kar gunáh kí mauj se pár.

3 Gunáh mere beshumár ;
Siwá tere, kaun hai ár ?
Kop men garchi pará hún,
A'srá terá dhartá hún.

4 Tú taqsíron ko mitá ;
Dil kí badí tú ghatá ;
Ai Khudáwand, tú ubhár,
Kyúnki banda hai láchár.

5 Khátirjamaí merí kar ;
Mere bojh ko níche kar ;
Tab táríf main karúngá,
Terá gít main gáúngá.

EK SAU TI'SRA' GI'T.

L. M. Babylon. Augusta. Confession.
Táib ká apní kharábí par sochná.

1 Gunáh to mere beshumár ;
Ab kyá karún main gunahgár ?
Ghussa, lálach, shekhí jo hain,
We dil men bhare húe hain.

2 Badí to main̲ ne kií hai ;
Buráí men̲ umr káṭí hai ;
Burí suhbat bhí rakhí hai ;
A'fat kitní baṭorí hai.

3 Gunáh ke ban men̲ rahá hún̲ ;
Chháyá se maut kí ghirá hún̲ ;
Kharábí men̲ main̲ phan̲s gayá,
Musíbat ko baṛhá diyá.

4 Rotá, kalaptá, martá hún̲ ;
Baṛí áfat men̲ rahtá hún̲ ;
Agar ḳhush-ḳhabrí na pátá,
To bachne se nirás hotá.

5 Ḳhudá ká shukr kartá hún̲ ;
Injíl kí bát main̲ suntá hún̲ ;
Masíh se hotí hai naját,
Ḳhushí, aur abadí hayát.

EK SAU CHAUTHA' GI'T.

L. M. Quito. Accomack.

Dil kí ḳharábí.

1 Nuqsán o maut gunáh se hai ;
Bacháo—hayát I'sá se hai ;
Dunyá kí daulat jitní hai,
A's dharní uspar jhúṭhí hai.

2 Kyúnkar gunáhon̲ se bachún̲ ?
Gunáh to dil men̲ pátá hún̲ ;
Ḳhudáwand I'sá, tú bachá,
Tú p'yár o rahm men̲ sachchá.

3 Rúh Quds ká fazl ab bahá ;
Dil kí ḳharábí ko miṭá ;
Ráh apní par mujh ko chalá ;
Hamesha merá kar bhalá.

EK SAU PÁNCHWÁN GÍT.

L. M. Babylon. Sunderland.

Gunáh se khalásí mángná.

1 Rahím Khudá! gunáh kar m'áf,
Aur mujhe kar tú páp se sáf;
Hai rahm terá beshumár;
Ísá ká fazl hai apár.

2 Dho merí ján gunáhon se;
Kar mujhe sáf napákí se;
Bojh mere dil par pará hai,
Ranj uská bahut bará hai.

3 Sáth sharm ke main ho láchár;
Taqsír ká kartá hún iqrár;
Gunáh ko mere tú bakhsh de;
Phir apne pás bihisht men le.

EK SAU CHHATHWÁN GÍT.

C. M. Grafton. Bangor.

Khudá ke khojí kí munáját.

1 Gar jántá main chhipá makán,
Rabb jismen záhir hai,
Já apná ghar'z kartá bayán,
Aur hál, ki kaisá hai.

2 Sunátá main apne gunáh,
Aur gham jo sahtá hún;
Qabúltá 'Main huá gumráh,
Aur dukh men rahtá hún.'

3 Dekh mere dukh ko, ai Khudá,
Aur tútí haddí jor;
Kar dil se mátam ko judá;
Tú áh se munh na mor.

5 Tujh chhor main kidhar ko jáún?
Naját to tere pás;

Rúh Pák main tujh se ab páún ;
Gunáh se bhí nikás.

EK SAU SA'TWA'N GI'T.

L. M. Windham. Sunderland.
A'jiz ká fazl mángná.

1 I'sá tasallí merí hai ;
Usí se khushí merí hai ;
Jyún jyún ímán men barhtá hún,
Tyún tyún main dar men ghattá hún.

2 Merí ummaid jyún ghattí hai,
Tyún hí dilgírí barhtí hai ;
Injíl kí bát jab bhúltá hún,
Buráí men tab main partá hún,

3 Kalám se dil ubhartá hai,
I'mán sarsabz hotá hai ;
Gunáh o dar phir uthtá hai,
Aur áfaton ko látá hai.

4 Khudáyá, minnat kartá hún ;
Main terí madad cháhtá hún ;
Ki mere dukh se na Shaitán
Phúle, na ádmí beímán.

5 Lagá tú mere dil men núr,
Ki beímání howe dúr ;
Mujh bachá rakh sab gunáh se ;
I'sá kí khátir fazl de.

EK SAU A'THWA'N GI'T.

C. M. Dundee. Canterbury.
Dukhí kí arz.

1 Main kis ko apne dukh sunáún ?
Upáe kaun karegá ?

Main kis se dil kí taskín páún?
Saháe kaun howegá?

2 Rahím, Khudáwandá, tú hai;
Tú suníye merí arz;
Shikaste dil tú bándhtá hai;
Qabúliye merí arz.

3 Khudáwandá, main dukhí hún;
Kyá kahún tujh se aur?
Main páp se roz diqq rahtá hún,
Tú kijíye merí ghaur.

4 Sab taraf se mujh dukhí par
Tasdíá átí hai;
Main páp men parún anek bár;
Jí páp se udás hai.

5 Ai I'sá, shafí pápí ke,
Sab mere dukh mitá;
Jab chhútún dukh se dunyá ke,
Tab mujhe swarg le já.

EK SAU NAWAN GI'T.

C. M. Dundee. Bedford.

Phisalnewále ká bachná kharábí aur jahannam se.

1 Khudáwandá, jab sochtá hún
Yahúdá ká ahwál,
Tab dar se gherá játá hún;
Kyá hogá merá hál?

2 Main uskí mánind phir gayá,
Aur húá be ímán;
Dushman se main bhí mil gayá,
Aur baná ná farmán.

3 Main yún náláiq húá thá,
Aur pará qahr men;
Gunáhon men main murda thá—
Parne par dozakh men.

4 Par shukr—lákhon̲ shukr ho,
Ki túne ṭok diyá—
Dozakh kí ráh se, bande ko,
Fazl se, rok liyá!

5 Ab terí mihrbání ko
Kholúngá sabhon̲ par;
Jahannam se bacháne ko,
Tú rahm kiyá kar.

EK SAU DASWA'N̲ GI'T.

L. M. St. Paul's. Medway.

Naját kí ráh khojná.

1 Naját kí ráh main̲ khojtá thá;
Na páke mátam kartá thá;
Bojh mere dil par paṛá thá;
Gunáh ko chhoṛ na saktá thá!

2 Main̲ jitná mihnat kartá thá,
Utní hí ṭhohar khátá thá;
I'sá kí bát ab suntá hún̲,
'A'—idhar á, ráh main̲ hí hún̲.'

3 Khushí se jaldí átá hún̲;
Tú mujh ko le jaisáhí hún̲;
Gunáh samet tú mujh ko le;
Pákízagí tú mujh ko de.

EK SAU GYA'RAHWA'N̲ GI'T.

C. M. Funeral Thought. Grafton.

Apní khwárí ká iqrár karná.

1 Ai yáro, ham sab gunahgár;
Kis tarah bach jáwen̲?
Kyá táqat rakhte khwár—láchár,
Ki gunáh m'áf karwáen̲?

2 Hamárí nekí badí hai !
Ham pareshán—bechár ;
Hamáre dil kharáb hí hai ;
Kyá karen aise khwár.

3 Ham láiq ghazab Khudá ke,
Jo rahte hain behosh ;
Kyá áfat p'hunchtí gunáh se ?
Ham sabhon par afsos !

4 Nátáqat ham kyá karen ab ?
Khudáyá ! madad kar ;
Sirf tujh se duá mángen sab ;
Ham tere ummaidwár.

5 I'mánádár tere Bete ke—
Hamen tawaqqú áwe ;
Panáh hamárí hai tujh se ;
Yaqín naját ham páwen.

EK SAU BA'RAHWA'N GI'T.

8s and 4s. Palestine. Islington.

Táib ímándár kí munáját.

1 Khudáyá ! dil ko nayá kar ;
Sacháí o sidq us men bhar ;
Tú mujh ko ghussa ho na chhor ;
Na apne munh ko musse mor ;
Dil túṭá jor.

2 Tú ab khatáon ko miṭá ;
Gunáh ke imtihán haṭá ;
Khudáyá ! mere dil ko dho ;
Kar záhir mujh par fazl ko,
I'sá se jo.

3 We aish jo áge mere the,
Phir bakhsh bakhátir I'sá ke ;
Mujhe sambhál, ki main gadá ;
Hidáyat tú hí kar sadá,
Rahím Khudá !

4 Tab terá nám sikháúngá ;
Terí táríf karáúngá ;
Sun, ásí phir ke áwenge,
Aur fazl ko jab páwenge,
Gít gáwenge !

EK SAU TERAHWÁN GÍT.

C. M. Grafton. Lebanon.

Khudá kí taraf phir áná.

1 Afsos, ki aksar main kambakht
Khudá se hat rahá !
Gunáh se dil ko kiyá sakht,
Aur ghazab ko sahá.

2 Tau bhí rahím pukártá hai,
'Phir á tú mere pás ;'
Khudáwandá ! kyá aisá hai,
Ki main phir rakhún ás ?

3 Náshukrí se sharmátá hún ;
Kyá tú ab bakhshegá ?
Gunáh se tauba kartá hún ;
Tú phir qabúlegá ?

4 Dhámp merí sab khatáon ko,
Ki fazl beshumár !
Mitá de sab gunáhon ko ;
Kar changá dil afgár.

5 So shukr karún lákalám ;
Gít terá gáúngá ;
Azíz niháyat terá nám ;
Main sif't sunáúngá.

EK SAU CHAUDAHWÁN GIT.

C. M. Bedford. Medfield.

Gunáh ke barkhiláf duá mángná.

1 Khudáwandá! tú jántá hai,
Main ne gunáh kiyá;
Yún ízá tujh ko diyá hai,
Aur tú ne sah liyá.

2 Nazar, Khudáwand Ísá, kar,
Aur taúba tú kará;
Tú gunáh wáste gayá mar;
Gunáh se mujh dará.

3 Dil murda mere ko jilá;
Bad ráhon se phirá;
Taríqe apne par chalá;
Naját ko kar púrá.

EK SAU PANDRAHWÁN GIT.

S. M. Bethany. Dartmouth.

Phisalnewále kí tauba aur duá.

1 Rahím Khudáwandá!
Mubárak wuh banda,
Jo dil men tujh se dartá hai,
Tasallí uskí hai.

2 Par main to bhúl gayá,
Tujh se gumráh húá;
Phir tauba kar main átá hún,
Main fazl táktá hún.

3 Mujh ásí ko na chhor;
Hamesha munh na mor;
Gumráhí se tú phir ke lá;
Kalám ko yád dilá.

4 Tujhe pukártá hún;
Dil se main dhúndhtá hún;

Tú merí sun, mere Ḳhudá !
Rakh tábidár sadá.

EK SAU SOLAHWÁN̲ GI'T.
L. M. Babylon. Monmouth.
Gunáh se dunyá kí ḳharábí.

1 Afsos, afsos, afsos karo ;
Dunyá kí ghárat ḳh'yál karo ;
Ḳhudá ne garchi ḳhúb kiyá,
Insán ne sab bigár̲ diyá.

2 Ḳhudá ká hukm ṭál diyá ;
Shaitán kí bát ko mán liyá ;
Alláh se yún̲ alag húá,
Aur sab jahán ko ḳhwár kiyá.

3 Jahannamí sab ho gaye ;
Láchárí men̲ sab par̲ gaye ;
Ádam Ḳhudá ko bhúl gayá,
Iláhí ghazab par̲ gayá.

4 Sab roen̲, píṭen̲, áh karen̲,
Aur mátam ko rát din karen̲ ;
Ísá ke nám se phir áwen̲ ;
Naját Ḳhudá se máng lewen.

5 Rahm, Ḳhudáyá, rahm kar ;
Ab mihr kar ham ájiz par ;
Ísá kí ḳhátir m'áfí de ;
Lepálak apne baná le.

EK SAU SATRAHWÁN̲ GI'T.
L. M. Babylon. Monmouth.
Gunáh se dunyá kí ḳharábí.

1 Afsos—dil se, afsos karen̲ ;
Dunyá kí ghárat ham sochen̲ ;

Gunáh jahán men paith gayá
Aur dozakhí sab ko kiyá.

2 Hawwá gunáh men phans gaí ;
A'dam ne us kí bát mání ;
Filfaur donon bigar gaye ;
Dozakh ke wáris ho gaye.

3 Kharáb, láchár, bebas húe ;
Samet farzand ke we múe ;
Sab gunáh karte játe hain ;
Yún ghazab ko barháte hain.

4 Log jhúthá ásrá rakhte hain ;
Náhaqq bahána karte hain ;
Badí—badí men phanste hain ;
Dil kí buráí dikháte hain.

5 Khudáwand I'sá ! tú bachá ;
Ham ko gunáh se tú chhurá ;
Ab dil ko badal, ai Khudá ;
Apne hí pás tú rakh sadá.

EK SAU ATHA'RAHWA'N GI'T.

S. M. Dunbar. Boxford.

Abiswás aur bhúl par háe márná.

1 Háe, merá pápí chit !
Kyún bhataktá agyán ?
Tú bhúlke phirtá kaisá nit,
Na dhúndh ke apná trán !

2 Ab Yisú Khrísht ká p'yár
Na tujhe bhátá hai ;
Aur uskí kirpá se apár
Tú nahín ríjhtá hai.

3 Yisú ne diyá prán,
Dúr karne ham se páp—
Hamáre káran karne trán—
Mitáne ko santáp.

4 Yih bát jyún jántá hai,
Tú mántá nahín tyún ;
Háe ! ab log na pahchántá hai ;
Agyán tú aisá kyún ?

5 Ab chet tú, mere man !
Na bhúl ke bhúl ke chal ;
Ab khoj le Yisú Khrisht ká gun ;
To túte bhúl ká bal.

EK SAU UNNI'SWA'N GI'T.

7s. Naples. Warsaw.

Páp kí dashá par háe márná.

1 Mujhe kyá án baná hai ?
B'yákul hotá tan aur man ;
To yih bachan suná hai—
Yisú hai anáth ká dhan.

2 Deh jab durbal digá hai,
Dabá rahá din aur rát,
Man udás ho gayá hai,
Kuchh na máni shánt kí bát.

3 Háe ! kyá dashá baní yih !
Mít aur p'yáre jitne hain,
Ye mitá na sakte wuh ;
Un se janjál kitne hain !

4 Merá kaisá hai santáp !
Ahe Pitá ! merí sun ;
Chhamá kar tú mere páp ;
De tú apne Pút ká gun.

EK SAU BI'SWA'N GI'T.

L. M. Wiltshire. Islington.

I'sá se mukt mángná.

1 Jag-trátá, I'sá, tú hí hai ;
Hamáre káran diyá prán ;

Tú narak se bachátá hai ;
  Tú pápíon̲ ko detá trán.

2 Ham pápí log ; kyá kahen̲ aur ?
  Ham sab ke sab hain̲ narak-jog ;
Hamárá andhiyárá ghor ;
  Kyá hogá hamen̲ pápí log ?

3 Par terí dayá hai asím ;
  Anúp hai tere trán ká kám ;
Akath, agádh hai terá prem ;
  Áscharj, adwait hai terá nám.

4 Ham pápí log ko saran de ;
  Na kar tú kabhú hamen̲ dúr ;
Ab rát hamárí din kar de ;
  Tab sánjh, jo bha-í, hogí bhor.

EK SAU EKKÍSWÁN̲ GÍT.

7s. Frankfort. Naples.

Pápí ká Ísá par ás rakhná.

1 Main̲ to bará pápí jan ;
  Prabhú Ísá dayáwant ;
Merá aisá hogá kaun ?
  Terí kirpá hai anant.

2 Tujh bin merá hogá kyá ?
  Kaisá merá karam-bhog ?
Tujh bin main̲ to hotá kyá ?
  Sab nikamme narak-jog.

3 Mujh se kaun sá bhalá hai ?
  Jaisá per̲ hai, taisá phal ;
Pápí mujh se kyá pun hai ?
  Súkhe men̲ na mile jal.

4 Guna-ságar Prabhú áp ;
  Súraj nit prakáshamán ;
Main̲ sampúran sudha páp ;
  Grahan ghertá merá gyán.

5 Jab lag jíwan mujhe ho,
Tab lag rakh tú mujhe dás;
Jis ber mujhe maran ho,
Tab le mujhe apne pás.

EK SAU BAÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Stephens. Burford.

Adham kí ạrz.

1 Anáth maiṉ húṉ, ai Prabhú Khrísht;
Tú hai anáth ká náth;
Maiṉ adham húṉ, aur páp bisisht;
Hai pápí merí zát.

2 Par merí ás hai tujhí se;
Tú jag ká tárak hai;
Nistár tú mujhe sab páp se;
Yih ạrz adham kí hai.

EK SAU TEÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Grafton. Chester.

Ḳhudá ká hamáre gunáhoṉ par dekhná.

1 Sáf nazar se, buzurg Ḳhudá!
Sab kuchh tú dekhtá hai,
Gunáh jo mujh par hai ladá,
So tujh par khulá hai.

2 Bad kám, bad goí, bad ḳhiyál
Dunyá meṉ na kahíṉ,
Ki tujh par unke sáre hál
Ḳhúb záhir haiṉ nahíṉ.

3 Sab mere gunáh khulenge,
Ab garchi parde meṉ;
Insán—firishte dekhenge
Roz i ạdálat meṉ.

4 Sharminda muṉh chhipátá húṉ ;
Kis tarah ánkh uṭháúṉ ?
Ḳhatá kí baḳhshish cháhtá húṉ,
Ísá se fazl páúṉ.

EK SAU CHAUBÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Plympton. Tribulation.

Dukh meṉ Ḳhudá se tawaqqu karná.

1 Ḳhudáwandá, rahím tú hai!
Qabúlíye merí arz ;
Tú sab kí ḳhabar letá hai ;
Manzúr ho merí arz.

2 Tasdía meṉ din maiṉ kaṭṭá húṉ ;
Musíbat mujh par hai ;
Tujh pás faryád maiṉ kartá húṉ,
Tawaqqu terá hai.

3 Ab dúr kar merí taklífát,
Nahíṉ to sabr de ;
Is ranj meṉ bhí ho mere sáth ;
Dukh meṉ sahárá de.

4 Par marzí agar terí ho,
To mere dukh le já ;
Aur jis se merí biht'rí ho,
Mih'rbání se karwá.

5 Ḳhudáwandá! maiṉ tere háth
Ján—mál ko somptá húṉ ;
Aur dukh meṉ, sukh meṉ, tere sáth—
Guzarne cháhtá húṉ.

6 To jíte—marte—har hál meṉ
Maiṉ rází rahúngá ;
Naját Ísá kí páke, maiṉ
Nit shukr karúngá !

EK SAU PACHI'SWA'N GI'T.

L. M. Shoel. Nazareth.

Durdashá kál men Yahowáh kí ás rakhná.

1 Durdashá kál men tere dukh
Yahowáh dekhke dewe sukh;
Yaqúb ke I'shwar hí ká nám
Rakh lewe tujhe subh—shám.

2 Hán—madad bheje swargdhám se,
Aur rachchhá kare Saihún se;
Wuh prárthná terí kare yád;
Qabúle tere gunánbád.

3 Murád wuh terí tujhe de,
Sab maqsad tere bar láwe;
Yih bát I'sá se hotí hai;
Táríf ke láiq wuhí hai.

4 Hán—ab main jántá hún tahqíq,
Ki Khrísht par jin ká ímán thík,
Khudá unhen nistáregá—
Sab dukh ko unke kátegá.

5 Par jagat log yih jánte hain,
Ki gárí—ghore se sukh hai;
Par ham Khrísht ko na bhúlenge,—
Khudá ká nám yád rakhenge.

6 Dekh, pápí nás ho játe hain;
Par Khrísht ke log drirh rahte hain;
Ab, ai Khudá! nit kar udhár
Aur ant men prán ká kar nistár.

EK SAU CHHABI'SWA'N GI'T.

7s. 6 lines. Zadoc. Haweis.

Dukh dúr karwáne kí prárthná.

1 Prabhú I'sá! ho saháí;
Tujh bin merá koí na hai!

Mahá kasht men pará hún ;
Barí durgat sahtá hún ;—
Prabhú Ísá ! ho saháí ;
Tujh bin merá koí na hai !

2 Bhúm—ákás, sab terá hai ;
Sab tú rach ke páltá hai ;
Main bhí terá kirm hún ;
Terá ásrá liyá hún ;—
Prabhú Ísá ! ho saháí ;
Tujh bin merá koí na hai.

3 Sankat merá kíjiye dúr ;
Dayá se tú hai bharpúr ;
Dukh men jete din rahún ;
Man men sánti main páún ;—
Prabhú Ísá ! ho saháí ;
Tujh bin merá koí na hai.

4 Jagat merá shatru hai ;
Mujhe nit satátá hai ;
Tujh men merá ánand hai ;
Merí bhaktí barhtí jáe ;—
Prabhú ! merá ho saháí ;
Jíte—marte, tú hí hai !

EK SAU SATÁÍSWÁN GÍT.

8s and 7s. Sicilian Hymn. Greenville.

Ísá se iltijá karná.

1 Rahm se bharpúr ai Ísá !
Merí arz ko suníye ;
Merí ján ká núr tú haigá ;
Mukt kí ráh dikháí de.

2 Pápí hún aur dil bhí merá
Bhará hai ghamgíní se ;
Pánw par tere ab main girá ;
Madad mángtá tujhí se.

3 Kidhar bhágún main, Masíhá ?
Mujhe kaun qabúl kare ?
Yá kaun merá ranj—tasdíá,
Rahm kháke, dúr kare.

4 Tujh bin, I'sá! aur na koí,
Dene saktá sánti ko ;
Daulat—hashmat rakhún garchi,
Tau bhí khushí mujh na ho.

5 Jo ímán main tujh par látá ;
Pápí mujh qabúl kar de ;
Khubí ká ho merá dátá,
Ant men tú ásmán par le.

EK SAU ATHA'I'SWA'N GI'T.

C. M. Colchester. Cambridge.

A'jiz kí duá.

1 Khudáwand merá hai I'sá ;
Wuhí sabon ká múl ;
Wuh hai dardmand bhí pápí ká ;—
Mujhe na dil se bhúl.

2 Khudáwandá! mujhe ubhár,
Ki main hún khák o dhúl ;
Gunáh hain mere beshumár ;—
Mujhe na dil se bhúl.

3 Tú zoráwar—kamzor main hún ;
Arz merí tú qabúl ;
Main tere dáman ko pakrún ;—
Mujhe na dil se bhúl.

4 Bímárí men o marne men,
Mujhe na dil se bhúl ;
Qiyámat o adálat men,
Mujhe na dil se bhúl.

EK SAU UNTĪSWÁN̲ GĪT.

C. M. Bedford. Barby.

Ḳhudá se madad mángná,

1 Ḳhudáyá! madad mángtá hún̲;
Muhtáj main̲ uská hún̲;
Main̲ terí minnat kartá hún̲,
Ki madad ab páún̲.

2 Main̲ tujh se madad cháhtá hún̲,
Ki terá p'yár bújhún̲—
Ki badí se main̲ bach jáún̲,
Aur tujh ko ták rahún̲.

3 Kar madad, ki ḳharábí ko
Gunáh kí main̲ dekhún̲;
Saḳht-dilí se bachá mujh ko,
Ki ḳhatá na karún̲.

4 Tú madad baḳhsh, ki dil setí
Īsá kí ás rakhún̲;
Bachá ạmál ke chhal setí,
Ki dozaḳh se bachún̲.

5 Tú madad kar, ki Baibal se
Tasallí main̲ páún̲;
Bachá tú sab kuráhon̲ se,
Ki bar'kat na khoún̲.

EK SAU TĪSWÁN̲ GĪT.

C. M. Bedford. Barby.

Ḳhudá se madad mángná.

1 Ḳhudáyá, merí madad kar,
Ki hukm ko mánún̲;
Tú fazl ko bahá mujh par,
Ki chaukas main̲ rahún̲.

2 Kar madad daulatmandí men̲,
Shukrguzár houn̲;

Mujhe bachá, ki dukhon̠ men̠
Besabr na hoún̠.

3 Tú madad kar, ki tujhí se
Main̠ hargiz na bhúlún̠ ;
Bachá ạzáb o ghusse se,
Ki lạn'tí na hoún̠.

4 Kar madad sab ḳharábí men̠,
Tab mujh par kar nigáh !
Main̠ jítún̠, imtihánon̠ men̠,
Shaitán—dunyá—gunáh.

5 Kar merí madad maut men̠ bhí,
Ki ḳhushí se marún̠ ;
Tab merá sáthí ho tú hí,
Ki maut se na ḍarún̠.

EK SAU IKTÍSWÁN̠ GÍT.

L. M. Medway. Babylon.

Saḳht-dilí par afsos karná.

1 Badí, Ḳhudáyá, tú ghaṭá ;
Is dil kí saḳhtí ko miṭá ;
Tú apní ulfat se pighlá,
Murda piyár merá jilá.

2 Daryá—samundar ḍolte hain̠ ;
Zamín—pahár bhí hilte hain̠ ;
Hán̠, sab kuchh larza khátá hai ;
Par dil jaise ká taisá hai.

3 Jo dukh Ísá ne sah liyá,
Sunte hí patthar ṭúṭ gaye ;
Par dil kí saḳhtí aisí hai,
Patthar ká patthar rahtá hai.

4 Lekin qudrat Rúh Pák men̠ hai ;
Dil narm wuh kar saktá hai ;

Us ká fazl mujh par bahá ;
Aur dil ko apní or khainch lá.

EK SAU BATTÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Patmos. Burford.

Gunáh meṉ murda honá.

1 Gunáhoṉ meṉ maiṉ murda húṉ ;
Láchár maiṉ banda húṉ ;
Chhoṭpan ká maiṉ to bigṛá húṉ ;
Ab kyúnkar maiṉ bachúṉ ?

2 Janam ká khoyá banda húṉ ;
Bachpan se burá húṉ ;
Doháí—doháí maiṉ detá húṉ ;
Ab kyúnkar maiṉ chhúṭúṉ ?

3 Jilá—jilá, mujhe jilá ;
Táqat tú rakhtá hai ;
Jítá pání mujhe pilá ;
Tú hí to detá hai.

4 Tab tujh ko maiṉ pah'chánúngá ;
Aur dil se khojúngá ;
Tab tujhí ko pukárúngá ;
Aur shukr karúngá.

EK SAU TENTÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Dundee. Grafton.

Phandoṉ se bachne kí duạ́.

1 Dekh, chároṉ taraf ḳhatre haiṉ ;
Phandoṉ se ghirá húṉ ;
Áṉkh merí tujh ko dekhtí haiṉ ;
Doháí maiṉ detá húṉ.

2 Bár bár maiṉ royá kartá húṉ,
Jáloṉ ke sabab se ;

Kamzor, gharíb, main banda hún ;
Kab bachún phandon se ?

3 Khudáyá, merí madad kar ;
Kamzor ko zor tú de ;
Dil mere men mazbútí dhar ;
Tú merí khabar le.

EK SAU CHAUNTÍSWÁN GÍT.

C. M. Medfield. Dundee.

Masíh se iltijá karná.

1 Khudáwandá ! tú jántá hai,
Main kaisá ásí hún,—
Ghabráhat mujh men kaisí hai—
Bechain main kaisá hún.

2 Merí ummaid tú áp hí ho ;
Dukh tú ne sahá hai ;
Tú mujhe de tasallí ko ;
Dardmandí tujh men hai.

3 Krús apne par nigáh kará ;
Ab usko táktá hún ;
Muhabbat apní ko dikhá ;
Ishí ko cháhtá hún.

4 Dukh terí dekh, na mánúngá
Jo ízá mujh ko hai ;
Dekh ulfat terí, jánúngá,
Ki sukh muqarrar hai.

EK SAU PAINTÍSWÁN GÍT.

L. C. M. Mission. Aithlone.

Sáre hál ke liye madad mángná.

1 Khudáwandá ! tú málik hai ;
Sab khúbíon ká dátá hai ;
Tú madad merí kar ;

Sab dukh o dard o phandon men—
Sab bipat o kharábí men,
Yád bande ko tú kar.

2 Jab mere dil par bojh howe,—
Gunáh mujhe dabá lewe,
Tú madad merí kar ;
M'áf kar, mujhe tasallí de ;
Gunáh ke bojh ko musse le ;
Yád bande ko tú kar.

3 Ráh imtihán jab rok lewe,
Aur mujhe diqq o ízá de,
Tú madad merí kar ;
Jab dukh—bímárí men parún,—
Dilgírí men pará rahún,
Yád bande ko tú kar.

4 Gar tere liye hún badnám,
Gar dushman mujh se le árám,
Tú madad merí kar ;
Bacháo sab áfaton se de ;
Har hál men merí khabar le ;
Yád bande ko tú kar.

EK SAU CHHATTÍSWÁN GÍT.

7s. Frankfort. Olean.

Pápí ká mukt mángná.

1 Pápí adham main jo hún,
Main kyá kabhú bachúngá ?
Páp ká bhará main jo hún,
Ishwar pás kad p'hunchúngá.

2 Prabhú, ab batáye tú,
Mere ant men hogá kyá ;
Prem se mujhe tár'ye tú
Tujh bin merí ásá kyá ?

3 Mochan kíjiye mere páp ;
Man ko mere kíjiye sudh ;
Mochh bhí merí kíjiye áp ;
Howe merí swargí budh.

4 Tab maiṉ nischai jánúngá,
Merá howegá nistár ;
Ant tak ásá rakhúngá ;
Prabhú áp bachánehár.

EK SAU SAINTÍSWÁṈ GÍT.

7s. Naples. Warsaw.

Pápí ká nibedan.

1 Prabhú ! maiṉ húṉ pápí jan ;
Ati adham duráchár ;
Sun tú merá nibedan ;
Mujh ko dayá se nistár.

2 Tere bin kaun hogá aur ?
Kis se mujhe mile ás ?
Prabhú ! tujh se jag kí bhor ;
Maiṉ pukárúṉ tere pás.

3 Ab miṭá tú mere páp ;
Nayá kar tú merá man ;
Mere jíw ká yih santáp—
Maiṉ húṉ dosí—anáth jan.

4 Ab kyá karúṉ maiṉ agyán ?
Merá tú sahárá kar ;
Gáúngá maiṉ terá gán,
Ásrá dharke tere par.

5 Gáúngá maiṉ Ísá nám,
Jab lag dhartí meṉ rahúṉ ;
Marne píchhe swarg dhám,
Wuhí sadá maiṉ gáúṉ.

EK SAU ARHTI'SWA'N GI'T.

L. M. Uxbridge. Duke Street.

Naját dihinde kí táríf.

1 Naját—dihinde—Qádir Yár!
Mahabbat terí beshumár!
Sif't karná jab shurú karún,
Máin usse kyúnkar báz áún!

2 Tú sadá merá ásrá hai;
Sitáish karná achchhá hai;
Tujh jab se main ne ján liyá,
Uswaqt hí se piyár kiyá.

3 Khudá kí or sidhártá hún;
Aur tujh se táqat mángtá hún;
A'smání ráh men chalúngá,
Jab tak bihisht na p'hunchúngá.

4 Kyá khushí se tab gáúngá—
Sitáish terí karúngá!
Naját ki jis se hotí hai
Niháyat hamd ke láiq hai.

EK SAU UNTA'LI'SWA'N GI'T.

7s. Cookham. Sawbridge.

I'sá kí táríf.

1 Suno gít firishton ká;
Adab máno I'sá ká;
Dunyá men salám'tí hai;
I'sá se tasallí hai.

2 Khushí se harek uthe—
Gít ke liye uth baithe;
Kull gunáhon se dare,
I'sá kí táríf kare.

3 Wuh Khudá ká Betá thá;
Shán o shaukat rakhtá thá;

Tau bhí áyá dunyá men̲ ;
Kiyá bás kangálon̲ men̲,

4 Apná fazl bak̤hsh diyá ;
Hamen̲ apná kar liyá ;
Shukr—shukr uská ho ;
Izzat uskí sab se ho.

EK SAU CHA'LI'SWA'N̲ GI'T.

H. M. Darwell's. Harwich.

Masíh ká gít gáná.

1 Mil, k̤hushí sab karo,
Ki I'sá málik hai ;
A's uskí sab dharo,
Ki wuhí tárak hai.
A'wáz o dil ko ab uṭháo ;
K̤hushwaqtí se gít uská gáo.

2 Bádsháhat uskí hai ;
Wuh sachchá hai K̤hudá ;
Gunáh miṭátá hai ;
Rahím wuh hai sadá.
A'wáz o dil ko ab uṭháo ;
K̤hushwaqtí se gít uská gáo.

3 Jalál men̲ baiṭhá hai ;
Uskí táríf karo ;
Shaitán dabátá hai ;
Díndáro ! mat ḍaro.
A'wáz o dil ko ab uṭháo ;
K̤hushwaqtí se gít uská gáo.

EK SAU IKTA'LI'SWA'N̲ GI'T.

C. M. Ashley. Twenty Fourth.

Masíh ká táríf ke láiq honá.

1 Mere I'sá ká nám jo hai,
Qabúl ke láiq hai ;

Wuh paidá karnewálá hai,
Naját bhí bakhshtá hai.

2 Mas h ká nám tasallí hai ;
Aur us se táz'gí hai ;
Abrú bhí us se sab kí hai ;
Ummaid wuh asal hai.

3 Firishte jo ásmán men hain,
Díndár bhí jitne hain,
Baráí I'sá kí karte kain ;
Khushwaqt bhí us se hain.

4 Hayát ká áb pilátá hai ;
Rúh Pák bahátá hai ;
Díndárí ráh par látá hai ;
Gunáh miṭátá hai.

5 Ab apne fazl se, Masíh !
Rúh Pák ham par bahá ;
Táríf men kar zubán fasíh,
Aur apní sif't kará.

Chorus for Ashley.

Izzat, hamd, jalál, buzurgí,
Bare kí hamesha hogí !
I'sá se naját milegí—
Hállilúyáh ! Hállilúyáh ! Hállilúyáh !
Hamd karo !

EK SAU BAYALI'SWAN GI'T.

C. M. Harborough. Coronation.

I'sá par táj rakhná.

1 I'sá ke nám kí qudrat se,
Díndáro, sab jhuko ;
Bádsháhí shán o shaukat se
Ab táj us par rakho.

2 Karwáhaṭ gunáh kí jo hai,
   I̕sáío, mat bhúlo ;
Tumhárí nekí is men̠ hai ;
   Ab táj uspar rakho.

3 Mard, aurat, laṛke bálo bhí,
   Bezár gunáh se ho ;
Ronewálo, karo ḳhushí ;
   Ab táj uspar rakho.

4 Ab mulk anek, aur zát harek,
   Dunyá men̠ jitne ho,
Buzurgí karo dil se nek,
   Ab táj uspar rakho.

5 Ham sab bhí, sáth gharíbí ke,
   Uske qadam pakṛen̠ ;
Táríf men̠ bhí shámil hoke,
   Ab táj uspar rakhen̠.

EK SAU TENTÁLI̕SWÁN̠ GI̕T.

C. M. Winter. Deerfield.

Ḳhudá kí táríf.

1 Buzurg Ḳhudá mubárak hai ;
   Uskí táríf karen̠ ;
Usí ne sab banáyá hai ;
   Ham usí se ḍaren̠.

2 Ḳhudáyá, ghaur jab karte hain̠,
   Kalám bhí sochte hain̠,
Sab chíz hamen̠ sikhátí hain̠—
   Táríf karwátí hain̠.

3 Ham ánkhen̠ jidhar ko pheren̠,
   Nishán to tere hain̠ ;
Ham tujh se kyúnkar na ḍaren̠ ?
   Kárḳháne tere hain̠.

4 Terí danáí—qudrat—bhaláí
   Sabhon̠ men̠ záhir hai ;

Insán men bhí apní baṛáí
Tú záhir kartá hai.

5 Tú ne to bakhsh dí bar'katen
Áq'bat o dunyá kí;
Ab bhar de sab ke dilon men
Shukrguzárí bhí.

EK SAU CHAUÁLÍSWÁN GÍT,

L. M. Old Hundred. Charleston.

Kháliq kí sitáish.

1 Khudá, jo sab ká báni hai,
Sabhon kí sif't ke láiq hai;
Mil, milke, sab ai sánswálo,
Us kháliq kí táríf karo.

2 Zamín ki jis par baste hain,
Ásmán jo úpar tante hain,
We apná kháliq mánte hain—
Sitáish uskí karte hain.

3 Áftáb, jo din ká bádsháh hai,
Ásmán men ráh banátá hai;
Sab dunyá ko dikhátá hai,
Ki Alláh sab ká báni hai.

4 Áftáb gharúb jab ho gayá,
Aur din ke sáth wuh chhip gayá,
Tab chánd—sitáre sab jo hain,
Rát bhar hamd uskí gáte hain.

5 Khudá, jo sab ká báni hai,
Sabhon kí sif't ke láiq hai;
Mil, milke, sab ai sánswálo,
Us Kháliq kí táríf karo.

EK SAU PAINTA'LI'SWA'N GI'T.

L. M. Hebron. Uxbridge.

Khudá kí sakháwat ká shukr.

1 Jab báhar jáyá kartá hún,
Kangál main kitne dekhtá hún !
Par barkat se main ghirá hún !
Khudá ká shukr kartá hún.

2 Auron se bhalá nahín hún,
Tis par bhí barhtí pátá hún ;
Wuh unko bhúkhá rakhtá hai,
Par mujhko kháná detá hai.

3 Kuráh men kitne játe hain ;
Halák bhí áp ko karte hain ;
Par fazl se main síkhtá hún ;
Khudá se barkat pátá hún.

4 Khudáwandá, is fazl ko,
Shukrguzár baná mujh ko ;
Main shukr sadá bhejúngá ;
Kangál ko duá mángúngá.

EK SAU CHHIYA'LI'SWA'N GI'T.

7s. Cookham. Pilton.

Pitá, Putr, aur Dharmátmá ká shukr.

1 Shukr I'shwar Pitá ká ;
Shukr Prabhú I'sá ká ;
Ho táríf Dharmátmá kí,
Jin se mukt hai pápí kí.

2 A'kásh—bhuwan, mil ke gáo ;
I'sá nám ká jas phailáo ;
Swarg men I'shwar wuhí hai ;
Jagat-trátá I'sá wuhí hai.

EK SAU SAINTÁLÍSWÁṈ GÍT.

6s and 4s. Italian Hymn.
"My faith looks up to thee."
Ḳhudá aur Bare kí tạríf.

1 Ásmán—zamín milke,
Ḳhudá kí hamd kare ;
Wuh ḳháliq hai ;—
Jalál uská bhí ho,
Ḳhudá ká bará jo ;
Qurbání húá so ;
Wuh láiq hai.

2 Jo rahte ạrsh ke pás,
Tum karo sab sipás ;
Rabb sádiq hai ;—
Ísá ke nám kí bhí
Karo tạríf sabí ;
Naját mol usne lí ;
Wuh láiq hai.

3 Zamín ke gunahgár,
Ísá ká socho p'yár ;
Wuh ạshiq hai ;
Insán ko p'yár kiyá ;
Ján apní ko diyá ;
Unko bachá liyá ;
Wuh láiq hai.

4 Bacháe húe sab
Sitáish kareṉ ab ;
Rabb láiq hai ;
Ham ḳhushí karenge ;
Gít uská gáwenge ;
Zor se pukárenge,
Wuh lạiq hai.

EK SAU ARHTI̓SWA̓N GI̓T.

7s. Alsen. Pilton.

I̓sá ká gán karwáná.

1 Jagat bích men jitne dháwen,
Chhoṭe, bare, jahán páwen,
A̓o, tum sabhí karo gán ;
I̓sá hí se hogá trán.

2 Dhaní bolo I̓sá nám,
Swarg—dhartí ke sab dhám ;
Anúp, uttam uskí prít ;
I̓sá jai jai karní gít.

EK SAU UNCHA̓SWA̓N GI̓T.

7s. Adullam. Pilton.

Barkhá par shukr karná.

1 Barkhá húí—shukr bhej ;
Rabb ke jaisá kis ká tej !
Kiskí aisí sámarth hai ?
Menh barsáwe pai dar pai.

2 Súkhí bhúmi húí tar ;
A̓nand húe charáchar ;
Hal kisán chaláwe ab ;
Khilqat jíwe sab kí sab.

3 Rabb ká shukr bhejo sab ;
Barkhá dií usne ab ;
Páp ko nahín giná hai ;
Ghazab nahín ḍálá hai.

4 Ai Khudáwand, bakhsh tú ab
Páp hamáre sab ke sab ;
Menh ke sáth muhabbat ho ;
Dunyá—dín salámat ho.

EK SAU PACHÁSWÁN GÍT.

7s. 6 lines. Zadoc. "Rock of ages."

Ísá ká shukr.

1 Shukr mere Ísá ká ;
Merá wuhí hai Khudá ;
Rát aur din, main usí se
Madad pátá, sab kuchh men ;—
Shukr mere Ísá ká ;
Merá wuhí hai Khudá.

2 Dukh aur dard men wuhí hai ;
Mushkil sahaj kare hai ;
Ímándár se kabhú bhí
Gháfil nahín hai wuhí ;—
Shukr mere Ísá ká ;
Merá wuhí hai Khudá.

3 Ho, Khudáwand, mihrbán ;
Bakhsh tú mujhe harek án ;
Harek bát men dastgír ho ;
Dhál, Khudáwand, merí ho ; —
Shukr mere Ísá ká ;
Merá wuhí hai Khudá.

EK SAU IKÁWANWÁN GÍT.

L. M. Nazareth. Luton.

Naját ko jaldí khojná.

1 Dánáí síkho, khatákáro,
ur kal ke liye mat raho ;
Dánáí ko jitná táloge,
Utne mushkil se páoge.

2 Tauba karo, gunahgáro,
Aur kal ke liye mat raho ;
Waqt tauba ká na bít jáwe,
Aur maut hí sir par á jáwe !

3 Duạ́ mángo, taqsírwáro,
Aur kal ke liye mat raho ;
Na ho ki waqt játá rahe,
Aur roná—píṭná á rahe !

4 Naját ko lo, gunahgáro,
Aur kal ke liye mat raho ;
Naját na ho ki ṭal jáwe,
Sirf afsos hí rah jáwe !

5 Phiro—Ísá kí or phiro,
Aur kal ke liye mat raho ;
Na ho umr tamám howe,
Ġhazab á tum ko gher lewe.

6 Ḳhudáwandá, tú hí phirá,
Aur sab kí sheḳhí ko girá ;
Na ho ki nápasand kare,
Ạzáb men̲ áḳhir já pare.

EK SAU BÁWANWÁN̲ GÍT.

12s and 11s. Scotland.

Masíh se naját páná.

1 Wáiz i fazl pukártá, bhág, bhág tú pahár̲ ko !
Wán̲ Ísá ká bahtá sáf sotá badkár ko ;
Uská lahú beshqímat naját kí dhár hotá,
To dágh i nápákí o badí ko dhotí.
Chorus.
Us Bare ko shukr, jo hai qurbán baná !
Rúd i maut jab pár jáwen̲, phir gáwenge saná.

2 Ai logo ranjída, Shafí ke pás chalo ;
Wuh tars khá bulátá ;—mat usse báz raho ;
Garchi gunáh pahár̤ se ziyáda hai bar̤há,
Ḳhún uská chhipáwe, ki is liye bahá.
Chorus.
Us Bare ko shukr, wg.

3 Ab Ísá, buzurgí se, kartá bádsháhat ;
Usne maut o gunáh par fath páyá niháyat ;
Ki wuhí kar chuká beshqímat kafára,
Ab muft se bachátá,—kaisá bará chhutkárá !
Chorus.
Us Bare ko shukr, wg.

4 Jab mubárak Saihún par ham pánw ko já dharen,
Tab háth men le barbat, madh abadí karen ;
Ham phirenge nadí ke lab par sarbadá,
Aur bábat naját kí w'án gáwenge sadá.
Chorus.
Us Bare ko shukr, wg.

EK SAU TIRPANWÁN GÍT.

11s. Perine. Staten Island.

Ísá se mukt dhúndhne káupades.

1 He pápí log, suno, sab, Ísá kí bát ;—
(Kyá Hindú, kyá Musalmán—jo koí zát ;)
Is bát ká bichár karo, bhúliyo mat ;
Ant men tumhen kyá banegá—hogí kyá gat ?

2 Ham sab aparádhí—ham pápí adham !
Agádh is bhaoságur men búrte hain ham !
Dín náth—Dín bandhu—Dín ká kirpá nidhán—
Ísá hí dayá sindhú se jagat ká trán.

3 Páp apná jo jáne, aur usse pachhtáwe,
Wuh páp se chhút jáwe ; bacháo bhí wuh páwe ;
Ísá nám par biswás kar ke hogá nistár ;
Bhaoságur men yún to ab langhegá pár.

4 He pápí jan, áyo ; kyún karo bilambh ?
Sab dukhí, santápí, yih dekho achambh,—
Prabhú Ísá ke maran se jíwan nischai !
Ísá bát par sandeh tum na karo, ai bháí !

5 Jo áwe, so páwe anúṭhá jo dhan ;
Kangál wuh na rahegá ; dhaní wuh jan !
Kyá jíwan, kyá maran, we donon samán
Un bhakton ko jinhon ko milegá trán.

EK SAU CHAUWANWA'N GI'T.

H. M. Lenox. Shaftesbury.

Khush khabrí ke páne ke nasíhat.

1 Injíl kí áwáz kar—
Naját kí khush khabar ?
Sab qaum jo zamín par,
P'hunchá unhen khabar ;
Hai khush khabrí ká zamána ;
Kare koí na bahána.

2 Khudá ká Beṭá hai
Gunáhon ká qurbán ;
Mar ke chhuṛáyá hai
Kharábí se wuh ján.
Hai khush khabrí ká zamána ;
Kare koí na bahána.

3 Náhaqq tú khoyá hai
A'smán ká khazána ;
Phir muft men miltá hai ;
Ab mat ho rawána ;
Hai khush khabrí ká zamána,
Kare koí na bahána.

4 Gunáhon ká banda !
Tú ab chhuṭkárá le ;
I'sá hai bakhshinda ;
Tasallí usse le ;
Hai khush khabrí ká zamána ;
Kare koí na bahána.

5 Qarzdáro ! tum jáno
Khudá kí bakhshish ko ;
Tum garchi qaid men ho,
Ab muft men chhutte ho.
Hai khush khabrí ká zamána ;
Kare koí na bahána.

6 Insán ke zámin ne
Qímat ko diyá bhar ;
Ab dil kí ijz se
Bharosá uská dhar ;
Hai khush khabrí ká zamána ;
Kare koí na bahána.

EK SAU PACHPANWAN GI͞T.

L. C. M. Hobart. Columbia.

Gunahgáron ko Ísá kí taraf buláná.

1 Ai khatákáro ! chale áo ;
Ísá ke pás tum jaldí áo ;
Kahán já sakoge ?
Gunáh tumháre kitne hon,
Kharábí kaisí húí ho,
Tum usse bachoge.

2 Díndárí ráh se phire ho ;
Tum dil men chain na rakhte ho ;
Ghazab ke sazáwár ;
Ab phirke Ísá kane áo ;
Ímán beshakk tum uspar láo ;
Hai fazl beshumár.

3 Ai dukhí logo ! tum bhí áo ;
Hamesha gham kis wáste kháo ?
Ísá to mihrbán ;
Wuh dukhíon ko chhurátá hai ;
Ab khushí ká pilátá hai ;
Phir bakhshtá hai ásmán.

EK SAU CHHAPANWA'N GI'T.

H. M. Watertown. Murray.

Gunahgáron ko I'sá kí taraf bulání.

1 Ai murde logo sab !
  Gunáh men dúbe jo,
Hayát qabúlo ab ;
  I'sá se usko lo ;
Maut uskí se hai zindagí ;
Sab kisí ko taiyár sahí.

2 I'sá húá qurbán ;
  Mitáne ko khatá ;
Jo usko lewe mán,
  Naját ko páwegá ;
I'mán men, logo, ho diler ;
I'sá ke pás áo, bin aber.

3 Sawáb tum socho mat,
  Par muft hí men bach jáo ;
Kamáne barakat
  Jald I'sá kane áo.
Wuh kisí ko na chhortá hai ;
Munh kisí se na mortá hai.

EK SAU SATTA'WANWA'N GI'T.

C. M. Arabia. Howard's.

Bekal gunahgáron ko nasíhat.

1 Ai gunahgáro ! kh'yál karo ;
  Rahm pukártá hai ;
Khudá kí bát par kán dharo ;
  Tum ko bulátá hai.

2 Tumháre dil lahar se hain ;
  Bechain tum rahte ho ;
Hazáron kánte chubhte hain,
  Azáb ke hál men ho.

3 Tumhárí chál gunáh kí hai;
Dozakh p'hunchávegí;
Wuh qahr ká ṭhikáná hai;
Nirás diláwegí.

4 Us chál ko kyún na chhoroge?
Naját pá sakte ho;
Naját se munh kyún moroge?
Azáb sah sakte ho?

5 Gunáh kí bát jo bhújhtá hai,
Us se ghináwegá;
Masíh kí ás jo rakhtá hai,
Naját ko páwegá.

EK SAU AṬṬHAWANWÁN GI'T.

S. M. Paddington. Watchman.

Gunahgáron ko I'sá kí taraf buláná.

1 Azízo! chale áo;
I'mán Masíh par láo;
Gunáh kí bakhshish us se hai;
Naját wuh detá hai.

2 Gunáh se ghin karo;
I'sá kí ás dharo;
Karní kí ásrá mat karo;
Bin I'sá kuchh na hai.

3 Usko tasdí milí;
Ján apní usne dí;
Ham se azáb yún dúr kiyá,
Aur sukh ko de diyá.

4 I'sá bachátá hai;
Fazl bahátá hai
Nirás sab munkir howenge;
I'mándár bachenge.

EK SAU UNSAṬHWA'N GI'T.

C. M. Bolton. Stephens.

Pápion ko I'sá pás bulána.

1 A'o pápí logo, I'sá pás ;
A'o, us kí saran lo ;
Hai usse pápí log kí ás ;
A'o, use qabúlo.

2 Hai wuhí I'shwar dayáwán ;
Wuh degá swarg dhám ;
Hai usse pápí log ká trán ;
Lo sabhí uská nám.

EK SAU SA'ṬHWA'N GI'T.

8s 7s and 4s. Sicilian Hymn. Tamworth.

Gunahgáron ko I'sá kí taraf bulána.

1 Gunahgáro, chale áo—
Sust o gháil o bímár,
I'sá kane jaldí áo ;
Uská p'yár o zor apár ;
Wuh hai qábil—
Wuh hai rází ; shakk na kar.

2 Bhúkhe—p'yáse logo ! áo ;
Lo Khudá kí bakhshish ko ;
Tauba aur ímán se áo ;
A'jiz hoke ab jhuko ;
Biná qímat,
Kháná píná muft men lo.

3 Thake—mánde—láchár logo ;
Jo tum gunáh men kharáb ;
Ghaflat se gunáh kí jágo ;
Usse lo hayát ká áb ;
I'sá áyá
Madad dene láchár ko.

EK SAU EKSAṬHWÁṈ GÍT.

L. M. Wells. Duke Street.

Gunahgároṉ ko Ísá kí taraf buláná.

1 Sun lo khush khabar kí áwáz ;
Gunáh kí bakhshish—kaisí ráz !
Khudá se, gunahgár jo haiṉ,
Ísá ke khún se milte haiṉ.

3 Ai gunahgáro, sunke áo,
Parosíoṉ ko bhí buláo ;
So maghfirat aur fazl ko,
Naját o khushí muft meṉ lo.

3 Rabb, báwajúd ki ádil hai,
Ísá ke wáste bakhshtá hai ;
Ab shukr kareṉ sab insán,
Kyá dunyá meṉ aur kyá ásmán.

EK SAU BÁSAṬHWÁṈ GÍT.

C. M. Colchester. Clarendon.

Ímán ke liye minnat karná.

1 Ímán, Khudáyá ! mujh ko de ;
Ímán tú mujh ko bakhsh ;
Usse tasallí mujh ko de ;
Kar use dil meṉ naqsh.

2 Tú mujh par mihr kartá hai ;
Kamzorí jántá hai ;
Ján merí tújh ko táktí hai ;
Bharosá rakhtí hai.

3 Kamzor ímán ko tú baṛhá ;
Apne qadam par lá ;
Kalám ko dil meṉ tú likhá ;
Rástí apní dilá.

EK SAU TIRSAṬHWA'N GI'T.

7s. Cookham. Edyfield.

I'mán—Khudá kí bakhshish.

1 Qímatí ímán to hai;
Wuh ásmán se átá hai;
Ai Khudá, jo terá hai,
Usí ko tú bakhshtá hai.

2 I'sá ko wuh mántá hai;
Nabí—Káhin—Bádsháh hai;
Us ko yún hí gintá hai,
A'srá uská dhartá hai.

3 Uske pás dil látá hai;
Jab dilgír ho játá hai,
Uske khún ke sote men,
Paiṭh ke chain pá játá hai.

4 I'mán tujh se átá hai;
Muft hí men tú detá hai;
Apní Rúh ko ab bahá;
Us se ab ímán dilá.

EK SAU CHAUNSAṬHWA'N GI'T.

7s. Prentiss. Benevento.

I'sá ke biswás se mukt honá.

1 Mukht biswás se hotí hai,
Abiswás se narak hai;—
Wuh jo Prabhú I'sá hai,
Narak setí bachátá hai.

2 Hán, ai logo, yih sat hai,
Abiswásí nar'kí hai;
Us ko na to ásá hai,
Na kuchh man kí sánti hai,

3 Aise log sab adham hain;
Apne páp men marte hain;

Tárak ho na cháhte hain;
Tárak biná ghárat hain.

4 Pratít karo, logo sab,
Prabhú Ísá hí par ab;
Swaimbhú Íshwar wuhí hai;
Práschit káran mará hai.

5 Jo tumhárá pátak hai,
Wuh miṭáne saktá hai;
Prabhú Ísá táranhár—
Jag ká kartá—sirjanhár.

6 Us par jo biswás láwe,
Páp ká mochan máng lewe,
So hí mukt ko páwegá—
Ant men swarg ko jáwegá.

EK SAU PAINSAṬHWÁN GÍṬ.

L. M. Job. Duke street.

Báptismá ká hukm.

1 Khudáwandá yún pukártá hai,
Aur shágirdon se kahtá hai,
'Ásmán kí qudrat merí hai,
'Zamín bhí mujh ko sompí hai.

2 'Sab qaum o zát ko já sikháo;
'Naját kí khabar já sunáo;
'Já karo tum támíd unhen;
'Un ko miláo kalísyá men.

3 'Sun sun jo tauba kartá hai—
'Ímán jo mujh par látá hai,
'Wuhí gunáh se chhúṭegá;
'Wuhí naját ko páwegá.'

4 Khudáwand, ab tú kar sahá;
Rúh Quds ká fazl ab bahá,

Rúh Quds se de báptismá ko;
Miṭá tú sáre gunáh ko.

EK SAU CHHIA'SAṬHWA'N GI'T.

S. M. Lisbon. Paddington.

Báptismá ká hukm.

1 I'sá Masíh jo hai,
Shágird ko kahtá hai,
'Injíl sikháo sab qaumon ko;
'Unhen támíd karo.'

2 Ab takht par baiṭhá hai;
Bar'kat bahátá hai;
Tauba wuhí karwátá hai;
I'mán bhí bakhshtá hai.

3 Lahú se dhotá ján,
Jaisá sáf hotá tan!
Rúh Quds bhí bahátá hai;
A'p men milátá hai.

4 Kar sáf hamáre dil,
Aur áp men kar shámil;
Báp, Beṭe, aur Rúh Quds! tujh se;
Qaul bándhá hai ham ne.

EK SAU SATSAṬHWA'N GI'T.

C. M. Medfield. Bedford.

Tifl ká Báptisma.

1 Khudáwand yún farmátá hai,
'Khudá main terá hún;
'Aur terí nasl jitní hai,
'Main apní gintá hún.'

2 Ímán se ham qabúlte hain,
Aur apne tifl ko
Tujh pás, Khudáwand, ! láte hain,
Aur mángte fazl ko.

EK SAU ARHSATHWAN GÍT.

L. M. St. Paul's. Medway.

Larkon ko Khudá ke tain somp dená.

1 Mubárak we larke bále,
Tálím men jo játe pále ;
Buráí se ghin jo karte hain ;
Dozakh kí ráh se darte hain.

2 *Yih larká** tujhe sompte hain :
Tujh ko pasand aise to hain ;
Wuh fazl tujh se átá hai,
Jalál men jo p'hunchátá hai.

3 Díndár jo larke hote hain,
Hazár phandon se bachte hain ;
Tú áp unhen sambháltá hai ;
Nekí men qáim kartá hai.

4 *Yih larká** nekí men rahe—
Shaitán—gunáh kí jít kare ;
Tú fazl *is** ko detá já,
Aur maut men rúh ko áp lejá.

EK SAU UNHATTARWAN GÍT.

C. M. Rochester. Devizes.

Larkon ká báptismá.

1 'Larkon ko áne se na rok,'
(Yún kahtá hai Ísá,)

---

* Jab zarúr ho, to jama banáo.

'We áweṉ merá pás, na ṭok ;
'Ráj merá aisoṉ ká.'

2 Ham terá shukr karte haiṉ,
Is baṛe fazl ko ;
Ab *laṛká** tujh ko soumptá húṉ,
Qabúl tú kar *is*† ko.

3 Ḳhudáwand, ab tú rahm kar ;
Rúh Pák *is*† par bahá ;
Bádsháhat kar ham sabhoṉ par ;
Diloṉ ko kar safá.

EK SAU SATTARWÁṈ GÍT.

C. M. Woodstock. Tabor.

Laṛkoṉ ká báptismá.

1 Ḳhudáwandá, ham *laṛkoṉ** ko
Láte haiṉ tere pás ;
Qabúl tú kar *in bachchoṉ* ko ;
Pás apne de mírás.

2 *In** ko lepálak *apne* kar,
Aur qaul meṉ apne bándh ;
Fazl Rúhí bahá *un** par,
Aur pyár meṉ apne chhánd.

3 Aisoṉ par túne mihr kí,
Jab god meṉ le liyá ;
*In laṛkoṉ** par—ham sab par bhí
Tú aisá pyár dikhá.

4 Bachpan meṉ tú díndárí de,
Aur dil ko apná kar ;
Ḳhudáwand, *in** kí ḳhabar le,
Aur bakhsh apnáhí ḍar.

---

* Yá *laṛkí* yá *laṛke.* † Yá *in.*
* Jab ekhí ho, to mufrid banao.

EK SAU EKHATTARWA'N GI'T.

C. M. Medfield. Communion.

Ashá i Rabbání.

1 I's dastar-khwán par dekhtá hún
Nisháni mihr kí ;
Achambhá is ko mántá hún ;
Ki dáwat merí bhí.

2 Dozakh ká sazáwár main thá ;
Khudá ká dushman thá ;
I'sá ká ásí thah'rá thá ;
Bharpúr gunáh se thá.

3 Khudá men itná rahm hai,
Ki dáwat sab kí hai ;
Jo tauba karke átá hai,
So m'áfí pátá hai.

4 I'sá kí ulfat sab lakho ;
Dáwat qabúl karo ;
P'yár uská dil men sab rakho ;
A's usí kí dharo.

EK SAU BAHATTARWA'N GI'T.

C. M. Dedham. Princeton.

Ashá i Rabbání.

1 Ai logo, jo páp se dukhí ho,
Piyáse, bhúkhe bhí ;
Karo qabúl is nyote ko ;
Lo bar'kat fazl kí.

2 I'sá to háth phailátá hai,
Tum ko bulátá hai ;
Gunáh daráke roktá hai,
Par dáwat sab kí hai.

3 I'sá ke dil men jagah hai ;
Us men piyár bharpúr ;

Jo uske pás á játá hai,
Kabhí na kartá dúr.

4 Bar'kat ke jám ko á chakho,
Díndár kí sangat men;
Ísá kí ulfat ko síkho;
Fazl bharpúr us men.

EK SAU TIHATTARWÁN GÍT.

C. M. Peterboro'. Arlington.

Rawánagí munádíon kí.

1 Mubárako, jáo, khushí se;
Ísá ká nám sunáo;
Jáo, darmiyán sab mulkon ke,
Naját kí bát sikháo.

2 Yún chhúten log gunáhon se;
Dozakh se bhí bachen;
Jhúthe mazhab ke phandon se
Chhútke, naját páwen.

3 Tab mulk harek, aur log anek,
Phir ek hí howenge;
Ek dil hoke, zubán bhí ek,
Ísá ko mánenge.

EK SAU CHAUHATTARWÁN GÍT.

L. M. Duke Street. Upton.

Minnat Injíl ke phailne ke liye.

1 Khudá! logon par kar nigáh,
Aur apní qudrat ko dikhá;
Qaumon par fazl ab bahá;
Bádsháhat apní ko phailá.

2 Barkat kí ás ham rakhte hain;
Naját ká din ham takte hain,

Jab bhúle bhaṭ'ke beshumár
I'sá ke honge tábidár.

3 Garchi dunyá aur dozakh meṉ—
B'hutere dushman donoṉ meṉ,
Pesh khab'reṉ púrí howengí—
Injíl kí báteṉ phailengí.

4 Yahúdí tab, I'sáí bhí,
Hindú, Habshí, Muhammadí,
Bakhshinde jánke I'sá ko,
Mánenge sab ke sab usko.

EK SAU PACHHATTARWA'Ṉ GI'T.

7s. 6 lines. Sabbath. Zadoc.
Prabhú ke ráj ká áná.

1 A'we, Prabhú, terá ráj;
A'we sat aur dharm ká ráj;
Howeṉ tere adhín sab;
Des ke des phir áwe ab;
A'we, Prabhú, terá ráj;
A'we sat aur dharm ká ráj.

2 Dekh, ki sabhí bhaṭ'ke haiṉ;
Dharm se—sukh se paṛe haiṉ;
Nahíṉ jáne we mukt ko;
Dauṛe játe narak ko;
A'we, Prabhú, terá ráj;
A'we sat aur dharm ká ráj.

3 Prabhú, qaul bhí terá hai;
Sab ko ásrá lená hai;
Khínch tú sab ke dil ko ab;
Tujh meṉ lao'lín howeṉ sab;
A'we, Prabhú, terá ráj;
A'we sat aur dharm ká ráj.

4 Sab ját Ishwar práp't hoṉ ab;
Samíp howeṉ sab ke sab;

Sab ke páp ká mochan ho;
Hirde sudh, aur mukti ho;
A'we, Prabhú, terá ráj;
Howe sidh sab jag ká káj.

EK SAU CHIHATTARWA'N GI'T.

L. M. Charleston. Pilesgrove.
I'sáí mazhab ká phailná.

1 I'sá ká mazhab phailegá;
Tamám jahán men dauṛegá;
Núr uská záhir howegá;
Sabhon ke áge cham'kegá.

2 Ján ján wuh fazl bakhshegá,
Tán tán lánat miṭáwegá;
Jo bar'kat us se átí hai,
Nihál wuh sab ko kartí hai.

3 Masíh ke din jab áwenge,
Díndár dunyá men phailenge,
We khushí se waqt káṭenge,
A'fat o badí bhúlenge.

4 Har zát uṭh ke táríf kare;
I'sá ke nám ká g t gáwe;
Firishte utar mil jáwen,
Aur sab ke sab A'MI'N kahen!

EK SAU SATHATTARWA'N GI'T.

C. M. Christmas. Marlow.
Saihún kí rihái.

1 Saihún kí Beṭí! apná sar
Uṭháke, khaṛí ho;
Ab phir bharosá uská kar,
Bacháo hai terá jo.

2 Ják uṭh—ab pahin apná zor—
Libás ḳhushnumá ko;
Á p'hunchí hai riháí kí bhor;
Ḳhudá ká shukr ho!

3 Gurohen chalí átí hain
Zamín ke konon se,
Aur tujh men shámil hotí hain
Sáth hamd o shukr ke.

4 We sab jo Rabb ne chun liye,
Ab tere sáthí hain;
Sab dunyá garchi ṭal jáwe,
We mámún rahte hain.

EK SAU AṬHATTARWÁN GI'T.

H. M. Bethesda. Watertown.

Rástbází ke Áftáb ká chaṛhná.

1 Jalál ke ai Áftáb!
Chaṛh, chamak dunyá par;
Bahá sachchái ká táb;
Nádání dafa kar;
Ab rát jahálat kí ṭalá;
Sulh i maúd ká din le á.

2 Qaumon par, ai Ḳhudá!
Rúh Quds ko názil kar;
Buton se kar judá,
Aur apne shámil kar;
Butparast sab ke sab áwen,
Aur I'sá par ímán láwen.

EK SAU UNNÁSI'WÁN GI'T.

H. M. Bethesda. Watertown.

Dunyá kí naját ke liye mihnat karní.

1 Ḳháliq ul álamín!
Piyár o zor dikhá;

Qaul terá hai ámín ;
  Ab usko kar púrá ;
Injíl kí báten sab sunen ,
  Aur pá naját táríf karen.

2 Khudáwánd ! sab qaumen
  Jald howen roshan dil ;
But chorke sab áwen,
  Masíh men hon shámil ;
Zamín ko bhar nekbakhtí se ;
Ásmán ko bhí khushwaqtí se.

EK SAU ASSI'WA'N GI'T.

L. M. Duke. Street. Mendon.

Masíh kí bádsháhat par khush honá.

1 Hayát ká áb ubhartá hai ;
Gharíbon ko khush kartá hai ;
Naját kí dhárá Saihún se
Sab mulkon men ab bah jáwe.

2 Rástbází tab phir ugegí ;
Zamín sarsabz howegí ;
I'sá, jo hai hamárá sháh,
Sabhon ká banegá bádsháh.

3 Akelá ráj wuh karegá :
Sab koí ásrá dharegá ;
Mubárak haigá uská nám,
Aur uskí sif'ten lákalám !

EK SAU IKA'SI'WA'N GI'T.

5s. and 8s. Clarkeson. Bethlehem.

Masíh ká insán ke dilon par fath páná.

1 Khudáwand ko dekh ;
Bír ká pahine bhekh
Wuh chaltá hai qaumon ke bích ;

Mubárak hain we
Jo ki tábi húe,
Kyá buzurg o ashráf, aur kyá ních.

2 Kalám kí talwár
(Hain uskí do dhár)
Chalátá wuh dushmanon par ;
Dil unke jo hain
Maghlúb hote hain ;
We karte muhabbat o dar.

3 Khudáwand Masíh
Hai málik sahíh ;
Aur wájib hai us par jalál ;
Ai qaumo tamám,
Phailáo uská nám ;
Ho Ísá men khush ba har hál.

EK SAU BAYÁSÍWÁN GÍT.

8s. 7s. and 4s. Tamworth. Sicilian Hymn.

Prabhú Ísá ke ráj ká áná.

1 Prabhú Ísá, dharm rájá !
Apne ráj men sab le á ;
Ab mitá sab deo kí pújá,
Bijai apná ráj p'hunchá ;
Prabhú Ísá !
Ráj ko apne pargatá.

2 Jis ber terá mangal bachan
Logon pás kah játá hai,
Tab dikhá sachchái ká lachchhan ;
Jhúth kyún sab bharmátá hai ?
Táran kartá !
Tujh se log bach játe hai.

3 Kar laráí Shaitán se abhí ;
Ho sarbattar terá jai ;
Usko jít na dená kabhí ;
Kar tú dúr bhakton ká bhai ;

Prabhú Ísá !
Tere ráj ká howe jai.

EK SAU TIRÁSÍWÁN GÍT.

S. M. Dover. Southfield.
Jag ká trán mángná.

1 He Íshwar terí stut
Sab logon men kí jáe ;
Ho sabhon ko ab param gat ;
Aur tere gun sab gáen.

2 Hán, kaisá bará kám
Tú ne to kiyá hai !
Bacháne ko is mirt ká dhám,
Kyá prem dikháyá hai !

3 Jo terá pyárá put,
Jis ko tú diyá hai ;
Hamárá hit yih kyá adbhut !
Is prem sá kis ká hai !

4 Ab Ísá hí ká nám
Sab logon men phailá ;
Is jag men jahán mánus dhám,
Is prem ká phal milá.

5 Ham sewak jag ká trán
Nit mángte rahenge ;
Ki sab hí milke terá gán
Sab des men gáwenge.

EK SAU CHAURÁSÍWÁN GÍT.

C. M. Abridge. Oxford.
Ísá ká sárí zamín par bádsháh honá.

1 Ai Ísá, terí mamlukat
Sab dunyá men áwe ;

Ki is se terí muhabbat
  Áshkárá ho jáwe.

2 Sab qaumen̲ terí makhlúqát ;
  Kar rahm unhon̲ par ;
P'hunchá sab ádmí ko naját ;
  Bádsháhat un par kar.

3 Tú jaisá bádsháh ásmán par,—
  Sab tere tábidár,
Ab taisá hí ho zamín par ;
  Le apná iqtidár.

EK SAU PACHÁSÍWÁN̲ GÍT.

8s. and 7s. Sicilian Hymn. Worthing.

Ísá ke ráj ká bar̲hná.

1 Prabhú Ísá ! ráj tú apná
  Sakal jagat men̲ bar̲há ;
Tujh se hai nistár hamárá ;
  Mangal bachan yih phailá.

2 Ab miṭá dewon̲ kí pújá ;
  Un ke nám sab bhúlen̲ jáen̲ ;
Tú hí jagat sab ká rájá ;
  Sab log terí saran len̲.

EK SAU CHHIYÁSÍWÁN̲ GÍT.

C. M. Medfield. Stephens.

Is des ke liye minnat karná.

1 Is des ke úpar dayál ho ;
  Ai Íshwar Ísá Khrísht ;
Phailá de apne sat mat ko ;
  Tú hai hamárá isht.

2 Is des ke sab log pápí hain̲ ;
  Jhúṭh mazhab ke adhín ;

Ek mazhab bhí na durust hai ;
Phailá tú apná dín.

3 Ai Prabhú I'sá rahím ho ;
Sab pápí ko bachá ;
Dharmátmá de sab logon ko ;
Aur apní or phirá.

EK SAU SATA'SI'WA'N GI'T.

7s. 6 lines. Haweis. Halle.

Minnat dunyá ke bacháne ke liye.

1 Dunyá páp men dúbí hai ;
Páp men log bah játe hain ;
Tis par bhí befikr hain ;
Hanste narak játe hain ;
Yá Masíh tú qádir hai ;
Sab ko bachá saktá hai.

2 Dunyá páp men parí hai ;
Súkhe hár sí behosh hai ;
Usko kyá tawaqqu hai !
Makhlasí to mushkil hai ;
Yá Masíh tú qádir hai ;
Sab ko bachá saktá hai.

3 Dunyá tere bas men hai ;
Kháliq—málik, tú hí hai,
Sab par fazl ko bahá ;
Sab ke dilon ko phirá ;
Yá Masíh ! tú qádir hai ;
Sab ke dil pher saktá hai.

4 Qaul bhí terá yúnhí hai ;
Qaul ab púrá kiyá jáe ;
Jo jo khúbí honhár hai,
Dunyá par ab sab bar áe ;
Hán, Masíh ! tú qádir hai ;
Tujh se yih ho sakta hai.

EK SAU AṬHA'SI'WA'N̲ GI'T.

8s and. 7s. Greenville. Sicilian Hymn.

I'sá ke ráj ke áne kí prárthná.

1 Prabhú I'sá ! apne ráj ko
Sáre jagat men̲ chalá ;
Apne paritrám ke kám ko
Sab hí logon̲ men̲ jatá.

2 Dúr kar ḍál ab dewtá pújá ;
Dewte ko log bhúl bhúl jáen̲ ;
Tú hai sáre log ká rájá ;
Terí saran sab á jáen̲.

3 Phailá mangal samáchár ko ;
Sab ke man ko pher pher de,
Pachchhim—púrab—sab hí khún̲ṭ ;
Terá dharm ráj áwe.

4 Jab tak, Prabhú ! terí stuti
Jagah jagah kí jáe,
Sab kí howe achchhí gati
A'nand chit se gít bhí gáe.

5 Prabhú ! tú to adhíkárí
Sáre des ká húá hai,
Ab bachá tú dhartí sárí ;
Jagat-trátá tú hí hai.

EK SAU NAWA'SI'WA'N̲ GI'T.

L. M. Duke Street. Wells.

Sab záton̲ ká kalísyá men̲ áná.

1 B'hutere log á játe hain̲—
Dekh—cháron̲ khúnṭ kí taraf se ;
We panáh liyá cháhte hain̲
Ḳhudáwand I'sá Masíh se.

2 Ab púrí húí hai wuh bát,
I'sá ne jisko kahá thá,

'Ki mujh pás áwenge sab zát ;
'Main sab ko panáh deúngá.

3 Khudáwandá, ye áte jáen ;
Aur khushí khushí saran len ;
Chár khúnt men terá nám phail jáe ;
Sab áwen ab kalísyá men.

EK SAU NABEWA'N GI'T.

L. M. New Sabbath. Portugal.

Sabt ke subh ke liye.

1 A'rám ká din ab áyá hai ;
Mubárak sabt p'hunchá hai ;
Ham shukr karen dilon se ;
Phiren dunyáwí kámon se.

2 A'j I'sá merá jí uthá ;
Qabr ke band ko tor diyá ;
Hamen gunáhon se hatá ;
Shaitán ke zor ko tú ghatá.

3 Dunyáwí kám ham tark karen ;
Rahen ásmání báton men,
Akele—dukle—girje kí
A'j sab hí karen bandagí.

4 Ki jab dunyá tamám howe,
Yá ján badan ko chhor dewe,
Tab khushí se játe rahen,
Hameshe ká sabt mánen.

EK SAU IKKA'NBEWA'N GI'T.

S. M. St. Thomas. Shirland.

Sabt kí subh ke liye.

1 Itwár mubárak din ;
Use muqaddas gin ;

Ki wuh Khudá ká sabt hai;
Uská ṭhahráyá hai.

2 Dunyá ke kámon se—
Dunyáwí kh'yálon se
Ham sáre din alag rahen—
Khudá ká soch karen.

3 Hamárí madad kar,
Ki zindagání bhar
Hukm tere mánte rahen—
Shukr sadá karen.

EK SAU BA'NBEWA'N GI'T.

C. M. Arabia. Brattle Street.

Asl sabt ká ásmán men honá.

1 I'sá azíz ko, khushí se,
Main kab já dekhúngá?
Mujh ko uskí huzúrí se
Asl sabt hogá.

2 Jab tak musáf'rí men rahún,
Dunyá ke parde men,
Main terí báton par chalún—
Marún díndárí men.

3 Har phande se mujhe bachá;
Gunáhon se chhurá;
Bad ráhon se mujhe bachá;
Díndárí men barhá.

4 Mujhe sambhál, mere Khudá;
A's terí rakhtá hún;
Main terá banda hún sadá;
Hamesha sif't karún.

EK SAU TIRA'NBEWA'N GI'T.

L. M. Hebron. Hingham.

Sabt kí shám ke liye.

1 Itwár kí shám tak p'hunchá hún ;
Khudáyá ! shukr kartá hún ;
Tú hí árám dilátá hai ;
Bihisht kí yád karátá hai.

2 Jyún jyún Itwár á játá hai,
Tyún tyún tú bar'kat bakhshtá hai ;
Tis par bhí gháfil rahtá hún ;
Niamaton ko khotá hún.

3 Is din kí ghaflat ai Khudá,
Mujh ásí ko tú bakhsh sadá ;
I'mán—bharose men barhá ;
Apná kalám dil men gará.

4 Tú parhne—sunne—bintí men—
Díndárí kí sab báton men,
Harek gunáh jo huá hai,
Masíh kí khátir bakhshtá hai.

5 Bar'kat nasíhat par bahá,
Is ájiz par tú kar dayá,
Ki tere gyán men barh jáún,
Aur din ba din sáf dil hoún.

EK SAU CHAURA'NBEWA'N GI'T.

L. M. New Sabbath. Rothwell.

Itwár ko Masíh ká jí uthná.

1 Itwár Khudá ká din to hai ;
Apne liye banáyá hai ;
A'smán—zamín khushí karen ;
Mil julke sab táríf karen.

2 I'sá Masíh jo thá muá,
A'j murdon se zinda huá ;

Qabr kí band ko tor diyá,
Shaitán ká ráj bigár diyá.

3 Nám tere se Masíh shafí ;
Duá ham mángte hain sahí ;
A'smán se madad tú dilwá,
Sadá hamárá ho sahá.

EK SAU PANCHA'NBEWA'N GI'T.

L. M. New Sabbath. Rothwell.

Sabt ká din girje men honá.

1 Khushí ká din to áyá hai ,
Mubárak sabt p'hunchá hai ;
Dunyáwí kám ko chhor dewen,
Khudá kí or rujú howen .

2 Shukr, Khudáyá terá ho !
Aur terá nám mukarram ho !
Huzúr men ham ko láyá hai ;—
Ghar apne men p'huncháyá hai.

3 Apne hí dhyán o soch men rakh,
Is din se leke marne tak ;
Ham tusse bar'kat ab páwen,
Ham sadá terá gít gáwen.

EK SAU CHHA'NBEWA'N GI'T.

L. M. Hebron. Uxbridge.

Sabt—Masíh ká din

1 Sabt ká roz mubárak hai ;
I'sá ká roz kahlátá hai ;
Ki usí roz ko I'sá ne
Tor diye bandhan maran ke.

2 Sabt ká din muqaddas hai,
Is tarah mánná lázim hai ;

Ham use káṭen nek kám men,
Namáz, aur gán, aur paṛhne men.

3 To áo, ai pyáre ham—dín sab,
Bajáo I'sá ká shukr ab ;
Hamáre iwaz mar gayá ;
Is din ko phir jí uṭh gayá.

EK SAU SATTA'NBEWA'N GI'T.

C. M. Rochester. Barby.

Subh ká gít.

1 Buzurg Ḳhudá pás, tere hai
Rát din ká ḳhazána ;
Andhere ko phailáyá hai ;
Banáyá zamáná.

2 Ham rát ke waqt jab so gaye,
Aur chain men ho rahe,
Terí qudrat, aur p'yár áye ;
Ḳhatre játe rahe.

3 B'hutere, rát ko, ai Ḳhudá,
A'q'bat men p'hunch gaye ;
Dunyá kí chízon se sadá,
Alag we ho gaye.

4 Paṛe hain kitne rogon men ;
Dukh men kalapte hain ;
Par ham fazl se ghere hain,
Aur chain se sukh men hain.

5 Ab terá dhyán aur bandagí,
Ham jhukke karte hain ;
Ḳhudáyá tujh se zindagí
Abad kí mángte hain.

EK SAU ATTHÁNBEWÁN GIT.

S. M. Watchman. Lisbon.

Subh ká gít.

1 Khudá ká shukr hai,
Jo rát ká hai rakhwál!
Din ko bhí madad kartá hai
Sun ájiz ká sawál.

2 Main rát ko leṭ gayá;
Árám se so rahá;
Salámat túne rakh liyá;
Tú hámí ho rahá.

3 Main shukr kartá hún
Terí rakhwálí par;
Ab áp ko tujhe saumptá hún;
Tú mujhe rakh bedar.

4 Chalá díndárí men,
Aur badí se bachá;
Is zindagí aur áyinde men
Merá howe bhalá.

EK SAU NINNÁNBEWÁN GIT.

L. M. Uxbridge. Tallis' Ev. Hymn.

Shám ká gít.

1 Main shukr terá kartá hún,
Aur rát ko tujhe taktá hún;
Khudáyá, tú rakhwálí kar;
Mujh apní áṛ men rakh bedar.

2 Jo gunáh mujh se húe the,
Kar m'áf ba khátir Ísá ke;
Main logon se aur tujh se bhí,
Mel karne mángtá hún sahí.

3 Apne ko tujhe somptá hún,
Ki rát ko main árám páún;

Ki táza hoke pher uṭhún,
Aur tere dh'yán men na ghaṭún.

4 Gar rát ke waqt bechain hoún,
Ḳhiyál main terá na khoún;
Tú bure sapn se bachá;
Salámat fajr ko p'hunchá.

DO SAUWA'N GI'T.
C. M. Mear. Irish.
Shám ká gít.

1 Din bhar tú ne bacháyá hai,
Ḳhudáwandá rahím;
Parwarish kar sambhálá hai;
Tú bahut hai karím.

2 Rát din ká tú hí hai Ḳhudá,
A'j ko maujúd kiyá,
Tú ham par mihrbán sadá,
Fazl dikhá diyá.

3 Ḳhudáyá, terí ulfat par
Ham shukr karte hain;
Phir terí hí hifázat par
A'p ko rakh chhoṛte hain.

DO SAU PAHLA' GI'T.
S. M. Paddington. Haverhill.
Shám, aur zindagí ká áḳhir.

1 Roshní játí rahí;
Táríkí á gaí;
Is din ká kám tamám húá;
A'rám ká waqt áyá.

2 Yún sárí zindagí
Tamám ho jáwegí;

Yún maut bhí ákhir áwegí;
Lásh gor men jáwegí.

3 Khudáyá, rahm kar;
Mitá gunáh o dar;
Dunyá se rukhsat jab howen,
Ham khushí se jáwen.

DO SAU DU'SRA' GI'T.

L. M. Uxbridge. Hebron.

Shám ká gít.

1 Khudá ne bar'kat bakhshí hai;
Din bhar rakhwálí kií hai;
Aur tandurust phir láyá hai—
Apne huzúr men kiyá hai.

2 Ham shukr shukr mánte hain;
Táríf bhí terí karte hain,
Apne gunáh pahchánte hain,
Aur ham sharminda hote hain.

3 Muáfí tujh se cháhte hain;
I'sá kí khátir mángte hain;
Gunáh kí bakhshish ab páwen,
Rúh Pák kí bar'katen milen.

DO SAU TI'SRA' GI'T.

L. C. M. Probation Abdy's.

Sál ká ákhir.

1 Ab ákhir húá dúsrá sál;
Mihr se achchhá merá hál;
Main shukr kartá hún;
Khudáwand! mujh par rahím ho;
Bakhsh mere sab gunáhon ko;
Yih arz main kartá hún.

2 Háṉ, pichhle gunáh sab miṭ jáeṉ,
Ísá ke ḳhún se dhoe jáeṉ;
Maqbúl bhí usse húṉ;
Jo fazl áge cháhegá,
So mihr se tú baḳhshegá;
Terá hí ásrit húṉ.

3 Gharbár bhí tujh se sambh'lá hai;
G̱haríb ká tú hí dastgír hai;
Panáh de áge ko;
Sab chhoṭe baṛe mámún rakh;
Háṉ! badan, ján salámat rakh;
Sab jáneṉ Ísá ko.

DO SAU CHAUTHÁ GÍT.

L. M. Forest. Augusta.

Bephal peṛ sá honá.

1 Ḳhudáyá, terá bandá húṉ;
Daraḳht lagáyá terá húṉ;
Paidá tú ne mujhe kiyá,
Aur bar'katoṉ se gher liyá,

2 Par maiṉ nikammá banda húṉ;
Aur bigṛe peṛ kí ḍálí húṉ;
Bágh meṉ tú ne lagáyá hai;
Bin phal tispar bhí páyá hai.

3 Ahkám ko maiṉ ne ṭál diyá;
Sazá ke láiq ho gayá;
Lekin tú sabr kartá hai;
Mujhe rahm se ghertá hai.

4 Maiṉ láiq jíne ke ná thá,
Balki dozaḳh ke láiq thá;
Lekin Masíhá á gayá,
Aur áfat se chhuṛá liyá.

5 Uske fazl se jítá húṉ—
Naye baras loṉ p'hunchá húṉ,

Terí táríf ab kartá hún ;
Shukr terá hí gátá hún.

6 Ráh apní par tú mujhe rakh—
Sahíh—salámat, ákhir tak,
Na ho ki main tab kátá jáún—
Das guná ízá ákhir páún.

DO SAU PA'NCHWA'N GIT.

L. M. Shoel. Portugal.

Naye baras tak jítá rahná.

1 Naye baras tak p'hunchá hún ;
Nayí bar'kat se gherá hún ;
Shukr hazár Khudá ká ho ;
Táríf hamesha uskí ho.

2 Dost—ján pahchán to uṭh gaye.
Aur tujh se kitne phir gaye !
Par main to abhí jítá hún,
Aur terí ráh ko táktá hún.

3 Bacháyá tú ne dukhon se !
Chhuráyá hai bímárí se ;
Tú áfat men kám áyá hai ;
Mujhe tú ne sambhálá hai.

4 Phir áp ko tujhe somptá hún ;
Rakhwálí terí cháhtá hún ;
Apní panáh men mujh ko le ;
Tú fazl bar'kat mujh ko de.

DO SAU CHHAṬHWA'N GIT.

7s. Norwich. Pleyel's Hymn.

Waqt ká guzarná, aur Masíh kí betabdílí.

1 Din aur baras bítte hain ;
Masíh merá eksán hai ;

Us ká kuchh na badle hai ;
Qudrat tej nit ek hí hai.

2 A'dmí áwen jáwen hain ;
Rang aur hál ko badle hain ;
Masíh merá amar hai ;
Dín bhí uská qáim hai.

3 dunyá áp hí faná hai ;
Is men kyá kuchh páedár hai ?
Par jo ásrit Masíh ká,
Sadá jíwan us hí ká.

4 Ab, ai dil, be fikr rah ;
I'sá par takyá kar rah ;
Din aur sál ko bítne de ;
Ummaid tujhe Masíh se.

DO SAU SA'TWA'N GI'T.

L. M. Windham. Accomack.

Gunahgár kí guzrán o maut.

1 Din jaldí jaldí játe hain ;
Gunáh gunáh par jamte hain ;
Jo is se gháfil rahtá hai,
Sir par ghazab batortá hai.

2 Kharábí men wuh chaltá hai,
Aur badíon men rahtá hai ;
Nápákí men wuh phanstá hai
Aur din ba din wuh dúbtá hai.

3 A'khir ko maut jab áwegí,
Kharábí tab hí sújhegí !
Jab dar se ánkhen khulengí.
Tab kitní báten sújhengí.

4 Tab jatan karne cháhegá,
Par jatan kám na áwegá :
Gunáh men jo mar jáwegá,
Dozakh men dálá jáwegá.

5 Khudáyá hamen tú chitá ;
Tauba kará gunáh mitá ;
Masíh kí taraf dil phirá ;
Aur sab kharábí ko mitá.

DO SAU ATHWAN GÍT.

L. M. Duke Sreet. Uxbridge.

Maut se bedár honá.

1 Sab karo Ísá kí taríf.
Ki jisne páí hai taklíf ;
Dunyá men áke bas rahá ;
Insán ke badle dukh sahá.

2 De ján samádh men paith gayá,
Murdon men se phir jí uthá ;
Dank maut ká usne tor diyá ;
Dar qabr ká bhí dúr kiyá ?

3 Kahán, maut ! tere nesh ká zor ?
Kahán hai terí jít, ai gor ?
Main garchi marke gor men jáún ;
Tau bhí main hargiz na ghabráún.

DO SAU NAWAN GÍT.

L. M. Augusta. Bath.

Bedínon ká mátam, aur díndáron kí ummed.

1 Báze yún mátam karte hain ;
Bháí band jab unke marte hain ;
'Háe má ! Háe báp ! we kahte hain ;
Pukár pukár, kalapte hain !

2 'Háe betá—betí !' kahte hain,
Ro ro, unhen pukárte hain ;
Sáre kunbe chár din ke hain ;
Musáfir sab dunyá men hain.

3 Dam bhar ká yih baserá hai ;
Chár din ká is men rahná hai ;
Qabr men sab ko jáná hai ;
Ák'bat ko bhí sidhárná hai.

4 Bedín nirás se rote hain ;
Ham maut men bhí ummedwár hain,
Khudáwand phir jiláwegá ;
Apne huzúr basáwegá.

DO SAU DASWÁN GIT.

L. M. Forest. Devotion.

Maut kí fikr karná.

1 Umr to jaldí játí hai,
Aur maut bhí daurí átí hai ;
B'huteron ko girátí hai,
Aur kitnon ko rolátí hai.

2 Ek ek dunyá men átá hai ;
Ek ek dunyá se játá hai ;
Fikr karen kyá karná hai ;
Jaldí karen jo karná hai.

3 In báton ko jo bújhtá hai,
Gunáh usí ko sújhtá hai ;
Fazl se tauba kartá hai ;
Masíh ká ásrá dhartá hai.

6 Tú fikr hamon ko dilá ;
Barkat ká pání tú pilá ;
Tú apní ráh par bhí chalá,
Ki tú akelá hai bhalá.

DO SAU GYÁRAHWÁN GIT.

12s and 11s. Scotland. Heber.

Díndár kí maut.

Tú qabr men gayá!—ham pachhtáwen na us se,
Garchi gham o zalám ke sáth ghirá mazár ;

Us ke phátak se guzrá Masíh áge tusse,
Aur usí men cham'ká hai uská piyár.

2 Tú qabr men gayá ;—ab ham dekhen na tujhe,
Na dunyá kí ráh par sáth tere chalen ;
Par—I'sá ko shukr !—phir dekhenge tujhe ;
Ki wuhí mar chuká, ki ás pápí dharen.

3 Tú qabr men gayá ;—par hogí farághat ;
Sháid dil terá shubhe men der rahá thá ;
Par bihisht ká núr cham'ká sáth tere hí jágat ;
Jo gít tú ne suná, so firishte ká thá.

4 Tú qabr men gayá ;—par pachhtáwen na us se ;
Ki hádí o fidyá hai terá Masíh ;
Us ne bakhshá—phir láyá—aur rakhegá tujhe,
Ján maut p'hunch na sake, ki mará shafí.

DO SAU BA'RAHWA'N GI'T.

L. M. Duke Street. Upton.

Maut par fath páná.

1 Jalál ke Rabb ká shukr kar ;
Dunyá men áyá ; ab na dar ;
Wuh áphí khákí ho gayá ;
Kamzoron men dikháí diyá.

2 Ján de, samádh men paith gayá ;
Phir uske dar ko tor diyá ;
Arangá uská phenk diyá,
Zor apne se jí uth gayá.

3 Bhayának maut ab nahín hai ;
I'sá to ghálib húá hai ;
Wuh maut ká dank nikál gayá ;
Nápák rúhon ko jít liyá.

4 Ab ján hamárí jíttí hai ;
Masíh se fath pátí hai ;
Ham khák se uth ke áwenge,
Aur urke samá jáwenga.

DO SAU TERAHWA'N GIT.

L. P. M. St. Helen's. Norfolk.

Maut o hashar.

1 Khudáyá ! dekh kamzor insán ;
Ho túhí us par mihrbán ;—
  Daráz hai nahín zindagí ;
Ek bittá umr uskí hai ;
Ján apní kaun rok saktá hai ?
  Maut kisí ko na chhoregí.

2 Kyá yún hamesha rahegá ?
Hamesha kahá jáegá,
  Ki 'Abas baná hai insán ?'
Kyá tere bande, jitne hain,
Na maut ke bas men áte hain ?
  Phir kab tú hogá mihrbán ?

3 Beshakk tú mihr karegá,—
Jalál nekon ko dewegá ;
  To bande kyúnkar hon nirás ?
Kalám se málúm hotá hai—
Nekon ke haqq men likhá hai,
  Ki páwe *hashar* aur bilás.

4 Hamesha Rabb ká shukr ho,
Jo bakhshish detá bandon ko,
  Bamújib unkí mihnat ke !
Bulandí par harek jo ho,
Aur níche bhí jo koí ho,
  Buzurgí uskí nit kare !

DO SAU CHAUDAHWA'N GIT.

L. M. 6 lines. Eaton. Beverly.

Hashar kí ummaid.

1 A'wáz súr, ákhir, dewegí ;
Tab maut kí faut á jáwegí ;

Sab murde jíke uṭhenge;
Goron̲ se nikal áwenge;—
Yún̲ púrí áglí bát húí;
Maut sab ko márke áp múí.

2 Shukr—Ḳhudáwand ká shukr!
Jis ne ham par kí hai mihr;
Aur maut ká ḍank nikál liyá,
Aur qabr se beḍar kiyá;
Masíh mar áp jí uṭhá hai;
A'ḳhirí dushman hárá hai.

3 I'mándár ab beḍar rahen̲;
Dukh o taklíf garchi sahen̲,
A'ḳhir sabhon̲ ko jítenge;
Dushman ke háth se chhúṭenge.
Ḳhudáwand ká shukr karen̲!
Aur ulfat se usko mánen̲!

DO SAU PANDRAHWA'N̲ GI'T.

C. M. St. Ann's. Marlow.
Pichhlí aḍálat.

1 I'sá insáf ko átá hai;
(Firishte kahte hain̲;)
Sab murdon̲ ko jilátá hai;
We jamạ hote hain̲.

2 I'sá jalál men̲ átá hai;
Wuh núr se ghirá hai;
Harek ab use dekhtá hai;
Dushṭ thartharátá hai.

3 Sab jamạ hoke házir hain̲,
Dunyá men̲ jitne the;
I'sá se fatwá sunte hain̲,
Chál jaisí rakhte the.

4 Khudáwand! mujhe rást ṭhahrá,
Main terá ásrit hún;
Tú mere badle mar gayá;
Ab terá hí main hún.

DO SAU SOLAWA'N GI'T.

C. M. Peterboro.' Colchester.

Adálat ká din.

1 Wuh din albatta áwegá,
Jab I'sá huzúr men
Sab ádmí ko buláwegá,
Karne tajwíz unhen.

2 Ai man, kyá hálat terí hai?
Tajwíz kar iskí ab;
Kyá páp se pák tú húá hai?
Aur páp m'áf hue sab?

3 I'sá! bakhshinda tú hí hai;
Kar rahm ab mujh par;
Roz hashar ko, jo átá hai,
Taiyár tú mujhe kar.

4 Tujh par bharosá rakhtá hún;
Naját hai tujhí se;
Aur kisí ko na mántá hún;
A'khir, qabúl mujhe.

DO SAU SATRAWA'N GI'T.

C. M. Archdale. Annapolis.

Sharíron aur díndáron kí adálat.

1 Insáf ko jab I'sá Masíh
Jalál men áwegá,
Aur gunahgáron par sahí
Hukm p'huncháwegá,

2 Tab bhágenge dahshat ke sáth—
Befáida bhágenge ;
Páwenge dukh Shaitán ke sáth ;
Dozakh men parenge.

3 Díndár bedar, uthác hát,
Tab khare howenge ;
Masíh tab yih pasand kí bát,
Unhen sunáwenge :

4 ‘ Tum idhar áo, mubárako,
‘ Jo mere farzand ho ;
‘ Apní mírás men dákhil ho :
‘ A'smán men khush raho.’

DO SAU ATHA'RAHWA'N GI'T.

L. M. Monmouth. Winchelsea.

Díndáron aur bedínon ká insáf.

1 Jab utregá I'sá Masíh,
Tab murde uthenge sahí ;
Insáf sabhon ká howegá,
Koí ghaflat men na sowegá.

2 Díndár tab sunenge yih bát,
Jab záhir ho unkí naját,
‘ Tum chale áo, mubárako ;
‘ A'smán men ab tum dákhil ho’.

3 Auron ko tab farmáwegá,—
Wuh unhen yún sunáwegá,
‘ Ai lán'tío, tum dúr hí ho ;
‘ Abad kí ág men sab chalo’.

4 Khudáwandá, ab haman par,
I'sá kí khátir rahm kar ;
Us din kí yád men ab chalá,
Jis men hamárá ho bhalá.

DO SAU UNNI'SWA'N GI'T.

L. M. Winchelsea. Old Hundred.

A'khirí din.

1 Kaisá bhayankar hai Khudá!
Dunyá ko kartá hai judá!
Uske hukm se sárí chíz
Sh'ále men hotí hain náchíz.

2 Us roz bedín ghabráwenge;
Pahár men chhipne cháhenge!
Afsos! we kyá kar sakte hain!
Pahár áp pighal játe hain!

3 Befáida m'áfí cháhte hain,
Ghazab kí lah'ren páte hain;
Gandhak kí ág men parte hain,
Aur píre men kalapte hain!

4 Bekhatre sab muqaddas hain;
Apní ánkhen uthúte hain;
Apne I'sá ko dekhte hain;
Niháyat khushí karte hain.

5 Masíh, jo dost láchár ká hai,
Is bande ká wuh hámí hai;
Mujh ko bedar rakh saktá hai,
Sab kuchh jab bhasam hotá hai.

DO SAU BI'SWA'N GI'T.

7s—6 lines. Zadoc. "Rock of Ages."

Masíh ká bichár ko áná.

1 Dekh, wuh chalá átá hai;
Bádal úpar sawár hai;
Sabhí use dekhenge;
Pápí sab ghabráwenge;
A'yá Prabhú I'sá Khrísht—
Merá tárak—merá isht

2 Ḳhush tab ásrit howenge;
Púrí mukt ko páwenge;
Anant kál ke sukh men̲ tab
Dáḳhil honge sab ke sab;—
A'yá Prabhú I'sá Khrísht̩—
Merá tárak—merá isht̩.

3 Abiswásí jítne log,
Sab kí hogí narak bhog;
Dhartí—samá galenge;
A'g se bhasam howenge;—
A'yá Prabhú I'sá Khrísht̩—
Merá tárak—merá isht.

DO SAU IKKI'SWA'N̲ GI'T.

L. M. Luton. Alfreton.

A'smán.

1 Ḳhudá ká taḳht ásmán men̲ hai;
Masíh jalál se us men̲ hai;
Wuhí bihisht kahátá hai;
Sab kuchh us men̲ suhátá hai.

2 Garmí us men̲ na p'hunchtí hai;
Wahán̲ kí roshní I'sá hai;
Pání kí piyás na lagtí hai;
Rúh Quds to jítá pání hai.

3 Nápák logon̲ kí p'hunch nahín̲;
Shaitán ká bhí daḳhal nahín̲;
Bímárí, maut, o dukh tamám
W'án̲ nahín̲ hain̲; par hai árám.

4 Bihisht ke log ab jitne hain̲,
Ḳhudá ká shukr karte hain̲;
Táríf I'sá kí gáte hain̲;
Ḳhushwaqtí men̲ we rahte hain̲.

DO SAU BA'I'SWA'N GI'T.

C. M. Irish. Warwick.

A'smán.

1 A'smán hai jagah khushí kí;
Khudá w'án rahtá hai;
Nigáh hai sab par I'sá kí;
Rúh Pák kí bar'kat hai.

2 Firishte us men rahte hain,
Díndár logon ke sáth;
We sab I'sá ko mánte hain
Jor karke apne háth.

3 Bímárí, dukh, o dard jo hain,
Shaitán, gunáh, o maut—
P'hunch inkí us men nahín hai;
Balki inhon kí faut.

4 A'smán kí bar'kat ab bahá;
Bihisht ko dil men lá;
Apní muhabbat ko dikhá;
Mujh ko áp se milá.

5 Tab garchi dukh o maut áwe,
Gham z'yáda na karún;
Rúh ko chhutkárá ho jáwe,
Tere huzúr p'hunchún!

DO SAU TEI'SWA'N GI'T.

C. P. M. Lanesboro.' Cheltenham.

Dukhon se ásmán par farághat.

1 Ek waqt árám ká áwegá;
Pákon ke liye hai;
Sukh pareshán ko milegá;
Shifá dil túṭá páwegá;
Sab kuchh ásmán par hai.

2 Musáfir ko ghar howegá ;
Bekas ab phirtá hai ;
Par dukh tamám se chhúṭegá,
Jab apne ghar men p'hunchegá ;
Ghar uská úpar hai.

3 Díndár albatta maregá ;
Yih sab ko ṭhahrá hai ;
Par I'sá phir jiláwegá ;
Apne huzúr buláwegá ;
Rabb pás wuh baiṭhá hai !

DO SAU CHAUBI'SWA'N GI'T.

C. M. Double. Channing. Brattle Street.

A'smání Kanaán.

1 Buland ásmán ke úpar hai,
Pák khushí kí zamín ;
Bádsháhat usmen kartá hai,
Hamesha ahl i dín ;
Us jagah se din abadí
Nit dafa kartá rát ;
Basabab sukh niháyat ke
Dúr rahtí taklífát.

2 Wahán bahár hameshe kí,
Yún rahtí hai aṭal;
Murjháte nahín phúl ; taubhí
Hain mausim ke sab phal.
Maut mánind chhoṭí nahr kí
A'smání wuh jahán
Alag jahán hamáre se
Kar detí hai—armán !

3 Khet khet khúbsúrat phaile hain
Maut ke daryá ke pár ;
We sabz libás pah'náe hain—
Wuh sabzí hai páedár ;

Yahúd kí nisbat se yún thá
Qadím o pák Kan'án ;
Bích donon ke áb bahtá thá,
Arthát daryá Yardan.

4 Par maut ko jab hí p'hunchte hain,
Ghabráte hain sab prán ;
Us nadí pár ko langhan se
Sab ḍarte hain insán :
Á jhuke phirte rahte hain,
Aur tír par karte der ;
Kámp kámp, we záhir karte hain,
Ham b'hut ná hain diler.

5 O ! agar ham se dúr howen
Andeshe o gumán—
Gar ham ko nazar sáf áwen
Ásmán ke pák maidán,
Daryá i maut kí maujon ko
Tab dekh na mánen ḍar ;
Shitábí se pár langhan ko,
Taiyár hon sar ba sar.

DO SAU PACHÍSWÁN GÍT.

L. M. 6 lines. Eaton. Dresden.

Masíh se bihisht kí ummed.

1 Khudáwand ! kyá tú gayá hai,
Bihisht men jagah karne ko ?
Kyá terá yih iráda hai,
Pás apne mujhe rakhne ko ?
To áfat garchi áwegí,
Mujh ko parwá na howegí.

2 Jalál jab terá dekhúngá,
Kyá khush tab hogá merá hál !
Ásmání dhan jab páúngá,
Tab mujh ko hogá kaisá mál !

Gham, dukh, o aib se chhúṭúngá ;
Hamesha aish men rahúngá !

DO SAU CHHABI'SWA'N GI'T.

L. M. Windham Babylon.

Jahannam.

1 Dozakh hai jagah qahr kí ;
W'án nigáh nahín hai chain kí,
Balki jhíl—ág gandhak kí, hai ;
Qahr Khudá ká us men hai.

2 Shaitán ke liye ṭhahrá hai ;
Jagah nápák rúhon kí hai ;
Bedín bhí usmen parte hain ;
Hamesha chhaṭpaṭáte hain.

3 Kalapná, roná, píṭná hai,
Aur dánt hamesha písná hai ;
Pyásá sadá rahná hai ;
Aur náummaid bhí honá hai.

4 Ai I'sá, mujhe tú bachá ;
Tú apne dukh par kar nigáh ;
Rúh Pák kí barkat ab bahá,
Tú mujhe apná kar sadá.

DO SAU SATA'I'SWA'N GI'T.

C. M. Medfield. Stephens.

Díndáron aur sharíron ká anjám.

1 Dekh chízen ulṭí parṭí hain ;
Khudá parast ko dukh ;
Shaitání log ráj karte hain ;
Dunyá men unko sukh.

2 Magar anjám jo unká hai,
Is ko bhí sochná hai ;

Ásmán—zamín ká faraq hai,
  Maut jab á ghertí hai.

3 Bihisht meṉ ek to játá hai,
  Aur chain meṉ rahtá hai;
Dozakh meṉ dúsrá partá hai;
  Ág meṉ kalaptá hai.

4 Chillá, chillá, pukártá hai;
  Par kaun ab suntá hai?
Tauba ká din ab guzrá hai;
  Insáf á p'hunchá hai.

5 Aisí kharábí—áfat se
  Khudáyá, tú bachá;
Díndárí meṉ gharíbí se,
  Is bande ko chalá.

DO SAU AṬHÁÍSWÁṈ GÍT.

S. M. Lisbon. St. Thomas.

Ímándároṉ kí nekbakhtí.

1 We log mubárak haiṉ,
  Jo Rabb se ḍarte haiṉ;
Masíh ko dil se mántá húṉ,
  Aur usko tákte haiṉ.

2 Ísá áge gayá;
  Ṭhikáná kar liyá;
Unko bihisht ab dharí hai,
  Khushí bharpúr bhí hai;

3 Sab ánkhoṉ se Ísá
  Áṉsú ponchh ḍálegá;
Apnoṉ ko chain se rakhegá;
  Tasallí bakhshegá.

DO SAU UNTI'SWA'N GI'T.

S. M. Silver street. Shirland.

Sachche I'sáion kí nekbakhtí.

1 We log mubárak hain,
Jo Baibal kí áwáz
Sun, sun use pahchánte hain,
Aur kholte uske ráz.

2 Alláh ke chihre se
We roshní páte hain;
Aur uske nám mubárak se
Khushwaqt we rahte hain.

3 I'sá kí rástí par
Bharosá unká hai;
Na maut, Shaitán, na koí dar
Unhen ghabrátá hai.

4 Bhaláí unmen jo hai,
I'sá ne bakhshí hai;
Naját kí ás jo unko hai,
I'sá kí maut se hai.

5 Chand roz ke píchhe we
Bihisht men jáwenge;
I'sá kí mihrbání se
Jalál ko páwenge!

DO SAU TI'SWA'N GI'T.

C. M. Rochester. Devizes.

Khudáwand se qául bándhná.

1 A'o—fazl ko ab dhúndh lewen;
Ek dil se sab áwen;
A'ge ko ánkhen na múnden,
Khudá se qaul bándhen.

2 A'o—áp ko use somp dewen,
Kharíde jiske hain;

Jo áp múá, ki ham jíwen,
Bilkull ham uske hain.

3 I'sá ke Rúh kí madad se
Ham qaul ko yád karen ;
Khudá gar ham ko fazl de,
Kalám ko na ṭálen.

5 Báp, beṭe, aur Rúh Pák ko ab
Dil se qabúl karen ;
Tark karen gunáh sab ke sab ;
Khudá ke sáth chalen.

DO SAU EKTI'SWAN GI'T.

L. M. Hebron. Ellenthorpe.

Girje kí bandagí.

1 Jab Girje men ham játe hain,
Huzúr Khudá ke p'hunchte hain,
Táríf aur shukr karne ko,
Aur bar'kat usse mángne ko.

2 Jab játe hain uske huzúr,
Adab se jáná hai zarúr ;
Pas ḍar se abhí jhukenge ;
Ibádat dil se karenge.

3 Wuh sáre kh'yál ko dekhtá hai,
Aur sárí chál ko búj htá hai ;
Jo áp ko past banátá hai,
Khudá se fazl pátá hai.

DO SAU BATTI'SWAN GI'T.

7s. 6 lines. Turin Zadoc.

Dil kí khwáhish Isá par honá ?

1 Mere dil ! tú kis ká hai ?
Kis par terí khwáhish hai ?

Kahná kiská mántá hai ?
Ásrá kiská rakhtá hai ?
Mere dil, tú kiská hai ?
Kis par terí khwáhish hai ?

2 Dekh, ki dunyá fání hai ;
Nápáedár dost, daulat hai ;
Inke píchhe lagná mat ;—
Takyá in par karná mat ;—
Mere dil, tu kiská hai ?
Kis par terí khwáhish hai ?

3 Jag men achchhá nahín kuchh ;
Sabhí náqis—sabhí tuchh ;
Bigartá dil dunyá se ;
Dunyá bharí gunáh se ;—
Mere dil, tú kiská hai ?
Kis par terí khwáhish hai ?

4 Lekin ek chíz achchhí hai ;
Wuh to dín Masíhí hai ;
Kar tú uskí pairawí ;
Hásil usse mukhlasí ;—
Mere dil, tú kiská kai ?
Khwáhish merí Ísá hai.

DO SAU TENTÍSWÁN GÍT.

7s. Edyfield. Naples.

Apná dil Khudáwand ko sompná.

1 Mujhe le, Khudáwandá !
Main hún teráhí banda ;
Mihr kar tú bande par ;
Mere dil ko apná kar.

2 Hámí merá tú hí ho ;
Sharr se bachá rakh mujh ko ;
Mere dil ko áp hí le ;
Aslí hissa mujh ko de.

3 Tú pyárá sabhon se ;
Mujhe bedín na hone de ;
Apne p'yár men mujh ko rakh ;
Ab se le qiyámat tak.

DO SAU CHAUNTI'SWA'N GI'T.

C. L. M. Ps. 116. "How calm and beautiful."

A'smání khúshí zamín par.

1 Khudá ko p'yár jo karte ho,
A'o sáth khushwaqtí ke ;
Tum záhir apná sukh karo,
Gít uske gáne se ;
Ho jama takht ke girdá gird,
Masíh ke jitne ho shágird.

2 Jald uská munh ham dekhenge ;
Na gunáh phir karen ;
Uske huzúr men p'húnchenge ;
Jalál ásmání men.
Wahán daryá i fazl se
Nit píen pání khushí ke.

3 Díndár zamín par páte hain
A'smán ke phalon ko ;
I'mán—ummaid ugáte hain
Bihisht ke mewon ko ;
A'smán kí bar'katen jo hain,
Ham áge hí se lete hain.

4 Pas, khushí karo sab ke sab,
Na ánsú ko baháo ;
Khudá ká shukr karo ab ;
Gít uská zor se gáo ;
Ab safar karte dunyá men ;
Já basen jaldí samá men.

DO SAU PAINTÍSWÁṈ GÍT.

C. P. M. Clifford. Lanesboro'.

Ísáí jang o fath.

1 Uṭh, mere dil, sab ḍar haṭá ;
Buráí se laṟná hai ;
Shitábí se taiyár ho já ;
Rúhání hathyár lagá,
Jo Rabb ne diyá hai.

2 Ásmán ke dar ko áge chal ;
W'áṉ p'hunchá hai peshwá ;
Dilerí se Shaitán ke dal
Ká sámhná kar ; ki jít ká phal
Tab tujh ko milegá.

3 Jalál ká táj tú páwegá,
Aur chamak dár posháḳ ;
Tú Báp ke sukh meṉ jáwegá ;
Ísá ká fazl gáwegá ;
Ḳhush karegá Rúh Pák.

DO SAU CHHATÍSWÁṈ GÍT.

L. M. Islington. Nazareth.

Ruḳhsat ibádat ke píchhe.

1 Ab ruḳhsat de, Ḳhudáwandá !
Ham sab par barakat bahá ;
Kar sab qasúroṉ ko muáf ;
Kar diloṉ ko kalám se sáf.

2 Ham haiṉ albatta gunahgár ;
Par fazl terá beshumár !
Ab bandagí qabúl kar le,
Aur ruḳhsat kar salám'tí se.

DO SAU SAINTÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Colchester. Westmoreland.

Masíh ke wafá se ḳhátirjamạ rakhná.

1 Merá Ḳhudá Ísá jo hai,
Nám uská jántá húṉ;
Bharosá merá us par hai;
Maiṉ usse bachtá húṉ.

2 Wuh mujhe nahíṉ chhoṛegá,
Na lagne degá láj;
Ummaid ko nahíṉ toṛegá;
Wafá se uská ráj.

3 Jo Báp ne usko diye haiṉ,
Dunyá meṉ garchi ḳhwár,
Salámat usse rahte haiṉ—
Bihisht ke ummaidwár.

4 Taḳht jaisá, uská wádá hai,—
Aṭal hamesha hí;
Jis ján ko maiṉ ne sompá hai,
Wuh amn rahegí.

5 Wuh merí rúh qiyámat loṉ
Pás apne rakhegá;
Tab apne Báp ke rúbarú
Mujhe qabúlegá.

DO SAU ARHTÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Stephens. Warwick.

Ḳhudá ká díndár ke liye sab kuchh honá.

1 Ḳhudáwandá! tú merí ján;
Sab kuchh tú merá hai!
Merí ulfat, aur merá mán;
Sab kuchh tú merá hai.

2 Tujhe—tujhe pukártá húṉ;
Sab kuchh tú merá hai!

Tujh bin na zinda ho sakún ;
Sab kuchh tú merá hai.

3 Dunyá men jab tak rah jáún,
Sab kuchh tú merá hai !
A'smán par jab main já rahún,
Sab kuchh tú merá hai !

4 Tujh bin tasallí kuchh na hai ;
Sab kuchh tú merá hai !
Tujh bin bihisht bhí khálí hai
Sab kuchh tú merá hai !

DO SAU UNTA'LI'SWA'N GI'T.

L. M. Uxbridge. Sterling.

Jawán ká Masíh par imán láná.

1 Jawánon men koí aisá hai,
I'sá ko apná kahtá hai,—
Dunyá kí or se phirtá hai,—
Masíh ko dil se mántá hai ?—

2 I'sá ká farzand banegá ;
Jalál ásmán par páwegá ;
Pákon men shámil howegá ;
Nekbakht hamesha rahegá.

DO SAU CHA'LI'SWA'N GI'T.

7s. Naples. Norwich.

I'sá ke fazl par bharosá rakhná.

1 Achchhá dil, Khudáwand ! de ;
Thaká—mánda mujh ko le ;
Merí tú duá ko sun ;
Mujhe bakhsh tú apná gun.

2 A'ge main na jántá thá,—
Fazl ko na mántá thá;
Balki merá yih gumán,
Hásil amal se ásmán.

3 Rahm tú ne kiyá hai;
Bújh ko mujhe diyá hai;
Amal ab na mántá hún;
Fazl ko main táktá hún.

4 I'sá! terá ásrá hai;
Tujhí se naját to hai;
Gunáh mere m'af karwá;
Táqat nekí kí dilwá.

DO SAU EKTA'LI'SWA'N GI'T.

L. M. Duke Street. Hingham.

Ibádat ke shurú ká gít.

1 Ai dunyá! dil se pare ho;
Ab fursat de ibádat ko;
I'sá ko milne cháhtá hún,
Aur uskí ráh ko táktá hún.

2 Khudáwandá! dil sargarm kar;
Pák khwáhish mere man men dhar;
Ab ai Rúh Quds! ásmán se á;
Mujh men muhabbat se samá.

3 Nám terá, I'sá, kyá azíz!
Khuráken terí kyá lazíz!
Maze naját ke fazl ke
Na chakhe hain Firishton ne.

4 Khudáwand! terá shukr hai;
Jalál Iláhí terá hai;
Sab tujhe sijda karenge,
Aur apná kháwind jánenge.

DO SAU BAYA'LI'SWA'N GI'T.

L. M. Windham. Sunderland.

Jágná aur duá mángná.

1 Khatre ke máre ghaur karen ;
Gunáh ke jálon se daren ;
A'smán kí or dekhá karen ;
Jág jág duá mángá karen.

2 Khudáwandá! ham tere hain ;
Terehí zor ke ásrit hain ;
Duá o jágne ko sikhá ;
Khauf apná dil men tú lagá.

3 I'mán, ummaid, pyár barhá ;
Dushman o dar ko tú ghatá ;
Hamen bhatakne ko na de ;
Nazdík tú apne ham ko le.

DO SAU TENTA'LI'SWA'N GI'T.

C. M. Colchester. Rochester.

Chor kí naját.

1 Jab I'sá krús par tangá thá,—
Kalaptá thá dukh men,
Ek chor bhí tangá mángtá thá,
I'sá se duáen.

2 Gunáh se tauba kí us ne ;
Sharminda bhí húá ;
Dil apná I'sá ko deke,
Yún arz wuh kartá thá.

3 'Khudáwandá, jab tú p'hunche
'Bádsháhat apní men,
'Is ájiz ko yád kíjiye,
'Ki na rahún dukh men.'

4 Sun ke I'sá filfaur bolá,
'Firdaus men mere sáth

'A'j hí barhaqq tú howegá,—
'Rahegá mere sáth.'

5 Shukr—shukr—hazár shukr,
Aisí muhabbat ká ;—
Yún ham par bhí tú mihr kar ;
Naját ham ko dilá.

DO SAU CHAUA'LI'SWA'N GI'T.

7s. Wilmot. Prentiss.

Fazl kí sifat.

1 Fazl !—kaisí bát yih hai !
Khush wuh kán ko lagtí hai ;
Shabd uská phailegá ;
Har ek ádmí sunegá.

2 Gunahgár insánhí ko
Dozakh se bacháne ko,
Fazl se tadbír húí ;—
Fazl se nibáhná bhí.

3 Síkhá ham ne fazl se,
Chalná raste nekí ke ;
A'ge játe játe hí,
Fazl pátá hún sahí.

4 Takyá is par jis ká hai,
Qáim uská ásrá hai ;
Fazl se wuh bachegá ;
Yún ásmán men p'hunchegá.

DO SAU PAINTA'LI'SWA'N GI'T.

L. C. M. Probation. Abdy's.

Muassir buláhat.

1 Nápákí men main phansá thá ;
Janam se leke aisá thá,
Aur badí se bharpúr ;

Mujhe gunáh dabátá thá ;
Ísá baghair niráshí thá ;
Azáb se chaknáchúr.

2 Naját kí bát ko sun gayá,
Par usko nahín mán liyá,
Na khátir kií hai ;
Jab tak áwáz, qudrat ke sáth,
'Main hún naját—tú mere háth
'Se bach,' á p'hunchí hai.

3 Dil merá tabhí phir gayá ;
Us qudrat ká iqrár kiyá,
Aur huá tábidár ;
Tab khushí se Injíl suní ;
Dilgírí bhí to chhút gaí ;
Hai fazl beshumár !

4 Banda terá náláiq hún ;
Main muft men terá p'yárá hún ;
Ímán tú detá hai ;
Ab púrá kar tú apná kám ;
Naját de, wáste apne nám ;
Terá hí ásrá hai.

DO SAU CHHIYÁLÍSWÁN GÍT.

C. M. Barby. Bedford.

Kalám sunne ke sáth barakat mángná.

1 Khudayá ! merí minnat sun ;
Tú merí madad kar ;
Ki main, sun sun ke páún gun,—
Kalám ko leún dhar.

2 Kán sunne ke Khudáyá de,
Rúh pák kí bar'kat bakhsh ;
Tú dil kí narmí mujh ko de,
Ki bát ho dil men naqsh.

DO SAU SAINTA'LI'SWA'N GI'T.

7s. Edyfield. Pleyel's Hymn.

Pitá, Putr, aur Rúh Pák ko apne tain sompná.

1 Prabhú I'sá dayáwant,—
Jagat-trátá—kirpáwant !
Pápí ko tú tártá hai,
Tujhe jo pukártá hai.

2 Main bhí ásrit hotá hún ;
Tan man tujhe detá hún ;
Yih na bantá mujhí se,
Balki tere fazl se.

3 Pitá ! mujhe tú qabúl ;
Bakhsh de merí sárí bhúl ;
Yún farmá ' Main terá hún ;'
Bas—main aur na cháhtá hún.

4 Putr ! tú sahárá kar ;
Prem ko mere dil men bhar ;
Tárak túhí hai sachchá ;
Merí kiyá kar rachchhá.

5 Merá rahbar ho, Rúh pák,
Ráh par mujhe kar chálák ;
Prít—pratít mujh men barhá ;
Swarg men ákhir ko p'hunchá.

DO SAU ARHTA'LI'SWA'N GI'T.

C. M. Evening Psalm. Tabor.

Safar ká gít.

1 Ghát bát men tú hai mere sáth ;
Khudáwand mihrbán !
Ai dukhí jan ke p'yáre Náth,
Mujhe sambhál har án.

2 Main bhor se shám tak táktá hún,
Khudáwand tere taín;
Bharosá terá rakhtá hún;
Sambhál tú mere taín.

3 Le chal tú mujhe mihr se;
Gharbár se phir milá;
Sab jagah men tú bar'kat de,
Aur shukr bhí karwá.

4 Unhen jo mere p'yáre hain,
Salámat tú hí rakh;
Ham tere ásrit bane hain;
Tú hámí hai beshakk.

DO SAU UNCHÁSWÁN GI'T.

C. M. Twenty fourth. Litchfield.

I'sá ko pyár karná.

1 Main I'sá ko p'yár kartá hún;
Wuh merá tárak hai;
Khudá ko usmen dekhtá hún;
Khudá mujassam hai.

2 Main I'sá ko p'yár kartá hún;
Wuh pák aur py'árá hai;
Dil apná use detá hún;
Ján usne dií hai.

3 Main I'sá ko p'yár kartá hún;
Wuh mujhe bakhshe hai;
Páksáfí usse pátá hún;
Wuh merá sháfí hai.

4 Main I'sá ko p'yár kartá hún;
Makhlasí usse hai;
Main uske qaul ká m'at'qid hún;
Qaul uská ámín hai.

5 Ai I'sá, p'yár main kartá hún ;
Is p'yár ko tú barhá ;
Roz roz main fazl pá jáún ;
Dil howe khúb safá.

DO SAU PACHÁSWÁN GI'T.

L. M. Mendon. Park Street.

Dushmanon par, Masíh se, ghálib honá.

1 Khudáwand men khushí karo ;
I'mándáro ! tum mat daro ;
Ummaid jo us par rakhtá hai,
Sharminda wuh na hotá hai.

2 Garchi dushman bahutere hain,
Khauf—khatre tumhen gherte hain,
Par I'sá pás ján chhipí hai—
Sab áfaton se dhampí hai.

3 Kamzor hoke zoráwar ho,
Ki zor Masíh se páte ho ;
Tum hargiz nahín hároge,
Balki dushman ko jítoge.

4 Khudáwand garchi gháib hai,
Par házir názir rahtá hai ;
I'mán se nazar átá hai ;
Shaitán ko bhí darátá hai.

5 Jaisá ki áp ne jíttá hai,
Yun ham ko bhí jitátá hai ;
So p'yár jo usko kartá hai,
Wuh fath us se pátá hai.

Hindustání Nazm ke Gít.

DO SAU EKÁWANWÁN GIT.

(Portuguese Hymn.)

Khudá kí sifaten.

1 Khudáwand hai kháliq i ins o ján ;
Nigahbán o hákim hai wuh begumán.

2 Walekin hai ádil adálat numá ;
Sharíron ko degá muqarrar sazá.

3 Khudá rúh, aur qádir bhí hai uská nám ;
Par záhir nahín, aur na yak já mudám.

4 Kare hukm jo ahkám ul hákimín,
Ba tajwíz i insán badaltá nahín.

5 Khudá jántá hai hamáre khiyál ;
Ki us se nahín hai chhipá koí hál.

6 Banáyá hai jisne dil i ádmí,
Nahín dil kí bát koí us se chhipí.

DO SAU BÁWANWÁN GIT.

Masíh—bachánewálá.

1 Masíhá, Khudá ká piyárá húá hai ;
Wasíla sabhon ká, hamárá húá hai.

2 Bacháne ko dozakh se, yáro hamáre !
Gunáhon ke badle kafára húá hai.

3 Khudá ká na thá koí farmán rawá ;
Yihí uske ghar men dulárá húá hai.

4 Jo murdon̲ ko dekhá jiláte húe,
To zindon̲ ke dil men̲ sahárá húá hai.

5 Gumráh jo tú láyá hai us par ímán,
Terá rahnumá wuh sitárá húá hai.

DO SAU TIRPANWÁN̲ GÍT.

(Portuguese Hymn.)

Naját ká sirf Masíh se honá.

1 Masíh ke siwá gar koí mukt cháhe,
To har dar se wuh lájaram dhakke kháwe.

2 Bashárat hai un ko jo hai uske d́n men̲,
'Kabhí yih sukhan merá khálí na jáwe.'

3 Dil o ján se howo rujú taraf uskí,
To tum ko libás i khuld tan suháwe.

4 Yih hai qaul donon̲ kitábon̲ ká, yáro!
Ki Ísá biná, koí jannat na páwe.

DO SAU CHAUWANWÁN̲ GÍT.

Masíh ká fazl.

1 Yá Masíh! mujh ko ásrá terá;
Juz tere, hai nahín̲ koí merá.

2 Main̲ gunahgár sab se álá hún̲;
Par tere fazl ne mujhe gherá.

3 Tú ne to us pai kí nazar rahmat,
Jis ne zakhmon̲ ko dekh phir chheṛá.

4 Bahr i dunyá se pár kar mujh ko;
Hai tere háth men̲ merá beṛá.

5 Mujh gunahgár kí hai míras tú,
Na koí shahr, aur na koí kheṛá.

DO SAU PACHPANWA'N GI'T.

Siwá Masíh ke, naját ká na honá.

1 Ilhám i gháib se jo mujhe yih nidá húí,
Sunte hí ján merí us par fidá húí.

2 Rakh árzú usí se jo terá shafí hai;
Jiske tufail maut bhí tujh se judá húí.

3 Dunyá men tú na rakhiyo kisí se ummaid kuchh;
Ulfat haqíqí sáre jahán se vidá húí.

4 Dozakh se makhlasí tujhe jisne diláí hai,
Bas dostí jo kahiye, to us se adá húí.

5 Ab is jahán men aise kam honge gunahgár,
Dil men jinhon ke ulfat i I'sá kí já húí.

DO SAU CHHAPANWA'N GI'T.

Naját ke liye Másíh ká fazl bas hai.

1 Ai Masíh, merí tú himáyat hai;
Fazl terá mujhe kifáyat hai.

2 Goki dushman bahut hain dunyá men,
Unkí hargiz na kuchh shikáyat hai.

3 Qahr i makhlúq ká nahín afsos;
Terí rahmat jo be niháyat hai.

4 Shukr is ká adá nahín hotá;
Mujh pai har dam terí riáyat hai.

5 Main hargiz nahín hún is láiq,
Lek yih sab terí anáyat hai.

6 Kyún na wuh pák ho gunáhon se,
Jo ki ámokhta sharáyit hai?

7 Shara ke kám se nahín hai naját,
Jin ke dil men terí riwáyat hai.

8 Ai Khudáwand, hai yaqín mujh ko,
Sáth mere terí hidáyat hai.

9 Rah, ímándár! shukrguzár mudám ;
Terí har nau kí shafáat hai.

DO SAU SATÁWANWÁN̲ GÍT.

Ibn i Ḳhudá ká fazl.

1 Kaun hai merá shafí, tere siwá,
Ai Masíh, Ibn i Ḳhudá—mere Ḳhudá ?

2 Ásíon̲ ká hai túhí ámurzagár ;
Rahm kar mujh par sadá, mere Ḳhudá !

3 Ḳhár dushman dúr karne ko mere,
Fazl terá bas hai, ai mere Ḳhudá.

4 Fazl apne se judá mat kar mujhe,
Kyúnki main̲ ásí hún̲, ai mere Ḳhudá.

5 Rúh ne á yak ba yak dil men̲ kahá,
Hai gunahgár pusht pai terí, Ḳhudá !

DO SAU AṬHÁWANWÁN̲ GÍT.

(Warren.)

Naját kí ḳhush ḳhabar.

1 Mere kán men̲ bhátí hai yih áwáz,
Bajáwe koí mukt ká agar sáz.

2 Wuh har zaḳhm ke wáste hai iláj ;
Sab hí tarah ke ḳhauf ko paṛe bháj.

3 Gunáh aur afsos men̲ ham hain̲ dabe,
Aur tárík dar narak men̲ hain̲ khube.

4 Magar Haqq ke fazl se lákalám
Húe hain̲ sazáwár dár-us-salám.

5 Garajkar agar jald abr i naját
Ghire gird dunyá ke, kaisí ho bát !

6 Ki jab ásmání asákir—bhalá—
Sab hí jama hokar uṭháweṉ sadá.

DO SAU UNSAṬHWÁṈ GÍT.

(Portuguese Hymn.)

Masíh se naját mángná.

1 Ai Ḳhudáwand Ísá. jahán ká qurbán !
Ham gunahgár kaise nápák—pareshán !

2 Be wasíle hamárá wasíla ho,
Aur maghfirat gunáh kí de haman ko.

3 Gunahgároṉ k' ḳhátir tú kaisá mihrbán !
Ḳhud ján apní dií qurbán i jahán.

4 Kafára to gunáh ká isse hogayá ;
Gunahgároṉ ko tab se bharosá ho áyá.

5 Ai Tálá ke Farzand—Masíhá buland !
Tú aurat kí nasl aur Ḳhudá pasand.

6 Maut terí hayát gunahgároṉ kí hai ;
Hamárí maut tusse bhí zindagí hai.

7 Ḳhudáwandá álí, qurbán i jahán !
Ham tere hí lahú par láweṉ ímán.

8 Sab tarah se haman ko ab kar taiyár ;
Hamesha tú rakh bhí ham sab se piyár.

DO SAU SAṬHWÁṈ GÍT.

(Althorpe.)

Táib ká rahm mángná.

1 Ḳhudáyá, maiṉ banda gunahgár húṉ ;
Gunáhoṉ se apne sharmsár húṉ.

2 Tere hí qadamoṉ par hai sir dhará ;
Tú hí karam apne se mujh ko bachá.

3 Main láiq nahín hún kisí chíz ke,
Sirf fazl setí mujhe tár de.

4 Tú merí khatáon par mat kar nigáh,
Balki ain rahmat se unhen mitá.

DO SAU EKSATHWÁN GIT.

Khudá se rahm mángná.

1 Ásí main banda hún terá; ai Báp mujh par rahm kar;
Náláiq aur sab se burá; ai Báp, mujh par rahm kar.

2 Kartá rahá main sarkashí hukmon se tere, ai Khudá!
Láiq nahín hún afú ke; ai Báp, mujh par rahm kar.

3 Hain ibtidá mere gunáh, jab se mujassam main húá;
Nekí nahín mujh men zará; ai Báp, mujh par rahm kar.

4 Terá háth ámezish o rahmat se to mámúr hai;
Tere siwá jáún kahán? ai Báp, mujh par rahm kar.

DO SAU BÁSATHWÁN GIT.

Gunáh ká iqrár karná, aur muáf honá.

1 Hai mubárak, gunáh jis ká bakhshá gayá,
Aur khatá uskí dhámpí gaí az Khudá.

2 Mubárak hai wuh, jo ki badkár, nizd i Khudá,
Na thahrá, na ho jis ke dil men daghá.

3 Jab main duá se rahá chupchupá,
Din bhar karáhte húín ustukhán galke má.

4 Kyúnki mujh par to thá terá dast i girán.
Badlí taráwat to garmí kí khushkí se—hán.

5 Main tujh pás kartá hún iqrár apne gunáh,
Aur apní chhipáí nahín main ne badkárí—áh!

6 Karúngá Yahowáh ke áge bayán i gunáh;
So bakhshá gunáh merá tú ne, Iláh!

7 Jo ki hai pák, waqt i ijábat, sadá
Tusse to hai mángtá wuh duá.

8 Yaqíná ki sailáb bare áb ká,
Girde to uske na phirne sake, ai Khudá.

9 Hai bachátá dukhon se tú, merí Panáh!
Ghere tú mujh ko khalásí ke gíton, Iláh!

DO SAU TIRSATHWAN GIT.
(Greenville.)
Khudá kí sitáish karwáná.

1 Ai sabhí qaumo, Yahowáh kí sitáish tum karo;
Ai sabhí logo, tum uská shukr dil pai bhí dharo;

2 Kyúnki hai rahmat to uskí haman par beniháyat,
Aur hai abad ul ábád uskí sachchái o sadáqat.

DO SAU CHAUSATHWAN GIT.
Khudá ká shukr.

1 Shukr terá hai, Khudáyá, har zamán;
Hai muháfiz tú hamárá begumán.

2 Asmán terá hai, aur terí zamín;
Terí qudrat se baná makín o makán.

3 Hukm sab nátiq hain tere, ai Khudá,
Tú hí sháhansháh hai har do jahán.

4 Apne bandon ká tú hí mahfúz hai,
Juz tere aur hai kahán unko amán ?

5 Jab se hai sáya ádmíon par terá,
Tír dushman ke lagá hai begumán.

DO SAU PAINSATHWA'N GI'T.

I'sá Masíh kí hamd.

1 Karo sab hamd behadd us Khudá kí,
Ki jis ne sab ke iwaz ján fidá kí.

2 Kare hai begháyat ulfat usí ne ;
Na thí parwá use sháh o gadá kí.

3 Kahín hargiz na thí bachne kí ummed ;—
Jo apná khún bahá, us ne sadá kí—

4 ' Idhar áo, thake aur zer báro !
' Sazá sárí tumhárí ham adá kí.

5 ' Jism jo hain tumháre dard álúd ;
' Yih hai tadbír us dukh dawá kí.

6 ' Mere zakhmon ko dil se yád rakho ;
' To main bakhshún khatáen ibtidá kí.'

7 Jo áyá uská bulwáyá gunahgár,
To sab niamat use usne atá kí.

DO SAU CHHIYA'SATHWA'N GI'T.

Masíh ká shukr karwáná.

1 Tum karo din rát shukr, ai bháiyo,
Ho jo Ibn i A'dam ke tum, ham ráhiyo !

2 Jis ne apní ján kafáre men dí,
Aur bakhsháyá tumhen, gumráhiyo !

3 Dushmanon se dostí yún kí mánind,
Phir kahá, ' tum mángiyo jo cháhiyo.'

4 Ab talak us se karo apní naját ;
Phir naí ghazlen banákar gáiyo.

DO SAU SATSAṬHWÁN GÍT.
Masíh kí naját par shukr karná.

1 Sabhí barakaten hain Khudáwand ko,
Mujassam kiyá jis ne Farzand ko.

2 Diyá apní ján ko us ne áp,
Ki Haqq se karáwe hamárí miláp.

3 Kiye púre ahkám sab Báp ke,
Jo ham sab na unko adá kar sake.

4 Sazá ko hamárí súle par uṭháyá ;
Yún ham ko ạzáb i saqar se bacháyá.

DO SAU AṬHSAṬHWÁN GÍT.
Masíh ká pyár gáná.

1 Masíh ke nám kí táríf gáo ;
Sur uske gít men apná miláo.

2 Jo hai uskí rahmat ká ummedwár,
Khushí se wuh gáwe Masíh ko piyár.

3 Masíh hí se howegí tum ko naját ;
Gunahgáro ! lo ákar abadí hayát.

4 Masíh kí taraf áwen sab gunahgár ;
Gáte húe shauq se uská piyár.

5 Tumhárá bojh sab us ne sahá hai,
Jise Alláh ne Beṭá kahá hai.

6 Apne gunáh se hokar bezár,
Áo gáte húe tum uská piyár.

7 Jo apne bad gunáhon men phanse ho —
Aisi gahrí khandaq men dhase ho,

8 Taraf Ísá kí hoke jaldí taiyár,
Áo gáte húe tum uská piyár.

DO SAU UNHATTARWÁṈ GÍT.

(Perine.)

Masíh ko qabúlne kí nasíhat.

1 Masíh hí se ab howe sab ko naját;
Gunahgáro! lo ákar ab'dí hayát.

2 Karo dil meṉ apne tum usko qabúl,
Na howe kí ho uská ghussa nazúl.

3 Agar qadam apná wuh lewe haṭá,
Nahíṉ koí saktá phir usko lauṭá.

4 Qabúl usko dil meṉ tum apne karo,
Na howe ki tum uske ḍar se phiro.

DO SAU SATTARWÁṈ GÍT.

Masíh par ímán láne kí nasíhat.

1 Shán maulá kí, jidhar dekho, udhar;
Ai gunahgáro, paṟe bhaṭke kidhar?

2 Áo sachche dil se tauba karke tum;
Juz Masíh bakhshish nahíṉ, jáo jidhar.

3 Hai Khudá ká wuhí eklautá azíz;
Us ke qadmoṉ par giro; áo idhar.

4 Wuh hai málik; zát us kí hai rahím;
Bhúle chúke kyúṉ phire ho dar ba dar?

DO SAU EKHATTARWÁṈ GÍT.

Masíh par ímán láná.

1 Jab se Ísá apná piyárá ho gayá,
Mujhe Shaitán se kinára ho gayá.

2 Jab se dekhá aur paṛhá Injíl ko,
Rahnumá dil ká sitára ho gayá.

3 Khúb yún samjhá hai mujh miskín ne,
Jo gunáhon ká kafára ho gayá.

4 Main phirtá thá bhaṭaktá darmiyán ;
Us ke áne se guzárá ho gayá.

5 Jo ki láte hain nahín us par ímán,
Un ke haqq men sach khisára ho gayá.

6 Juz Masíh Ísá nahín dígar koí ;
Hai mubárak jo Nasára ho gayá.

DO SAU BAHATTARWÁN GÍT.

Khudá par iątibár rakhná.

1 Nahín parwá ; merá charwáhá hai Yahowáh
Wuhí detá hai mujhe suthrí tar charágáh.

2 Chain kí chashmon kí taraf mujh ko hai jhukátá;
Ján ko mujh men wuhí hai pher látá.

3 Wuh phir baráe nám khud mujh ko hai le áyá
Raston men sachái ke ; mujhe hai sach phiráyá.

4 Nahín kuchh khauf mujh ko chalún gar khatre kí
Jo taráí men hai—maut ke sáe kí tháh : [ráh,

5 Kyúnki mujh ko nipaṭ tujh se hai tasallí begumán;
Láṭhí o sonṭá terá merá sáthí—hamínán.

6 Beshubha rahmat Iláhí umr bhar merí muín
Rahegí, aur main Yahowáh ká hamesha hún adhín.

DO SAU TIHATTARWÁN GÍT.

(Duke St. Shoel.)

Khudá aur uske kalám par khush honá.

1 Máya merí tú, ai Khudá ;
Raste par tere jab chalá,

Máne hai dil terá kalám ;
Der ká is meṉ kuchh nahíṉ kám.

2 Sachchá rastá pasand kiyá ;
Wáh ! pasand bhí apní hai kyá !
Haiṉ jo zamín par ganj ziyád,
Kar nahíṉ sakte mujh ko shád.

3 Hukm aur rahmat jo hai terí
A'nkh ke áge maiṉ ne dḥarí ;
Har roz kí qúwat un meṉ se
Páí hai, aur haiṉ chain mile.

4 Ráh se terí jab ki phirúṉ,
Kaj-rawí apní maiṉ ján lúṉ ;
Phir chalúṉ tere hukmoṉ par,
Khwáhish i bakhshish haigí bhar.

5 Maiṉ ab, aur sadá bhí terá ;
Yá Rabb ! mujh bande ko bachá ;
Tere kalám ke wáde se
Rahtí to hai ummaid mujhe.

DO SAU CHAUHATTARWA'Ṉ GIT.
(Bradfield.)
Nayá janam.

1 Na záhirí rasúmát álam kí sab,
Na ríteṉ jo bakhshí haiṉ ghaffár Rabb,
Na insán kí marzí, na khún o nasab
Pahuncháwe kisí rúh ko dargáh *i* Rabb.

2 Magar sirf marzí *i* Khudá be khalal
Banáwe hai ham sab ko wáris *i* fazl ;
Agar naye sir se paidá howeṉ,
To Farzand uske kí súrat baneṉ.

3 Quds Rúh bataureki bád i samá
Jhule sir pai farzand *i* hirs o hawá,
Sab hí naye dastúr o taba halím—
Banátí hai insán kí rúh salím.

4 Hamárí zinda rúheṉ dast i gham se—
Bedár hotí haiṉ ḳhwáb i ạdam se ;
'Smání chízoṉ par lagáte haiṉ chashm,
Aur táríf meṉ saraf karte haiṉ dam.

DO SAU PACHHATTARWÁṈ GÍT.

(Althorpe.)

Bihisht ká wáris.

1 Wuh hai kaun banda, jo jáwe uṭháyá
Tere pás, jannat meṉ, mere Ḳhudáyá ?

2 Wuh banda jo qáim hai ab dín par—
Chale ijz se Haqq kí áín par—

3 Ki jiske háth haiṉ safá aur dil
Wuhí bát bole jo ho bích dil,

4 Na koí burí bát láwe zubáṉ par,
Burá jáne tuhmat ko hamsáe par,—

5 Jo kareṉ us se dur—rakheṉ us se bair,
Kare piyár, aur máṉge unkí ḳhair,—

6 Kare har kisí se bhaláí mudám—
Ye to haiṉ rást ; púchho—to nekoṉ ká kám.

DO SAU CHHAHATTARWÁṈ GÍT.

(Montagne.)

Maut ke liye taiyárí karná.

1 Ek din ham ko zarúr marná hogá,
Is sará fání se chalná hogá.

2 Par Ḳhudá jáne ki wuh kab áwe,
Taubhí sab kisí ko ramná hogá.

3 Áj kar jo tujhe cháhiye karná,
Nahíṉ to kal ko háth malná hogá.

4 Laṛkapan, pírí, aur jawání meṉ,
Maut ke pal setí guzarná hogá.

5 Phir agar gor men̲ tú tauba kare,
Us waqt sirf tujhe kuṛhná hogá.

6 A'j kar jo tujhe cháhiye karná,
Nahín̲ to kal ko háth malná hogá.

FIHRIST I ÁM

GÍTON GÍ.

		Gít.
1	Khudá kí sifaten, ...	1— 21
2	Taslís, ...	22— 26
3	Masíh, ...	27— 84
4	Rúh Quds, ...	85— 91
5	Baibal, ...	92— 97
6	Iatiráf o munáját, ...	98—137
7	Táríf, ...	138—150
8	Nasíhat,..	151—161
9	Ímán, ...	162—164
10	Báptismá,..	165—170
11	Ashá i Rabbání, ...	171—172
12	Injíl ká phailná, ...	173—189
13	Sabt, ...	190—196
14	Subh, ...	197—198
15	Shám, ...	199—202
16	Nayá baras, ...	203—206
17	Maut o hashar, ...	207—214
18	Adálat, ...	215—220
19	Ásmán, ...	221—225
20	Jahannam, ...	226
21	Mutfarriqát, ...	227—250
22	Hindustání nazm ke Gít, ...	251—276

FIHRIST I ḲHÁSS
ZABÚR AUR GÍTOṈ KÍ.

(*Is fihrist ke hindase safahoṉ se taạlluq rakhte haiṉ.*)

Ạdálat díndároṉ aur be-dínoṉ kí, 387, 388.
ká din, 79, 156, 242, 386—390.
karṇá Ḳhudá ká, 98, 219.
karná Masíh ká, 157, 389.
makkar kí, 80.
Adham kí ạrz, 327.
Ádmí ká biaslihí gunahgár honá, 21.
ká náchíz honá, 51, 53, 233.
kí burí hálat, 82.
kí faná, 140.
Áfat: dekho *Dukh.*
Afsos; dekho *Áh.*
Áh karná abiswás o bhúl par, 324.
apní bad-ḳhoí par, 312.
páp kí dashá par, 325.
saḳht-dilí par, 333.
satáe jáne par, 63.
Ạjiz ká fazl mángná, 317.
kí duạ́, 331.
Ạjizí karná, 207.
Ạrz; dekho *Duạ́, Munáját.*
Ás } dekho *Bharosá.*
Ásrá } dekho *Bharosá.*
Ạshá i Rabbání, 360.
Ásmán, 390, 391.
ká wáris, 22, 39, 422.
kí ummaid, 393.
par dukhoṉ se farághat, 391.
Ásmání Kanaạn, 392.
ḳhushí zamín par, 399.
Bacháo ạjib, 210.
aur sukh mángná, 144, 202.
díndároṉ ká áfatoṉ se, 146, 208, 209, 212,
dushmanoṉ se, 12, 44, 84, 90, 208, 228.
ká Ḳhudá se honá, 151.
ká shukr, 101, 208.
túfán aur jaház ke ṭúṭne se, 175.
Dekho *Naját.*
Bad-ḳhoí apní par afsos karná, 312—314.

Bad-khoí ká iqrár karná, 319. Dekho *Kharábí.*
Badnámí se bachná, 47.
Bádsháhat Masíh kí, 362, 365—368, 370.
Bandagí girje kí, 127—130, 397.
ke píchhe—rukhsat, 400.
ke shurú ká gít, 403.
men khush honá, 42.
Bandobast aur paidáish, 52.
Báptismá ká hukm, 356, 357.
tifl ká, 357—359.
Baras ká ákhir, 378.
nae tak jítá rahná, 380.
Bedín, Beímán, } dekho *Gunahgár.*
Bedíní, 59.
Beímání par háe márná, 324.
se halák honá, 152.
Bekas ká Ísá se madad mángná, 314.
Bephal per sá honá, 379.
Bharosá Khudá ká rakhná, 10, 132, 420.
Masíh par rakhná, 326.
Bihisht, dekho *Ásmán.*
Bímár ká changá honá, 46, 185.
ká duá mángná, 65.
ká imtihán par ghálib honá, 14.
kí faryád, 13
kí munáját, 62.
Buláhat muassir, 10?.
Buláhat Buton ká bátil honá, 184, 220.
Daulat ká maut men befáida honá, 77.
Díndár aur sharír ká anjám, 3,4,25,61,78,394.
búrhe ká Khudá par bharosá rakhná, 108.
búrhe ká Khudá se khush honá, 108, 109.
búrhe kí ummaid, 107.
gharwále ká chalan, 163.
ká bachánewále Khudá par khush honá, 109,
ká dost—Khudá, 19.
ká háfiz—Khudá, 61.
ká hámí—Khudá, 74.
ká hissa, 25, 26.
ká khushhál honá, 41.
kí madad, aur satánewálon kí sazá, 14, 212.
kí malámat qabúlná. 229.
kí nekbakhtí, 138, 190, 213.
kí panáh—Khudá, 20, 27, 73, 145, 146.
kí tambíh, 139, 150.
kí ummaid, 147.
Dekho *Kalísyá.*
Dostí ká áshiq honá, 203.
Dozakh, dekho *Jahannam.*
Duá ájiz kí, 331.
bachne kí zálimon se 89, 96, 228.
dukh dúr karwáne kí, 329.
dushmanon se bachne kí, 44, 83, 115, 123.

Duạ́ mángná aur jágná, 404.
mángná bímárí men̠, 65.
mángná dukh men̠, 70, 122, 133, 135, 136, 164.
mángná, dushmanon̠ se taklíf páke, 85, 86.
mángná k̠hatre men̠, 87.
phisalnewálon̠ kí, 91, 322.
táib kí, 81, 320.
Dekho *Munáját.*
Dukh dúr karwáne kí prárthná, 329.
men̠ Khudá kí ár̤ tákná, 43, 88, 91.
men̠ duạ́ mángná, 70, 122, 133, 135, 136, 164.
men̠ sirf Khudá hí par bharosá rakhná, 10, 43, 328, 329.
men̠ ummaid rakhná, 32, 69.
sahná dil men̠, aur Khudá se k̠halásí páná, 9.
sahne se tábidár honá, 195.
se chhuṭná, 22, 65, 175.
se Khudá ká panáh banná, 145, 146.
se díndáron̠ ká bacháo, 146.
Dukhí kí arz, 317.
Dushman díndáron̠ ke se badlá lená, 83.
par, Masíh se ghálib honá, 409.
se bacháo, 12, 84, 187.
se bachne kí duạ́, 44, 83.
Dushman se piyár karná, 57.
se taklíf páke duạ́ mángná, 85, 86.
Faná insán kí, 140—144.
Farotaní, 215, 216.
Faryád karná satánewálon̠ par, 126.
Fazl ká shukr, 35, 36.
Khudá ká, 226.
kí sifat, 405.
mángná, ájiz ká, 317.
pánágunáh ke iqrár se, 50.
páná Khudá se, 157.
Gar̠ariyá kalísyá ká—Khudá, 36, 37.
Ghabráhaṭ men̠ ummaid karní, 47.
G̣hair qaumon̠ ká Khudá ke tábi honá, 97.
Gharáná díndár, 217.
kí barakaten̠, 212.
Gharwále nek ká chalan, 163.
Girje kí bandagí, 127—130, 397.
kí sifat, 134.
—ká bághícha, 148.
par khushí karná, 43, 205, 206.
Dekho *Kalísyá.*
Gítibádat ke shurú ká, 403.
Masíh ká, 339, 345.
safar ká, 407.
shám ká, 11.
subh ká, 10, 12.
Gunáh kí dashá par háe márná, 325.

Gunáh kí muáfí 48, 49, 214, 415.
men parná, 224.
se dukh sahná, 175.
se khalásí mángná, 316, 322.
Gunahgár ká burá hál, 311.
ká anjám, 25.
kí guzrán o maut, 381.
ko I'sá kí taraf buláná, 346—354.
se alag rahná, 3, 4, 42.
Hashar kí ummaid, 24, 385.
Hilm Khudá ká, 182, 183, 226.
I'mán ke liye minnat karná 354.
—Khudá kí bakhshish, 355.
láná Masíh par, 419.
se mukt honá, 355.
I'mándár, dekho *Dindár*.
Injíl ká phailná, 30, 226, 361—371.
ke liye shukr karná, 158.
Dekho *Kalám Iláhí*.
Insáf, dekho *Adálat*.
Iqrár se gunáh kí muáfí, 48, 50, 415.
I'sá, dekho *Masíh*.
I'sawí mazhab ká phailná, 102.
Dekho *Injíl*, *Kalám Iláhí*, *Masíh*.
Isráíl ká bacháo, aur Khudá kí bardásht, 121.
ká ban men musáfirí karná, 184.
Isrásl ká Misr kí musíbaton se bachná, 119.
ká phisalná, 120.
kí tambíh o muáfí, 121, 173.
Jágná aur duá mángná, 404.
Jahannam, 394.
ke khauf se khalásí. 46.
Jaház ke túṭne se, bacháo, 175.
Jang I'sáí o fath, 400.
Jatáná kalísyá ko, 124.
sardáron ko, 125.
Jawán ká Masíh par ímán láná, 402.
Jíbh ko sambhálná, 63.
Kalám Iláhí ká jári honá, 30.
ke sunne ke sáth barakat mángná, 406.
ke wasíle se bachná, 197,
kí khúbí, 29, 31, 190, 196, 199—201, 308—311.
kí samajh aur tasallí mángná, 195, 310.
kí sifaten, 308—310.
ko pasand karná, 191.
par dhyán karná, 200.
par mushtáq honá, 192, 199.
se aqlmand honá, 197.
se khush honá, 201, 421.
se tasallí páná, 193.
se ulfat rahkná, 193.
Kalísiyá ká dukh men honá, 123, 124.

Kalísyá kágarariyá—Khudá, 36, 37.
ká hámí—Khudá, 74.
ká phir banáná, 165.
kí new Masíh, 188.
kí salámatí aur jalál, 76, 149.
ko Khudá ká jatáná, 124.
men sab záton ká áná, 370.
Dekho *Saihún.*
Kámyábí ká Khudá se honá, 211.
Kamzoron ká zor o hissa—Khudá, 113.
Kangálon par rahm karná, 68.
Kárkhána Khudá ká, 29.
Khabargírí Khudá kí, 54,
Khalásí se khush honá, 34.
Kháliq kí sitáish, 342.
Dekho *Khudá.*
Kharáb, dekho *Gunahgár, Sharír.*
Kharábí dil kí, 315.
dunyá kí, 323.
Dekho *Bad-khoí, Khwárí.*
Khatre men duá mángná, 87.
Khudá—ásrit ká hámí, 86.
—bádsháhon ká Bádsháh, 104.
—bedín ká dushman, aur díndár ká dost, 19.
—díndár ká háfiz, 61.
Khudá—díndáron ká hissa, 25.
—díndáron kí panáh, 20, 27, 73, 145, 146, 254.
—dukhíon ká chain denewálá, 234.
ká adl, 17—19, 27, 116, 219, 237.
ká badlá lená, Saihún ke dushmanon se, 116.
ká bharosá karná, 10, 92, 132, 237, 328, 329, 420.
ká dil ke dukh se bachá-ná, 9.
ká ghazab o rahm, 18, 103.
ká gunáh par dekhná, 327.
ká házir názir honá, 227, 251, 252.
ká hilm, 226, 249.
ká hilm o wafá, 259.
ká insáf aur qaumon kí naját, 98.
—Kalísyá ká garariyá, 36, 37.
ká kháliq o málik honá, 149, 227.
ká makán—Saihún, 216, 217.
—Kamzoron ká zor—o hissa, 9, 113, 229, 237.
ká Masíh men pargat honá, 258.
ká piyásá honá, 69, 137.
ká qaul Masíh se, 136, 137.

Khudá ká sab kuchh honá, 51, 53, 401.
ká satánewálon se bachána, 90.
ká shukr karwáná, 100, 160, 166, 218.
ke fazl kí sifat, 58, 219, 405.
ke jalál ká; uske kám o kalám se, záhir honá, 29.
ke rahm kí sifat, 18, 98, 160, 167, 168, 223.
ke sáth rahná 38.
ke taín rát ko yád rakhná, 96.
ke ujúbe kárkháne, 221.
kí abadiyat, 140, 142, 256.
kí áwáz—dunyá aur girje men, 45.
kí ár takná, dukh men, 88, 91.
kí baqá, aur insán kí faná, 257.
kí bharpúrí, 24.
kí buzurgí, 15, 138, 233, 249.
kí buzurgí, adl o fazl, 238.
kí buzurgí aur hilm, 182, 183, 259.
kí khabargírí, 54, 174, 237.
kí khúbí, 234, 235, 236. 239.
kí madad ká shukr, 101.
kí madad páná rúhání laráí men, 232.
Khudá kí mahabbat 253.
ki mihrbání ko yád rakhná, 94.
kí pákízagí o buzurgí 250.
kí pákízagí o rahm 160.
kí parwardigárí, 99, 227, 239, 254.
kí qudrat, 15, 117, 219, 239.
kí qudrat o buzurgí, 252.
kí qudrat paidáish men, 261.
kí rúhániyat, 255.
kí sifaten, 248, 251, 257, 260.
kí sifaten aur jalál, 57, 172.
kí tábidárí men qáim honá, 194.
kí taraf dekhná, 71.
kí tár f 16, 151, 155, 169, 177, 180, 187, 219, 233, 241—243, 341.
kí wafádárí, 139—171, 181, 235.
kí wahdániyat, 255.
ko apná dil dená, 398, 407.
ko khojná, 95.
par áshiq honá, 93.
par nekí ká na pahunchná, 23.
se, áfat men madad páná, 118.
se fazl aur khushí páná, 157.
se kámyáb honá, 221.

Khudá se khush honá, 28, 94, 109.
wáhid kí taríf, 133.
Khush khabarí 311, 413. Dekho *Injíl*.
Khushí Khudá se páná, 157
Khwárí insán kí, 82.
Kurhná sharíron se na cháhiye, 60, 112, 114.
Lácháron kí ummaidgáh Khudá hai, 225.
Laráí ruhání men Khudá kí madad páná, 232. Dekho *Jang*.
Larkebálon ká báptismá, 357—359.
kí tálím, 54, 56.
se Khudá kí taríf záhir honá, 16.
Latá Khudá kí ujrí húí, 124.
Madad mángná Khudá se, 332.
mángná sáre hál ke liye, 335.
Makkár kí adálat, 80.
Malámat díndáron kí qabúlná, 229.
Masíh-bachánewálá, 296, 299, 300, 410.
—bádsháh aur kalísyá ká dulhá, 73.
ká ahwál, dunyá men, 282.
ká áná dunyá men, 268. 217
ká áná, aur bádsháhat karná, 33, 159.
ká ár honá, 277.
ká ásmán par charhná, 7, 39, 75, 76, 104, 179.
Masíh—ká autár lená, 16, 265, 267.
ká autár lená aur adálat karná, 157.
ká autár lená aur qurbán honá, 66.
ká dushmanon par ghálib honá, 5, 33, 287.
ká garariyá honá, 283.
ká insán ke dilon par fath páná, 365.
ká jalál, 72, 159, 179.
ká janam, 265, 268.
ká janam aur fath, 156.
ká jí uthná, 290.
ká jí uthná aur fath páná, 291.
ká jí uthná, sabt ke din, 189.
ká kafára karná, aur málik honá, 289.
ká káhin honá, 180.
ká langar o ár honá, 278.
—kalísyá kí new, 188.
ká madadgár honá 276.
ká marná, jí uthná aur sifárish karná, 302.
ká piyár gáná, 418.
ká rasúl, káhin, o bádsháh honá, 282.
ká sab kuchh honá, 279, 281.
ká salíb par khichná, 286, 295.
ká sháhhansháh honá, 35.
ká tabíb honá, 276.
ke dushmanon se badlá lená, 8.

Masíh ke fazl par bharosá rakhná, 402, 411, 413.
kí bádsháhat par khushí karní, 154.
kí buzurgí, 284.
kí fazílat, 284,
kí kirpá aur ráj, 298.
kí muhabbat, 269.
kí mánind, satánewálon ko muáf karná, 178, 179.
kí maut aur jí uthná, 289, 292.
kí maut par sochná, 288.
kí maut se hayát abadí ká honá, 272.
kí maut se naját ká púrá honá, 294.
kí qudrat aur mihrbání, 281.
kí qurbání se naját honí, 67.
kí saltanat, 7, 110, 111, 159, 180.
kí sifaten, 270, 273—275, 297.
kí táríf, 338—340. 344.
kí táríf karná, sabt ke din, 189.
kí tasdíq o buzurgí, 33, 105, 267.
kí tasdíq o maut, 32, 285, 286.
kí wafá se khátir jama rakhná, 401.
ko piyár karná, 408.
—muallim aur bachánewálá, 280, 303.
Masíh par khwáhish honá, 397.
par táj rakhná, 340.
—sab qaumon ká wáris, 6.
se bekas ká madad mángná, 314.
se iltijá karná, 330, 335.
se kaí ek barakaton ko páná, 302.
se Khudá ká qaul, 136, 137.
se naját honí, 67, 131, 266, 270, 271, 279, 293, 296, 299—301, 411, 412.
se roshní, hayát, aur salámatí, 274.
Mátam bedínon ká, 382.
Mausimon ká gít, 240.
Maut díndár kí, 283.
gunahgár kí, 381.
ke liye taiyárí karná, 422.
kí fikr karná, 283.
o hashar, 385.
par fath páná, 384.
se bacháo ká shukr, 188.
se bedar honá, 382.
Menh par shukr karná, 345.
Minnat ímán ke liye, 354.
Khudá kí karní, 132.
Dekho *Duá*, *Munáját*.
Muáfí, 214.
aur pákízagí, 49.
Isráíl kí, 173.
muft kí, 49.
muqirron kí, 48.
Munádíon kí rawánagí, 361.

Munáját, 20, 41.
bímár kí, 62.
dukhí kí, 164.
karní dil kí táríkí men, 230.
Khudá ke khojí kí, 316.
Muqirron kí muáfí, 48.
Múrat: dekho *But.*
Murda honá gunáh men, 334.
Musíbat: dekho *Dukh.*
Naját chor kí, 404.
dunyá kí, 364, 367, 369.
ká Masíh se honá: dekho *Masíh*, *Nasíhat.*
kí ráh khojná, 319.
kí ummaid, 293.
ko jaldí khojná, 346.
Mángná, 325, 336, 414.
par khushí karná, 294, 418.
qaumon kí, 98.
Naját-dihinde kí táríf, 338.
Nápáidárí zindagí kí, 64.
Nasíhat khush khabrí ke mánne kí, 346—354.
bekal gunahgáron ko, 352.
Nástík ká halák honá, 82.
Nástikí, 58.
Náummaidí ko dúr karná, 119.
Nayá janam, 421.
Nazr ko púrá karná, 186.
Nek: dekho *díndár.*
Nekbakhtí ímándáron kí, 138, 190, 213.

S

Nekí ká bandon par pahunchná—na Khudá par, 22.
Paidáish, 51.
aur bandobast, 52, 169.
Pákízagí aur muáfí, 49, 160.
Pák log: dekho *Dindár.*
Panáh Khudá kí, dukh men takná, 88.
Parwardigárí, 99, 169.
Phandon se bachne kí duá, 334.
Phir áná Khudá kí taraf, 321.
Phisalnewálon ká bachná, 318.
ká hál, 312.
kí duá, 91, 322.
ko badlá dená, 120.
Prárthná; dekho *Duá.*
Qahr aur rahm Khudá ká, 103, 219.
Qanáat, 216.
Qaul bándhná Khudá se, 396.
Khudá ká Masíh se, 136, 137.
púrá karná, Khudá ká, 170, 171, 181.
Qaumon kí naját, 98.
ko tambíh aur barakat dená, 176.
Qurbání Masíh kí, 66, 67.
se tábidárí ká bihtar honá, 79.
Rabb: dekho *Khudá.*

Rahm aur ghazab Khudá ká, 103.
Khudá ká, 160.
kí sifat, 98, 761, 168, 223.
Rástbáz: dekho *Díndár.*
Rástbází ke áftáb ká charhná, 364.
Rúh Quds ká fazl, 304.
kí ináyat kalísyá ko, 104.
se fazl mángná, 304—307.
Rukhsat ibádat ke píchhe, 400.
Táib ímándár kí munáját, 320.
ká apní kharábí par sochná, 314.
kí duá, 81, 322, 414, 415.
sachchá, 225.
Táríf Khudá aur Barre kí, 344.
Khudá kí, 151, 155, 161, 162, 169, 177, 180, 187, 202, 209, 241--243, 341, 342, 416.
Táríf Khudá wáhid kí, 133,
Masíh kí, 338, 339, 340, 417.
Tasallí ká Khudá se honá, 151.
Taslís, 262, 264, 343.
Tauba ká phal, 210.
karná, 224.
se chhutkárá, 175.
Túfán se bacháo, 175.
Ummaid búrhe díndár kí, 107, 108.
díndáron kí, 147.
díndáron kí, marne ke waqt, 382.
karní ghabráhat men, 47.
Khudá kí rakhná, 40.
rakhná dukh men, 32, 69.
Umr ká ghatná, 164.
Wafádárí: dekho, *Khudá, Masíh.*
Zálimon se bachne kí duá, 89, 199.
Zindagí kí nápáidárí, 64—141.

PAHLÍ SATAROṈ KÍ FIHRIST.

	Safha.
Ab áḳhir húá dúsrá sál,	378
Abadí Ḳhudá ne yún kahá,	179
Ab dunyá ḳhushí kar lewe,	159
Ab Ísá merá jítá hai,	302
Ab ruḳhsat de, Ḳhudáwandá !	400
Achchhá dil, Ḳhudáwand ! de,	402
Adal—insáf main kartá hún,	199
Ádil to hai Ḳhudá,	237
Adúm kí ráh kaun átá hai,	287
Afsos, afsos, afsos karo,	323
Afsos—dil se, afsos karen,	323
Afsos, ki aksar main kambaḳht,	321
Agar áspás hazár maren,	146
Ajr Ḳhudáyá tujh se hai,	150
Ai Báp, tú ne to ulfat se,	262
Ai dil, tú uṭhke shukr kar,	169
Ai dunyá ! dil se pare ho,	403
Ai fazl ke Ḳhudá,	126
Ai gunahgáro ! ḳhiyál karo,	351
Ai Ísá, terí mamlukat,	367
Ai ján, Ísá ko ḳhiyál tú kar,	105
Ai ján, Ḳhudá ká shukr kar,	180
Ai ján, Ḳhudá ko dekh,	40
Ai ján, kyún jhuktí hai,	70
Ai ḳhákí bháío, ḳhiyál karo,	146
Ai ḳhatákáro ! chale áo,	350
Ai Khudáwand Ísá, jahán ká qurbán,	414

	Safha.
Ai larke bálo, chale áo,	54
Ai larko, musse síkho,—	56
Ai logo, jo páp se dukhí ho,	360
Ai Masíh, gar tú merá hai,	281
Ai Masíh, merí tú himáyat hai,	412
Ai murde logo sab!	351
Ai Rabb tú nazar kartá hai,—	141
Ai Rúh Quds, ab utar á,	304
Ai sabhí qaumo, Yahowáh kí sitáish tum karo,	416
Ai sárí qudrat ke Khudá,	16
Ai yáro, ham sab gunahgár,	319
Amal se main phir gayá,	293
Á mere ghar men, ai Khudá,	163
Anáth main hún, ai Prabhú Khrísht,	327
Ánkhen uthátá hún—	204
Áo—fazl ko ab dhúndh lewen,	396
Áo—khushí karo dilon se,	268
Áo, pápí logo, Ísá pás,	353
Árám ká din ab áyá hai,	371
Ásí main banda hún terá; ai Báp,	415
Ásmán hai jagah khushí kí,	391
Ásmání Báp, tere hí piyár,	262
Ásmání Dost, tú dekhtá hai,	14
Ásmán jalál dikhátá hai,	30
Ásmán men gít shurú húá,	265
Ásmán par takht Khudá ká hai,	19
Ásmán pukártá hai—	29
Ásmán—zamín ab khiyál karo,	313
Ásmán—zamín milke,	344
Awám buton ke píchhe hon,	25
Áwáz—áwáz uthá gáwen,	153
Áwáz har ek uthá gáwe,	155
Áwáz khushí kí áb karen,	75
Áwáz sur ákhir dewegí,	385
Áwe Prabhú terá ráj,	362
Azáb men Ísá pará hai,	286

	Safha.
Azíz Khudá ká Ísá thá,	282
Azízo ! chale áo,	352
Azmá—ázmá—mujhe ázmá,	42
Bachá—bachá—Khudá, bachá,	32
Bachá—bachá—tú hí bachá,	83
Bachpan se bigre ádmí hain,	89
Badí, Khudáyá, tú ghatá,	333
Badkár kí chál pukártí hai—	58
Bahutere log á játe hain—	370
Bahutere mere dushman hain,	44
Baibal biná rastá nahín,	310
Baibal dunyá kí roshní hai,	310
Baibal kalám Khudá ká hai,	309
Bairí bahutere mere hain,	86
Bandon ko tú ne chhor diyá,	91
Bará buzurg Khudá to hai,	76
Barakat Khudá se gar na ho,	211
Barkhá húí—shukr bhej,	345
Báze yún mátam karte hain,	382
Bedar sharír jab hote hain,	59
Bezár kab lon tú howegá ?—	115
Bezár Khudá jab hotá hai,	176
Bharosá terá kartá hún. Ján,	132
Bharosá terá kartá hún. Terí,	23
Bipat ke din mángí dúá,	118
Bittá bhar zindagí,	64
Bújh mere dukh ko, ai Khudá,	18
Buland asmán ke úpar hai,	392
Bulandí par buzurg Khudá,	57
Buland to hai buzurg Khudá,	183
Buzurgí ab Khudá kí ho—	172
Buzurg Khudá amar,	168
Buzurg Khudá jo hai,	130
Buzurg Khudá kí shán jo hai,	251
Buzurg Khudá kí sif'ten gáo,	151
Buzurg Khudá ko mán,	223

	Safha.
Buzurg Ḳhudá mubárak hai,	341
Buzurg Ḳhudá, pás tere hai,	375
Buzurg Ḳhudá Yahowáh hai,	219
Buzurg Ḳhudáwand hai,	160
Buzurg o baṛe ai Ḳhudá,	147
Buzurgon̲ men̲ buzurg Ḳhudá—	125
Chháyá sí umr játí hai,	164
Dánáí síkho, ḳhatákáro,	346
Daulat jo rakhtá hai,	77
Dekh, cháro taraf ḳhatre hain̲,	334
Dekh, chízen̲ ulṭí paṛtí hain̲,	394
Dekh, Ishwar átmá hai,	257
Dekho Kal´syá kí bunyád—	183
Dekh, wuh chalá átá hai,	389
Dharmátmá, aur Pitá, aur Pút,	264
Dil kí taiyárí se áwen̲,	252
Dil ko maghrúr na rakhtá hún̲,	215
Din aur baras bítte hain̲,	380
Din bhar tú ne bacháyá hai,	377
Díndár kí chál Ḳhudá se hai,	61
Díndár sab mil duạ́ mángen̲,	98
Díndár sab milke yún̲ kahen̲,	208
Din jaldí jaldí játe hain̲,	381
Dost o kuṭumb ne chhoṛ diyá,	63
Dozaḳh hai jagah qahr kí,	394
Duạ́ ko tú ne sun liyá,	188
Dukh ke gahráo men̲ paṛ gayá,	214
Dukh merá soch ke tú bachá,	201
Dunyá Ḳhudáwand hí kí hai—	38
Dunyá páp men̲ ḍúbí hai,	369
Durdashá kál men̲ tere dukh,	329
Dushman bahutere mere hain̲,	9
Dushṭon̲ ne mujhe dukh diyá,	212
Dúsrá ádam to kaisá hai !	16
Ek din ham ko zarúr marṇá hogá,	422
Ek din tere huzúr,	130

	Safha.
Ek waqt áráin ká áwegá,	391
Faryád main kartá hún,	91
Fazl !—kaisí bát yih hai !	405
Fazl se Ísá áyá hai,	270
Gar jántá main chhipá makán,	316
Ghabráke main to bol uthá,	47
Ghamandí main na hún—	216
Ghát bát men tú hai mere sáth,	407
Ghaur karo us mahabbat ko,	263
Girje ká dúlhá Ísá hai,	270
Gunahgáro, chale áo—	353
Gunáh karke láchár húe,	272
Gunáh kí muáfí cháhtá hún,	81
Gunáh ko ham ne kiyá,	271
Gunáh ko jab chhipátá hún,	50
Gunáhon men main murda hún,	334
Gunáh to mere beshumár,	314
Háe ! gunáh ne kyá kiyá !	144
Háe ! kaisá búrá hál merá,	311
Háe merá pápí chit !	324
Hai dil ne suná khushí se,	205
Hai hukm terá sáf—	29
Hai mubárak, gunáh jis ká bakhshá gayá,	415
Haiwán kí maut befáida hai,	67
Halím logo, suno—suno,	35
Ham bandon kí táríf na ho,	184
Ham bande tere chune hain,	224
Hamesha hí se hai Khudá,	175
Ham maut kí hálat men pare,	140
Ham terá shukr karte hain,	116
Harn pyásá jaisá hámphtá hai—	69
Har ek zubán táríf kare,	234
Har ek zamáne men Khudá,	140
Hayát ká áb ubhartá hai,	365
He Ishwar, terí stut,	367
He pápí log, suno sab Ísá kí bát—	348

	Safha.
Hisáb Ḳhudá ne jab liyá,	121
Ilhám i ghaib se jo mujhe yih nidá húí,	412
Ímándáro, ḳhushí karo,	74
Ímándáro, táríf karo,	239
Ímán, Ḳhudáyá, mujh ko de,	354
Injíl jo paṛhte haiṉ,	138
Injíl kí áwáz kar—	349
Insáf ko jab Ísá Masíh,	387
Insáf ko Masíh áwegá,	242
Insáf tú karne átá hai,	17
Insán kí ḳhwárí kaisí hai,	82
Insán kyá chíz ?—náchíz to hai,	233
Iqrár, Ísá, ham karte hai,	292
Ísá ạzíz ko, ḳhushí se,	372
Ísá bacháne ko áyá,	274
Ísá bágh meṉ dukhí húá,	267
Ísá gaṛaryá merá hai,	283
Ísá hai bedágh barra,	299
Ísá hai naját dihinda,	296
Ísá hí hákim sab ká hai,	281
Ísá insáf ko átá hai,	386
Ísá jahán ká hai habíb,	276
Ísá ká mazhab phailegá,	363
Ísá Ḳhudáwand áyá hai,	290
Ísá ke nám kí qudrat se,	340
Ísá ko sochtá húṉ,	288
Ísá Masíh jo hai,	357
Ísá Masíh merá Ḳhudá,	297
Ísá ! merá hai bad hál !	314
Ísá piyár dikhátá hai,	293
Ísá tasallí merí hai,	317
Ísá to dil ká langar hai,	278
Ísá, tú hí merá hai,	277
Ísá tujh se bachúngá,	279
Ísá, tú murshid merá hai,	280
Is ḍastar ḳhwán par dẹkhtá húṉ,	360

	Safha.
Is des ke úpar dayál ho,	368
Itwár Khudá ká din to hai,	373
Itwár kí shám tak pahunchá hún,	373
Itwár mubárak din,	371
Jab ádmí ne gunáh kiyá,	285
Jab Baibal ko main parhtá hún,	308
Jab báhar jáyá kartá hún,	343
Jab Báp kí bát ko sun liyá,	43
Jab dil ko dekhtá hún,	313
Jab Girje men ham játe hain,	397
Jab Ísá k ús par tangá thá—	404
Jab Ísá mánind barre kí,	286
Jab Isrá l khalás húá—	184
Jab kí Khudáwand áwegá—	80
Jab se Ísá apná piyárá ho gayá,	419
Jab utregá Ísá Masíh,	388
Jagat b ch men jitne dháwen,	345
Jag-trátá, Ísá, tú h hai,	325
Jahán jab ghárat ho gayá,	266
Jahán men jitne rahte hain—	187
Jalál ká Khudá ráj kartá sadá,	149
Jalál ke ai áftáb !	364
Jalál ke Rabb ká shukr kar,	384
Jalál Khudá ká kaisá hai !	138
Jaldí, Khudáyá, jald kar,	106
Ján bharosá kartí hai,	92
Ján merí ákhir hotí hai,	136
Ján merí khák men lottí hai,	192
Ján tere háth men somptá hún,	46
Ján tujh, Khudá, pukártí hai,	129
Jawánon men koí aisá hai.	402
Jawán pák za kyúnkar ho ?	190
Jhúthe gawáh to uthte hain,	57
Jo sachchí tauba kartá hai,	225
Jo sárí qudrat ká Khudá,	158
Kab tak faryád kiyá karún ?	20

	Safha.
Kahán mubárak bande hain,	41
Kaisá bhayankar hai Khudá?	389
Kaisá jalál ká Patthar hai,	189
Kaisí khushí kí hai jagah,	128
Kalám chirágh to merá hai,	197
Kalám kí ulfat kaisí hai!	197
Kalísyá, Rabb kí latá hai,	124
Kambakht Saihún ká dushman hai,	213
Karo sab hamd behadd us Khudá kí,	417
Kaun hai merá shafí, tere siwá,	413
Kaun hai merá táranhár,	299
Kaun merá hámí howegá?	151
Kháliq sab ká záhir húá,	267
Kháliq ul álamín!	364
Khatre ke máre ghaur karen,	404
Khaufnák tú kaisá hai, Khudá?	119
Khiyál bátil ghinátá hún,	198
Khudá azl se hai,	169
Khudá bachánewálá hai,	108
Khudá buzurg ásmán par hai,	207
Khudá buzurg ko mántá hún,	46
Khudá chaupán merá,	37
Khudá, gar tú hisáb kare—	143
Khudá Garariyá merá hai,	36
Khudá hamárí suntá hai,	99
Khudá hí ke jo bande hain,	218
Khudá hí ko jo tákte hain—	208
Khudá hí ko main táktá hún. Dukh,	229
Khudá hí ko main táktá hún. Mahabbat,	41
Khudá insáf ko uthtá hai,	20
Khudá jo sab ká bání hai,	342
Khudá ká piyár achambhá hai,	67
Khudá ká shukr ab karo,	190
Khudá ká shukr hai,	376
Khudá ká shukr ho,	241
Khudá ká shukr karo sab,	174

	Safha.
Khudá ká shukr sab máno,	221
Khudá ká takht ásmán par hai,	390
Khudá ke áge kyá dharún̲ ?	185
Khudá ke kalame aise hain̲,	79
Khudá kí izzat sab karen̲,	240
Khudá kí khubí hai apár,	58
Khudá kí qudrat hai ajíb—	181
Khudá kí ráh pákíza hai,	28
Khudá kí sab se ho táríf,	237
Khudá kí zát pákíza hai,	250
Khudá ko p'yár jo karte ho,	399
Khudá ! logon̲ par kar nigáh,	361
Khudá Masíh se kahtá hai,	6
Khudá ne bar'kat bakhshí hai,	378
Khudá ne dekh liyá,	83
Khudá ne qasam kháí hai—	171
Khudá qudrat dikháwegá—	103
Khudá Rúh Pák, tú mihr kar,	305
Khudá sab chíz ká názir hai,	248
Khudá sadá kyá chhoregá—	119
Khudá Saihún men̲ házir hai,	216
Khudá se kidhar ho jáún̲ ?	252
Khudá to merá bútá hai,	27
Khudá tú hai merá,	15
Khudá, tú sáthí thá,	109
Khudáwandá, ham larkon̲ ko,	359
Khudáwandá, jab sochtá hún̲,	318
Khudáwandá, main̲ tere pás,	303
Khudáwandá, merí duá,	11
Khudáwandá, rahím tú hai !	328
Khudáwandá, terá kalám,	196
Khudáwandá, tú hai panáh,	73
Khudáwandá ! tú jántá hai, Main̲ kaisá,	335
Khudáwandá ! tú jántá hai, Main̲ ne,	322
Khudáwandá, tú kar nigáh,	85
Khudáwandá ! tú málik hai,	335

	Safha.
Khudáwandá, tú merá hai,	36
Khudáwandá! tú merí ján,	401
Khudáwand, apní ráh sikhá,	192
Khudáwand hai kháliq i ins o ján,	410
Khudáwand I'sá átá hai,	156
Khudáwand I'sá málik hai,	274
Khudáwand ke jo bande ho,	218
Khudáwand kí buzurgí ho,	242
Khudáwand ko dekh,	365
Khudáwand ko jo jántá hai,	279
Khudáwand ko sab qudrat hai,	261
Khudáwand! kyá tú gayá hai ?	393
Khudáwand men khushí karo,	409
Khudáwand merá hai I'sá,	331
Khudáwand merá hissa hai,	194
Khudáwand ne jab dekh liyá—	310
Khudáwand takht par baithá hai,	259
Khudáwand, terí ulfat hai,	185
Khudáwand, tú hí hai Khudá,	255
Khudáwand, tú to hai Khudá,	35
Khudáwand uthá—uthá hai,	104
Khudáwand uth gayá,	7
Khudáwand yún farmátá hai. Khudá,	257
Khudáwand yún farmátá hai. Naját,	66
Khudáwand yún pukártá hai,	356
Khudáwand záhir jab húá,—	210
Khudáyá! dekh kamzor insán,	385
Khudáyá! dil ko nayá kar,	320
Khudáyá, garchi bará hai,	226
Khudáyá, ghusse se na már,	62
Khudáya, ham par nazar kar,	122
Khudáyá, ham se ghussá pher,	13[illegible]
Khudáyá, khák men jhuktá hún,	13
Khudáyá! madad mángtá hún,	332
Khudáyá, main banda gunáhgár hún,	414
Khudáyá, main naját páún,	193

	Safha.
Ḳhhdáyá, maiṉ terá,	254
Ḳhudáyá, merá tú Ḳhudá,	93
Ḳhudáyá, merí madad kar,	332
Ḳhudáyá ! merí minnat sun,	406
Khudaya, minnat merí sun,	94
Ḳhudáyá, mujhe tú bachá. Badoṉ,	228
Ḳhudáyá, mujhe tú bachá. Tú,	90
Ḳhudáyá, mujh par fazl kar,	191
Ḳhudáyá, rahm—rahm kar,	87
Ḳhudáyá, terá banda húṉ. Bímárí,	65
Ḳhudáyá, terá banda húṉ. Daraḳht,	379
Ḳhudáyá, tere p'yár ká qaul—	253
Ḳhudáyá, tujh ko mántá húṉ,	17
Ḳhudáyá, tujhe sochtá húṉ,	229
Ḳhudáyá, tú merí duá,	132
Ḳhudáyá, tú ne dekh liyá,	227
Ḳhudáyá, tú ne sun liyá,	34
Ḳhudá Yahúdoṉ ne kaí bár,	121
Ḳhushí ká din to áyá hai,	374
Ḳhushí Ḳhudáyá kaisí hai—	145
Ḳhushí kí bát ab suní hai,	265
Ḳhushí kí ḳhabar átí hai,	297
Ḳhushí se sun liyá,	206
Ḳhushwaqt Dáúd Ḳhudá se thá,	32
Ḳhushwaqt ho, ai tamám akás,	39
Ḳhushwaqtí sab mil mil kareṉ,	97
Kína sharír to rakhte haiṉ,	61
Kis pás pápí ádmí jáe,	300
Laṛká se tú merá,	108
Laṛkoṉ ko áne se na rok,	358
Lo, Ḳhudáwandá, bachá,	84
Log ahmaq dil meṉ kahte haiṉ,	21
Log Isráilí kaise saḳht !	120
Madad—naját hamárí kar—	123
Mahabbat ke Ḳhudá,	173
Maiṉ dil se shukr karúngá,	226

	Safha.
Main̲ gahire dukh men̲ paṛ gayá,	214
Main̲ gunáh karke ḳhwár húá,	271
Main̲ Ísá ko p'yár kartá hún̲,	408
Main̲ kis ko apne dukh sunáún̲ ?	317
Main̲ ne to dil men̲ ṭháná hai,	63
Main̲ shukr kartá, ai Ḳhudá,	178
Main̲ shukr terá kartá hún̲,	376
Main̲ shukr umr bhar karún̲,	233
Main̲ tere háth ká banda hún̲,	195
Main̲ to baṛá pápí jan,	326
Málik i sidq Ísá hai,	180
Málik—buzurg Ḳhudá, tú hai,	149
Málik Ísá Ḳhudáwand hai,	156
Málik Ḳhudáwand hai,	159
Málik merá rasúl húá,	282
Masíhá Ḳhudá ká piyárá huá hai,	410
Masíhá sabab gunáh ke,	301
Masíh ásmán se utrá,	289
Masíh gunáh ke sabab se,	289
Masíh hí se ab howe sab ko naját,	419
Masíh jahán men̲ áyá hai,	268
Masíh ká din Itwár to hai,	189
Masíh ke nám kí táríf gáo,	418
Masíh ke siwá gar koí mukt cháhe,	411
Masíh Ḳhudá hamárá hai,	275
Masíh kí ḳhúbí gátá hún̲,	72
Masíh kí maut ko sochtá hún̲,	295
Masíh ko Báp ne kahá hai,	7
Masíh—Masíhá átá hai,	111
Masíh qaumon̲ ká málik hai,	110
Máyá merí tú, ai Ḳhudá,	420
Mazhab kí neo to Ísá hai,	273
Merá Ḳhudá Ísá jo hai,	401
Merá Ḳhudá mubárak hai,	232
Mere dil tú kis ká hai ?	397
Mere dushman b'hutere hain̲,	10

	Safha.
Mere hákim—mere Khudá,	230
Mere Ísá ká nám jo hai,	339
Mere Khudá, main terá húṉ,	26
Mere Khudá ne kyúṉ chhoṛá ?	33
Mere Khudá, tú dil ko dekh,	69
Mere kán meṉ bhátí hai yih áwáz,	413
Merí naját ke ai Khudá,	135
Merí ummaid to hai Khudá,	107
Mihrbán to hai Khudá,	114
Mil, khushí sab karo,	339
Mil, Rabb ká shukr sab kareṉ,	238
Mubárak banda hai,	68
Mubárak bande haiṉ,	217
Mubárak kauṉ ?—we hí, we hí,	51
Mubárako, jáo, khushí se,	361
Mubárak qaum wuhí, wuhí,	53
Mubárak we laṛke bále,	358
Mubárak wuh hamesha hai,	49
Mubárak wuhí ádmí hai,	4
Mubárak wuhí banda hai,	3
Mubárak wuh to hai,	4
Muhtáj rahm ke haiṉ,	102
Mujhe kyá án baná hai ?	325
Mujhe le, Khudáwandá !	398
Mujh ko dukh to ghertá hai,	20
Mukt biswás se hotí hai,	355
Munsif Khudá bulátá hai,	79
Muqaddaso, shukr karo,	220
Múrakh to dil meṉ kahtá hai,	82
Náhaqq amír satáte haiṉ,	201
Nahíṉ parwá ; merá charwáhá hai Yahowáh,	420
Naját dihinde Qádir Yár !	338
Naját ká tú hí hai Khudá,	179
Naját ke liye murchhit húṉ,	196
Naját Khudá kí un ke pás,	131
Naját kí bát to achchhí hai,	294

	Safha.
Naját kí ráh main̲ khojtá thá,	319
Nápákí men̲ main̲ phan̲sá thá,	405
Naye baras tak p'hunchá hún̲,	380
Na záhirí rasúmát álam kí sab,	421
Nazdík Khudá jab merá hai,	24
Nuqsán o maut gunáh se hai,	315
Pahár ko ánkh uṭhátá hún̲,	203
Pákon̲ ke sáth pák za hai—	27
Panáh Khudá kí jisne lí. Káṭegá,	145
Panáh Khudá kí jis ne lí. Salámatí,	254
Pápí adham main̲ jo hún̲,	336
Pápí—dosí—dínhín sakal,	298
Parmeshwar kaun aur kaisá hai ?	258
Peshtar ki dunyá baní thí,	256
Prabhú Ísá ! apne ráj ko,	370
Prabhú Ísá dayáwant—	407
Prabhú Ísá dharm-rájá !	366
Prabhú Ísá ! ho saháí,	329
Prabhú Ísá ! ráj tú apná,	368
Prabhú ! main̲ hún̲ pápí jan,	337
Pukár pukár ke gáo,	124
P'yás terí mujh ko lagtí hai,	231
Qadím se ham to sunte hain̲—	71
Qadím se sachchá hai Khudá,	116
Qádir i mutlaq ! á,	263
Qáim—mazbút wo hain̲,	209
Qaumen̲ kyún̲ josh men̲ hotí hain̲,	5
Qímatí ímán to hai,	355
Quddús—Quddús—Quddús Khudá !	259
Qudratí kaisá hai Khudá !	101
Qudrat Khudá kí sochtá hún̲,	117
Rabb, jis se hai maujúd sansár,	257
Rabb ká shukr sab karo,	243
Rabb kí táríf karen̲,	152
Rabb merí madad kartá hai,	187
Ráh apní par chaláwegá,	113

	Safha.
Ráh bhaṭ'ke húe kí Masíhá hai,	276
Rahím Khudá, gunáh kar m'áf,	316
Rahím Khudáwandá!	322
Rahím Khudáyá, á,	144
Rahmat—adl ká gít gáwen,	162
Rahmat ká gít main gátá hún,	137
Rahm ká gít insáno gáo,	136
Rahm Khudáyá ham ko de,	102
Rahm, Khudáyá, rahm kar,	88
Rahm se bharpúr ai Ísá!	330
Rástbáz, Khudáwandá, tú hai,	200
Rástbáz logo, Khudá se khush,	52
Rástbáz logo, khush waqt howo,	51
Rástbáz o sádiq ai Khudá,	10
Roshní játí rahí,	377
Rúh Pák ká bhed Baibal men hai,	308
Rúh Pák Khudáwand! utar á,	306
Rúh Pák! Rúh Pák! ab dil men á,	307
Rúh Quds jo fazl terá hai,	304
Rúh Quds Khudáyá! á,	307
Rúh Quds Khudáyá, utar á,	305
Sab dil se main pukártá hún,	200
Sab dushman mil mil áte hain,	12
Sabhí barakaten hain Khudáwand ko,	418
Sab karo Ísá kí táríf,	382
Sab kuchh Khudáwand hí ká hai,	39
Sab qudrat kí bharpúrí hai,	284
Sabr se ásrá rakhtá thá,	65
Sabt ká roz mubárak hai,	374
Sach much Khudáwand hai mihrbán,	112
Sáf nazar se buzurg Khudá!	327
Saihún ká gít sun, ai Khudá,	128
Saihún ke farzand khush howen,	165
Saihún kí Beṭí! apná sar,	363
Saihún men nám Khudá ká hai,	217
Samundar par jo játe hain,	175

	Safha.
Sáre ṭápú ḳhushí karen̲,	157
Sárí qaumen̲ shukr karen̲,	154
Sárí qaumo, shukr karo,	160
Sháho, jo taḳht par baiṭhe ho,	8
Shán Masíh kí, jidhar dekho, udhar,	419
Sharír kyá aise bhaḍḍe hain̲,	22
Sharír kyún̲ sheḳhí karte hain̲ ?	81
Sharíron̲ se na kuṛh,	60
Shukr, ai Báp main̲ kartá hún̲,	106
Shukr házár munásib hai,	302
Shukr Íshwar Pitá ká,	343
Shukr Ḳhudá ká ho,	168
Shukr Ḳhudá ká sab karen̲,	235
Shukr—Ḳhudá ká shukr ho,	236
Shukr—Ḳhudá ká shukr kar,	166
Shukr—Ḳhudáwand ká shukr,	54
Shukr—shukr ká gít gáo,	161
Shukr—shukr Ḳhudá ká ho,	170
Shukr—shukr—shukr—	76
Shukr mere Ísá ká,	346
Shukr terá hai, Ḳhudáyá, har zamán̲,	416
Shukr terá main̲ karúngá,	55
Subh ke waqt, Ḳhudáwandá,	12
Sultán Ḳhudá sabhon̲ ká hai—	157
Sun, ai mere átmá—tú Íshwar ko ján,	260
Sun lo ḳhush ḳhabar kí áwáz,	354
Sun merí, ai Ḳhudá rahím,	202
Sun, merí duá, ai Ḳhudá. Kán,	164
Sun merí duá, ai Ḳhudá. Madad,	96
Suno gít firishton̲ ká,	338
Suno maghrúro, sab suno,	78
Taḳht o bádsháhat jitne hain̲,	104
Táríf girje men̲ hotí hai,	134
Táríf Ḳhudá kí hotí hai,	98
Táríf Ḳhudá kí kar,	182
Táríf Masíh kí kartá hún̲,	259

	Safha.
Terá dapat sah saktá hún,	14
Terá hí takht, Masíh Khudá,	73
Terá kalám jo likhá hai,	311
Terá kalám ujúba hai,	199
Tere fazl ko sochtá hún,	234
Tere huzúr men, ai Khudá,	22
Tere mahall (wáh !) kaise hain !	127
Tere qadam par girtá hún,	312
Terí qudrat ká bandá hún,	227
Terí qudrat sarbattar bai,	110
Tú, ai Khudá, ek pák rúh hai,	255
Tú, ai Khudáwand, bhalá hai,	195
Túhí akelá hai Khudá,	133
Túhí mubárak hai, Khudá,	203
Túhí ne jánchá hai,	101
Tú Isráíl ká hai chaupán,	123
Tujhí se dil khushwaqt húá,	47
Tujh ko, Khudá, pukártá hún,	86
Tujh ko main khojtá hún,	95
Tum karo din rát shukr, ai bháio,	417
Tum sab, jo Rabb ke bande ho,	219
Tú pichhle dinon ká Khudá—	142
Tú qabr men gayá ! ham pachhtáwen na us se,	383
Tú Rabb ká Betá hai, Masíh !	284
Tú roshní merí hai,	43
Ulfat kalám se rakhtá hún,	31
Ulfat kí áwáz tum suno,	294
Umr to jaldí játí hai,	383
Uskí kharábí barhtí hai,	24
Uth, ai rahím Khudá—	25
Uthá—Ísá Masíh uthá,	290
Uthke, Khudáyá, badlá le,	19
Uth, mere dil, sab dar hatá	400
Utho, utho, utho,	291
Wuh hai kaun banda, jo jáwe utháyá,	422
Wuhí mubárak banda hai, Jo,	212

	Safha.
Wuhí mubárak banda hai. Ki,	49
Wáiz i fazl pukártá, bhág, bhág tú pahár ko!	347
We hí mubárak bande hain,	182
We hí mubárak hain,	48
We log mubárak hain,	396
We log mubárak hain,	395
We sab mubárak bande hain,	190
Wuh din albatta awegá,	387
Yád bistar par main kartá hún,	94
Yád rakh tú, ai Khudá,	193
Yád terí mujh ko hai,	96
Yahowáh aslí Bádsháh hai,	251
Yahowáh hai Khudá,	162
Yahowáh hai Khudá,	249
Yahowáh hai rahím Khudá,	167
Yahowáh kí baráí karo,	239
Yahúdí ghusse kyún húe?	8
Yá Masíh! mujh ko ásrá terá,	411
Yih main ne dil men tháná hai—	177
Yún Báp Khudá farmátá hai—	139
Yún kahtá hai Buzurg Khudá,	249
Zorávar jitne dunyá men,	45

LIST OF TUNES,

Intended to aid the memory of Singers.

L. M. Major.

Alexandria.
Alfreton.
All Saints.
Alton.
Angel's Hymn.
Antigua.
Appleton.
Arnheim.
Ascension.
Asylum, *or Stanley.*
Atlantic.
Augusta.
Baltimore.
Bath.
Beddome.
Berlin.
Blendon.
Bowen.
Brewer.
Burleigh.
Carey.
Castle Street.
Charleston.
Chelsea.
China (Cuzen's.)
China, *or Canton.*
Clinton,
Creation.
Danvers.
Derby.
Devotion.
Dignity.
Dresden.
Duke Street, *or Newry.*
Dunstan.
Effingham.
Ellenthorpe.
Edinburgh.
Egremont.
Elim.
Enfield.
Euphrates.
Evening Hymn, (Tallis') *or Magdalen.*
Evening Hymn, (Clark's.)
Fairmount.
Forest, *or Rockbridge.*

Framingham.
Genesareth,
Georgetown.
Germany.
Gilgal.
Greenfield.
Green's Hundreth.
Guardian.
Hague.
Harcourt.
Heavenly Rest.
Hebron.
Herald.
Hingham.
Islington.
Jarman.
Kent.
Leyden.
Litchfield.
Luther's Hymn, *or Judgment. Monmouth.*
Lawrence.
Luton.
Lynn.
Marietta.
Medway.
Mendon, *or German Air.*
Munich.
Nazareth.
New Sabbath.
Newton.
Old Hundred.
Orland, *or Job.*
Park Street.
Pilesgrove.
Portugal.
Proctor.
Quercy.
Quito, *or Horsley.*
Rothwell.
Seasons (Pleyel's.)
Shoel.
Star of Bethlehem.
Sterling.
Stonefield.
St. Alban's.
St. Olave's.
St. Paul's.
Surrey, *or Repose.*
Timsbury.
Truro.
Upton.
Uxbridge.
Vanhalls'.
Ward.
Waters, *or Birkenhead. New Hundredth.*
Wells.
Wiltshire.
Winchelsea.
Winchester.

L. M. Minor.

Accomack.
Armley.
Averno.
Babylon.
Bethlehem.
Carmel.
Confession.
Darwen.
Dresden.
Gilead (Clark's.)
Hiding Place.
Kingsbridge.

Limehouse.
Middlebury.
Munich.
Ormond.
Poland.
Seasons.
Sunderland.
Williamstown.
Windham.

C. M. Major.

Abridge.
Ad ption.
Albert.
Annapolis.
Arabia.
Arlington.
Arundel.
Ashley.
Auburn.
Axbridge.
Barby,
Bedford.
Berwick.
Bethel.
Bethel (Leach's.)
Bethlehem (Madan's.)
Blackburn.
Bolton.
Braintree.
Pray, *or St. George's.*
Broomsgrove.
Cambridge, *or Randall.*
Canterbury.
Canterbury New.
Carr's Lane.
Chelmsford, *or Flushing.*
Melody. Primrose.
Twenty Fourth.
'heltenham.
China.
Christmas, *or Harleigh.*
Cincinnati.
Clarendon, *or Condescension.*
Clifford.
Colchester.
Communion.
Corinth.
Coronation.
Coventry.
Damascus.
Danville.
Dedham.
Deerfield.
Delacourt.
Devizes.
Dort.
Dunchurch.
Dundee.
Dunlap's Creek.
Ely.
Evening Psalm.
Exhortation.
Ferry.
Geneva.
Georgia.
Grafton (Haweis'.)
Havanna.
Howard's.
Intercession.
Irish.
Isle of Wight.
Jacob's well.

Jerusalem.
Jordan (Jones'.)
Jordan (Harwood's.)
Judea.
Knaresborough.
Lanesborough.
Litchfield.
London.
Lutzen.
Manchester.
Mansfield.
Marlow, *or Rineton.*
Mear.
Medfield, *or Pennsylvania.*
Medford.
Melody (Leach's.)
Miles' Lane, *or Harborough. "All hail the great," &c.*
Miller.
Missionary.
Moravian Hymn.
Mt. Pleasant.
Newton.
Nottingham.
Oldham.
Overton.
Oxford, *or Lincoln.*
Patmos.
Peterborough.
Piety.
Princeton.
Psalm 150th.
Rochester.
Rockingham.
Spencer.
Stamford.
Stephens.
St. Ann's,
St. David's,
St. John's.
St. Martin's.
Swanwich.
Tabor.
Thornton.
Troy.
Warwick.
Western.
Westford.
Westmoreland.
Winter.
Woodstock, *or Dutton.*
York.

C. M. Minor.

Bangor.
Bether.
Blackburn.
Burford.
Cambridge.
Chester.
Coleshill.
Eastport.
Ferry.
Funeral Thought.
Grafton.
Lebanon.
Marlow.
Miller.
Plymouth.
Plympton.
Shields.
Suffield.
Tribulation.

Wachusett.
Walsal, *or Reading.*
Windsor.
C. M. Double.
Annapolis.
Archdale.
Blackburn.
Brattle Street, *or Devotion, Pleyel's Hymn 2nd, Retirement.*
Channing.
Communion.
Great Milton.
Invitation.
Jordan (Billing's.)
Old Castle.
Tolland.
S. M. Major.
Baltimore.
Bermuda.
Bethany.
Beneridge.
Bladenburg.
Calmar.
Cambridge.
Carmel.
Clapton.
Cranbrook.
Dover, *or Durham.*
Dwight.
Eastburn.
Fairfield.
Falcon, *or Silver Street, Newton.*
Hants.
Haverhill.
Hudson.
Humber.
Inverness.
Lebanon.
Lisbon.
Lockport.
Luther.
Matthias.
Miletus.
Montville.
Moorfield.
Mornington.
Old Leeds.
Olmutz.
Paddington.
Paris.
Peckham.
Pelham.
Pentonville.
Shirland.
Southfield.
Spilsby.
St. Thomas.
Sutton.
Thatcher, *or Hallam.*
Vernon.
Watchman.
S. M. Minor.
Aylesbury, *or Wirksworth.*
Bethany.
Boxford.
Dartmouth.
Dunbar.
Little Marlborough.
Norwalk.
Shirland.
Stanley.

St. Bride's *or Kersall.*
Suffield.
Yarmouth.

L. P. M. and L. M. 6 lines.

Belville.
Beverly.
Brighton.
Broadmead.
Brooklyn.
Dresden.
Eaton.
Eutau.
Gloucester.
Milan.
Newcourt.
Norfolk.
Plymouth Dock.
Somers.
St. Helen's.
Sudbury.
Vernon.
Zion.

C. P. M.

Cheltenham.
Clifford.
Enfield.
Lanesborough.

S. P. M.

Bethel.
Dalston.
Hampshire.
Psalm 133d.
Western.
Worship.

L. C. M. (formerly c. p. m.)

Abdy's.
Aithlone.
Bremen.
Columbia.
Columbus.
Edenton.
Hobart.
Mission.
Probation.
Rapture, *or Charing.*
Somerville.

C. L. M.

"How calm and beautiful."
Huntersville.
Psalm 116th.
Queenston.
Venice.

H. M.

Acton.
Bethesda.
Brownville.
Burnham.
Carmarthen.
Darwell's.
Haddam.
Harwich.
Kingsville.
Lemon.
Murray.
Newbury.
Plainfield.
Shaftesbury.
Stow.
Triumph.

Watertown.

5. 8.

Bethlehem.
Cana.
Clarkeson.
Louisville.
Oakham.

6. 4.

Bermondsey.
Granville.
Italian Hymn, *or Trinity*.
"My faith looks to thee"
Palmer.
Wickham.

7s.

Adullam.
Alma.
Alsen.
Cookham.
Edyfield.
Fairfax.
Frankfort.
Lincoln.
Naples.
Nuremburg.
Olean.
Prentiss.
Pilton.
Pleyel's Hymn, *German Hymn.*
Rotterdam.
Sawbridge.
Warsaw.
Wilmot.

7s.—6 lines.

Halle.
Haweis, *or "From the cross," &c.*
"Rock of Ages."
Sabbath.
Turin.
Zadoc.

7s.—Double.

Bath Abbey.
Benevento.
Haven.
Hotham.
Montgomery.

7. 6.

Amsterdam.
Cheerful Hope.
Drooping souls.
Entreaty.
Expostulation.
Halstead.
Memorial.

8s.

Boothe.
Ford.
Greenfields.
Nebo.
Wilton.
Worthing.

8. 4.

Eastford.
Islington.
Palestine.
Mayland.

8. 7.

Greece.
Greenville.
Lithuania.
Messina.

Sicilian Hymn.
Smyrna.
Stanhope.
Switzerland.
Tamworth.
Walpole.
Worthing.

8. 7. 4.

Calvary.
Greece.
Greenville.
Herbert.
Maitland.
Prospect.
Sicilian Hymn.
Smyrna,
Suffolk.
Tamworth.

10s.

Louville.
Naples.
Savanna.
Warren.
Wellington.

10*s*.—6 *lines*.

New Fiftieth.
Warren.
Weldon *or Montague*.

10*s*. *and* 11*s*.

Bradfield.

11s.

Hinton.
Perine.
Portuguese Hymn.
Prescott.
Staten Island.

12. 11.

Heber.
Scotland.

GHALAT NÁMA.

Jis men bhárí ghalaten sahíh kí gaí hain.

Zab.	His.	Áy.	Ghalat.	Sahíh.
2	6	3	Ma síh	Masíh
5	1	1	Subh kí	Subh ke
8	1	2	Chánd	Main chánd
16	2	maz.	Masíh	Khudá
18	1	2	Khaufí	Khauf i
19	3	2	Ádil	Ádl
—	—	5	Ádil	Ádl
—	4	5	pátá	páte
25	2	3	Naslí	Nasl i
27	1	2	katún	kátún
31	1	maz.	Khaufí	Khauf i
—	2	2	beshumár ;	beshumár—
32	1	maz.	hí	kí
33	1	2	makhlúqát	aur makhlúqát
—	1	5	adal	adab
—	3	3	makám	makán
34	2	3	bach ;	bach,
—	—	—	dekh ;	dekh,
—	—	—	le ;	le,
—	4	2	cháhtá hai,	cháhtá hai—

Zab.	*His.*	*A'y.*	*Ghalat.*	*Sahíh.*
37	3	1	us ke haiṉ	us ke hai ;
—	—	—	girtá hai ;	girtá hai,
49	1	2	iv'zí	iv'z i
50	1	4	bandhe	bándhe
53	1	1	Ho !	Ho
—	3	1	soṉhde	soṉdhe
58		2	ánand,	ánand
62		4	qátib	qátil
63	4	4	mujhe	mujh
65	4	3	uchhaltá hai,	uchhlátá hai
—	—	7	sab	sab hí
66	3	1	lagátá	langhátá
68	3	maz.	rúh	Rúh
69	1	3	nazr	nazar
—	2	4	usí hí	usí kí
73	1	5	maumántí	manmántí
—	—	—	Yih un ká hissa hai	Yih hissa hai un ká
74		1	chhipáwegá	chhipáwegá ?
77	4	3	na	ne
78	3	3	nazar	nazr
83		2	Jab	Jál
84	4	3	jo hai ;	jo hai,
—	—	—	bihtar hai ;	bihtar hai
86	3	1	Ḳhudáyá pher	Ḳhudáyá pher,
89	3	3	satátá	sulátá
—	5	2	giṟeṉ.—	giṟeṉ,—
—	—	4	marúngá	márúngá
90	5	3	dar	ḍar
—	6	3	haiṉ	ham
—	—	—	játá hai ;	játá hai,
93	2	2	dhúní	dhímá
95	1	6	chátá	cháhta
—	3	5	us ke	us ko
107	3	5	ghát	gháṭ
110	2	2	Dushmun	Wuh dushman

Zab.	*His.*	*Áy.*	*G̣halat.*	*Sahíh.*
119	3	2	dekhúṉ	dekhúṉ
—	12	2	Jo	To
—	17	1	ká	kí
121	2	3	ubháṟ	ubhár
126	1	4	Dáná	Dána
129	1	2	bhar	bar
142		5	kám	kán
144	1	2	ár	áṟ
146	2	2	ḳh'yál	ḳhiyál
Saná i Taslís.				
7			Us	Usí
10			báp	Báp
Gít.	*Áyat.*			
6	4		Ạlam	Ạlim
10	5		Kar'm	Karam
13	4		Ḳhudá	Ḳhudá
—	—		hogá	haigá
16	4		Bram	Brahm
17	4		marag	márag
—	5		Dih	Deh
19	1		sab kí haiṉ madáh	sab hí haiṉ maddáh
21	5		Zamín ḳhák	Zamín kí ḳhák
—	8		kí	hí
30	2		Ísá :	Ísá
33	3		sát	sáth
38	1		dozaḳh	dozaḳhí
43	3		saunde	saundhe
44	1		bande hai	bande haiṉ
50	2		Maiṉ tujh se dána hotá húṉ	Dánáí bhí tujh se hotí hai
51	4		moṛe	moṛeṉ
—	—		dewe	deweṉ
52	3		gunáh	gunáhoṉ
55	4		bachte hai	bachte haiṉ
66	1		Ádmí firishte yáhí	Ádmí o firishte yihí

Gít.	Áyat.	Ghalat.	Sahíh.
77	4	ant log	ant lag
—	—	dikháyá	dikháyo
—	—	baháyá	baháyo
78	2	gunahgár ;	gunahgár,
85	1	Ímán jo Báp par látá hai,	Inám jo Báp farmátá hai,
86	2	Us	Un
—	4	rahen	rahe
89	3	hí	kí
94	2	chat	chít
105	3	sharm ke main ho láchár ;	Sharm ke, main, ho láchár,
107	3	ubhartá	ubhartá
111	3	se ?	se !
112	1	ghussa	ghusse
113	2	rahím	Rahím
118	4	ab log	ab lag
131	3	liyá	liye
134	3	Ishí	Isí
136	1	pahunchúngá.	pahunchúngá ?
138	1	Naját—dihinde	Naját-dihinde
146	2	Ísá wuhí hai	Ísá hai
147	1	bará	Barra
151	1	ur	Aur
152	1	hotá	hotí
—	—	To	Jo
154	1	khabar ?	khabar ;
—	2	wuh lán	o lán
155	3	dukhíon	dukhon
158	2	Karní kí ásrá mat karo	karní kí asrá jhútá hai
161	2	So	Lo
164	1	Mukht	Mukt
—	3	ho	ko
165	1	Khudáwandá	Khudáwand
166	3	Rúh Quds bhí	Rúh Quds ko bhí

Gít.	*Áyat.*	*Ghaalat*	*Sahíh.*
166	4	tujh se ;	tujh se
172	1	logo	log
174	4	Bakhshinde	Bakhshinda
175	2	pare	pare
179	maz.	mihnat	minnat
182	2	játe hai	játe hain
183	3	Jis ko tú diyá hai	Tis ko to diyá hai
185	2	bhúlen	bhúle
188	3	khúnt ;	khúnt ko
—	4	kí jáe	kií jáe
192	maz.	Asl	Aslí
—	1		
194	3	se Masíh shafí ;	se Masíh shafí,
197	3	ham—dín	ham-dín
197	1	Khudá pás,	Khudá, pás
198	3	bedar	bedar
203	2	cháhegá	cháhyegá
211	4	láyá	liyá
213	4	jáwenga	jáwenge
213	3	páwe	páwen
224	4	ná hain diler	hain nádiler
226	1	kí, hai	kí hai
228	1	darte hain ;	darte hain—
—	—	mántá hún	mánte hain
230	5	bete	Bete
233	3	pyárá	piyárá
—	—	mujhe	mujh
234	2	pahunchenge ;	pahunchenge,
241	2	Khudáwandá	Khudáwand
242	3	pyár	piyár
244	3	pátá hún	páte hain
245	1	míráshí	mírás hí
250	5	jíttá	jítá
353	2	hai	hain
268	2	ko	ká
270	1	maulá	Maulá